

การนำเสนอข่าวการแยกทางของคาราและปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง

นายกาญจน์ ทันจิตต์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

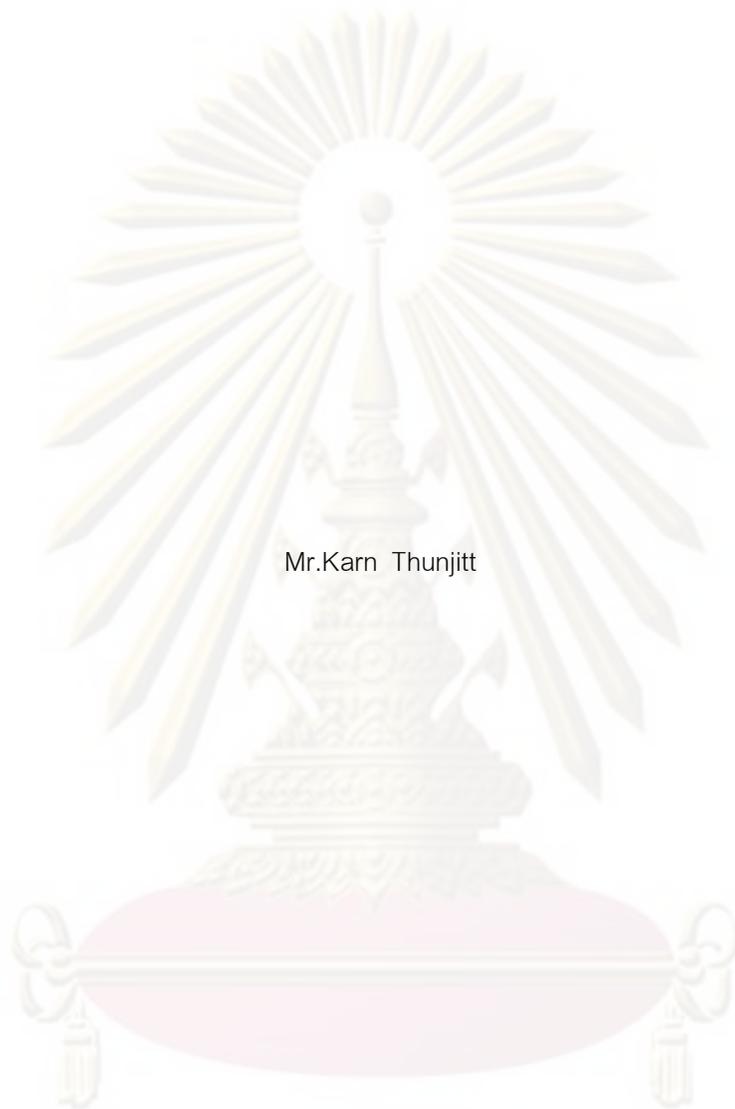
สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE REPORTING OF THE SEPARATION OF PERFORMERS AND THE REACTION OF
STAKEHOLDERS

Mr.Karn Thunjitt

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Journalism and Information

Department of Journalism

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์
โดย
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษา

การนำเสนอข่าวการแยกทางของดารานและปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง
นาย กาญจน์ ทัศนจิตต์
วารสารสนเทศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิรโสภณ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

.....
(ศาสตราจารย์ สุภัทญา สุตบรรทัด)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กาญจน์ ทันจิตต์ : การนำเสนอข่าวการแยกทางของดารากับปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง. (THE REPORTING OF THE SEPARATION OF PERFORMERS AND THE REACTION OF STAKEHOLDERS) อ. ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ, 159 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกทางของคู่รักดาราศึกษาการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกทางของคู่รักดาราศึกษาเป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการศึกษาการวิเคราะห์ด้วยบทศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 2 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐและเดลินิวส์ ศึกษาหนังสือพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2548 ถึง 30 ธันวาคม 2550 และการสัมภาษณ์เจาะลึก และวิธีการสนทนากลุ่ม ซึ่งมี นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ ผู้ปกครอง และผู้อ่านทั่วไป

ผลการวิจัยพบว่าหนังสือพิมพ์นั้นมีความพยายามในการเกาะติดข่าวทุกสถานการณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวที่สดและใหม่ โดยใช้วิธีการเสาะแสวงหาข่าวจากคนใกล้ตัวของดาราศึกษาจากการจัดแถลงข่าวของดาราศึกษาเอง การเสาะแสวงหาข่าวด้วยตัวของนักข่าวเอง และจากการปล่อยข่าวของต้นสังกัด การนำเสนอข่าวด้วยรูปแบบต่างๆ และการติดตามข่าวตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งมีการวางกรอบข่าวโดยใช้พาดหัวหรือการหยิบยกคู่กรณีคนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการเลิกทาง การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกทางกันของคู่รักดารานั้น สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องการแยกทางกันของคู่รักในสังคมปัจจุบัน และหนังสือพิมพ์จะมีวิธีการนำเสนอให้ข่าวนั้นเกิดความน่าสนใจด้วยเทคนิคและวิธีต่างๆ ทำให้เกิดผลกระทบต่อตัวดาราทิ้งแง่ดีและแ่งลบ และส่งผลกระทบต่อสังคมทางด้านพฤติกรรมและการเลียนแบบในเรื่องของความรักของกลุ่มวัยรุ่นที่ชื่นชอบดาราศึกษา และจากความคิดของผู้อ่านมองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัวแต่ก็ควรนำเสนอข่าวที่พอเหมาะพอควร และการนำเสนอต้องไม่ทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียถึงแม้ผู้นั้นจะเป็นบุคคลสาธารณะก็ตาม

คำสำคัญ : การแยกทาง /ความเป็นจริงทางสังคม/ปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง/การรายงานข่าว/จริยธรรม

ภาควิชา.....วารสารสนเทศ.....ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....วารสารสนเทศ.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2552

4985203028 : MAJOR JOURNALISM AND INFORMATION

KEY WORD: Separation / Social Reality / Reaction of stakeholders / News Reporting / Ethics

KARN THUNJITT : THE REPORTING OF THE SEPARATION OF PERFORMERS AND THE REACTION OF STAKEHOLDERS. THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DUANGKAMOL CHARTPRASERT Ph.D, 159 pp.

The objective of this research is to study how newspaper reporters acquire information and report on the separation of celebrities. In addition, the research is aimed at studying the construction of social reality and the framing of the celebrities' separation news stories. The study uses qualitative methods including textural analysis of two Thai newspapers i.e. Thairath and Dailynews from 1st December 2005 to 30th December 2007 issues, in-depth interview with the news directors and the target celebrities and a focus group technique with media scholars, parents and general audience.

The results of this research show that the newspapers try to get close to all events in order to get fresh and on-time news. They normally obtain information from the performer's relatives, the performer's press release, the press release from the performer's company owner. In addition, the reporter actively seek information from relevant sources on their own. The reporting on the separation of performers reflects the social reality about the couple separation in present society. The newspaper use several presentation techniques to make the news more interesting. The reporting of the separation affect the performers either the positive or negative ways. The separation might also be imitated by teenagers who adore the celebrities. Readers suggest that the separation should be kept private or should be reported in a more suitable way so that it does damage the reputation to the performers.

Department : Journalism and Information. Student's signature.....

Field of study : Journalism..... Advisor's signature..... Duangkamol Chartprasert

Academic year : 2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณาของบุคคลหลายๆ ท่านซึ่งต้องขอกราบขอบพระคุณ ดร.ดวงกมลชาติประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความกรุณาเสียสละเวลางานและเวลาส่วนตัวในการให้คำปรึกษาข้อแนะนำ ความคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์และมีค่ายิ่งต่อการศึกษานี้ และการตรวจทานแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พีระ จิโรสภณ และศาสตราจารย์ สุกัญญา สุดบรรทัด ที่สละเวลาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ พี่ๆ บริษัทยูนิค มีเดีย จำกัด บริษัทเพนนิทูลา แอสโซซิเอท จำกัด และบริษัท พกฤษา เรียดเอสเตท จำกัด(มหาชน) ที่ให้โอกาสและให้เวลาผู้วิจัยได้ทำการศึกษาอย่างเต็มที่ ขอขอบคุณน้องๆ ซึ่งเป็นกำลังใจในทุกๆ ช่วงเวลา และคอยช่วยเหลือทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณพี่นุ้ยเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยเหลือในการนัดสัมภาษณ์ดารา นักแสดง ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโททุกท่าน ที่มีโอกาสได้ร่วมเรียนในรุ่นเดียวกันและเอื้อเฟื้อข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณพี่นาย เจ้าหน้าที่ห้องภาควิชาวารสารสนเทศ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน

ขอขอบพระคุณ อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ทุกท่าน กลุ่มดารา นักแสดง น้องๆ นักศึกษา และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลและความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ จากประสบการณ์การทำงานของท่าน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่แก้วผู้คอยดูแลและเป็นแรงบันดาลใจ คอยให้กำลังใจและผลักดันให้ในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร	6
ทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคม.....	9
ทฤษฎีการกำหนดกรอบของสื่อ.....	12
แนวคิดทางจิตวิทยา.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน.....	28
แนวคิดเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล.....	31
แนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะ.....	35
นิยามตัวแปร.....	43
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	45
การนำเสนอข้อมูล.....	47
4. ผลการวิจัย.....	49
ส่วนที่ 1 การเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการ เลิกราชของคูร์กิดารา.....	49
ส่วนที่ 2 การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของ	

หนังสือพิมพ์กับข่าวเด็กราชของคูร์ักดารา.....	55
ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าว เด็กราชของคูร์ักดารา.....	62
ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆกับข่าวเด็กราชของคูร์ัก ดารา กับข่าวเด็กราชของคูร์ักดารา.....	73
5. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	96
สรุปผลการวิจัย	96
อภิปรายผลการวิจัย	105
ข้อเสนอแนะ	123
รายการอ้างอิง.....	128
ภาคผนวก.....	133
ประวัติผู้เขียน.....	159

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.	แสดงการลงข่าวอย่างต่อเนื่องกรณี โดม กับ พลอย.....	70
2.	แสดงการลงข่าวอย่างต่อเนื่องกรณี เต่า สมชาย กับ นัท มีเรีย.....	72

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1. แสดงแผนผังการจัดวางระฆังสาร.....	8
2. กรณีโดมมีข่าวกับน้องมิว.....	59
3. กรณีโดมมีข่าวกับน้องโบว์.....	59
4. กรณีฟลุคมีข่าวกับแป้ง.....	59
5. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกรณีเต่า สมชายกับ นัท มีเรีย.....	62
6. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์กรณีเต่า สมชายกับ นัท มีเรีย.....	63
7. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกรณีชาคริต แย้มนาม กับ จั๊กจั่น อค์มัยสิริ.....	63
8. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์กรณีชาคริต แย้มนาม กับ จั๊กจั่น อค์มัยสิริ.....	64
9. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกรณีเต่า สมชายกับ นัท มีเรีย.....	64
10. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์กรณีเต่า สมชายกับ นัท มีเรีย.....	65
11. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกรณีโดม กับ พลอย.....	65
12. ภาพข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์กรณีโดม กับ พลอย.....	66
13. แสดงตัวอย่างการใช้ภาพประกอบกรณีชาคริต แย้มนาม กับ จั๊กจั่น อค์มัยสิริ.....	68
14. แสดงตัวอย่างการใช้ภาพประกอบกรณีชาคริต แย้มนาม กับ จั๊กจั่น อค์มัยสิริ.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมที่เราอยู่นี้ เกิดจากการรวมตัวกันของสังคมเล็กๆ หลายสังคม หลายวัฒนธรรม และรากฐานที่สำคัญที่ทำให้เกิดเป็นสังคมคือ ครอบครัว ชีวิตคนเราเกิดขึ้นมาจากครอบครัว โดยมีพ่อแม่ เป็นจุดเริ่มต้น เมื่อเราเติบโตขึ้นจากทารกเป็นผู้ใหญ่ คนแต่ละคนจะมีบุคลิกหรือนิสัยใจคออย่างไรก็ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาและการปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว ซึ่งจากจุดเล็กๆ นี้เองสามารถกำหนดลักษณะของสังคมได้ว่าจะมีความสงบสุขหรือวุ่นวาย จากที่กล่าวมาครอบครัวนั้นมีความสำคัญในการสร้างผลผลิตนั้นก็คือประชาชนเข้าสู่สังคม ดังนั้นสังคมและโลกนี้จะมีความสุขสงบได้ ก็ย่อมขึ้นอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นมีความสุขนั่นเอง (อ้างถึงใน <http://www.cdd.moi.go.th/dec131.htm> , 25 เม.ย. 2551)

ในสังคมปัจจุบันนี้เราต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหายาเสพติด โรคเอดส์ ความร้อนแรงทางการเมือง การกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรีจากครอบครัว การหย่าร้าง เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์เหล่านี้เกิดมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราจากการเผชิญหน้าโดยตรง และจากการพบเห็นผ่านทางสื่อต่างๆ ซึ่งเหตุการณ์ที่สื่อนำเสนอเป็นความจริงที่ตึงเครียด จึงทำให้สังคมมีสภาพเป็นเช่นนั้นด้วย สังคมจึงต้องการสิ่งๆ ที่มาทำให้ความตึงเครียดนั้นลดลง ความบันเทิงจึงเป็นสิ่งที่สื่อนำมาเสนอเพื่อสร้างความสุขให้สังคม

ดารานักแสดง คือส่วนหนึ่งของความบันเทิงนอกเหนือจากการแสดง บทกวี ภาพยนตร์ ฯลฯ ที่สังคมให้ความสนใจเป็นอันมาก เพราะชาวบันเทิงนั้นเมืองคัมภีร์ประกอบสำคัญที่จะเป็นข่าว คือมันสะท้อนอารมณ์ บุคคลที่เป็นข่าวนั้นมีชื่อเสียงมีฐานะทางสังคมเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป มีเรื่องราวแสดงถึงความขัดแย้งในความสัมพันธ์ในเรื่องจิตใจหรือความคิด มีเรื่องที่เป็นองค์ประกอบของเพศและทั้งหมดนี้ทำให้ข่าวดารายู้อยู่ในความสนใจของคนในสังคม

ดารานักแสดงเป็นบุคคลสาธารณะ ที่หมายถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงจากสิ่งที่กระทำ และมักจะถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ หรือวิทยุ เพราะดารานักแสดงเป็นที่สนใจของประชาชน ทำให้สังคมเฝ้าติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นกับดารานักแสดงเหล่านั้น ในเรื่องผลงานการแสดง และเรื่อง

ส่วนตัวของดารา และข่าวที่เป็นเรื่องของดารานักแสดงนั้นก็มากมายหลายประเด็น ตั้งแต่ปลายปี 2548 เป็นต้นมาประเด็นข่าวของดาราที่เริ่มเห็นกันมากทางสื่อต่างๆ คือเรื่องการหย่าร้างหรือ เลิกรักกันของคู่รักดารา

การหย่าร้างหรือเลิกรักของดารานักแสดงเริ่มเป็นที่สนใจของประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะการเข้าถึงแหล่งข่าว และการรายงานเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว ฉบับไวของสื่อ ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการที่จะรู้ของประชาชนได้ทันทั่วถึง แต่สิ่งที่น่าสนใจคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องส่วนตัวที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของดารา แต่สื่อสามารถไปนำเรื่องราวเหล่านั้นมา นำเสนอได้ สื่อใช้วิธีการอย่างไรในการเสาะแสวงหาข่าว สื่อทราบข่าวนี้ได้จากช่องทางไหน และมีการประเมินความจริงความเท็จจากข่าวได้อย่างไร เพราะจากที่พบว่าบ่อยครั้งนั้นข่าวที่ออกเป็น เพียงข่าวลือเพราะหลายครั้งที่ดารานักแสดงที่เป็นข่าวออกมาแสดงตน หรือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อสยบข่าว

เมื่อการนำเสนอข่าวในเรื่องการหย่าร้างของดาราที่มาจากสื่อมีความถี่มาก ซึ่งผลกระทบจากการนำเสนอข่าวเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อทุกฝ่าย โดยเฉพาะดารานั้นเป็นคนของสังคม ดาราทำหน้าที่ในบทบาทนักแสดง ผลกระทบเกิดได้ทั้งแง่บวกและลบสิ่งที่เกิดโดยตรง คือชื่อเสียงและ ภาพลักษณ์ของดารานั้น และกระทบไปถึงชีวิตส่วนตัวของดาราในหลายแง่มุมด้วย นอกจากนี้บทบาทนักแสดงดารายังทำหน้าที่ในฐานะผู้เป็นแบบอย่างในสังคม ดังนั้นจะส่งผลถึงสังคมโดยรวมด้วย เพราะประชาชนต่างให้ความนิยม ชื่นชม และการเป็นบุคคลตัวอย่างในสังคม ซึ่งจะส่งผลโดยเฉพาะกับสถาบันครอบครัวของไทยและวัฒนธรรมการแต่งงานหรือค่านิยมในการมีคู่ จากข่าวของดารานักแสดงของสื่อได้ลงข่าวเข้าไปเข้ามาทำให้เกิดการสังสมและเกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบได้

สิ่งที่สังคมจะได้จากข่าวเหล่านี้ มีบท2ความที่เกี่ยวข้องของ ผศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล ได้กล่าวว่า มุมมองของสื่อนำเสนอเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นถูกต้อง เพราะเป็นการสะท้อนปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ของชายหญิงในยุคปัจจุบันให้เห็นว่าเป็นอย่างไร เพียงแต่สื่อตกร่องไป เพราะเพียงแต่จะนำเสนอว่าเรื่องนี้ใครผิดใครถูก ซึ่งความจริงแล้วตอบไม่ได้ เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศไม่มีขาวหรือดำ แต่เป็นสีเทา ทุกคนน่าจะมองเรื่องความสัมพันธ์อย่างมีสติกันมากขึ้นไม่ใช่ยุ่ง ทุกคนต้องดูและฟังเรื่องอย่างเข้าอกเข้าใจ และต้องละเอียดอ่อนกับเรื่องนี้มากๆ อยากให้เห็นว่าปรากฏการณ์เช่นนี้มันเกิดขึ้นมากมายในสังคม

(อ้างถึงใน <http://news.hunsa.com/detail.php?id=270> , 25 เม.ย. 2551)

กล่าวได้ว่า สังคมมีความเปลี่ยนแปลงไปทางด้านต่างๆ ตามเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม แวดวงบันเทิง อุบัติเหตุ อาชญากรรม เหตุการณ์เหล่านี้จะถูกสื่อหยิบยกขึ้นมานำเสนอ และรายงานสู่สังคม เพื่อการรายงานข้อเท็จจริงและ เพื่อประสานส่วนต่างๆ ของสังคม ให้รู้ข่าวสารทันเหตุการณ์ อีกทั้งสื่อยังมีส่วนที่แนะนำให้ไปในทิศทางที่ดีได้หรือไปในทางที่ไม่ดีก็ได้เช่นกัน

ทุกวันนี้ เราทุกคนต่างได้รับปริมาณเนื้อหาและ ข่าวสารต่างๆ อย่างมากมายจากสื่อหลากหลายชนิด ทั้งสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ และสื่อบุคคล เช่น ฟรีเซ็นเตอร์ ดารานักร้อง พนักงานขายสินค้า เพื่อน ญาติ ซึ่งเป็นสถาบันที่มีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งในสังคมไทย สามารถเข้าถึงชีวิตประจำวันของคนในสังคมทุกระดับชั้น เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกในสังคม (ผู้รับสาร) กับโลกแห่งความเป็นจริง

หนังสือพิมพ์ถือเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีความเก่าแก่และยาวนานกว่าสื่อมวลชนอื่นๆ ซึ่งสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวและทำการรายงานได้อย่างเป็นอิสระ เพราะจิตวิญญาณของหนังสือพิมพ์คือความเป็นเสรี

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีความผูกพันกับสังคมเป็นอย่างมาก มีหน้าที่หลักในการรายงานข่าว เพื่อสนองความต้องการของสังคม มีการรายงานข่าวที่หลากหลาย หนังสือพิมพ์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาตอบสนองความพอใจด้านความรู้ ความคิด โดยเน้นเนื้อหาด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมการใช้ภาพหรือสำนวนภาษาจะไม่หวือหวาเร้าใจ
 2. หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม มีเนื้อหาตอบสนองความต้องการผ่อนคลายอารมณ์และดึงดูดใจ เช่น ข่าวบันเทิง ข่าวความแปลก
 3. หนังสือพิมพ์กึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยมเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ กับหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม
- (ศุภสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์ศักดิ์, 2541:1-2)

ในวันนี้สื่อหนังสือพิมพ์ยังคงเป็นสื่อหลักของคนในสังคม ซึ่งนำเสนอ ทั้งข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและสังคม ข่าวกีฬา และที่ขาดไม่ได้คือข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนแสวงหาความจริง (Truth) เพื่อสนองสิทธิในการรับรู้ของประชาชน (Right to know)

หนังสือพิมพ์จึงเข้ามามีบทบาทในการแสวงหาความจริงนำเสนอต่อประชาชน เนื่องจากเป็นเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตย หนังสือพิมพ์เป็นกระจกสะท้อนสังคม ช่วยให้ประชาชนได้เห็นความเป็นไปของสังคม นอกจากการให้ข่าวสารแล้ว ยังให้ความรู้ความบันเทิง และหาข้อเท็จจริงของข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน รวมทั้งการจูงใจเพื่อให้ผู้อ่านเปลี่ยนทัศนคติแต่อย่างไรงี้ดี แม้ประชาชนจะมีสิทธิในการรับรู้ แต่สิทธิดังกล่าวก็มีข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดสิทธิที่จะรับรู้ก็คือเรื่องของสิทธิส่วนบุคคล (Right of privacy) นั่นก็คือประชาชนย่อมมีสิทธิที่จะรู้ได้ ตราบเท่าที่ไม่ละเมิดต่อเรื่องส่วนตัวของบุคคลอื่น แต่ว่าสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละคนนั้นมีไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับสถานะของบุคคลนั้นๆ ในสังคมนั้น (อังธิดา ลิ้มปัทมปาณี, 2540 : 1)

ผู้วิจัยเห็นว่า การเสนอข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดารานักแสดงโดยเฉพาะเรื่องของการหย่าร้างแยกทางนั้นมีเรื่องราวหลายประเด็นที่น่าสนใจ ในด้านการแสวงหาข่าวสารเรื่องดารานักแสดงของสื่อ ในด้านมุมมองของการตกเป็นข่าวของดารานักแสดง และทัศนคติของผู้อ่าน ผลกระทบที่เกิดทั้งผลดีและผลเสียนั้นยังไม่เป็นที่แน่ชัด จึงทำให้เกิดงานวิจัยชิ้นนี้

วัตถุประสงค์ในการทำวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งตอบปัญหาการวิจัยต่อไปนี้

ปัญหำนำวิจัย

1. วิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราชของคู่รักดาราเป็นอย่างไร
2. การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราชของคู่รักดาราเป็นอย่างไร
3. เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราชของคู่รักดาราเป็นอย่างไร
4. การรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกราชของคู่รักดารากับข่าวเลิกราชของคู่รักดาราเป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงวิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราชของคู่รักดารา

2. ทราบถึงการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร
3. ทราบถึงเทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร
4. ทราบถึงการรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆกับข่าวเลิกราของคู่รักดารารกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda setting)
2. ทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคม (Construction of Social Reality)
3. ทฤษฎีการกำหนดกรอบของสื่อ (Media Framing)
4. แนวคิดทางจิตวิทยา
5. แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน (Ethics of the Media)
6. แนวคิดเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล
7. แนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะ (Public Figure)
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting

การกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting เป็นแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ในลักษณะที่ว่าหากสื่อมวลชนให้ความสำคัญและนำเสนอประเด็นหรือหัวข้อข่าวเรื่องใดๆ ก็จะมีส่วนทำให้ประชาชนได้รับทราบและตระหนักถึงความสำคัญของประเด็นปัญหาดังกล่าวตามไปด้วย (พูดถึงส่วนผู้สื่อข่าวให้ความสำคัญกับข่าวการเลิกราของคู่รักดาราดาวและเลิกข่าวอื่นๆ ขึ้นหน้าหนึ่ง)

การกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda setting) ซึ่งหมายถึงการเสนอหรือไม่เสนอข่าวสารเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสื่อมวลชนมีผลให้สาธารณชนมีความคิดคล้ายคลึงตามว่าเรื่องนั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญหรือไม่มีความสำคัญที่จะนำมาพิจารณากัน เช่นการที่หนังสือพิมพ์ให้ความสนใจต่อปัญหาเศรษฐกิจ โดยการเน้นเสนอข่าวหรือบทความคิดเป็นเรื่องนั้นมากเป็นพิเศษก็มีผลทำให้ประชาชนทั่วไปในเวลานั้นมีความรู้สึกรู้ว่าปัญหาเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญแก่การนำมาพิจารณา

แนวความคิดการกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1992 เมื่อวอลเตอร์ ลิปปมัน ใช้คำว่า “picture in our heads” โดยเสนอความเห็นว่

สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราได้รับรู้และเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งตามปกติแล้วเราไม่มีโอกาสสัมผัสด้วยตัวเอง ในปี ค.ศ. 1963 โคเฮน เริ่มเขียนถึงทฤษฎี Agenda setting

ว่า การที่คนเราจะเลือกรับรู้โลกอย่างไรนั้น มิได้อยู่ที่ความสนใจของคนแต่ละคนเท่านั้น หากแต่ยังขึ้นอยู่กับว่าบรรดาบรรณารักษ์ นักเขียน ผู้พิมพ์หนังสือโฆษณาหนังสือพิมพ์จะวางแผนที่ประเด็นต่างๆ มานำเสนอภาพของโลกในแต่ละช่วงเวลาให้ผู้อ่านเลือกอย่างไรบ้าง (กาญจนา แก้วเทพ, 2543)

หน้าที่ของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระข่าวสาร เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้น โดย มัลคอล์ม แม็คคอมส์ และโดนัลด์ ชอร์ (1972) เป็นผู้เสนออย่างไรก็ตามนักเขียนบางคนกล่าวว่า แนวคิดนี้มีใช้ของใหม่ วอลเตอร์ ลิฟฟ์แมนน์ (1922) เคยกล่าวแสดงความคิดเห็นในวารสาร Public Opinion ถึงบทบาทของสื่อมวลชนว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการสร้างภาพต่างๆ ในสมองของคนเรา นอกจากนี้โดเฮน (1963) ก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดในเรื่องนี้ เขาเคยกล่าวอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ในการที่เป็นผู้อ่านว่าเรื่องอะไรคิด ซึ่งตรงกับแนวความคิดในเรื่องการกำหนดหัวข้อเรื่องให้พิจารณา

ลักษณะของผลการสื่อสารมวลชนตามแนวความคิดนี้แสดงให้เห็นว่า สื่อสารมวลชนมีผลโดยตรงกับผู้รับแต่เป็นผลในระยะยาวไม่เกิดขึ้นโดยทันที นอกจากนี้ยังเป็นผลในด้านความรู้ ความเข้าใจ ไม่ใช่ผลทางด้านทัศนคติ หรือพฤติกรรม และเป็นผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการสั่งสมระยะยาว (ดร.พีระ จิรโสภณ)

การกำหนดวาระข่าวสารเป็นบทบาทของสื่อมวลชน ในการจัดข่าวสารที่เกิดขึ้นอย่างมากมายเอาไว้ให้เป็นระเบียบ เพื่อพร้อมสำหรับการนำเสนอ ซึ่งขั้นตอนการนำเสนอนั้น สื่อจะช่วยจัดวาระเรียงตามลำดับความสำคัญ เพื่อที่ประชาชนจะได้พุดถึง และให้ความสนใจต่อประเด็นที่สื่อ “เลือกมานำเสนอ” อันก่อให้เกิดพฤติกรรมทางอ้อม ถึงแม้สื่อจะไม่สามารถทำให้ประชาชน คิดแบบที่สื่อคิดได้ (Think What) แต่สื่อก็ยังสามารถทำให้ประชาชนคิดในเรื่องที่สื่อบอกได้ (Think About) นอกจากนี้ ประชาชนยังเรียนรู้กฎกติกาต่างๆ ที่อยู่ในรูปแบบของสื่อ เช่น อะไรที่พุดถึงมาก แปลว่า “สำคัญ” อะไรพาดหัวใหญ่ที่สุด แปลว่า “สำคัญที่สุดเป็นต้น” (ดร.กาญจนา แก้วเทพ)

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร กล่าวว่า อิทธิพลของการจัดวาระของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับ

1. ความสำคัญของเหตุการณ์ หรือคุณค่าของข่าว
2. จำนวนผู้รับสาร ซึ่งได้ติดตามข่าวสารจากการจัดวาระสาร หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิผลของการจัดวาระสาร
3. อายุของข่าวในการจัดวาระสาร นับตั้งแต่เกิดข่าวนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิภาพของการจัดวาระสาร

ประสิทธิผลของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารตามแนวคิดการกำหนดวาระข่าวสารนี้จะขึ้นอยู่กับทั้งด้านสื่อมวลชนและด้านผู้รับสาร มิใช่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง แม้ว่าสื่อมวลชน

จะเป็นผู้เริ่มต้นในการนำเสนอสารก็ตาม (Shaw, Mc Combs, 1977 อ้างถึงในสุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533)

ภาพประกอบที่ 1 ภาพแสดงแผนผังการจัดวางระข่าวสาร Agenda setting

ในการกำหนดเรื่องพิจารณาของสื่อมวลชนนั้น ปัจจัยสำคัญมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเรื่องพิจารณา คือ ผู้กรองสาร (Gatekeeper) เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่กั้นกรอง เลือกสรรข่าวสารเพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน ผู้กรองสารจึงอยู่ในฐานะที่จะควบคุมข่าวสารต่างๆ ที่ผ่านไปยังประชาชนทั่วไปโดยอาศัยวิธีการคัดเลือก และเรียบเรียงข่าวสารตลอดจนกำหนดเวลา และการจัดลำดับความสำคัญของข่าวนั้นๆ ด้วย

สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสารในการอธิบายการทำให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรัก เลิกกรา หย่าร้างของคู่รักดาราน่าประเด็นในหนังสือพิมพ์ให้มีความสำคัญ ซึ่งทำให้เห็นบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในการทำหน้าที่ทางสังคม ที่สามารถสร้างความสนใจแก่ประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถสร้างผลกระทบทางทัศนคติ การรับรู้ของประชาชนผู้รับสารได้

ทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคม (Construction of Social Reality)

คำอธิบายถึง ความเป็นจริง (Reality) ของกลุ่มทฤษฎีวัฒนธรรมศึกษาเริ่มต้นจากแนวคิดที่เชื่อว่า “ความเป็นจริงในเรื่องต่างๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นและล่องลอยอยู่ในธรรมชาติเพื่อรอการค้นพบจากนักวิชาการ (Given / Outthere) หากแต่ “ความเป็นจริง” ดังกล่าวเป็นสิ่งที่มนุษย์ประกอบสร้าง (Construct) ขึ้นมาในภายหลัง เพื่อใช้สำหรับทำความเข้าใจถึงความหมายของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่อยู่รอบตัว โดยอาจมีทั้งความสอดคล้องและ/หรือความแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมและยุคสมัย เช่นปรากฏการณ์ ฟาร์มิ่ง-ฟ้าผ่า ที่โลกยุคใหม่และสังคมเมืองมองว่าเป็นเพียง “ปรากฏการณ์ธรรมชาติ” ขณะที่ความเชื่อแบบสังคมสมัยเก่าเข้าใจกันว่าเป็นปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นผลมาจาก “ความพิโรธของเทพเจ้า”

จากจุดยืนดังกล่าว กาญจนา แก้วเทพ (2543) ได้อธิบายต่อไปถึงแนวคิดของทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคม โดยเริ่มจากฐานคติที่เชื่อว่า มนุษย์ทุกคนจะมีโลก (World) ที่แวดล้อมตัวเองอยู่ 2 ระดับ ได้แก่ 1.โลกทางกายภาพ (Physical World) หรือโลกที่ประกอบไปด้วยเหตุการณ์ที่มนุษย์สามารถรับรู้ได้โดยตรงด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของตนเอง และ 2. โลกแห่งความหมาย (World of meaning) หรือโลกที่ประกอบไปด้วย “ความหมาย” และ “ความจริง” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจนเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ซึ่งในทัศนะของนักวิชาการด้านวัฒนธรรมศึกษา “โลกแห่งความหมาย” ถือเป็นโลกที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก “ความเป็นจริง” อันเป็นเครื่องมือที่มนุษย์นำมาใช้ในการเรียนรู้ ตอบสนอง และทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัวจะถูกประกอบสร้างขึ้นภายในอาณาเขตของโลกดังกล่าว โดยอาจพิจารณาถึงแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสร้าง “ความเป็นจริง” ขึ้นในโลกแห่งความหมายของมนุษย์ได้จาก 3 ชุดความคิดต่อไปนี้

1. การอธิบายทางภาษาศาสตร์ (Linguistic)

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความเป็นจริงจากการอธิบายทางภาษาศาสตร์เริ่มต้นด้วยคำอธิบายจากทัศนะที่สอดคล้องกันของ Whorf & Sapir และ Ferdinand de Saussure ซึ่งเชื่อว่า “ความหมายหรือความจริงต่างๆ ไม่ใช่สิ่งที่เป็ผลผลิตจากการสร้างสรรค์ของธรรมชาติ และเกิดขึ้นเพื่อรอคอยการค้นพบจากมนุษย์ หากแต่ความจริงในเรื่องราวต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมหรือโลกแห่งความหมายที่แวดล้อมตัวมนุษย์อยู่นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการประกอบสร้างของมนุษย์โดยอาศัยระบบ “ภาษา” และ “สัญลักษณ์” ทั้งสิ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถอธิบายในแง่ของการสื่อสารได้ว่า การที่ความหมายหรือความเป็นจริงต่างๆ จะก่อตัวขึ้นในสังคมได้นั้น ไม่เพียงแต่ความจริงดังกล่าวจะถูกประกอบสร้างขึ้นโดยอาศัยระบบภาษาและสัญลักษณ์ หากแต่ความหมายหรือความจริงเหล่านั้นยังจำเป็น

จะต้องได้รับการ “ถ่ายทอด” และการ “รับรู้ความหมาย” จากผู้คนในสังคมอีกด้วย ทั้งนี้ กระบวนการถ่ายทอด และการรับรู้ความหมายของความจริงที่ถูกสร้างขึ้น อาจพิจารณาได้จากแนวคิดเรื่องเรื่อง “การเข้ารหัสและการถอดรหัส” (Encoding & Decoding) ซึ่ง Stuart Hall นักวิชาการด้านวัฒนธรรมศึกษาจากสำนักเบอร์มิงแฮม (The Birmingham School) ได้อธิบายถึงแนวคิดดังกล่าวว่า ในกระบวนการถ่ายทอดความหมายหรือความเป็นจริง ผู้ส่งสารจะมีการใส่รหัสความหมาย (Encode) ในรูปของภาษาและสัญลักษณ์ลงในสาร (Message) ที่จะส่งออกไปเพื่อให้ผู้รับสารทำการถอดรหัส (Decode) และรับรู้ความหมายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาของสารเหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม Hall ยังคงเชื่อว่า ระบบรหัส (Coding System) ของผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องมีการสอดคล้องหรือเป็นระบบรหัสชุดเดียวกันเสมอไป เนื่องจากทั้งสองฝ่ายอาจมีจุดยืนทางความคิดอันเกิดจากบริบททางสังคม / เศรษฐกิจ / วัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในทัศนะของ Hall ผลลัพธ์จากการถอดรหัสความหมายของผู้รับสารจึงสามารถเกิดขึ้นได้ใน 3 ลักษณะต่อไปนี้

1.1 Preferred Reading คือ ผลการถอดรหัสซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารยอมรับหรือมีการถอดรหัสที่สอดคล้องกับความหมายหรือความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้น เนื่องจากผู้รับสารมีจุดยืนทางความคิดที่สอดคล้องกับความหมายหรือความเป็นจริงเหล่านั้น

1.2 Oppositional Reading คือ ผลการถอดรหัสซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารปฏิเสธหรือมีการถอดรหัสที่แตกต่างออกไปจากความหมายหรือความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้น เนื่องจากผู้รับสารมีจุดยืนทางความคิดที่แตกต่างจากความหมายหรือความเป็นจริงเหล่านั้น

1.3 Alternative Reading / Negotiated Reading คือ ผลการถอดรหัสซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับสารทำการต่อรองกับความหมายหรือความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะของการวางเงื่อนไขสำหรับยอมรับหรือปฏิเสธความเป็นจริงดังกล่าว เนื่องจากผู้รับสารไม่ได้มีจุดยืนทางความคิดที่สอดคล้องหรือแตกต่างออกไปจากความหมายหรือความเป็นจริงที่ถูกนำเสนออย่างชัดเจน

2. การอธิบายตามทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology)

คำอธิบายเกี่ยวกับการสร้างความเป็นจริงตามทฤษฎีปรากฏการณ์นิยมเกิดขึ้นจากแนวคิดที่เชื่อว่า “การที่เราสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่พบเจอได้อย่างอัตโนมัติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหรือตั้งคำถามถึงความหมายของเหตุการณ์เหล่านั้น เนื่องจากคนเรามีสิ่งที่เรียกว่า “คลังความรู้ทางสังคม” (Stock of Knowledge) ซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับผ่านการมีสัมพันธ์กับสังคมในอดีต จนกลายเป็น “ความเป็นจริงทางสังคม” ที่สามารถนำมาใช้เพื่อทำความเข้าใจถึงความหมายของปรากฏการณ์ต่างๆ “ จากแนวคิด

ดังกล่าว Adoni & Mane ได้แบ่งประเภทของ “ความเป็นจริงทางสังคม” ที่อยู่ในคลังความรู้ของมนุษย์ออกเป็น 3 ลักษณะ (วิทยา พานิชล้อเจริญ, 2534, น. 15) ได้แก่

2.1 Objective Social Reality หรือ “ความเป็นจริงทางสังคมที่มนุษย์ได้รับจากประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของตนเอง” ความเป็นจริงประเภทเกิดจากการที่มนุษย์ได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสต่อปรากฏการณ์ต่างๆ และเกิดการเรียนรู้หรือให้ความหมายต่อปรากฏการณ์เหล่านั้นด้วยตัวเอง เช่น การที่มนุษย์สามารถเข้าใจวิถีกินอาหาร, การนอนหลับ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนเองทำอยู่เป็นประจำทุกวัน

2.2 Symbolic Social Reality หรือ “ความเป็นจริงทางสังคมที่มนุษย์ได้รับจากประสบการณ์ผ่านสื่อในรูปแบบของภาษาและสัญลักษณ์” การเกิดขึ้นของความเป็นจริงประเภทนี้อธิบายได้จากแนวคิดของ Mead ที่เชื่อว่า “มนุษย์ทุกคนย่อมไม่สามารถพบเจอเพื่อทำความเข้าใจหรือให้ความหมายต่อทุกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลกได้โดยอาศัยเพียงแค่ประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้น การที่มนุษย์จะรู้จักหรือทำความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือขอบเขตความสามารถในการรับรู้ที่มีอยู่ จึงจำเป็นต้องอาศัย “ประสบการณ์ผ่านสื่อ” ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของภาษาและสัญลักษณ์ เพื่อการสร้างความหมายของปรากฏการณ์เหล่านั้นในคลังความรู้ทางสังคมของตน” ดังจะยกตัวอย่างได้จากการที่คนไทยสามารถรับรู้เรื่องราว ข่าวสารของต่างประเทศได้จากการอ่านหนังสือหรือดูโทรทัศน์ เป็นต้น

2.3 Subjective Social Reality หรือ “ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างความเป็นจริงแบบ Objective Social Reality และความเป็นจริงแบบ Symbolic Social Reality “ความเป็นจริงประเภทนี้เกิดจากการที่มนุษย์นำเอาความเป็นจริงทั้ง 2 แบบข้างต้น มาผสมผสานและสร้างความหมายของเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในคลังความรู้ทางสังคมของตนเองโดยอาจมีทั้งลักษณะที่สอดคล้องหรือแตกต่างออกไปจากความเป็นจริงต้นฉบับที่นำมาใช้ ดังจะยกตัวอย่างได้จากกรณีวัยรุ่นที่ได้รับการเป็นจริงจากมิวสิควิดีโอ “คนอกหักต้องไปดื่มเหล้าหรือเต้นในดิสโก้” (Symbolic Social Reality) สำหรับวัยรุ่นซึ่งมีประสบการณ์ตรง (Objective Social Reality) ที่ไม่ชอบบรรยากาศในดิสโก้เลย แต่กำลังเสียใจในเรื่องของความรัก อาจมีการรับเอาความเป็นจริงในการแก้ปัญหาเพียงแค่การดื่มเหล้ามาอยู่ในคลังความรู้ของตนเอง ขณะที่วัยรุ่นซึ่งมีประสบการณ์ที่นิยมบรรยากาศในดิสโก้ก็อาจจะมีการสร้างความเป็นจริงในลักษณะที่สอดคล้องกับมิวสิควิดีโอทุกประการ

3. การอธิบายแบบทฤษฎีสื่อสารมวลชน

คำอธิบายถึงวิธีการสร้างความเป็นจริงในสังคม ตามแนวทางทฤษฎีสื่อสารมวลชนเกิดจากทัศนะที่เชื่อว่า “สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่มีอำนาจในการจัดวางโครงสร้าง (Structure) ความเป็นจริงเรื่องต่างๆ ให้แก่สังคม” ดังนั้น ข่าวสารหรือความเป็นจริงที่ถูกเผยแพร่จากสื่อมวลชนจะ

เกิดการสังคมนกลายเป็นโลกแห่งความหมายที่สามารถห่อหุ้มผู้คนในสังคมให้มีโครงสร้างความคิดเช่นเดียวกับความจริงที่สื่อนำเสนอได้ในระยะยาว เช่นเดียวกับแนวคิดของกลุ่มทฤษฎีวิวัฒนาการที่เชื่อว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งกำเนิดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมของสังคม

จากคำอธิบายทั้ง 3 ชุดความคิด สามารถสรุปแนวคิดสำคัญของทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของสื่อมวลชนได้ว่า ในการเลือกสรรส่วนเสี้ยวของปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นอย่างมากมายจนอยู่เหนือความสามารถในการรับรู้โดยตรงด้วยสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์มาสร้าง "ความหมาย" หรือ "ความจริง" เพื่อให้คนในสังคมได้นำไปใช้ทำความเข้าใจและตอบสนองต่อปรากฏการณ์ดังกล่าว "สื่อมวลชน" ในฐานะสถาบันที่มีอำนาจจัดวางโครงสร้างความเป็นจริงให้แก่สังคม จะทำหน้าที่ในการ "เลือกสรร" เฉพาะบางส่วนของเหตุการณ์เหล่านั้นมาให้ความหมายหรือสร้างความเป็นจริง โดยอาศัยการเข้ารหัสผ่านระบบของภาษาและสัญลักษณ์อันเป็นที่เข้าใจของสังคม เพื่อถ่ายทอดความจริงที่ถูกสร้างขึ้นซึ่งอาจเรียกได้ว่าความจริงแบบ Symbolic Social Reality ในคลังความรู้ทางสังคมที่สามารถนำมาใช้ทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ดังกล่าวของผู้รับสารต่อไป

สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการสร้างความเป็นจริงทางสังคม มาอธิบายการนำเสนอข่าวเนื้อหาการแยกทางของคู่รักดาราชของหนังสือพิมพ์รายวัน ที่ส่งผลต่อการสร้างความเป็นจริงในวัฒนธรรม และการเรียนรู้การใช้ชีวิตคู่ของสังคมไทย ซึ่งรูปแบบการใช้ชีวิตของสังคมไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการสร้างความจริงหรือการให้ความหมายของสื่อมวลชน สามารถประกอบสร้างประสบการณ์และใช้เหตุผลตามการประกอบสร้างความจริงมาดำเนินชีวิตในด้านของความรัก การแยกทางที่สอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ

ทฤษฎีการกำหนดกรอบของสื่อ (Media Framing)

การกำหนดกรอบในการตีความข่าวสารถูกใช้อย่างแพร่หลายในสาขาสังคมวิทยาและจิตวิทยา โดยมีแนวคิดที่ถูกสร้างและพัฒนาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรมให้สามารถสังเกต (Observes) และวัดได้ (Measured) ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับกรอบในการสื่อสารมวลชนจะถูกมองใน 2 ลักษณะ คือ กรอบในฐานะที่เป็นตัวสร้างข่าว หรือนำเสนอข่าว (Presenting news) และกรอบในฐานะที่เป็นตัวทำความเข้าใจกับข่าว (Comprehending news) แนวคิดทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวจึงจำแนกออกได้เป็นกรอบของสื่อ หรือกรอบของข่าว (Media or news frame) กับกรอบของผู้รับสารหรือกรอบของปัจเจกบุคคล (Audience or individual frame)

กรอบของสื่อ หรือกรอบของข่าว

กรอบของข่าว คือโครงสร้างข่าวที่ได้รับการจัดระเบียบด้วยวิธีการต่างๆโดยสื่อ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการนำเสนอมุมมอง หรือทัศนคติที่มีต่อข่าว รวมทั้งกรอบของข่าวอาจจะเป็นแก่นเรื่อง (Theme) หรือรูปแบบ (Style) ที่ถูกใช้เพื่อทำให้เรื่องนั้นดึงดูดใจผู้อ่าน และอาจจะส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นในประเด็นต่างๆของผู้อ่าน ทั้งในทางตรงหรือทางอ้อมได้ เช่นที่ Tankard et al.(1991 quoted in Severin and Tankard) กล่าวว่า สื่อจะกำหนดกรอบในการตีความประเด็นทางสังคม การกำหนดกรอบขององค์กรข่าวก็คือการจัดระเบียบความคิดสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาข่าวที่นำเสนอเสียใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทและชี้ให้เห็นว่าประเด็นข่าวคืออะไร โดยใช้วิธีการเลือกสรร (Selective) การเน้นย้ำ (Emphasis) การตัดออก (Exclusion) และการชี้แจงรายละเอียด (Elaboration) ซึ่งในบางครั้งก็จะสะท้อนออกมาผ่านกลไกต่างๆของการเขียน เช่น พาดหัวข่าว (Headliners) ความนำ (leads) การยกบางคำพูดมาเน้น (Pull quotes) หรือการใส่ย่อหน้าสำคัญ (Nut graphs) (Ibid., p.278)

สื่อสร้างกรอบเพื่อกำหนดใจความสำคัญของเหตุการณ์และประเด็นที่นำเสนอเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ชมทราบกรอบที่สื่อสร้างขึ้นมาซึ่งเหล่านั้นมาใช้ในการตีความ พุดคุย ถกเถียง หรืออภิปรายกันเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้เพราะกรอบของสื่อเป็นความคิดหลัก หรือเค้าโครง (story line) ที่ให้ความหมายของเหตุการณ์ที่นำเสนอ โดยจะชี้ให้เราว่าควรจะได้เถียงเกี่ยวกับอะไร และอะไรคือใจความหรือจุดสำคัญของประเด็น ดังเช่นงานวิจัยของ Maher, T.M. (1995 quoted in Severin and Tankard, op.cit.: 279) ได้ศึกษาผลกระทบของการวางกรอบของหนังสือพิมพ์ต่อสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์รายวันท้องถิ่นเปรียบเทียบกับผลสำรวจของประชาชนในเขตนั้นที่มีต่อการรับรู้ถึงสาเหตุของปัญหา พบว่าการที่หนังสือพิมพ์ไม่ได้เชื่อมโยงสาเหตุในเรื่องการเพิ่มขึ้นของประชากรเข้ากับปัญหาสิ่งแวดล้อม ก็ทำให้ผู้รับสารมองข้ามสาเหตุข้อนี้ไปด้วย

การกำหนดกรอบในเรื่องที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีการเลือก เน้น หรือละเว้นต่างกัน ก็จะก่อให้เกิดผลกระทบต่างกัน ดังงานวิจัยของ Kahneman และ Tversky (1984 quoted in Rhoads, K. [Online]) ที่สมมติว่าสหรัฐอเมริกากำลังเผชิญกับการระบาดของโรคภัยจากเอเชีย ซึ่งหากระบาดเข้ามาอาจคร่าชีวิตผู้คนได้ถึง 600 คน ดังนั้นจึงมีการเสนอแผนที่จะต่อสู้กับโรคภัยนี้ 2 แผน โดยให้กลุ่มทดลองเลือกว่าจะใช้แผนใด ทั้งนี้ นักวิทยาศาสตร์ได้ประมาณผลของแต่ละแผนเอาไว้ดังนี้

แผน A ถ้านำมาใช้ ผู้คน 20 คน จะปลอดภัย

แผน B ถ้านำมาใช้ 1 ใน 3 ของทั้งหมดจะปลอดภัย ในขณะที่อีก 2 ใน 3 อาจไม่ปลอดภัย

ในการทดลองครั้งแรกนี้ มีกลุ่มตัวอย่างเลือกแผน A 72% และแผน B 28% จากนั้นทำการทดลองอีกครั้งโดยใช้สถานการณ์เดิม แต่เปลี่ยนลักษณะการอธิบายประมาณผลของแต่ละแผน เป็นการระบุจำนวนคนที่ต้องเสียชีวิตแทน ดังนี้

แผน C ถ้านำมาใช้จะมีคน 400 คนต้องเสียชีวิต

แผน D ถ้านำมาใช้จะมีคน 1 ใน 3 ปลอดภัย ในขณะที่อีก 2 ใน 3 อาจไม่ปลอดภัย

การทดลองครั้งที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกแผน C 22% ขณะที่อีก 78% เลือกแผน D

Kahneman และ Tversky ได้สรุปผลการทดลองในครั้งนี้อีกว่า การนำเสนอเหตุการณ์ในกรอบแง่บวก (Positive frame) กับสิ่งที่มีความหมายเหมือนกันแต่พูดต่างกัน คนก็มักจะเลือกสิ่งที่เป็นแง่บวก แน่นอน และมั่นใจมากกว่า ตรงกันข้ามหากเสนอเหตุการณ์ในกรอบแง่ลบ (Negative frame) ในสิ่งที่มีความหมายเหมือนกัน แต่พูดต่างกัน คนก็จะเลือกแบบที่เสี่ยงมากกว่าแบบที่แน่นอน

การทดลองครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กรอบได้เลือกและเรียกร้องความสนใจในเฉพาะบางมุมมองจากความจริงทั้งหมดที่ถูกเล่า และมีส่วนกระตุ้นโดยตรงต่อการกลบความน่าสนใจของมุมมองอื่นๆไปด้วยในตัว นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่ากรอบมีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในการรับรู้เข้าใจ จดจำปัญหา และส่งผลไปสู่การประเมินค่า และการเลือกแนวทางแก้ปัญหาด้วย

องค์ประกอบที่สำคัญของกรอบสื่อ คือ การเลือกและการทำให้โดดเด่นตามนิยามของนักวิชาการที่ให้ความสนใจและเป็นผู้พัฒนาแนวคิดกรอบของสื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอย่าง Entman, R. (1993) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญของกรอบของสื่อ ได้แก่ การเลือก (selection) และการทำให้โดดเด่น (Salience) ซึ่งคำว่าโดดเด่นในที่นี้ก็คือการทำให้ส่วนนั้นๆของข้อมูลสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายขึ้น มีความหมายลึกซึ้ง และน่าจดจำมากขึ้น (More noticeable meaningful or memorable) ในสายตาของผู้รับสาร

ส่วนของตัวบทนั้น สามารถทำให้โดดเด่นได้ด้วยรูปแบบของการจัดวาง (Placement) การทำซ้ำ (Repetition) หรือการใช้สัญลักษณ์ที่คุ้นเคย (Familiar symbols) ซึ่งการวางกรอบก็คือการเลือกบางแง่มุม หรือบางลักษณะของความเป็นจริงที่ถูกรับรู้มาทำให้เด่นชัดขึ้นในตัวบทของการสื่อสาร ในวิถีทางที่จะสนับสนุนให้เกิดการนิยามปัญหาเฉพาะ (To promote a particular problem definition) การตีความสาเหตุ (Casual interpretation) การประเมินทางศีลธรรม (Moral

evaluation) และ/หรือ แนะนำแนวทางแก้ไขต่อประเด็นนั้นๆ (Treatment recommendation for the item described)

อย่างไรก็ตาม Entman (op.cit.) ย้ำว่า แม้ว่าเนื้อหาบางส่วนที่น่าเสนอไปจะไม่ได้เป็นส่วนที่ถูกลำโพงโดดเด่น แต่อาจมีความโดดเด่นขึ้นมาได้ในตัวของมันเอง หากสามารถเข้ากับระบบความเชื่อของผู้รับสารได้ดี ในทางกลับกัน ความคิดที่ถูกเน้นนั้นก็อาจจะยากที่ผู้รับสารจะรับรู้ตีความ และจดจำได้เช่นกัน ถ้าไปหักล้างความเชื่อที่ผู้รับสารมีอยู่ สรุปก็คือขึ้นอยู่กับพื้นฐานความคิดของผู้รับสารด้วย

กล่าวโดยสรุป เนื่องจากความโดดเด่นนี้เป็นกระบวนการที่กระทำร่วมกันระหว่างผู้รับสารกับตัวบท การมีอยู่ของกรอบในตัวบทนั้นจึงไม่ได้รับประกันความมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้รับสารอย่างเต็มที่ อาจกล่าวได้ว่า Entman กำลังประนีประนอมอิทธิพลของกรอบของสื่อโดยใช้กรอบของผู้รับสาร มาอธิบายนั่นเอง

กรอบของผู้รับสาร หรือกรอบของปัจเจกบุคคล

แนวคิดเรื่องการกำหนดกรอบในการตีความนั้น พบครั้งแรกในงานวิจัยของ Goffman. E (1974) นักสังคมวิทยา ซึ่งเขาได้นำแนวคิดการวิเคราะห์กรอบมาอธิบายชุดของความคาดหวังที่คนเราใช้ในการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และบุคคลอื่นที่อยู่หรือเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น Goffman กล่าวว่า เมื่อประชาชนจะทำการตีความสิ่งที่เกิดขึ้นรอบโลก พวกเขาจะต้องทำผ่านกรอบ หรือแบบแผนการตีความ (schemata of interpretation) ที่พวกเขามี เพราะกรอบคือ “การจัดการกับประสบการณ์” หรือเรื่องราวต่างๆที่เราพบเจออยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน เป็นกระบวนการสำรวจและทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ กรอบจะช่วยให้บุคคลสามารถวางตำแหน่ง (Locate) รับรู้ (Perceive) แยกแยะ (Identity) หรือให้ชื่อ (Label) กับเหตุการณ์นั้นได้ ทั้งนี้คนเราทุกคนจะทำการประเมินคุณค่า (Values) และสร้างแง่มุมที่ใช้ในการมอง (perspectives) โลกใบนี้ ซึ่งแน่นอนว่าแต่ละคนจะมีการมองที่แตกต่างกันออกไป เพราะเรามี “กรอบอ้างอิง” (Frame of reference) ที่แตกต่างกัน คล้ายกับ Gamson และ Modigliani (1978) อ้างถึงในกระสุน สกอลโฟน, 2544 : 17) ที่มองว่า กรอบคือความคิดหลักที่คนเราใช้ในการทำความเข้าใจต่อเหตุการณ์รอบข้าง และตอบตนเองว่าเรื่องดังกล่าวคืออะไร จะต้องใช้หลักการหรือมุมมองใดมาตีความ

ดังนั้น ผู้สื่อข่าวในฐานะที่เป็นบุคคลหนึ่ง จึงย่อมจะมีกรอบของปัจเจกบุคคลอยู่ด้วยเช่นกัน และกรอบของบุคคลที่มีสถานภาพเป็นผู้สื่อข่าวในสังคมนี้เอง ที่เป็นที่มาสำคัญในการสร้าง “กรอบของสื่อ” ให้แก่สังคมนั้นๆต่อไป

อิทธิพลของการกำหนดกรอบในการตีความข่าวสาร

นักหนังสือพิมพ์จะเลือกกรอบในการตีความข่าวที่เด่นเพื่อให้ผู้อ่านนำไปใช้ตีความ และอภิปรายเหตุการณ์สาธารณะ การกำหนดกรอบของสื่อหรือกรอบของข่าวจะทำให้สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่มี ความหมาย และไม่เป็นที่สังเกตเห็น (Meaningless and nonrecognizable happenings) เปลี่ยนไปเป็นเหตุการณ์ที่สามารถสังเกตเห็นได้ (A discernible event)(Entman, R., op.cit. : 53) ดังนั้นนักหนังสือพิมพ์จึงใช้ประโยชน์ โดยการสร้างกรอบที่เด่นบนข่าวเพื่อกำหนดขอบเขตการตีความของผู้รับสารให้เป็นไปตามทิศทางที่ตนต้องการ

การกำหนดกรอบของสื่อมีอิทธิพลต่อกรอบหรือความคิดหลักที่ผู้รับสารนำมาใช้ในการทำความเข้าใจเหตุการณ์รอบข้าง รวมทั้งมีอิทธิพลต่อทัศนคติและความคิดเห็นของผู้รับสารด้วย ดังที่ Price,V ; Tewksbury.D ; Powers E. (1997 : 482) กล่าวว่า การกำหนดกรอบและการนำเสนอเหตุการณ์ และประเด็นข่าวในสื่อมวลชน สามารถมีอิทธิพลอย่างเป็นระบบต่อการเข้าใจเหตุการณ์ และประเด็นข่าวของผู้รับสาร นอกจากนี้ กรอบของสื่อยังมีผลกระทบต่อทัศนคติ ความคิดเห็น หรือกรอบของปัจเจกบุคคล (Individual frames) (Pan,Z and Kosicki, G.M. 1993 quoted in Scheufele, op.cit. : 110) และจะมีผลกระทบอย่างมาก ถ้าหากว่าเป็นการสร้างกรอบในประเด็นใหม่ที่ยังไม่เคยมีการกำหนดกรอบมาก่อน (Ibid., p.116)

ประชาชนมักเชื่อในสิ่งที่สื่อเสนอ ทำให้อาจได้รับอิทธิพลจากการกำหนดกรอบ แต่สิ่งที่น่ากังวลคือ บางครั้งกรอบที่สื่อเสนอนั้น มาจากบุคคลที่มีอำนาจและเงิน ซึ่งใช้กรอบเป็นเครื่องมือในการเสนออุดมการณ์บางอย่าง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับตัวเอง ดังที่ Kinder และ Sanders (1990 อ้างใน Baek, M. [Online]) นิยามว่า กรอบเป็นเครื่องมือที่ถูกผลิตและใช้โดยชนชั้นนำทางการเมืองตามความสนใจของเขา และตามอุดมการณ์ที่ตั้งใจทำให้เกิดการตีความ เพื่อสนับสนุนหรือเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตัวเขาเอง

แต่สิ่งสำคัญคือ กรอบส่วนใหญ่จะไม่ถูกสังเกตเห็น เพราะประชาชนโดยทั่วไปจะยุ่งและวุ่นเกินกว่าที่จะตระหนักว่าประเด็นนั้นถูกกำหนดกรอบ และตามแบบจำลองผลกระทบสื่อของนักสร้างสรรค์ (Constructivist) ที่พบว่า “ผู้รับสารจะไว้วางใจรูปแบบของความจริง (a version of reality) ที่ถูกสร้างจากประสบการณ์ส่วนบุคคล (Personal experience) ปฏิกริยากับบุคคลที่อยู่ในระดับเดียวกัน (Interaction with peers) และการเลือกที่ถูกตีความจากสื่อมวลชน (Interpreted

selections from the mass media) (Neuman, R.W., Just, M.R., Crigler, A.N. , 1992 quoted in Scheufele, op.cit. : 105) ทำให้เกิดความกังวลว่าประชาชนจะได้รับอิทธิพลในการกำหนดกรอบการตีความของสื่อได้ง่าย

นอกจากนี้ กรอบข่าวยังมีอิทธิพลต่อมติมหาชนโดยการสร้างบางลักษณะของเรื่องให้เด่นมากขึ้นเพื่อไปกระตุ้นความคิดที่เฉพาะเจาะจงให้กับผู้รับสาร (Lyengar, S., 1991 quoted in London, S., 1993 , Price : Tewksbury and Powers, op.cit.) ความคิดเหล่านี้จะถูกนำไปประยุกต์ใช้เมื่อสมาชิกผู้รับสารประเมินกลุ่มประเด็น และส่วนประกอบของเรื่องอื่นๆ ซึ่ง Jacoby (2000) ก็กล่าวยืนยันว่า ผลกระทบของการกำหนดกรอบมีอำนาจพอที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นระดับบุคคล

ยังมีนักวิจัยอีกมากมายที่พบว่า การกำหนดกรอบข่าวมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร โดยเฉพาะอิทธิพลของกรอบที่เกิดขึ้นในใจผู้รับสาร (Frame of mind created in audiences) โดยมีงานวิจัยหลายชิ้นระบุว่า การกำหนดกรอบของสื่อจะมีผลต่อเรื่องราวที่ถูกเน้น กล่าวคือ ผู้รับสารจะมองหรือตีความข่าวในประเด็นหรือกรอบที่สื่อมวลชนนำเสนอเท่านั้น กรอบใดที่สื่อไม่นำเสนอ ผู้รับสารก็จะละเลยหรือมองข้ามไป

อย่างเช่นงานวิจัยของ Shah และ Domke (1995 quoted in Severin and Tankard, op.cit. : 279) ที่แบ่งคนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้ข่าวสารเกี่ยวกับการสาธารณสุขผ่านกรอบทางจริยธรรม (Ethical frame) ซึ่งเน้นในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐาน และศีลธรรม ขณะที่อีกกลุ่มได้รับข่าวสารเดียวกันแต่ผ่านกรอบทางสังคม (Societal frame) ซึ่งเน้นไปที่ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนต่อสังคม ผลจากการทดลองพบว่า คนที่ได้รับข่าวสารผ่านกรอบจริยธรรม จะตีความการสาธารณสุขว่าเป็นประเด็นทางจริยธรรมมากกว่าคนที่ได้รับข่าวผ่านกรอบทางสังคม นอกจากนี้กลุ่มคนดังกล่าวก็มีแนวโน้มจะตีความประเด็นอื่นๆไปในทางจริยธรรมสูงขึ้นอีกด้วย จะเห็นได้ว่ากรอบที่ต่างกันก็จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความคิดที่เกิดขึ้นในใจผู้รับสารต่างกัน

เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Price, Tewksbury และ Powers (op.cit.) ที่ให้เห็นอิทธิพลของกรอบต่อความคิดที่เกิดขึ้นในใจของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ให้นักศึกษา 4 กลุ่มอ่านเรื่องการตัดงบประมาณในมหาวิทยาลัย ซึ่งสมมติขึ้นแล้วนำมาเขียนเรียงเรียงออกเป็น 4 แบบ ใช้ข้อมูลเดียวกัน แต่มีย่อหน้าเปิด และย่อหน้าปิดต่างกันตามกรอบที่ใช้ ได้แก่ เกี่ยวกับมนุษยชนสนใจ (Human interest) ความขัดแย้ง (Conflict) ผลกระทบต่อตนเอง (Personal consequences) และชุดควบคุม (Control version) ที่มีแต่ตัวเรื่องเท่านั้น ไม่มีย่อหน้าเปิดและย่อหน้าปิด ซึ่งจากการประเมินค่า และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนี้ชี้ให้เห็นว่า กรอบของสื่อมีผลต่อการตัดสินใจของผู้รับสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

นอกจากอิทธิพลต่างๆที่กล่าวมาแล้ว การกำหนดกรอบของสื่อมวลชนยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางการความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อสาเหตุ และความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาด้วย ทั้งนี้เพราะ “หน้าที่” ที่สำคัญที่สุดสำหรับการกำหนดกรอบโดยสื่อมวลชนก็คือ การชี้ให้เห็นว่าใครควรจะรับผิดชอบต่อปัญหา (Who is responsibility) และใครสามารถจะช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้ (who can help provide a remedy for the problem) (Severin and Tankard, op.cit. : 279) ซึ่งลักษณะความรับผิดชอบ (Attributions of responsibility) (Lyengar, S. and Simon, A., 1993 : 369) แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ Causal responsibility เน้นที่มาหรือสิ่งทำให้เกิดประเด็นปัญหานั้น และ treatment responsibility เน้นว่าใครหรืออะไรที่มีอำนาจพอที่จะช่วยหรือป้องกันประเด็นปัญหานั้น

ในหนังสือชื่อ Is Anyone Responsibility? ของ Lyengar, S. (1991 quoted in London. S., 1993) ได้ประเมินผลกระทบของการกำหนดกรอบการตีความข่าวสารในข่าวโทรทัศน์ที่มีต่อประเด็นทางการเมือง พบว่าการกำหนดกรอบการตีความประเด็นโดยข่าวโทรทัศน์นั้น จะช่วยกำหนดทิศทางการความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อสาเหตุและการแก้ปัญหาทางการเมือง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของกรอบการรายงานข่าวซึ่งมีอยู่ 2 ประเภทคือ

Episodic news framing (กรอบฉาก / กรอบกรณี) คือการรายงานข่าวในรูปแบบของเหตุการณ์เฉพาะหรือกรณีเฉพาะ บรรยายเหตุการณ์เป็นรูปธรรมที่จะแสดงให้เห็นประเด็น มองเหตุการณ์ว่าเป็นความรับผิดชอบของบุคคล เช่น ปัญหาความยากจน หรือปัญหาว่างงาน มีสาเหตุมาจากความขี้เกียจ หรือเพราะมีการศึกษาน้อย

Thematic news framing (กรอบหัวข้อ / กรอบสาระสำคัญ) คือ การรายงานเหตุการณ์หรือประเด็นในบริบททั่วไป เสนอหลักฐานโดยรวม มองเหตุการณ์ว่าเป็นความรับผิดชอบของสังคม เช่น การมองปัญหาความยากจนในกรอบประเภทนี้จะมองไปที่อัตราว่างงาน หรืออัตราคนจนของชาติว่าเป็นปัญหาจากนโยบายของรัฐ เป็นต้น การรายงานข่าวภายใต้กรอบนี้จะต้องการการวิเคราะห์ที่เพิ่มความเพิ่ม

ต่อมา Lyengar และ Simon (1993) ได้ทำวิจัยเพื่อทดสอบผลกระทบของ episodic และ thematic news frames ที่มีต่อความรับผิดชอบของผู้ชมในประเด็นทางการเมือง และประเด็นทางสังคม เช่น ความยากจน การว่างงาน อาชญากรรม การก่อการร้าย เป็นต้น พบว่า thematic framing ผู้ชมจะมองว่าปัญหาของชาติเกิดจากปัจจัยทางสังคมทั่วไป (General societal factors) รวมถึงค่านิยมทางวัฒนธรรม (Cultural norms) สภาพเศรษฐกิจ (Economic conditions) และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ (The actions or inactions of public officials) เมื่อการนำเสนอข่าวโทรทัศน์เสนอปัญหาของชาติโดยใช้กรอบทั่วไป เหตุผลของประชาชนต่อความรับผิดชอบเกี่ยวกับสาเหตุและทางแก้ปัญหา (Causal and treatment responsibility) คือ เป็น

เรื่องของสังคมส่วนรวม ขณะที่ภายใต้ episodic news framing ผู้ชมจะอ้างเหตุผลความรับผิดชอบสำหรับปัญหาของชาติว่าไม่ใช่เป็นแรงผลักดันทางโครงสร้างหรือทางสังคม (Societal or structural forces) แต่เป็นการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มเฉพาะ อย่างเช่น ปัญหาความยากจน อาชญากรรม และการก่อการร้าย เมื่ออธิบายภายใต้กรอบประเภทนี้ ผู้ชมก็จะอ้างเหตุผลเรื่องความรับผิดชอบว่าเป็นของคนจน อาชญากร และผู้ก่อการร้าย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การกำหนดกรอบของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อผู้รับสารส่วนใหญ่ แต่ไม่มีผลกระทบต่อคนทั้งหมด (Entman, R., op.cit : 52) อิทธิพลของกรอบที่เกิดขึ้นจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างความจริงที่เห็น (objective reality) ความจริงที่ผ่านการปรุงแต่งจากสื่อ (Symbolic reality) จนนำมาสู่ความจริงที่เป็นอัตวิสัย (Subjective reality) หรือกรอบในความคิดของผู้รับสารซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการตีความหมายปรากฏการณ์ที่จะตามมาของผู้รับสารต่อไปในลักษณะของกระบวนการที่ต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้กรอบของสื่อมวลชนจะสามารถสร้างอิทธิพลทางความคิดต่อผู้รับสารได้หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับว่าสื่อได้นำเสนอกรอบที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ทางสังคม ความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของผู้รับสารอันเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชีวิตประจำวันหรือไม่ รวมถึงแบบแผนและระดับการใช้สื่อ โดยมีปัจจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ เวลา และทัศนคติหรือความเชื่อที่มีต่อสื่อ เป็นตัวผลักดันให้บุคคลมีการใช้และพึ่งพาสื่อมากขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกรับรู้กรอบการตีความข่าวสารของผู้รับสารทั้งสิ้น

ผู้วิจัยใช้การวางกรอบในการสื่อสารเพื่อศึกษา ว่าสื่อ นั้นสร้างกรอบเพื่อกำหนดใจความสำคัญของเหตุการณ์ในเนื้อหาข่าวการแยกทางของคูรัักดาราชองหนังสือพิมพ์รายวัน และประเด็นที่นำเสนอเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ชมนำกรอบที่สื่อสร้างขึ้นเหล่านั้นมาเป็นสิ่งที่สังคมต้องพูดถึงและยกให้เป็นเรื่องสำคัญ

ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาข่าวคูรัักดาราชองในแง่บวก (Positive frame) ก็จะช่วยส่งเสริมชื่อเสียงให้กับดารานั้น แต่หากการนำเสนอเป็นแง่ลบ (Negative Frame) กับเหตุการณ์เดียวกัน ผลการตอบสนองก็จะออกมาในทางตรงกันข้าม ซึ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับการวางกรอบของสื่อว่าอยากให้ผู้รับรับรู้หรือตีความว่าอย่างไร

การวางกรอบของสื่อ นั้นสามารถกำหนดสร้างความจริงให้กับสังคมได้ แม้ว่าจะไม่ถึงกับทุกคนในสังคม แต่หากการวางกรอบนั้นสอดคล้องกับอุดมการณ์ ความเชื่อ ความคิด ของปัจเจกบุคคล สื่อก็สามารถสร้างอิทธิพลให้กับคนในสังคมได้

แนวคิดทางจิตวิทยา

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Knowledge)

โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ความรู้ หมายถึง การรับรู้เบื้องต้นซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดนการเรียนรู้จากการตอบสนองสิ่งเร้า (S-R) และจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ กับสภาพทางจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำเป็นที่เลือกสรร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง เป็นกระบวนการภายในที่ผู้อื่นจะรับรู้ได้จากการอนุมานมากกว่าการสังเกตโดยตรง

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973) ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับ และรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

แพททริก เมียร์ดิท (Patrick Meredith, 1961) ความรู้ หมายถึง มืองค์ประกอบ 2 ประการ คือความเข้าใจ (Understanding) และการคงอยู่ (Retaining) ซึ่งรวมองค์ประกอบทั้งสองแล้วมีความหมายถึงสามารถจดจำได้ในบางสิ่งบางอย่างที่เราทำความเข้าใจแล้ว

เบนจามิน บี บลูม (Benjamin B. Bloom, 1967) ความรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกระเล็เฉพาะเรื่อง หรือ เรื่องทั่วๆ ไป ระลึกถึงวิธี กระบวนการ หรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นความจำ และได้จัดระดับความรู้ไว้ 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะวิธีปฏิบัติ

กระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้คือ ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลจากความจำออกมา

2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญออกมาได้ (Comprehension) คือ การที่บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาสาระที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความเหล่านั้นได้ด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพ ให้ความหมาย แปลความ และเปรียบเทียบความคิดเห็นๆ หรือคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับของการนำไปใช้ (Application) สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความคิดที่เป็นนามธรรม (Abstract) ปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) สามารถใช้ความคิดในรูปของการนำเอาความคิดมาแยกเป็นส่วน เป็นประเภท หรือนำเอาข้อมูลมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติของตน

5. ระดับของการสังเคราะห์ (Synthesis) คือการนำข้อมูล แนวคิดมาประกอบกันแล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ (Creating) ซึ่งเป็นสิ่งใหม่แตกต่างจากเดิม

6. ระดับของการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการใช้ข้อมูลเพื่อตั้ง

เกณฑ์ (Criteria) การรวบรวม และวัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละอย่าง

อย่างไรก็ตาม การเกิดความรู้ไม่วาระดับใดก็ตามย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกนึกคิด ซึ่งเชื่อมโยงกับสภาพจิตใจบุคคลต่างกัน อันมีปัจจัยมาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมีความคิด และแสดงออกตามความคิด ความรู้สึกของตน ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าความรู้สึกเป็นปฏิกิริยาที่เกิดแห่งทัศนคติ

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ทัศนคติ หมายถึง เป็นดัชนีชี้ว่าเป็นบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับรอบข้าง วัตถุ และสิ่งแวดลอม ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ โดยทัศนะนั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อถือที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนะนั้นจึงเป็นมติของการประเมิน เพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่งๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

คูนด์เลอร์ (Kundler, 1974) ทัศนคติ คือความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบตัวหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านแนวคิดสถาบัน บุคคลหรือสถานการณ์บางอย่าง

โรเคอช (Rokeach, 1970) ทัศนคติ หมายถึง ทัศนคติที่เป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ฟิชเบิน (Fishbein, 1967) ทัศนคติ คือความโน้มเอียง ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่จะแสดงตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ทัศนคติเกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมและ ทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1955) ทัศนคติ เป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือรู้สึกเฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด

การเกิดทัศนคติ

เรนซิส ไลเคิร์ต (Rensis Likert) ได้ศึกษามูลเหตุของการเกิดทัศนคติของคน ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลการศึกษาที่เน้นถึงการเกิดทัศนคติตามหลักวิชาด้านการสื่อสารโดยเฉพาะ โดยได้สรุปข้อศึกษาไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learning) จากแหล่งทัศนคติ (Source of Attitude) ต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมาย และแหล่งที่กำเนิดทัศนคติที่สำคัญ คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีและไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) การได้รับการติดต่อจากบุคคลอื่น จึงเกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่างๆ จากผู้อื่นได้
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้
4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน

ลักษณะของทัศนคติ

1. ทัศนคติสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละคน มีใช้สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด
2. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก
3. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละบุคคลต่างก็ได้รับประสบการณ์ และการผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตาม ทัศนคติก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดี ทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลงได้ และทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้วก็จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 อย่างนี้ก็มีความเชื่อมโยงกัน ฉะนั้น ในการที่จะให้มีการยอมรับหรือปฏิเสธในสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนทัศนคติเสียก่อน โดยให้ความรู้ (Zimbardo, Ebberson และ Maslach, 1977 อ้างใน ชรินทร์ ต่วนชะเอม 2541:37)

ทัศนคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะใช้โดยวิธีบุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ ซึ่งข่าวสารนี้อาจจะมาจากบุคคลอื่น หรือมาจากอุปกรณ์สื่อสารมวลชนอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของทัศนคติด้านความรู้หรือการรับรู้ (Cognitive component) เป็นที่เชื่อกันว่า ถ้าส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบด้านอื่นจะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าส่วนประกอบของทัศนคติด้านความรู้เปลี่ยนแปลงก็จะมีแนวโน้มทำให้ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ (Affective Component) และส่วนประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavior component) เปลี่ยนแปลงด้วย

แมคกายร์ (Mcguire, 1968) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอน คือ

1. การใส่ใจ
2. ความเข้าใจ
3. การยอมรับ
4. การเก็บเอาไว้
5. การกระทำ

แมคกายร์ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ถ้ากระบวนการสื่อสารความหมายหรือการติดต่อข่าวสาร ทำให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้ว จะเกิดกระบวนการคือ การใส่ใจ ความเข้าใจ การยอมรับ การเก็บเอาไว้ และการกระทำในตัวผู้รับ การที่ขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดในตัวบุคคลหรือไม่ นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษาและอื่นๆ สิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนทำให้ขั้นตอนไม่เกิดขึ้นได้

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change)

ในการเปลี่ยนทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์นั้น มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ระดับ คือ (จุมพล รอดคำดี, 2532)

1. การเปลี่ยนแปลงความคิด สิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้จะมาจากข้อมูลข่าวสารใหม่ ซึ่งอาจมาจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลอื่น
2. การเปลี่ยนความรู้สึก การเปลี่ยนในระดับนี้จะมาจากประสบการณ์หรือความประทับใจ หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ
3. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งไม่มีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมเดิมเสียใหม่

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ถ้าความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทั้งสิ้น นอกจากนี้ องค์ประกอบต่างๆ ในกระบวนการสื่อสาร อาทิเช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสาร ลักษณะของข่าวสาร คุณสมบัติของช่องทางการสื่อสาร และคุณสมบัติของผู้รับสาร ล้วนมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติได้

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้บุคคลต้องเผชิญปัญหา เหตุการณ์ต่างๆ มากมายบางคนเปลี่ยนทัศนคติได้ง่าย แต่บางคนเปลี่ยนทัศนคติได้ยาก เพราะทัศนคติของบุคคล

เมื่อเกิดแล้ว จะคงทนพอสมควร แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการรับข่าวสารที่ทำให้เกิดการยอมรับสิ่งใหม่ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลนั้นๆ

เฮอริเบิร์ต ซี. เคลแมน (Herbert C. Kelman, 1967) ได้เสนอขบวนการที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลคือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับอิทธิพลของผู้อื่น
2. การลอกเลียนแบบ (Identification) จะเกิดจากการที่บุคคลยอมรับอิทธิพลของบุคคลอื่น เพราะต้องการสร้างพฤติกรรมของตนให้เหมือนกับบุคคลในสังคม
3. การที่บุคคลยอมรับพฤติกรรมในสังคมที่เหมาะสมกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวเราแล้ว (Internalization)

แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม (Practice)

ปกิจ พรหมยาน (2531:29) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อเหตุการณ์หนึ่งหรือสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่างๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีมุ่งหมาย และเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิต และบุคคลอื่นๆ สามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร (2533) ให้นิยามว่า พฤติกรรม เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดขึ้นเพราะความแตกต่างกันในการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างในการแปลสารที่ได้รับจึงก่อให้เกิดประสบการณ์สิ่งสมที่แตกต่างกันอันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปการสื่อสารเพื่อแนวโน้มพฤติกรรมนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระดับ ตั้งแต่ปัจเจกชนคนข้างเคียง (กลุ่ม) ไปจนถึงระดับสังคม (สถานการณ์) การโน้มน้าวพฤติกรรมในทุกระดับของการสื่อสารสังคม อาจผ่านสื่อโดยอาศัยวิธีดังนี้

1. การปลุกอารมณ์ (Emotional Arousal) เพื่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจในการติดตามไม่ว่าด้วยภาพหรือเสียง
2. การเห็นอกเห็นใจ (Empathy) ด้วยการแสดงความอ่อนโยน เสียสละ และความกรุณาปรานียอมแพ้เพื่อความเป็นพระ ก็อาจจะโน้มน้าวให้ผู้คนยอมรับได้
3. การสร้างแบบอย่างขึ้นใจ (Internalize Norms) เป็นการสร้างมาตรฐานอย่างหนึ่งขึ้น เพื่อให้มาตรฐานนั้นปลูกศรัทธา และเป็นตัวอย่างแก่ผู้รับสารที่จะต้องปฏิบัติตาม
4. การให้รางวัล (Reward) เช่นการลด แลก แจก แถม ในการโฆษณาเพื่อเป็นการจูงใจให้เลือกซื้อสินค้ายี่ห้อนั้นๆ

ผลของการโน้มน้าวใจด้วยวิธีดังกล่าว ก่อให้เกิดพฤติกรรมพื้นฐาน 2 แบบคือ

1. กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ หรือให้มีพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง (Activation)
2. หยุดยั้งพฤติกรรมเก่าๆ (Deactivation)

ทั้งการกระตุ้นและการหยุดยั้ง เป็นพฤติกรรมพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆ

ตามมา เช่น การตัดสินใจวินิจฉัยต่อประเด็นปัญหา การจัดยุทธวิธีในการดำเนินการ และการสร้างพฤติกรรมเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาช (Cronbach อ้างใน ปกิจ พรหมายน, 2531:29-30) ได้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นเพราะองค์ประกอบ 7 ประการ ต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเราต้องทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างต้องใช้เวลาจนจึงจะสามารถบรรลุความต้องการ คนเราจะมีความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะต้องเลือกตอบสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อน และสนองความต้องการที่ห่างออกไปภายหลัง
2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึงระดับวุฒิภาวะ หรือ ความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเรา
3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ
4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งจะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีที่คาดว่าจะให้ความพอใจมากที่สุด
5. การตอบสนอง (Response) หมายถึงการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นการแปลความหมาย
6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจตรงตามที่คาดคิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับที่คาดหมาย (Contradict) ไว้ก็ได้
7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thrashing) หากการที่เราไม่สามารถสนองความต้องการได้ ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้ เขาอาจย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการสนองตอบใหม่ก็ได้

นักศึกษาด้านมนุษยวิทยาหลายท่านได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับพลังที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์แต่ละคนมีแรงขับและพลังที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อความอยู่รอดและความมั่นคงแห่งชีวิต อันเป็นความจำเป็นพื้นฐานของสัตว์ทั้งหลาย เช่นความอยู่รอดในชีวิตประจำวัน
 2. มนุษย์แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่หล่อหลอมรวมตัว จึงมักจะต้องประพฤติปฏิบัติไปตามครรลองขอสังคมแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายส่วนตัว
 3. พลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์มากที่สุด ได้แก่ ครอบครัวของบุคคลผู้นั้นเอง เพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อนฝูง ตลอดจนกลุ่มอ้างอิงหรือผู้นำทางความคิดในชุมชน
 4. ความจำเป็นเบื้องต้นของชีวิตมนุษย์และประสบการณ์ได้หล่อหลอมให้เกิดเป็นรูปธรรมของมนุษย์แต่ละคนที่เรียกว่า บุคลิกภาพ
 5. แม้ว่ามนุษย์แต่ละคนจะมีบุคลิกภาพของตนเองก็ตาม เมื่อมนุษย์รวมกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีผลประโยชน์ร่วมกันภายในสิ่งแวดล้อมเช่นเดียว ก็ย่อมเกิดเป็นบุคลิกภาพของกลุ่มขึ้นได้ ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มด้วย เช่น จะพบคนบางกลุ่มมีลักษณะก้าวร้าว รุกราน บางกลุ่มมีลักษณะหัวโบราณ ฯลฯ เป็นต้น
 6. มนุษย์จะมีสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ที่เขามีต่อโลกรอบตัวเขาออกมาในรูปต่างๆ ซึ่งเราสามารถสืบสาวไปถึงพลังภายในที่มีต่อกิจกรรมนั้นๆ ได้ เช่น จากคำพูด วัตถุ การกระทำ ตลอดจนสิ่งที่สื่อถึงการกระทำทั้งในจิตสำนึก และภายในจิตสำนึก เช่น เราจะนึกถึงภาพของผู้ที่นิยมฟังเพลงสากลว่าเป็นบุคคลเช่นไร ซึ่งแตกต่างกับบุคคลที่นิยมฟังเพลงไทยเดิม
- การศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมของคนเรานั้น นักจิตวิทยาได้เห็นพ้องต้องกันว่าจิตลักษณะที่ทำนายพฤติกรรมได้แม่นยำที่สุดคือ ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมนั้น

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

แนนซี ชวาทซ์ (Nancy E. Schwartz อ้างในสุริย์ จันทร์ โมลี 2526:49) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติตัวในรูปแบบ 4 ประการ

1. ทัศนคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และมีผลต่อการปฏิบัติ
2. ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กันทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา
3. ความรู้และทัศนคติต่างทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยที่ความรู้และทัศนคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

ซิมบาโต ,เอมปีเซน และมาสลาส (ซิมบาโต ,เอมปีเซน และมาสลาส, 1977:49) ได้สรุปว่าทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเราจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ของผู้คน คือถ้าผู้ใดมีความรู้ดี ทัศนคติต่อสิ่งนั้นมักจะดีตามไปด้วย เมื่อมีทัศนคติดีแล้วก็มีแนวโน้มที่ส่งผลให้ผู้นั้นแสดงพฤติกรรมไปในทางที่ดี ดังนั้นความรู้ ทัศนคติ และการแสดงพฤติกรรมจึงมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

สมปราชญ์ จอมราช (2516:55) สนับสนุนแนวคิดที่ว่า ทัศนคติของคนเป็นผลของความรู้สึกลงใจที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเอนเอียงไปในทิศทางหนึ่ง จึงมีลักษณะเป็นนามธรรมซึ่งมีผลสะท้อนมาสู่พฤติกรรมของคน ฉะนั้นพฤติกรรมของมนุษย์คือ การแสดงออกซึ่งทัศนคติที่ดีของเขาซึ่งส่งผลมาจากประสบการณ์ของความรู้ ความคิด ความเชื่อ และการเรียนรู้ อันรวมถึง ภูมิหลังของบุคคลนี้ เมื่อภูมิหลังของแต่ละคนต่างกัน จึงทำให้การประพฤติต่อสิ่งเดียวกันในลักษณะที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขและการให้แรงเสริม (Conditioning and Reinforcement Theories) โคนทฤษฎีนี้เชื่อว่า ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ และสามารถส่งเสริมได้ในทำนองเดียวกันกับการฝึกนิสัย บุคคลจะสร้างทัศนคติต่อสิ่งใดๆ ย่อมเกิดจากกระบวนการวางเงื่อนไข การได้รับการเสริมแรง และเกิดจากการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นความสำคัญในการแปลความหมายของบุคคลและการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเมื่อนำมาใช้อธิบายอิทธิพลของสื่อมวลชน ทฤษฎีนี้เรียกว่า ทฤษฎีการเลียนแบบ (Modeling Theory) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมองพฤติกรรมและผลแห่งพฤติกรรมของผู้อื่นตามแนวคิดของทฤษฎีนี้เนื้อหาข่าวที่ปรากฏมีผลต่อความรู้ของผู้รับสาร เมื่อผู้รับสารแปลความหมายของข่าวนั้น สิ่งที่ตีความได้จะเป็นความรู้ของผู้รับสารเกี่ยวกับเนื้อหาข่าว และความรู้ นั้นจะส่งผลไปยังการตีความหมายเหตุการณ์ที่พบเห็นต่อไปในอนาคต รวมทั้งการตีความหมายสิ่ง

ที่ผ่านมาในอดีต ดังนั้นข่าวจึงมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับความจริงที่เกิดขึ้น (Busby, 1988; Soloski, 1989)

ข่าวสารที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์สามารถก่อให้เกิดผลกระทบด้านดีและด้านเสียต่อจิตใจของผู้อ่าน หนังสือพิมพ์คุณภาพที่เสนอข่าวที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา ย่อมเป็นผลดีกับผู้อ่าน เพราะทำให้ประชาชนทราบและรับรู้ความเป็นไปของสังคมและโลกตามความเป็นจริง ในทางตรงกันข้ามหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งเสนอเนื้อหาด้วยการเสริมแต่งข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความตื่นเต้นเร้าใจในเนื้อหา เช่น เสนอรายละเอียดวิธีการก่ออาชญากรรมของคนร้าย แล้วก่อให้เกิดการเลียนแบบ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้น

เมื่อมีสิ่งเร้า 2 สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกันบ่อยๆ ความรู้สึกหรือการตอบสนองต่อสิ่งเร้าอันหนึ่งอาจถ่ายทอดไปสู่สิ่งเร้าอื่นๆ ได้ และความรู้สึกที่ได้รับแรงเสริมจากการกระทำอะไรสักอย่างหนึ่ง จะทำให้เราอยากทำสิ่งนั้นไปเรื่อยๆ ซึ่งเป็นการเพาะทัศนคติต่อสิ่งนั้น ดังนั้นในการปลูกฝังทัศนคติใหม่ๆ จึงขึ้นอยู่กับกรทำให้รางวัลตัวเอง เช่น เมื่อพบสิ่งเร้าใหม่ๆ หรือประสบการณ์ใหม่ๆ ถ้าสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของเรา เราก็จะให้รางวัลแก่ตนเอง แต่ถ้าประสบการณ์ใหม่ๆ นั้นขัดกับความเชื่อเดิมของเรา เราอาจหาเหตุผล ถ้ามีเหตุผลให้เชื่อได้ทัศนคติอาจเปลี่ยนไปได้ สำหรับการเลียนแบบเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยมนุษย์ เป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่งที่มักมีความรู้สึกที่มีแนวโน้มในการที่จะทำอะไรเหมือนคนอื่น เช่น เด็กๆ จะเลียนแบบผู้ใหญ่เป็นต้น (อารีภักดี เงินบำรุง, 2541)

ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้มาศึกษาทัศนคติของผู้รับสาร ว่าการเสนอข่าวเนื้อหาเกี่ยวกับการแยกทางของคู่รักดารา ทำให้ทัศนคติของผู้รับสารเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยการเรียนรู้และเสริมสร้าง และเกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบการแยกทางโดยอ้างจากเหตุผลการแยกทางของคู่รักดารานั้นเนื่องมาจากการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน

แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน (Ethics of the Media)

สุกัญญา สุตบรรทัด (2537) ได้อธิบายถึงจริยธรรมสื่อมวลชน โดยสรุปดังนี้

จริยธรรม หมายถึงปรัชญาหรือระบบที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยศีลธรรม เป็นหลักประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมใดสังคมหนึ่ง กล่าวโดยทั่วไป จริยธรรมเป็นทฤษฎี หรือหลักเกี่ยวกับความประพฤติปฏิบัติของคนว่าดีหรือไม่ดี เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับความสมัครใจว่าจะทำได้หรือไม่ก็ได้

ภาระทางจริยธรรมของสื่อมวลชนแห่งสังคมเสรีก็คือ จะต้องเป็นปากเสียงให้ผู้ด้อยโอกาส มีหน้าที่ที่กระจายความรู้ไปทุกหนทุกแห่ง การกระจายความรู้นี้เท่ากับเป็นการกระจายอำนาจ

เพราะความรู้ดีคืออำนาจ สังคมที่พลเมืองไม่มีโอกาสได้รับรู้ข่าวสาร คือสังคมที่อำนาจถูกจำกัดอยู่ในกลุ่มคนเพียงน้อยนิด

จริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสื่อมวลชนได้แก่ ความรับผิดชอบ และความรับผิดชอบนั้นยังสัมพันธ์กับสิ่งที่สาธารณชนต้องรู้ และความสามารถของสื่อมวลชนที่จะรายงานด้วย ซึ่งความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับบทบาทของสื่อมวลชนในสังคมนั่นเอง เพราะสังคมประกอบขึ้นด้วยปัจเจกที่เป็นเสรี การกระทำของปัจเจกชนแต่ละคนนั้นย่อมมีผลถึงผู้อื่น จึงย่อมมีความผูกพันซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบต่อปัจเจกชนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อพิจารณาในมุมมองของเขาในฐานะหน่วยหนึ่งของสังคม การทำดีหรือเลวของเขามีผลต่อคนอื่น ดังนั้นมนุษย์แต่ละคนจึงต้องรับผิดชอบต่อซึ่งกันและกัน เพื่อที่สังคมนั้นจะดำรงอยู่ได้

ความรับผิดชอบต่อสื่อมวลชน จะผูกพันกับบทบาทของสื่อมวลชนซึ่งในสังคมประชาธิปไตยสื่อมวลชนจะมีบทบาท 4 บทบาทคือ

1. บทบาททางการเมือง (The Political Role)

รัฐบาลซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้ หากไม่เปิดโอกาสให้พลเมืองได้รู้ว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร ไม่ทำอะไร หรือคิดว่าจะทำอะไร ด้วยว่าผู้มีอำนาจนั้นมักมีแนวโน้มที่จะใช้อำนาจในทางที่ผิด เพราะสัญชาตญาณของมนุษย์นั้นมักเต็มใจแห่งความกระหายอำนาจ จนไปพองขึ้นทุกวันเหมือนลูกช่างที่ยิ่งหมุนก็ยิ่งขยายส่วนบนหัว

แม้ว่าสื่อมวลชนไม่อาจป้องกันความบ้าอำนาจ การคอร์รัปชั่นด้วยตัวของมันเอง แต่สื่อมวลชนสามารถนำความไปบอกประชาชนผู้มีอำนาจที่จะจัดการได้ ประชาชนจึงต้องพึ่งพาสื่อมวลชนเพื่อให้ได้รู้เรื่องของรัฐบาล แล้วประชาชนจึงจะเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองได้ แต่สื่อมวลชนมีอำนาจในการเลือกประเด็นข่าว และเป็นผู้กำหนดรูปแบบของการรายงานตลอดจนแสดงให้ผู้มีอำนาจทั้งทา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ได้รู้ว่าตนถูกสาธารณชนเฝ้าดูอยู่

2. บทบาททางการศึกษา (The Education Role)

สื่อมวลชนย่อมปฏิบัติหน้าที่ของตลาดเสรีแห่งความคิดเห็น เป็นเวทีที่คนพากันมาแสดงความคิดเห็น และอภิปรายอย่างหลากหลายต่อสาธารณะ โดยที่สื่อมวลชนจะไม่พยายามรวมหัวกันจับจูงความคิดเห็นประชาชนไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

3. บทบาทในการสะท้อนสังคม (The Mirroring Role)

สื่อมวลชนมีบทบาทในการสะท้อน “ชีวิต” ในเสียวมุมต่างๆ ของคนในสังคมนั้นและเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิตของผู้อื่นต่อไปในอนาคต ข่าวที่นำเสนอแต่ละวันเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรม ที่จะทำสังคมนั้นเป็นหนึ่งเดียว แต่ก็มีใช้ว่าสื่อมวลชนจะต้องรายงานข่าวหมดทุกเรื่อง สื่อมวลชนยังจะต้องคำนึงถึงปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับผู้เยาว์ เป็นต้น

4. บทบาทในการโฆษณาและแจ้งความ (The Bulletin Role)

เป็นบทบาทที่คล้ายเรื่องสาธารณูปโภค ที่ให้ประชาชนเสพแล้วมีชีวิตที่ดีขึ้น สะดวกสบายและปลอดภัยขึ้น นั่นคือสื่อมวลชนบทบาทในการประกาศ โฆษณา ทำให้ประชาชนมีความสะดวกในการจับจ่ายใช้สอย ทำให้วงจรเศรษฐกิจเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

ปัญหาในเชิงจริยธรรมของสื่อมวลชนมี 4 ประการคือ

1. การเสนอความจริง (Truth)

กติกาคณะกรรมการวิชาชีพไทย ล้วนมีเป้าหมายให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข แต่เมื่อเวลาผ่านไป กลับพบว่า ประชาชนยังมีความเดือดร้อนอยู่ เพราะการที่สังคมไม่ถึงความจริง คือสังคมที่มีแต่คนกลุ่มหนึ่งที่มีความรู้ และกีดกันความจริงกับประชาชน

ความจริงจะแตกต่างจากข่าว เพราะความจริงมีหลายมิติ สื่อมวลชนจะต้องเข้าไปหาความจริงด้วยการขุด เจาะ หาว่ามีสิ่งใดหลบซ่อนอยู่ และนำความจริงมาปรากฏต่อประชาชน เช่น การทำข่าวแบบสืบสวนสอบสวนเจาะข่าว ในขณะที่ ข่าว จะมีเพียงมิติเดียว ไม่มีระนาบความลึกกว้าง เป็นระนาบตรงๆ ออกมาเพียงผิวเผิน เท่านั้น

ในการนำเสนอข่าวบางข่าวจะพบว่ามีความจริงที่หายไป นั่นคือ

- ความจริงส่วนเดียว
- ความจริงที่ถูกบิดเบือน ซึ่งอาจเกิดจากอคติของคนทำข่าว
- ความจริงในความมืด คือความจริงที่สื่อมวลชนไม่ได้นำมาเสนอ เพราะอาจเกรงกลัวอิทธิพล เช่น กรณี 16 ตุลา
- ความจริงสุดขั้ว คือความจริงที่ถูกแต่งเติมจนเกินจริง
- หลายมิติของความจริง ความจริงมีหลายมิติจึงทำให้มีความยากลำบากในการค้นหา

2. วัตถุวิสัย (Objectivity)

วัตถุวิสัย คือ ความเป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง หมายถึง ข่าวต้องผ่านการวิจัย การพิสูจน์ มีความตรงไปตรงมา ไม่มีความรู้สึกใดๆ เสมือนเป็นวัตถุ

ความเป็นกลางแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

ความเป็นกลางแบบคณิตศาสตร์ เป็นการใช้ตัวเลขในการวัดค่าความเป็นกลาง

ความเป็นกลางที่ใช้ “ใจ” มาผสม (Objectivity + Subjectivity) ได้แก่

- ความเป็นกลางแบบ Aristotle (ใจ + ปัญญา) คือการคิดด้วยสมองและเอาใจหยั่ง

- ความเป็นกลาง “ด้วยใจที่เป็นกลาง” ประกอบด้วย Honesty + Accuracy + justice → Dignity เป็นการให้ความซื่อสัตย์ + ความถูกต้อง + ความยุติธรรม อันก่อให้เกิดความสง่างามของสื่อมวลชน
- ความเป็นกลาง “ด้วยเจตนาที่เป็นกลาง” ซึ่งอาจใช้อัตวิสัย หรืออัตวิสัยบ้าง แต่ก็มีเจตนารมณ์ที่เป็นกลาง

3. การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (Right To Privacy) มี 4 ลักษณะคือ

การเปิดเผยเรื่องส่วนตัวต่อสาธารณะ (Public Disclosure of Private Facts)

การบุกรุกความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น (Intrusion)

การบิดเบือนข้อมูลจนกระทบชื่อเสียงและภาพลักษณ์ (False Light)

การนำชื่อหรือภาพของผู้อื่นมาโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต (Misappropriation)

4. ความกดดันทางธุรกิจ (Business Pressure) เป็นข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการที่สื่อมวลชนเห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง และพวกพ้องเป็นสำคัญ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงต้องเลือกว่าเขาภักดีต่อใคร

(ร้อยโท ดวงพร จิตรเพิ่มพูนผล, บทบาทในการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกรณีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับความต้องการรับรู้ข่าวสารของประชาชนโดยรอบพื้นที่)

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน มาศึกษาการเสนอข่าวที่เกี่ยวกับเนื้อหาการแยกทางของคู่รักดาราชของหนังสือพิมพ์รายวัน ในแง่ของการแสวงหาและนำเสนอข่าวนั้น กระบวนการใดที่สื่อมวลชนต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และการสนองความต้องการของประชาชน

แนวคิดเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล

ในสังคมประชาธิปไตย สิทธิของสาธารณชนที่จะรับรู้ข่าวสารเป็นสิทธิที่พึงได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มากที่สุดภายใต้กฎข้อบังคับของสังคมประชาธิปไตย แต่สิทธินี้ก็เช่นเดียวกับสิทธิเสรีภาพของบุคคล กล่าวคือ ไม่ใช่สิทธิที่มีอยู่โดยเด็ดขาดปราศจากข้อจำกัดแต่อย่างใด เพราะบรรดาข่าวสารต่างๆ ถ้าจะให้ให้นำออกมาเผยแก่ประชาชนได้ทั้งหมดหรือบางประการก็อาจกลายเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐหรืออาจเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนตัวของบุคคลอื่นได้ (จินตนา ตันสุวรรณนท์, 2541:11)

แม้ว่าเสรีภาพของสื่อมวลชนรวมทั้งหนังสือพิมพ์จะมีความสำคัญในการตอบสนองสิทธิของประชาชนที่จะรับรู้ข่าวสาร แต่การสนองสิทธิของประชาชนเช่นนี้ บางครั้งอาจนำไปสู่ข้อ

ขัดแย้งต่อสิทธิเสรีภาพส่วนอื่นๆ โดยมีการเสนอข่าวที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่นหรือกระทบกระเทือนต่อสิทธิผลประโยชน์ของรัฐ ด้วยเหตุนี้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวจึงมีข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดนี้ก็จะเป็นไปเพื่อเป็นการรักษาสิทธิหรือผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันให้อยู่ในลักษณะของความพอดี กล่าวคืออยู่ในขอบเขต ไม่กระทบสิทธิเสรีภาพผู้อื่น เพราะเสรีภาพใดๆ ก็ตามหากไม่มีขอบเขต สังคมก็จะหาความปกติสุขไม่ได้ (วรวิทย์ ฤทธิพิศ, 2538:61-62)

จากแนวคิดใหม่ “สิทธิการสื่อสาร” (Right to communicate) เริ่มเป็นที่รู้จักและใช้กันแพร่หลายในช่วงสิบปีที่ผ่านมาเอง สิทธิการสื่อสาร เป็นผลสืบเนื่องมาจากวิวัฒนาการเทคโนโลยีทางการสื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลและประเทศชาติ ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันและกัน และความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ

จุดเริ่มต้นของแนวคิดสิทธิการสื่อสารอยู่ที่ปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนข้อ 19 ซึ่งกล่าวว่า “ทุกคนมีอิสรภาพแห่งความเห็นและแสดงออก สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการที่จะถือเอาความเห็นความเห็นโดยปราศจากการแทรกสอด และที่จะแสวงหา รับ และแจกจ่ายข่าวสารและความคิดเห็น ไม่ว่าจะโดยวิธีใดๆ และไม่คำนึงถึงเขตแดน” ตามเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ดังกล่าวนี้ เน้นถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในอันที่จะแสวงหา รับ และแจกจ่ายข่าวสาร หรือที่เรียกว่าสิทธิในการรับรู้ (Right to know) หรือสิทธิในข่าวสาร (Information right) นั่นเอง รวมทั้งหนังสือพิมพ์ก็ควรจะมียุติเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไปที่ได้รับสิทธิทางกฎหมาย มีอยู่ 2 ประการ คือ สิทธิได้รู้ (Right to know) และสิทธิในการแสดงออก (Right express)

มีนักวิชาการบางท่านได้ให้ความเห็นว่า การที่บุคคลจะใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก การพูด การเขียน และการโฆษณาได้อย่างแท้จริง ต้องมีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร เพื่อเป็นข้อมูล (หนทาง) ในการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก การพูด การเขียน และการโฆษณา (จุดมุ่งหมาย) ได้ถูกต้องตรงกับความจริง จึงอาจกล่าวได้ว่า สิทธิที่จะรู้เป็นส่วนหนึ่งของสิทธิในการแสดงออก โดยซ่อนอยู่ในสิทธิในการแสดงออก การพูด การเขียน และการโฆษณา หากไม่มีสิทธิที่จะรู้ สิทธิในการแสดงออกก็ไม่มี ความหมาย

Jean d' Arcy เป็นบุคคลแรกซึ่งเสนอแนวความคิด “สิทธิการสื่อสาร” ในบทความเรื่อง “Direct Satellite Broadcasting and the Right to Communicate” ซึ่งตีพิมพ์ใน EBU ฉบับเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1969 d' Arcy ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างระหว่าง “สิทธิด้านข่าวสาร” (Right to Information) ซึ่งเป็นสิทธิดั้งเดิมตามข้อ 19 แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และ “สิทธิการสื่อสาร” (Right to Communicate) ซึ่งเป็นสิทธิใหม่ที่มีความหมายและขอบเขตกว้างมากตามความคิดของ d' Arcy นั้น สิทธิด้านข่าวสารหมายถึงสิทธิของประชาชน ที่ “จะทราบ” และที่ “จะรับทราบหรือบอกเล่า” เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยปราศจากการแทรกซ้อนจากเจ้าหน้าที่ภายนอก ส่วนสิทธิการสื่อสารนั้นครอบคลุมถึงบรรดาสิทธิต่างๆ ที่จะมีส่วนร่วมในการ

บวนการสื่อสารทั้งหมด ตลอดจนการใช้สื่อสาธารณะทุกประเภท เพื่อถ่ายทอดความคิดเห็น ความหวัง ปัญหาต่างๆ สิทธิการสื่อสารจึงมีความหมายกว้างกว่าสิทธิด้านข่าวสารมาก

จากผลการสำรวจ UNESCO ได้จัดลำดับแนวความคิดสิทธิการสื่อสาร 4 ลำดับคือ

1. สิทธิการสื่อสารสากล เป็นสิทธิมนุษยชนทั่วไป ครอบคลุมสิทธิต่างๆ อย่างกว้างขวาง มีเป้าหมายระยะยาว และสามารถประยุกต์กับทุกสังคม และวัฒนธรรมในระดับต่างๆ ได้ทั้งหมด

2. สิทธิการสื่อสารเฉพาะ หมายถึงบรรดาสิทธิต่างๆ ภายในขอบข่ายสิทธิการสื่อสาร ซึ่งสามารถกำหนดความหมาย และทดสอบได้ ในขณะเดียวกันสิทธิดังกล่าวสามารถประยุกต์กับสิทธิการสื่อสารสากลได้ด้วย

3. ความรับผิดชอบการสื่อสาร การใช้สิทธิใดๆ นั้น ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลอื่นด้วยอีกนัยหนึ่ง สิทธิจะต้องควบคู่กับความรับผิดชอบเสมอ ดังนั้น บุคคลที่สิทธิการสื่อสารจะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยคำนึงถึงผลดีต่อสังคมส่วนรวม

4. ปัญหาการสื่อสาร ในทุกสังคมจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และทบทวนปัญหาการสื่อสารต่างๆ ในระดับชาติ ชุมชน สถาบัน และบุคคล โดยเน้นถึงนโยบาย กระบวนการกิจกรรม โครงสร้าง ทรัพยากร และระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ

ประเด็นสำคัญที่สุด UNESCO ได้แยกสิทธิการสื่อสารออกเป็นสามระดับ คือ ระดับบุคคล ระดับสถาบันสื่อมวลชนและระดับชุมชน หรือระดับชาติ นอกจากนี้ UNESCO พบว่าสิทธิการสื่อสารประกอบด้วยสิทธิย่อยๆ ถึง 40 สิทธิ สิทธิดังกล่าวแตกต่างกันมากในแต่ละระดับมีเพียงไม่กี่สิทธิที่คล้ายคลึงกันทั้งสามระดับ

ในระดับบุคคลและชุมชนมีสิทธิที่คล้ายคลึงกันมาก คือ

1. เสรีภาพของความเห็นและการแสดงออก (Freedom of opinion and expression)

2. สิทธิการบอกเล่า (Right to inform)

3. สิทธิในการรับรู้ (Right to be informed)

สิทธิมีความสำคัญเด่นชัดในระดับบุคคล ได้แก่

1. สิทธิในการพิทักษ์เรื่องส่วนตัว (Protection of privacy)

2. เสรีภาพในการเคลื่อนไหว (Freedom of movement)

3. สิทธิในการเข้าถึงแหล่งข่าวสาร (Access to sources of information)

4. สิทธิในการสมาคม (Right of assembly)

สิทธิที่มีความสำคัญเด่นชัดในระดับชุมชน ได้แก่

1. การกระจายข่าวสารอย่างเสรีและสมดุล (Free and balance flow of information)

2. สิทธิในการอนุรักษ์บูรณภาพทางวัฒนธรรม (Preservation of cultural integrity)

3. สิทธิแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (Cultural exchange)

กล่าวโดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าสิทธิการสื่อสารประกอบด้วยสิทธิย่อยสำคัญ 3 ประการคือ

1. สิทธิในข่าว (Information right)

2. สิทธิในการมีส่วนร่วมหรือสมาคม (Association right)

3. สิทธิในส่วนตัวหรือวัฒนธรรม (Right to privacy and cultural right)

สิทธิการสื่อสารดังกล่าวย่อมมีทั้งเสรีภาพ และความรับผิดชอบควบคู่ไปด้วย กล่าวคือ การที่บุคคลหรือสถาบันใดจะใช้สิทธิดังกล่าวแล้ว จำเป็นต้องมีเสรีภาพอย่างเพียงพอ และในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย(บุญเลิศ ศุภติติก, อ่างแล้ว,(2527), น. 6-12)

ในสังคมที่สลับซับซ้อนนี้ไม่มีใครสามารถรู้อะไรทุกอย่างที่ต้องการจะรู้เกี่ยวกับสังคม และความเป็นอยู่และความเป็นไปของสมาชิกของสังคมในเวลาเดียวกันได้ ไม่มีใครสามารถรวบรวมข่าวสารที่ต้องการจะรวบรวมได้ทุกชิ้น และมีจำนวนน้อยอีกเหมือนกันที่มีพื้นฐานหรือมีความรู้ลึกซึ้งซึ่งสามารถเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดนั้น ในสังคมประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิได้รู้เรื่องที่เขาสนใจและต้องการรู้ สื่อมวลชน ผู้ช่วยให้ประชาชนได้ใช้สิทธิของเขา ในทางนี้เต็มที่จะได้รับเสรีภาพจากรัฐบาลเต็มที่ สิทธิของประชาชนในการที่จะรับรู้เป็นจุดมุ่งหมายเสรีภาพของหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นๆ เป็นหนทางนำไปสู่จุดมุ่งหมายอันนั้น (The right of people to information is the end; the freedom of the press and other media is the means) เพราะเหตุว่าประชาชนมีสิทธิที่จะรับรู้ (ตามแนวความคิดของสังคมประชาธิปไตย) ข้อเท็จจริงและข่าวสารต่างๆ ที่ถูกต้อง (Accurate) และไม่มีการตัดทอน (Full) ในการใช้สิทธิดังกล่าวนี้ ประชาชนได้อาศัยสื่อมวลชนจึงควรมีเสรีภาพในการแสวงหาและรายงานข้อเท็จจริง (ประชัน วัลลภโก, การสื่อข่าว (พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513), น.7)

“สิทธิได้รู้” โดยทั่วไปในภาษาอังกฤษใช้ว่า “The right to know” ก็เป็นที่พอเข้าใจกันทั่วว่า หากจะใช้ให้ถูกต้องสมบูรณ์จริงๆ แล้วจะต้องใช้คำเต็มว่า “The People's right to know” ยังมีอีกคำหนึ่งคือ “The public's right to know” ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน สรุปแล้วใช้ได้ทั้ง 3 คำ เพียงแต่ว่า “The Public's right to know” นั้นได้รับความนิยมในการใช้น้อยกว่าเท่านั้นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกานิยมใช้คำว่า “The people's right to know” กันโดยทั่วไป(บุญรุ่ง บุญเลิศ, 2546)

ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล เพื่อศึกษาเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ในเรื่องของสิทธิการแสวงหาข่าวสาร เพื่อสนองความต้องการของประชาชน ผู้มีสิทธิที่จะรับรู้ (Right to Know) ซึ่งบางครั้งการแสวงหาและนำเสนอข่าวนั้นอาจนำไปสู่ข้อขัดแย้งต่อสิทธิเสรีภาพส่วนอื่นๆ โดยมีการเสนอข่าวที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่ตกเป็นข่าว และนั่นก็คือดารานักแสดง ซึ่งบุคคลเหล่านี้ถูกเรียกว่าเป็นบุคคลสาธารณะที่ประชาชนผู้รับสาร ต่างก็ต้องการที่จะได้รู้เรื่องราวความเป็นไปของดาราที่ตนชื่นชอบ เมื่อประชาชนจะมีสิทธิในการรับรู้ แต่สิทธิดังกล่าวก็มีข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดสิทธิที่จะรับรู้ก็คือเรื่องของสิทธิส่วนบุคคล (Right of privacy) แต่สิทธินั้นก็ขึ้นอยู่กับสถานะของบุคคลนั้นๆ ในสังคม นั่นคือ เมื่อบุคคลนั้นเป็นบุคคลสาธารณะ (Public Figure) สิทธิส่วนบุคคลของบุคคลนั้นก็จะน้อยลง หรืออาจจะไม่มีเลยเพราะใครก็ตามที่ก้าวเข้ามาสู่วงการบันเทิงก็ต้องยอมรับสำหรับการตกเป็นข่าว และก็ต้องดูตามกรณีของการละเมิดสิทธิด้วย

แนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะ (Public Figure)

บุคคลสาธารณะเป็นศัพท์กฎหมายหรือ Legal Term ในสหรัฐอเมริกา และถือเป็นแนวคิดทางด้านสิทธิเสรีภาพที่สำคัญ และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

แนวคิดมีที่มาจากคำพิพากษาของศาลสูงสหรัฐ เมื่อปี พ.ศ.2507 (ค.ศ.1964) ที่วางหลักการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือต่อมาเรียกว่า บุคคลสาธารณะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจรัฐ และประโยชน์สาธารณะ ต้องรับภาระในการถูกวิพากษ์วิจารณ์มากกว่าบุคคลทั่วไป และหากบุคคลสาธารณะจะฟ้องสื่อในข้อหาหมิ่นประมาท จะต้องเป็นฝ่ายพิสูจน์ว่า สื่อนำเสนอข้อความหรือเรื่องราวด้วยเจตนาไม่สุจริตคำตัดสินของศาลสูงสหรัฐ ไม่เพียงแต่ยกระดับเสรีภาพสื่อในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น แต่ยังแพร่กระจายไปอย่างกว้างขวาง รวมถึงในประเทศไทย ที่รับแนวคิดนี้เข้ามา โดยเฉพาะนักวิชาการสายวารสารศาสตร์หรือวิชาการหนังสือพิมพ์

โดยเป็นถ้อยคำที่โยงถึงสิทธิในการรับรู้ของประชาชน และเสรีภาพในการแสดงออกของประชาชนเห็นได้จาก ข้อเขียน การอภิปราย การแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ รวมไปถึงการต่อสู้คดีหมิ่นประมาทระหว่างสื่อกับโจทก์ที่ถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะ

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานหรือพจนานุกรมที่รวบรวมศัพท์ร่วมสมัยอย่างพจนานุกรมฉบับมติชน จะไม่พบคำว่าบุคคลสาธารณะ ในเว็บไซต์ต่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย อาทิ www.law.com ในหมวดดิกชันนารี จะพบความหมายคำนี้ดังนี้

Public figure n. in the law of defamation (libel and slander), a personage of great public interest or familiarity like a government official, politician, celebrity, business leader, movie star or sports hero. Incorrect harmful statements published about a public figure cannot be the basis of a lawsuit for defamation unless there is proof that the writer or publisher intentionally defamed the person with malice (hate).

(คำแปล) บุคคลสาธารณะ (น.) ในกฎหมายเกี่ยวกับการใส่ความ ทำลายชื่อเสียง (หมิ่นประมาท กล่าวร้าย) หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ หรือเป็นที่รู้จัก เช่น เจ้าหน้าที่รัฐบาล นักการเมือง ผู้มีชื่อเสียง นักธุรกิจชั้นนำ ดาราภาพยนตร์ หรือนักกีฬา การตีพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับบุคคล สาธารณะ ซึ่งแม้จะผิดพลาดและสร้างความเสียหาย ก็ไม่เป็นเหตุให้มีการฟ้องขอหาใส่ความได้ นอกจากจะมี ข้อพิสูจน์ว่า ผู้เขียนหรือผู้ตีพิมพ์ มีความตั้งใจที่จะทำให้บุคคลนั้นเสื่อมเสียชื่อเสียงด้วยความมุ่งร้ายหรือเกลียดชัง

จากเว็บไซต์ www.wikipedia.org ให้ความหมายว่า

Public figure is a legal term applied in the context of defamation actions (libel and slander). A public figure (such as a politician, celebrity, or business leader) cannot base a lawsuit on incorrect harmful statements unless there is proof that the writer or publisher intentionally defamed the person with malice. The burden of proof is higher in the case of a public figure.

(คำแปล) บุคคลสาธารณะ เป็นศัพท์กฎหมาย ที่เกี่ยวกับการใส่ความ (หมิ่นประมาท ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง) บุคคลสาธารณะ อาทิ นักการเมือง บุคคลที่มีชื่อเสียง หรือนักธุรกิจชั้นนำ (ผู้นำทางธุรกิจ) ซึ่งจะยื่นฟ้องข้อความผิดพลาดที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงไม่ได้ เว้นแต่จะมีข้อพิสูจน์ว่า ผู้เขียนหรือผู้ตีพิมพ์ มีเจตนาร้าย ที่จะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ในกรณีของบุคคลสาธารณะ ภาระในการพิสูจน์จะเพิ่มมากขึ้น

ส่วนความหมายทั่วไป พจนานุกรม Cambridge Advanced Learner's Dictionary ให้ความหมายว่า Public figure noun [C] someone who is famous because of what they do, and is written about in newspapers and magazines or is often on television or the radio

(คำแปล) บุคคลสาธารณะ หมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียงจากสิ่งที่กระทำ และมักจะถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ หรือวิทยุ

ที่มาของคำว่า บุคคลสาธารณะ หรือ Public Figure เป็นแนวคิดจากตะวันตก และมีผลเป็นการแบ่งแยกบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ ออกจากบุคคลทั่วไป

เนื่องจาก บุคคลสาธารณะ ซึ่งได้แก่ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ฯลฯ เป็นผู้ที่มีอำนาจมากกว่าบุคคลทั่วไป ที่มาของแนวคิดนี้ มาจากคดีความระหว่างหนังสือพิมพ์ กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสหรัฐอเมริกา นั่นคือคดี New York Times V. Sullivan หรือ คดีหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์ พิพาทกับนายซัลลิแวน ซึ่งศาลสูงสหรัฐตัดสินคดีนี้เมื่อวันที่ 9 มีนาคม ค.ศ.1964 หรือ พ.ศ. 2507

สำหรับในประเทศไทยในระยะแรก สุภา ศิริมานนท์ นักหนังสือพิมพ์อาวุโส ผู้สอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แปลคำนี้เป็นภาษาไทยในคำบรรยายว่านักประชากร สุภาได้ระบุในคำบรรยายว่า "การอภิปรายหรือการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นธรรม" (Fair Comment or Fair Criticism) เป็นอนุศาสน์อย่างหนึ่งในทางกฎหมาย ซึ่งส่งเสริมให้หนังสือพิมพ์วิพากษ์วิจารณ์บุคคลที่เป็น "นักประชากร" (Public Figure) หรือนัยหนึ่งบุคคลที่ปวารณาตัวเข้ามารับใช้สาธารณชนได้ สุภายังอ้างอิงแนวคิดในกฎหมายต่างประเทศว่า เมื่อคนใดคนหนึ่งได้ปลงใจแล้วที่จะรับใช้สาธารณะและแสวงหาความรับรองของสาธารณะ, สาธารณชนก็ย่อมมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์บุคคลนั้นๆ ได้เพราะฉะนั้น, หนังสือพิมพ์จึงมีเสรีที่จะวิพากษ์วิจารณ์-ทั้งอย่างรุนแรงและอย่างห้าวหาญ-บรรดานักประชากรทั้งปวง ซึ่งหมายถึงพวกนักการเมือง, หรือนักแสดงต่างๆ เช่น ภาพยนตร์และละคร, ตลอดจนนักประพันธ์และนักเขียนโดยทั่วไป บุคคลจำพวกนี้ถือว่าเป็น "หากินกับสาธารณชน" ทั้งนี้ (Legal Information Institute.www.law.cornell.edu.United States of America:Law School Cornell University,2005.)

นอกจากนั้นแล้ว หนังสือพิมพ์ยังอาจจะเสนอรายงานข่าวสารและวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของเอกชนบางคน หรือบางกลุ่มที่มีชื่อปรากฏออกมาใน "ข่าว" ทั่วๆ ที่มีได้ตั้งใจหรือนัยหนึ่ง มิได้ทำตนเป็นนักประชากรมาก่อนเลย ก็ได้ด้วย ถ้าแม้หากว่า พฤติกรรมของเขานั้น กระทบถึงประโยชน์ของสาธารณะในเวลาต่อมา ได้มีการแยกแยะความหมายของคำว่าบุคคลสาธารณะว่า บุคคลสาธารณะ (Public figure) หมายถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิต สาธารณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้อย่างน้อยสามระดับคือ

(1) บุคคลที่อยู่ในข่ายเป็นบุคคลสาธารณะอย่างชัดเจน (Obvious public figure) นั่นก็คือ บุคคลที่ตั้งใจเสาะแสวงหาหรืออาสาสมัคร เข้ารับตำแหน่งเพื่อการจัดการประโยชน์สาธารณะในบางระดับ เช่น ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

(2) บุคคลสาธารณะในความหมายจำกัด (limited-purpose public figure) นั่นก็คือ บุคคลที่อาสาสมัครเข้าร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับความขัดแย้งต่างๆ ในสังคม และบุคคลที่สามารถใช้สื่อเป็นกลไกในการเผยแพร่ความคิดเห็นของตน และ

(3) บุคคลสาธารณะในความหมายจำกัดที่ไม่ได้อาสาสมัคร (Involuntary limited-purpose public figure) เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมการจราจรทางอากาศ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยบังเอิญในระหว่างที่เครื่องบินประสบอุบัติเหตุ เป็นต้น

ระดับอำนาจของบุคคลสาธารณะ ยังเกี่ยวพันถึงระดับของสิทธิในการฟ้องร้องสื่อในคดีหมิ่นประมาทโดยระบุว่า ในกรณีของสหรัฐอเมริกา นั้น บุคคลสาธารณะอย่างประธานาธิบดีจะไม่ได้คิดฟ้องสื่อในคดีที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ในตำแหน่งของตนเลย ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นเพราะรัฐธรรมนูญของประเทศนี้ถือว่า เสรีภาพในการพูดและการแสดงออกเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ประกอบกับในสหรัฐอเมริกา นั้นมีความเชื่อในสมมติฐานที่ว่า บุคคลสาธารณะในระดับนี้ที่มีอำนาจและอิทธิพลอย่างมากมาย จนสามารถชี้เป็นชี้ตายกับอนาคตของประเทศ และประชาชนได้เป็นอย่างมาก อันจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้คนได้อย่างยาวนาน ไม่ว่าจะในปัจจุบันหรือในอนาคต (สุภาศิริมานนท์, คำบรรยาย วส.316 การบรรณาธิการหนังสือพิมพ์คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

บุคคลสาธารณะในกฎหมายไทย

ในกฎหมายไทยไม่มีคำว่า “บุคคลสาธารณะ” และมีผู้เสนอความเห็นด้วยว่า นักหนังสือพิมพ์ไทยยังมีความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับบุคคลสาธารณะ

โดยระบุว่า ประเด็นที่มักเป็นปัญหาในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ คือความเข้าใจเกี่ยวกับสามแนวคิดที่เกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก อันได้แก่ แนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะ สิทธิส่วนบุคคล และเสรีภาพสื่อมวลชน นักหนังสือพิมพ์ทั่วไปจะมองว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม เช่น นักการเมือง ดารา นักธุรกิจ ควรมีสิทธิส่วนบุคคลน้อยกว่าประชาชนทั่วไป เพราะเป็นบุคคลสาธารณะ แต่โดยแท้ที่จริงแล้ว แนวคิดบุคคลสาธารณะ ทำให้นักหนังสือพิมพ์หลงประเด็น เพราะในกฎหมายไม่มีคำว่าบุคคลสาธารณะ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 330 ซึ่งเป็นเรื่องความผิดฐานหมิ่นประมาท จะเน้นให้มีการพิสูจน์ว่า ข้อความที่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นการหมิ่นประมาทนั้นเป็นประโยชน์กับประชาชนหรือไม่ ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเป็นประโยชน์ ก็จะถือว่า ไม่มีความผิดตามที่ถูกฟ้องร้อง (พิรงรอง รามสูต รัตนันท์, การกำกับดูแลเนื้อหาสื่อ, เสรีภาพสื่อไทยในยุคเศรษฐกิจการเมืองผูกขาด, (บริษัทพี.เพรส:ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547) , หน้า 122.)

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลาย ซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

คำว่าประโยชน์ต่อสาธารณชนนี้เองที่ถือว่า ยึดโยงกับแนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้บัญญัติรับรองเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเสรีภาพของสื่อมวลชนไว้ในมาตรา 39 ว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของ ประชาชน

การสั่งปิดโรงพิมพ์ สถานีวิทยุกระจายเสียง หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ เพื่อลดรอนเสรีภาพ ตามมาตรานี้ จะกระทำมิได้

การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ ประเทศอยู่ในภาวะการสงครามหรือการรบ แต่ทั้งนี้ จะต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามความในวรรคสอง

เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายบัญญัติ

การให้เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นอุดหนุนหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชน รัฐจะ กระทำมิได้

มองในแง่ของการคุ้มครอง และให้หลักประกัน โดยรัฐธรรมนูญก็ถือว่าสมบูรณในระดับ หนึ่ง แต่ในสภาพการเมือง เศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ได้ก่อให้เกิดรูปแบบที่ พลิกแพลงมากขึ้นในการบีบ หรือกดดันการเสนอข่าวของสื่อ ยังเป็นที่ถกเถียงในวงการสื่อว่า การ คุ้มครองดังกล่าวเพียงพอหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ แนวคิดบุคคลสาธารณะ ได้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง มี ประชาชนให้ความสนใจว่า มีความหมายและขอบเขตอย่างไร

ดังเช่นที่มีผู้ส่งคำถามเกี่ยวกับการวิจารณ์บุคคลสาธารณะ และนายมีชัย ฤชุพันธุ์ อดีต ประธานวุฒิสภา อธิบายไว้ใน เว็บไซต์ Meechaithailand.com เมื่อเดือน ต.ค.2548 ตอนหนึ่งว่า

คนสาธารณะย่อมตกอยู่ภายใต้การวิจารณ์ของประชาชนได้ ตราบเท่าที่เป็นการวิจารณ์ อย่างเป็นธรรม และตามความเป็นจริง แต่การวิจารณ์กับการกล่าวหานั้นต่างกัน การวิจารณ์ หมายถึงการแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือความคิด ด้วยเหตุผล แม้จะ วิจารณ์รุนแรงอย่างไรก็ไม่มีความผิด เว้นแต่การวิจารณ์ในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ

แต่การกล่าวหาว่านั้น หมายถึงไปกล่าวโทษว่าเขาทำกรอย่างหนึ่งอย่างใดในทางที่ไม่ชอบหรือทุจริต ซึ่งกับบุคคลสาธารณะในบางเรื่องก็อาจกล่าวหาได้ แต่เรื่องที่ถูกกล่าวหาว่านั้นต้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง (วรศักดิ์ ประยูรสุข, 2549)

ดารานักแสดงนั้นถูกจัดเป็นบุคคลสาธารณะ เพราะมีบทบาทที่มีความสัมพันธ์กับสาธารณชน ทั้งในด้านหน้าที่ และเรื่องของผลประโยชน์ในอาชีพการงาน และบุคคลเหล่านั้นยังอยู่ในสายตาของสังคมผู้ที่มีความต้องการจะรู้เรื่องราวต่างๆ ของดารานักแสดง และการตกเป็นข่าวของดารานักแสดงนั้นก็ส่งผลกระทบต่อผลกระทบบนด้านต่างๆ ทั้งในตัวของดารานักแสดงผู้หนึ่งเอง และผลที่เกิดกับสังคม ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดเรื่องบุคคลสาธารณะมาเพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในการใช้สิทธิเสรีภาพของตนในการเสนอข่าวที่มีเนื้อเกี่ยวกับการแยกทางของคู่รัก ดารา ว่าเนื้อหาข่าวประเด็นดังกล่าวเสนอเพื่อสนองความต้องการของประชาชน และเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชน ซึ่งหากเนื้อหาข่าวถูกบิดเบือนจากความเป็นจริง ก็อาจจะเป็นการทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือในตัวดารานักแสดง ซึ่งเป็นผลกระทบในประเด็นของสิทธิส่วนบุคคลก็จะเกิดกับตัวดารานักแสดงที่เป็นบุคคลสาธารณะเช่น เป็นการละเมิดสิทธิ หรือการหมิ่นประมาท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเชิงกฎหมาย

ชินอารี มาลีศรีประเสริฐ ศึกษาการคุ้มครองสิทธิส่วนตัวกับการสื่อสารสารสนเทศ ในประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศอังกฤษ และอเมริกา โดยสำรวจกฎหมายไทยที่มีอยู่และเกี่ยวข้อง พบว่า ประเทศไทยเรื่องสิทธิส่วนตัวไม่ค่อยได้รับความสนใจมากนักในอดีต การให้ความคุ้มครองยังไม่ชัดเจน และกระจัดกระจายอยู่ตามกฎหมายต่างๆ ทั้งกฎหมายเอกชน และกฎหมายมหาชน หากบุคคลได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิส่วนตัวของสื่อมวลชนโดยเรื่องราวนั้นเป็นเท็จกฎหมายให้ความคุ้มครอง แต่ถ้าเรื่องนั้นเป็นจริงแล้วถูกกล่าวหา มีเพียงกฎหมายลักษณะละเมิดมาตรา 420 ที่จะใช้เรียกร้องค่าเสียหายได้

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเชิงจริยธรรมวารสารศาสตร์

กมลลา สุวรรณธรรมมา ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเรื่องสิทธิส่วนบุคคลทั่วไป และของบุคคลสาธารณะ และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ เพื่อสนองสิทธิการรับรู้ และสิทธิส่วนบุคคล รวมทั้งทดสอบสิทธิพลของภาพลักษณ์ต่อการประเมินเหตุการณ์ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล พบว่า ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสุขภาพ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ เรื่องราวส่วนตัวควร

ปกปิด หรือเปิดเผยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่เรื่องคดีความสมควรเปิดเผยต่อสาธารณชนนอกจากนี้พบว่า เจ้าหน้าที่รัฐและดารามีขอบเขตส่วนตัวน้อยที่สุดขณะที่ประชาชนที่ขอบเขตส่วนตัวมากที่สุด

พิมพ์พร ยิ่งยงศึกษาข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน โดยศึกษานโยบายและแนวทางการพิจารณาข่าวที่เกี่ยวกับเพศและความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ พบว่าปัจจัยที่หนังสือพิมพ์ใช้ กำหนดในกระบวนการคัดเลือกและนำเสนอ โดยให้ความสำคัญกับข่าวที่มีผลกระทบต่อคนในสังคม นอกจากนี้คำนึงถึงศีลธรรมจรรยา และด้านกฎหมายจะคำนึงถึงเรื่องหมิ่นประมาทและการละเมิด โดยเฉพาะการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งต้องอาศัยการเสี่ยงในประเด็นนี้ และประเด็นสิทธิส่วนบุคคลไม่ถือเป็นประเด็นหลัก เพราะหนังสือพิมพ์มีหน้าที่รายงานข่าว การพิจารณาต้องหาความพอดีให้ได้ ระหว่างสิทธิส่วนบุคคลกับสิทธิการนำเสนอข่าว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ของผู้อ่าน

ในส่วนของการลำดับเรื่องในการเสนอข่าวที่อาจส่งผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านนั้น ได้มีงานวิจัยหลายชิ้นศึกษาไว้ โดยเฉพาะการรับรู้ในด้านของความเข้าใจและความจำในเนื้อหาข่าว อาทิ การวิจัยของ Thomdyke (1979 อ้างถึงใน Bell อ้างแล้ว) ที่มีสมมุติฐานเบื้องต้นว่า การเขียนข่าวโดยลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) ซึ่งเป็นแบบที่ผู้เขียนข่าวส่วนใหญ่นิยมกันนั้น มีผลทำให้ผู้อ่านระลึกเนื้อหาข่าวได้น้อยกว่าการอ่านข่าวที่มีการเขียนแบบอื่นๆ

ในการทดลองเขานำข่าวซึ่งมีการแบบปิรามิดหัวกลับจากหนังสือพิมพ์ New York Times และ Los Angeles Times มาเขียนขึ้นใหม่อีก 3 แบบคือ (1) condensed version เป็นแบบที่เขียนอย่างสั้นกระชับ ตัดทอนรายละเอียดที่เขาเห็นว่าไม่จำเป็นออก (2) narrative version แบบเล่าเรื่องซึ่งเขียนตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และ (3) topical version เป็นแบบที่นำข่าวมาเขียนขึ้นใหม่ภายใต้หัวข้อและให้อยู่ภายในย่อหน้าเดียว จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างอ่านและระลึกถึงเนื้อหาข่าวน้อยที่สุด ส่วนแบบที่เขียนขึ้นมาใหม่นั้นผู้อ่านสามารถเข้าใจได้มากกว่าและเข้าใจได้ใกล้เคียงกันทั้ง 3 แบบ อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการระลึกเนื้อหานั้น ผู้อ่านสามารถระลึกถึงใจความสำคัญของข่าวจากการอ่านข่าวที่เขียนแบบปิรามิดหัวกลับมากที่สุด

Van dijk (1983) กล่าวโดยอ้างผลจากงานวิจัยของเขาว่า ความเข้าใจและการระลึกได้ของผู้อ่านข่าวจะถูกกระตุ้นให้เพิ่มสูงขึ้นจากการอ่านข่าวที่เขียนแบบเล่าเรื่อง (narrative structure) มากกว่าการเขียนข่าวแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) เพราะการเล่าเรื่องทำให้เหตุการณ์

ที่เกิดขึ้น ลดความเป็นจริงเป็นจังลงและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น

แต่การลำดับเรื่องแบบเล่าเรื่องไม่เพียงแต่มีผลด้านความเข้าใจของผู้อ่านเท่านั้น งานวิจัยของ Donohew (1982 อ้างถึงใน Donohew et al., 1988) สร้างการทดลองเพื่อวัดการตอบสนองทางกายภาพ (physical response) จากการอ่านของผู้อ่าน โดยนำข่าวการฆ่าตัวตายหมู่มานำเสนอโดยใช้โครงสร้างการเขียนข่าวที่ต่างต่างกัน ผลการทดลองพบว่า ข่าวที่เขียนในลีลาแบบเล่าเรื่องมีบทบาทในการกระตุ้นอารมณ์และการรับรู้ของผู้อ่านมากกว่าข่าวที่เขียนในแบบปิรามิดหัวกลับ แม้ว่าจะให้ข้อมูลที่เป็นเหตุการณ์โศกนาฏกรรม (tragic event) เหมือนกัน

งานวิจัยของอุทุมพร มีเจริญและคณะ(2541) ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจและความนิยมของภาษาในหัวข้อหนังสือพิมพ์ เพื่อศึกษาว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจและตีความหัวข้อข่าว(headline) ได้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียนข่าวมากน้อยเพียงใด และมีความนิยมในภาษาลักษณะดังกล่าวหรือไม่ โดยนำหัวข้อข่าวที่เป็นอยู่จริงกับหัวข้อที่กลุ่มผู้วิจัยเขียนขึ้นใหม่โดยใช้ภาษาที่มีโครงสร้างประโยคสมบูรณ์ชัดเจนและถ้อยคำที่สื่อความโดยตรงมาศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน แบ่งออกตามปัจจัยทางสังคม ได้แก่ เพศ (ชายและหญิง) อายุ (ต่ำกว่า 20 ปี ระหว่าง 21-40 ปี และมากกว่า 41 ปีขึ้นไป) ภูมิลำเนา (กรุงเทพฯและต่างจังหวัด) และระดับการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี) ว่ามีความเข้าใจและความนิยมในหัวข้อแต่ละแบบแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่าหัวข้อข่าวที่ใช้ภาษาที่มีโครงสร้างประโยคสมบูรณ์ให้ความเข้าใจและได้รับความเข้าใจและได้รับความนิยมจากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ภูมิลำเนา และระดับการศึกษาที่ต่างกันสามารถเข้าใจและนิยมพาดหัวที่เขียนขึ้นใหม่นี้ได้ค่อนข้างสูงและไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการเขียนข่าวที่มีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ภาษาในการเขียนข่าวซึ่งผู้เขียนข่าวหนังสือใช้อยู่ในปัจจุบันทั้งในส่วนของหัวข้อข่าว และเนื้อหาข่าวนั้นมีผลทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้น้อยกว่าภาษาที่ผู้วิจัยเขียนขึ้นใหม่ที่มีลักษณะการใช้ภาษาและโครงสร้างประโยคที่เรียบง่ายและสมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์ภาษาหรือเรียกว่าเป็นภาษาตามมาตรฐาน

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารผ่านลีลาการเขียนหรือลักษณะของภาษา ได้แก่งานวิจัยของ Duangkamol Chartprasert(1986) ที่ศึกษาลีลาการเขียนที่

มีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร โดยองค์ประกอบของความน่าเชื่อถือในงานวิจัย ได้แก่ ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness) ความเชี่ยวชาญ (expertise) และความเปิดเผย (Open - mindedness) โดยในการทดลอง ผู้วิจัยได้เขียน บทความความเป็นลีลา (style) ที่ต่างกันคือ ลีลาแบบเป็นทางการ (bureaucratic style) และลีลาที่เขียนแบบง่าย (simple style) แล้วให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของผู้เขียนในบทความทั้ง 2 แบบ

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าเขียนบทความแบบลีลาเป็นทางการมีความเชี่ยวชาญมากกว่าแต่ในด้านของความน่าไว้วางใจและความเปิดเผยนั้น จากลีลาการเขียนทั้ง 2 แบบ กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าไม่มีความแตกต่างกัน

นิยามตัวแปร

การสร้างความเป็นจริงทางสังคม หมายถึง การสร้างความเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม

การวางกรอบ หมายถึง การจัดระเบียบคิดที่มีต่อเรื่องต่างๆ ในที่นี้คือข่าว ซึ่งมีการกำหนดประเด็นและความน่าสนใจให้กับข่าว เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบและตีความกับประเด็นที่เกิดขึ้นแยกทาง หมายถึง การที่คนสองคนที่เป็นคู่รักกันไม่สามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้อีกต่อไป ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม

คู่รัก หมายถึง ชาย หญิง ที่รู้สึกชอบพอกันซึ่งอาจยังโสดหรือสมรสกันแล้วในที่นี้คือ คู่ของดาราชายหญิงที่ชอบพอกัน

ดารา หมายถึง นักแสดงหรือนักร้องที่มีชื่อเสียงทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

คู่รักดารา หมายถึง ดาราชาย ดาราหญิง ที่รู้สึกชอบพอกัน ซึ่งอาจเป็นคู่ที่สมรสกันแล้วก็ได้

การรับรู้ หมายถึง การรับรู้ถึงความรู้สึก รูป รส กลิ่น เสียง ซึ่งส่งผลต่อความคิด และพฤติกรรม

ผลสืบเนื่อง หมายถึง ผลที่เกิดตามมาหลังจากการได้รับอิทธิพลใดอิทธิพลหนึ่งจากสิ่งแวดล้อม

ผู้เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนได้รับผลกระทบทั้งโดยตรงและทางอ้อมกับเหตุการณ์นั้นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การนำเสนอข่าวการแยกทางของดาราดาวและปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง” เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการศึกษาการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และการ สัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) และวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อทราบถึง กระบวนการสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดาราดาวของหนังสือพิมพ์รายวัน และการให้ความสำคัญ กับสิทธิเสรีภาพของความเป็นส่วนตัวของดาราดาวที่ตกเป็นข่าว และลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้อ่านที่ต่างกันไป มีการใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจและมีความสอดคล้องกับความต้องการ ต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดาวใน หนังสือพิมพ์รายวันแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)
- 2.การสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview)
- 3.การสนทนากลุ่ม (Focus group)

1.การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาหนังสือพิมพ์รายวันจำนวนทั้งสิ้น 2 ฉบับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ ประเภทประชานิยมที่ออกขายในเป็นที่ 1 และ 2 ตามลำดับทั้งนี้จะดูที่พื้นที่ เนื้อหาข่าว พาดหัวข่าว ตลอดจนภาพข่าวที่นำเสนอ โดยจะศึกษาหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ฉบับวันที่ 1 ธันวาคม 2548 ถึง 30 ธันวาคม 2550

การวิเคราะห์ตัวบทเป็นการศึกษาข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดาว เพื่อตอบคำถามวิจัยที่ เกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร และศึกษาว่าในการเขียนข่าวปัญหาแต่ละคู่และการจัดวางรูปแบบ การนำเสนอเป็นอย่างไร โดยมีการศึกษาจากข่าวของคู่รักดาราดาวผู้ตกเป็นข่าว 5 คู่ ที่หนังสือพิมพ์ เลือกลงในหน้า 1 ได้แก่

1. นัท-มีเรีย เบนเนเดตตี กับ เต๋า-สมชาย เข็มกลัด
- 2.ชาคริต แย้มนาม กับ จี๋จั่น-อศัมย์สิริ สุวรรณสุข
- 3.ฟลุค เกริกพล มัสยวาณิช กับ โบ-ชญาดา มัสยวาณิช

4. พลอย เอมมาลย์ และ โดม ปกรณ์ ลัม
5. นุ่ม-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี กับ วี-วีระพงษ์ พิพิธสุขสันต์

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ตัวบท โดยการอ่านและจับใจความ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อบรรยายผลที่เกิดขึ้น โดยทำการวิเคราะห์ 2 ประเด็น หลักๆ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาของข่าวในด้าน

- ที่มาของแหล่งข่าว
- มุมมองในการนำเสนอ
- ความคิดเห็นของแหล่งข่าว

2. ศึกษาการจัดวางตำแหน่งข่าว

- ขนาดของตัวอักษร
- หน้าที่ลงข่าว
- การใช้ภาษา

2. การสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview)

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

2.1 บรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐและเดลินิวส์

2.2 กลุ่มดาราที่ตกเป็นข่าวหนังสือพิมพ์รายวันและเป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์รายวัน จำนวนทั้งสิ้น 2 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

1. บรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐและเดลินิวส์ นั่นคือ คุณกัญญวรรช เกษะวัฒนะ หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ คุณพรชัย ปุณณวัฒนาพร ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

โดยมีประเด็นต่างๆ ในการสัมภาษณ์ดังนี้

- กระบวนการตัดสินใจของบรรณาธิการข่าวหรือผู้ที่รับผิดชอบข่าวก่อนนำเสนอ
- ผลที่เกิดขึ้นกับบรรณาธิการหรือนักข่าวผู้รับผิดชอบอย่างไร
- การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการนำเสนอข่าว

- ผู้มีชื่อเสียงในฐานะบุคคลสาธารณะควรได้รับการคุ้มครองเรื่องสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่อย่างไร
- ความรับผิดชอบต่อการเสนอข่าว
- ข่าวที่ออกมาเป็นความต้องการของแหล่งที่มาของข่าวเพื่อที่แจ้งให้ทราบ หรือมาจากการที่นักข่าวเสาะแสวงหาเพื่อมาทำข่าว

2. ดาราที่เป็นข่าวในเรื่องการแยกทางกับคู่รักดาราโดยได้สัมภาษณ์

1. คุณอรัญญา ประทุมทอง
2. คุณธีรศักดิ์ พันธุจริยา
3. คุณธิตินันท์ สุวรรณศักดิ์
4. คุณสุจิรา อรุณพิพัฒน์
5. คุณชมพูนุช ปิยะธรรมชัย
6. คุณพิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์
7. คุณนักรบ ไตรโพธิ์

โดยมีประเด็นต่างๆ ในการสัมภาษณ์ดังนี้

- ผลกระทบทั้งผลดีและผลเสียในด้านต่างๆ เช่น ด้านอาชีพการงาน ชีวิตครอบครัว การใช้ชีวิตในสังคม เป็นต้น เมื่อหนังสือพิมพ์ลงข่าว
- ข่าวที่ออกมาเป็นความต้องการของดาราเพื่อที่แจ้งให้ทราบ หรือมาจากการที่นักข่าวเสาะแสวงหาเพื่อมาทำข่าว
- ผู้มีชื่อเสียงในฐานะเป็นบุคคลสาธารณะควรได้รับการคุ้มครองเรื่องสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ อย่างไร

3. การสนทนากลุ่ม (Focus group)

กลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่ม คือ กลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและ เดลินิวส์ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ กลุ่มนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ กลุ่มคนวัยทำงาน กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มนักศึกษา โดยแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 6 ถึง 10 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แนวคำถามประกอบการสนทนากลุ่ม มีประเด็นต่างๆ ในการสัมภาษณ์ดังนี้

- ความรู้สึก หรือปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่อข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดารา
- ความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อข่าวการแยกทางของผู้มีชื่อเสียง
- ความคิดเห็นของผู้อ่านในเรื่องการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลสาธารณะ
- มีความคิดเห็นอย่างไรในเนื้อหาข่าวประเภทนี้ ชอบหรือไม่ เพราะอะไร
- ผลกระทบของการเสนอข่าวคู่รักดาราดาราที่มีต่อสังคม

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยมุ่งนำเสนอรายงานในลักษณะของการพรรณนา (Description) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดาราดาราของหนังสือพิมพ์รายวัน

นำเสนอผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างในประเด็นที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสื่อสารของข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดาราว่ามีกระบวนการคัดเลือกข่าวและแสวงหาข่าวอย่างไร ซึ่งจะรายงานดังนี้

นำเสนอมุมมองของบรรณาธิการหัวหน้าข่าวบันเทิงหรือหัวหน้าข่าวบันเทิงว่ามีกระบวนการในการสื่อสารข่าวเรื่องเกี่ยวกับการแยกทางของคู่รักดาราดาราอย่างไร ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกบรรณาธิการหัวหน้าข่าวบันเทิงหรือหัวหน้าข่าวบันเทิง

ส่วนที่ 2 การให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพของความเป็นส่วนตัวของดาราดาราที่ตกเป็นข่าว

นำเสนอผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ บรรณาธิการข่าว กับ ดาราที่เป็นข่าว ในประเด็นการให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพของความเป็นส่วนตัวของดาราดาราที่ตกเป็นข่าว

ส่วนที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านที่แตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์ความพึงพอใจและมีความสอดคล้องกับความต้องการต่อการนำเสนอเนื้อหาข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดาราในหนังสือพิมพ์รายวันแตกต่างกันอย่างไร

นำเสนอผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่าง ของผู้อ่านหรือติดตามข่าวสารของคู่ดาราที่ตกเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์รายวัน ในด้านความรู้สึก ทศนคติในมุมมองต่างๆที่เกี่ยวกับการแยกทางของคู่รักดาราในหนังสือพิมพ์รายวัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง “การสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดารา กับการรับรู้และปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง” ได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการศึกษาจาก การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และทำการศึกษาจากสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทั้งหมด 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวบันเทิง กลุ่มดาราที่ตกเป็นข่าว และกลุ่มผู้อ่าน ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการรายงานผลการศึกษาดังนี้เป็น 4 ส่วนดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 การเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดารา

ส่วนที่ 2 การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดารา

ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวการเลิกราของคู่รักดารา

ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวการเลิกราของคู่รักดารา

ส่วนที่ 1 การเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดารา

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์โดยผู้ให้สัมภาษณ์คือ คุณณิฏวณิช เกสวะวัฒนะ หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ คุณพรชัย ปุณณวัฒนาพร ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 การเสาะแสวงหาข่าว

1.2 การนำเสนอข่าว

1.3 การติดตามข่าว

1.1 การเสาะแสวงหาข่าว

การเสาะแสวงหาข้อมูลของนักข่าวเพื่อมาทำข่าวเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ของบุคคลสาธารณะ โดยเฉพาะเรื่องความรักและการเลิกราของดาราที่เห็นกันบ่อยๆ นั้น ข่าวบางคู่ก็ทำให้สังคมเกลียดหรือบอกว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี แต่บางคู่ก็กลายเป็นกระแสช่วยให้มีชื่อเสียงโด่งดัง

สำหรับข่าวดารานั้นก็จะเริ่มจากเรื่องที่เป็นข่าวลือ หรือเรื่องที่ซุบซิบกันในสังคม เมื่อเรื่องเหล่านั้นถูกตั้งเป็นประเด็นแล้วนักข่าวบันเทิงก็จะออกไปหาข้อมูล ซึ่งจากการสัมภาษณ์บรรณาธิการของทั้งสองหนังสือพิมพ์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเสาะแสวงหาข่าวจากคนใกล้ชิดของดาราร

การได้ข้อมูลมาจากบุคคลใกล้ชิดในที่นี้อาจหมายถึง เพื่อน พี่ น้อง หรือคนในครอบครัว ช่างแต่งหน้า คนในกองถ่าย ตัวอย่างเช่น ช่างแต่งหน้าไปจนเพื่อนสนิท โดยจะเริ่มจากเป็นเรื่องที่คุยกันก่อนจนมาเข้าหูนักข่าว

“อย่างกรณีของทาทากับเปรม ที่มีข่าวจะถอนหมั้นกัน และยกเลิกงานแต่ง เราก็สัมภาษณ์ ทาทา ไม่ได้ก็ต้องไปหาเก๋ ชลดดา เพราะ เก๋เป็นเพื่อนสนิทของทา ทา ถามว่าเชื่อได้ 100% มั้ย ก็ไม่เพราะมันไม่ได้มาจากตัวทาทาเอง แต่ก็ถือว่าเป็นข้อมูลที่ดีที่สุด” (ภิญญวรรษ เกษะวัฒน์, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

บรรณาธิการไทยรัฐยังบอกอีกว่าตอนนี้ข่าวหน้าใหม่มีมาก เวลาข่าวดังๆ ก็ต้องไปแย่งชิงเนื้อหาข่าวกันมา สำหรับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์บอกว่า การให้ได้มาซึ่งเนื้อหาของข่าวนั้นถ้าเป็นข่าวดังๆ ละก็ จะเหมือนกับนักสืบไปหาข้อมูลลึบอะไรอย่างนั้น เราต้องหาจากหลายๆ ทางและหลายๆ สื่อที่เอามาสนับสนุนได้

เดลินิวส์ได้ยกตัวอย่างกรณีข่าวของคุณจ๊ก เนาวรัตน์ และคุณเอ็กซ์ “กรณีข่าวคุณจ๊ก เราก็ไปสัมภาษณ์กระแต เพื่อให้ข่าวเข้มข้นขึ้น เราก็จะได้ความจริงค่อนข้างมากเพราะคุณกระแตเคยเป็นแฟนเก่าเอ็กซ์มาก่อน นั่นเอง” (พรชัย ปุณณวัฒนาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

2. การเสาะแสวงหาข่าวจากการปล่อยข่าวของต้นสังกัด

การปล่อยข่าวของดารานั้นส่วนใหญ่จะมีผลงานการแสดง หรือ เพลงอัลบั้มใหม่ เขาจะอาศัยช่องทางของสื่อในการโปรโมท โดยใช้วิธีนำเรื่องส่วนตัวของดารานำมาเชื่อมโยงกับเรื่องต้นสังกัดนั้นต้องการจะเป็นข่าว

“มันก็เคยมีกรณีที่มีการให้ข่าวเพื่อผลประโยชน์อยู่เหมือนกัน ถ้าถามว่ามันเป็นการหลอกใช้สื่อหรือเปล่านั้นก็อาจจะเรียกแบบนั้นแต่เมื่อเค้าต้องการจะให้เราเสนอเราก็จะรายงานไปตามนั้นตามความจริงที่เค้าบอก” (พรชัย ปุณณวัฒนาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

จากคำสัมภาษณ์บรรณาธิการของไทยรัฐ “การปล่อยข่าวของทางต้นสังกัดก็เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ดาราที่เป็นข่าวก็จะมีผู้คนพูดถึง ทำให้อยู่ในกระแสของสังคม แล้ว

ผลประโยชน์ที่ได้ก็คือ คนจะจำได้และต้องการให้ดาราคคนนั้นมาออกงานต่างๆ” (ภิญญวรรษ เกสวะฒนะ, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

3. การเสาะแสวงหาข่าวจากการจัดแถลงข่าวของดาราเอง

จากการสัมภาษณ์ ก็ทราบว่าเพราะคนเหล่านั้นเป็นบุคคลสาธารณะ เป็นคนดัง เป็นที่สนใจของสังคม การที่จะเลิกกันแล้วแยกกันอยู่แบบเงียบๆ คงทำไม่ได้เรื่องแบบนี้ไม่นานก็ต้องเป็นข่าว ดังนั้นถ้ามีข่าวเกี่ยวกับการเลิกกัน นักข่าวแต่ละหนังสือพิมพ์ก็จะเรียงคิวเข้ามาสัมภาษณ์ ซึ่งนักข่าวก็มีหลายคน แต่ละคนก็เข้ามาถามกันหลายรอบ แต่ดาราก็ต้องมาตอบในเรื่องเดิมๆ ซึ่งเรื่องเกี่ยวกับการเลิกกันนั้นก็ไม่ใช่เรื่องดีที่จะมาพูดกันหลายรอบ ดังนั้นเพื่อตัดปัญหาความรำคาญใจ จึงได้มีการจัดแถลงข่าวขึ้นเพื่อเป็นการแจ้งให้นักข่าวจากทุกหนังสือพิมพ์ทราบและจะได้มีการซักถามในครั้งเดียวเลย การแถลงข่าวนี้ไม่ได้ใช้ได้เฉพาะเรื่องเลิกกันเท่านั้น แม้แต่เรื่องรักๆ ก็ออกมาแถลงกันได้ เหมือนเป็นการสยบข่าวลือต่างๆ ด้วย หรืออีกกรณีหนึ่งก็เป็นเพราะแรงกดดันจากหลายๆ ฝ่ายจึงต้องออกมาเพื่อรักษาภาพพจน์ก็มี

“ดาราก็มีชื่อเสียงค่อนข้างดัง แล้วบริสุทธิ์ใจ เขาจะออกมาให้สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อไม่ต้องมาถามกันหลายรอบ” (พรชัย ปุณณวัฒนาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

“เรื่องส่วนตัวจริงๆ เราเองก็ยังไม่อยากจะทำใครมากนัก แล้วถ้าต้องมาตอบคำถามนักข่าวทุกคนคงรู้สึกแย่กว่า การจัดแถลงข่าวถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับดารา” (ภิญญวรรษ เกสวะฒนะ, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

4. การเสาะแสวงหาข่าวด้วยตัวของนักข่าวเอง

การที่นักข่าวได้รับกระแสข่าวมาจากหลายๆ ทาง นักข่าวจึงเสาะแสวงหามาเอง เพื่อสืบเสาะหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง ซึ่งก็มีการใช้เทคนิค เช่น เวลาที่มีการแถลงข่าวหรือตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตรักของดารานักแสดง ก็จะสามารถจับประเด็นที่ดาราหลุดออกมาได้

“นักข่าวต้องใช้เทคนิคต่างๆ นานา เพื่อให้ได้ข่าวมา เช่น ไปงาน ที่มีดาราคคนนั้นไปโชว์ตัวไปเก็บข้อมูลมา เพื่อหาข้อมูลในสิ่งที่ต้องการให้ได้” (ภิญญวรรษ เกสวะฒนะ, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

“ต้องแล้วแต่กรณีความยากง่ายของข่าว นักข่าวต้องทำตัวเหมือนนักสืบ และใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงได้ทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาให้ได้มากที่สุด” (พรชัย ปุณณวัฒนาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

1.2 การนำเสนอข่าว

การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์บางครั้งข่าวที่อ่านเกี่ยวกับดารานักแสดงไม่ว่าจะหน้าบ้านเทิงหรือที่ลงในหน้าหนึ่ง จะรู้สึกข่าวนั้นดูเหมือนกล่าวโจมตีหรือสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีกับดารามากเกินเหตุและมักจะเป็นกับดาราคคนเดิมๆ จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

“เมื่อไรที่เจอเบื้องดาราน้ำใหม่ๆ ก็จะสอนว่าให้ทำตัวน่ารักกับพี่ๆ นักข่าวเพราะถ้าเมื่อไรที่มีข่าวแรงๆ แต่มันก็จะออกมาให้เบาที่สุด ปรานีที่สุด ยกตัวอย่างกรณีของ แหม่ม แคทลียา ช่วงที่เขาเป็นที่รักของนักข่าว ข่าวก็จะออกมาดีหมด แต่พอมีเรื่องไม่ดีขึ้นไปโกหกนักข่าว อะไรๆ ก็กลายเป็นด้านลบหมด” (ภิญญวรช เกสะวัฒน์, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

แต่สำหรับทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ให้ความเห็นที่ต่างกัน คือ การทำอาชีพนักข่าวนั้นต้องมีความเป็นกลางคือ ไม่มีอคติ เพราะข่าวคือการเอาความจริงที่เกิดขึ้นมาเสนอ หากเอาอคติส่วนตัวมาใส่ มันจะไม่ใช้ความจริง มันจะกลายเป็นแค่เรื่องที่เขียนขึ้นเท่านั้น

“เมื่อก่อนนั้นการนำเสนอข่าว ต้องมีคุณค่าข่าวนั้นต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง แต่พักหลังนั้นก็ยอมรับว่าบางข่าวมันไม่ได้มีคุณค่าหรือจะมีประโยชน์กับผู้อ่านเท่าไรนัก แต่ว่าทำยังไงได้ เพราะคนเขาสนใจ มันสะท้อนได้หรือแปลว่าคนในสังคมไม่มีสาระ” (พรชัย ปุณณวัฒนาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

ดังนั้นก็พูดได้ว่าข่าวนั้นก็มาจากความต้องการของผู้อ่านซึ่งก็เหมือนกับสินค้าชิ้นหนึ่งที่ต้องมีการสำรวจความต้องการของตลาดก่อน แต่ว่ามันจะมีประโยชน์หรือมีสาระหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของผู้อ่าน เพราะหนังสือพิมพ์ทำหน้าที่รายงานความจริงที่คนให้ความสนใจ เพราะถ้ามันแต่จะหาสาระเพียงอย่างเดียว ข่าวก็ขายไม่ได้เหมือนกัน

สามารถสรุปวิธีการนำเสนอข่าวการเลิกกราของคู่รักดาราดังดังนี้

การนำเสนอข่าวขึ้นหน้าหนึ่งและข่าวที่ลงในหน้าบันเทิงของคู่รักดาราดัง

ในช่วงปีที่ผ่านมาเราจะสังเกตว่าดาราดังเป็นข่าวหน้าหนึ่งอยู่บ่อยครั้งด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเค้าจนกลายเป็นข่าว และเมื่อเปิดหนังสือพิมพ์ในหน้าข้างในก็จะพบข่าวบันเทิงแล้วก็พบข่าวดาราดังอีก จึงเกิดคำถามว่า ในเมื่อมีหน้าบันเทิงอยู่แล้ว ทำไมจึงต้องเอาข่าวดารามา

ขึ้นที่หน้าหนึ่งด้วย จากการสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับก็ได้คำตอบว่า เพราะดารานั้น ประชาชนให้ความสนใจมาก เพราะเป็นคนที่มิชื่อเสียงดังคนรู้จักเป็นอย่างดี และที่สำคัญต้องเป็น กระแสที่คนกำลังสนใจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

“มันไม่มีสูตรตายตัวหรือรูปแบบสำเร็จว่าต้องมืองค์ประกอบอะไรบ้างถึงจะเอาข่าวของ เค้ามาลงหน้าหนึ่ง เพียงแต่ดูว่ามันเป็นกระแสที่คนสนใจ คนอยากรู้ และมีน้ำหนัก ก็พอแล้ว แต่ สุดท้ายก็ต้องอยู่ที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งด้วย ซึ่งเคื่อก็จะมีกระบวนการเลือกอีกทีหนึ่ง”

(กัญญาวรเวช เกสะวัฒน์, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

การนำเสนอข่าวจากการพาดหัวข่าว

จากการสัมภาษณ์และสรุปจากการทำวิเคราะห์หัวข้อ (Texture analysis) ลักษณะการใช้ คำเพื่อบอกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในข่าว ข่าวจะพาดหัวด้วยคำที่ดึงดูดสายตาและความรู้สึกของผู้อ่าน สำหรับการพาดหัวข่าวเกี่ยวกับการเลิกราของดารานั้น คำที่นิยมใช้ในการพาดหัวคือ “เตียงหัก”

คำนี้มักจะใช้พาดหัวข่าวการเลิกราของดาราที่แต่งงานใช้ชีวิตครอบครัวกันแล้ว เพราะเตียงหักเป็นการร่วมเรียงเคียงหมอนของสามี และภรรยา จึงมักใช้คำว่าเตียงกับคู่ดาราที่แต่งงานแล้ว เช่น

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 37

พาดหัว -เต้าปูดปากเรื่องนัท คนใกล้ตัวแฉ เตียงหักซัวร์!

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19

พาดหัว -นุ้ม-ปนัดดาจับเตียงหักเลิกผัว เผยแยกกันอยู่มา3-4เดือนแล้ว

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19

พาดหัว -นุ้ม-ปนัดดาแฉนาที่เตียงหัก

-เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 14

พาดหัว -ซ็อกเก็ตล่ม'นุ้ม-ปนัดดา'เตียงหักเปิดใจย้ำไร้มือที่3แทรก

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 35

พาดหัว -มีน 'ฟลุค-โบ' เตียงหัก?! ขามัว 'แฉ' ออกอากาศ

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19

พาดหัว -เตียงหักมา2ปีแล้วฟลุค-โบ

-ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 19

พาดหัว -โบหลบข่าวเตียงหัก

-เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 14

พาดหัว - คาสโนวา 'ฟลุค' รับเตียงหักเล็ก'โบ'

“รักรั้ว”

คำนี้มักจะใช้พาดหัวข่าวการเลิกราหรือยุติความสัมพันธ์ของดาราที่ยังคบหาเป็นแฟนกันอยู่หรือแต่งงานมีครอบครัวแล้ว เช่น

-เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15

พาดหัว - พลอยเปิดใจ เบญจเพส-รักรั้ว-ดวงตก เอ็นมือฉีกซ้ำ

-เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 14

พาดหัว - โบ-ฟลุค ไวยคนกู่ข่าวรักรั้วผ่านวิทยุ

“แยกทาง”

-เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15

พาดหัว - 'โดม-พลอย' รักสะบันงสัมพันธ์รั้วแยกทาง 'นางเอก' ดั่ง

นอกจากนี้ยังมีคำอื่นๆ ที่ใช้อธิบายการเลิกรา ซึ่งก็แล้วแต่จะคิดขึ้นมาหรือใช้ให้เหมาะกับสถานการณ์ เช่น “มือที่สาม” “แยกกันอยู่” “เลิก” เป็นต้น

1.3 การติดตามข่าวของหนังสือพิมพ์

การติดตามเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์นั้น จะติดตามข่าวตั้งแต่เริ่มเป็นข่าวลือจากการเสาะแสวงหาข่าวไปเรื่อยๆ ซึ่งก็อาจติดตามข่าวได้จากคนใกล้ชิด จากการปล่อยข่าว จากการแถลงข่าวของดารานั้นเอง การรายงานเรื่องที่เกิดแบบวันต่อวันจนถึงสิ้นสุดเหตุการณ์ ซึ่งไม่จำเป็นว่า จะต้องจบด้วยการเลิกราหรือหย่ากันโดยสมบูรณ์เพราะเหตุการณ์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในทางกลับกัน นั่นคือทั้งคู่อาจกลับมารักกันใหม่ ซึ่งข่าวของแต่ละคู่ก็มีระยะเวลาต่างกันขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ของแต่ละคนว่าจะแก้ปัญหาเรื่องความรักหรือครอบครัวได้เร็วขนาดไหน

ในยุคปัจจุบันรูปแบบการนำเสนอข่าวเปลี่ยนแปลงไปมาก มีการใช้รูปแบบเหมือนของต่างประเทศ และมีนักข่าวหน้าใหม่อายุน้อยมากขึ้น บางคนก็เขียนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเขียนแบบมันส์มือ และด้วยมีหนังสือที่เกี่ยวกับวงการบันเทิงหลายฉบับทำให้มีการแข่งขันสูง ทางหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวว่าหากฉบับไหนเนื้อหาหรือภาพโดนใจคนอ่านที่สุดก็ขายได้ดี แม้ว่าวัฒนธรรมการทำข่าวแบบใหม่ๆ นี้จะเข้ามาในยุคนี้มากขึ้น แต่ก็ยังเชื่อว่าคนเขียนก็ยังมีศีลธรรมและมีสามัญสำนึกพอควรในอาชีพนี้

หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ก็เน้นความเป็นกลางในการเสนอข่าวอยู่แล้ว ซึ่งข่าวเป็นอย่างไรก็ต้องรายงานไปอย่างนั้นแต่ก็ยอมรับว่าปัจจุบันเรื่องการตลาดนั้นสำคัญมากเพราะธุรกิจมีการแข่งขันสูง ดังนั้นจึงทำให้นักข่าวต้องมีวิธีการเสาะแสวงหาข่าวเพื่อให้ได้มาอย่างรวดเร็ว ซึ่งก็มาจากบุคคลใกล้ชิดของดาราบ้าง จากการจับประเด็นการปล่อยข่าวจากต้นสังกัด และติดตามข่าวที่มีการแถลงข่าวขึ้นมาของดารารเอง สิ่งเหล่านี้ที่นักข่าวทำก็เพื่อให้หนังสือพิมพ์ของตนก็มีข่าวที่เหมือนๆ กันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ และเพื่อให้ดูแตกต่างและน่าสนใจ นอกจากนั้นก็อาจจะมาจากการการนำเสนอข่าวที่เข้าเป้าใจ ดึงดูดใจให้ผู้อ่านเกิดความต้องการซื้อไปอ่านนั่นเอง

แต่สำหรับดารารแล้ว “จะดีจะชั่วอยู่ที่ปลายปากกา” ของนักข่าว ดังนั้นความประพฤติตัวของดารารมีส่วนทำให้ข่าวจะออกดีหรือไม่ดีก็ได้ แต่ถ้าหากดารารคนไหนไม่พอใจในข่าวที่ลงก็สามารถใช้สิทธิส่วนบุคคลไปฟ้องร้องได้

ส่วนที่ 2 การวางกรอบข่าวและสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร

จากการศึกษาผลสรุปของการวิเคราะห์หัตถ์บท (Textual Analysis) ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดาราร พบว่า หนังสือพิมพ์จะกำหนดกรอบของข่าวก่อนว่า จะอยากให้ผู้อ่านเข้าใจว่าข่าวนั้นเป็นอย่างไร สามารถอธิบายลักษณะการสื่อความหมายของข่าวด้วยการวางกรอบข่าวได้ ดังนี้

2.1 การวางกรอบข่าวจากการพาดหัว

2.2 การวางกรอบข่าวจากการยกคู่กรณีคนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการเลิกรา

2.1 การวางกรอบข่าวจากการพาดหัว โดยกำหนดให้ข่าวการเลิกรานั้นเกิดจากสาเหตุต่างๆ แล้วนำมาวางกรอบข่าวไว้ที่การพาดหัวข่าว ดังนี้

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัวว่า “มือที่สาม”

การพาดหัว คำว่ามือที่สาม จะบ่งบอกว่าการเลิกราที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เกิดจากสาเหตุของคนสองคนแต่จะมีบุคคลที่สามเข้ามาเป็นสาเหตุ ซึ่งอาจจะเป็นผู้รักของฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายก็ได้ ซึ่งข่าวที่พาดหัวลักษณะนี้มักจะโยงบุคคลใกล้ชิด ที่มีความสัมพันธ์กับคู่ดารารที่เป็นข่าวการเลิกรา ให้กลายเป็นต้นเหตุของการเลิกรา แต่การโยงเหตุการณ์มือที่สามนั้นมักจะเป็นข่าวลือที่พูดกัน และนักข่าวก็นำมาเป็นประเด็นสร้างความสนใจ อย่างเช่น กรณี แท่ง ศักดิ์สิทธิ์ แท่งทอง ที่ออกมาปฏิเสธข่าวมือสามกับคู่ของ นัท มีเรีย และ เต๋า สมชาย

“เตียงร้าว ‘นัท – เต๋า’ ‘แท่ง’ วยปฏิเสธเป็นมือที่ 3 คนขาวเลวร้ายที่สุดในชีวิต แมวอนเซยกกลับมาคืนดี”

(ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 10)

กรณีคู่ โดม ปกรณ์ ลัม กับ พลอย เฌอมาลย์

มาร์ท-กฤษฎาแจงไม่ได้เป็นมือที่สาม ‘โดม-พลอย’แยกได้ข่าวซุบซิบ ‘มั่ว’หว่าว่าเล่นผีผ้าห่ม

(ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19)

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัวว่า “ผู้ชายเจ้าชู้”

การพาดหัวหรือการให้ความหมายในข่าว ผู้ชายเจ้าชู้ จะไปเชื่อมโยงกับดาราที่ถูกวงการบันเทิงมองว่าเจ้าชู้ อย่างเช่น เต๋าสมชาย เข้มก๊อด หรือ ชาคริต แยมนาม ที่ได้รับฉายา พระเอกไม้เลื้อย และโดมปกรณ์ ลัม ซึ่งถูกมองว่าเป็นดาราที่เจ้าชู้ เพราะด้วยนิสัยเจ้าชู้ในองนักข่าวจึงนำประเด็นนี้มากกล่าวถึงบ่อยๆ ว่านิสัยเหล่านี้่อาจจะเป็นสาเหตุในการเลิกรา เช่น ‘ท่านม้ายัย’ยั่ว’โดม’หลอกจีบ’แมงมุม’ (เดลินิวส์ ฉบับวันที่31 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 31)

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัวว่า “เข้ากันไม่ได้ ไม่เข้าใจกัน”

การพาดหัว เข้ากันไม่ได้ หรือไม่เข้าใจกัน นั้นบอกว่าข่าวเลิกราที่เกิดขึ้นเป็นเพราะ ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงมีความคิดหรือทัศนคติในบางเรื่องไม่เหมือนกัน ซึ่งก็เกิดขึ้นได้ทั้งคู่ที่เป็นแพนกันและคู่ที่แต่งงานกัน เพราะการที่ไม่ได้ศึกษากันให้ดีก่อน ทำให้อยู่ด้วยกันไม่ได้ เกิดปัญหาการเลิกราขึ้นในสังคม เช่น คู่ของนุ้ม ปนัดดา ที่ฝ่ายหญิงออกมายอมรับว่าเลิกกันเพราะชีวิตต่างกัน เข้ากันไม่ได้

“นุ้ม-ปนัดดา”รับเตียงหักเลิกผัว เผยแยกกันอยู่มา3-4เดือนแล้ว”(ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19) ซึ่งเนื้อข่าวนั้นเสนอว่า “บอกไม่มีเรื่องมือที่ 3 แต่เป็นเรื่องไลฟ์สไตล์คนละแบบ แม้จะพยายามแล้วแต่เอาไม่อยู่ จนต้องแยกทาง”

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัวว่า “เตียงหัก”

การพาดหัว เตียงหักนั้น บ่งบอกว่าเป็นการเลิกราของดาราที่แต่งงานใช้ชีวิตครอบครัวกันแล้ว เพราะ เตียงหักเป็นการร่วมเรียงเคียงหมอนของสามี และภรรยา ซึ่งการใช้คำนี้ในการพาดหัวข่าวต้องมีความแน่ใจในข้อมูลว่า คู่ของราดาที่เป็นข่าวนั้นแยกทางกันจริงๆ “เต้าปิดปากเรื่องนัท คนใกล้ตัวแฉ เตียงหักชั่วคราว!” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 37) หรือ กรณี นุ่ม ปนัดดา “นุ่ม-ปนัดดาจับเตียงหักเลิกผัว เผยแยกกันอยู่มา3-4เดือนแล้ว” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19)

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัวว่า “แยกทาง”

การพาดหัวว่า แยกทางนั้น ก็เป็นอีกคำที่ใช้เรียกหรืออธิบายกรณีการเลิกรา ซึ่งความหมายของแยกทางที่ต้องการจะสื่อจะสื่อว่าจะไม่เจาะจงว่าจะต้องเป็นคู่ที่แต่งงานกันเหมือนคำว่าเตียงหัก แต่จะสื่อว่าการนี้คู่รักแบบไหนก็ตามที่เกิดการเลิกรากัน แต่จากหลายๆ ข่าวการพาดหัวว่าแยกทางนั้น ก็เป็นการสร้างประเด็นให้ข่าวน่าสนใจ ยังไม่ใช้การเลิกราโดยสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่นกรณีข่าวคู่ โดม ปกรณ์ ลัม และ พลอย เฌอมาลย์ “โดม-พลอย รักสะบั้นสัมพันธ์ริ้วแยกทางนางเอกดัง” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15)

2.2 การวางกรอบข่าวจากการยกคู่กรณีคนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการเลิกรา

โดยกำหนดให้สาเหตุการเลิกราของคู่รักดาราเกิดจากคู่กรณีคนใดคนหนึ่ง เช่น คู่หนักกับเต้า ข่าวจะนำ เต้า มาเล่าเรื่องโดยมีการนำพฤติกรรมของเต้าออกมาเผยแพร่ ให้ผู้อ่านตั้งสมมติฐานได้เองว่าสาเหตุการเลิกราเกิดจากพฤติกรรมของเต้าที่ไม่ดีและเจ้าชู้ จนทำให้เจ้าตัวต้องออกมาปกป้องตัวเอง

ตัวอย่างคำสัมภาษณ์ของเต้าที่ออกมาปฏิเสธบนหนังสือพิมพ์ว่า

“ผมสนิทกับคุณแม่ภรรยาผมดี ถ้าไม่อย่างนั้นคงไม่ได้แต่งงานกัน และที่ใครๆ มองว่าผมเจ้าชู้ใครๆ ก็มองตอนที่เจ้าชู้มาตั้งแต่เข้าวงการแล้ว การที่ไปไหนแล้วมีคนชอบ หรือการที่เราสนิทสนมกับคนมีคอนเนคชั่น ซึ่งบางคนมองเป็นเจ้าชู้ไป”

(ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16, 19)

“เรื่องที่เราไปวิวาทกันหลังงานแต่งงานนั้น ตนนยอมรับว่ามีเรื่องกันจริง แต่ก็ตกลงกันได้แบบ ลูกผู้ชาย เพียงแต่ตอนที่คนเข้ามาห้ามนั้นเข้ามากันเยอะ และวันนั้นก็ยังมีอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ลาน จอดรถไม่ทราบว่าคุณเอาเรื่องมาโยงกันหรือเปล่า แต่ไม่มีรูป ไม่มีชื่อ”
(ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16, 19)

และคุณ โดม – พลอย ที่ยกคุณกรณี โดม ปกรณ์ ลัม ไปมีข่าวพัวพันกับ แมงมุม ด้วยภาพของ โดม ปกรณ์ ลัม เป็นคนที่ เจ้าชู้อยู่แล้ว การวางกรอบของข่าวจึงดึงภาพความเป็น โดม ปกรณ์ ลัม ออกมาเพื่อให้คนอ่านรับรู้และเกิดการตีความว่า สาเหตุน่าจะมาจากโดม ที่เป็นคนเจ้าชู้อยู่แล้ว จนโดม ปกรณ์ ลัม ก็ทนไม่ไหวออกมาแก้ข่าวอีกเช่นกัน ซึ่งสามารถทำให้ข่าวเข้มข้นขึ้น

การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อความ (Textual Analysis) ถึงการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับ ข่าวการเลิกรากันของคู่รักดาราดารา นั้น สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องการแยกทาง กันของคู่รักในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมาจากหลากหลายสาเหตุ จากการศึกษาคู่รักดาราดาราสาเหตุการ เลิกรากันนั้นสามารถอธิบายสาเหตุได้ดังนี้

1. ฝ่ายชายมีพฤติกรรมเจ้าชู้จนฝ่ายหญิงไม่สามารถทนต่อไปได้
2. ทั้งสองฝ่ายไลฟ์สไตล์และการดำเนินชีวิตต่างกัน
3. ทั้งสองฝ่ายไม่เข้าใจกัน
4. การประทุพุดิตินที่เหลวแหลกของฝ่ายชาย

1. **ฝ่ายชายเจ้าชู้จนฝ่ายหญิงไม่สามารถทนต่อไปได้** จากการศึกษาพบว่า การมี พฤติกรรมที่เจ้าชู้ของฝ่ายชายทำให้ฝ่ายหญิงนั้นตัดสินใจเลิกราเพราะทนพฤติกรรมต่อไป ไม่ไหว ถึงแม้จะมีความรู้สึกดีๆ มาก แต่ก็ไม่สามารถรับพฤติกรรมนี้ได้ เช่นตัวอย่างของคุณ พระนางคุณ “โดม ปกรณ์ ลัม กับ พลอย เฌอมาลย์ บุญศักดิ์” และ คุณ “โบ ซยาดา วัศยวาณิช กับ ฟลุค เกริกพล วัศยวาณิช” สามารถเห็นได้ชัดมากจากที่ข่าวออกมาผ่าน สื่อหนังสือพิมพ์และอีกหลายๆ สื่อ บางครั้งอาจไม่ได้รับรู้โดยตรงจากคำสัมภาษณ์ของ ดารา แต่ก็รับรู้ถึงสาเหตุได้ด้วยภาพข่าวตัวเอง และสุดท้ายฝ่ายชายก็ไปลงเอยกับดาราทา ที่เป็นข่าว

ภาพประกอบที่ 2 กรณี โดมมีข่าวกับน้องมิว

ภาพประกอบที่ 3 กรณีโดมมีข่าวกับน้องโบว์

ภาพประกอบที่ 4 กรณีฟลุคมีข่าวกับแป้ง

2. **ทั้งสองฝ่ายไลฟ์สไตล์และการดำเนินชีวิตต่างกัน** จากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเลิกรักกันเป็นเพราะมีการดำเนินชีวิต และมีอาชีพที่แตกต่างกัน เช่นคู่ “นุ่น-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และ วีรพงศ์ พิพิชสุขสันต์” ที่ไม่สามารถใช้ชีวิตคู่ร่วมกันได้ และด้านนุ่น-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี ก็ได้ออกมายอมรับกับสาเหตุการเลิกรักกันของทั้งคู่ ว่า

“นุ่น-ปนัดดา” รับผิดชอบความรัก 3 ปีแล้ว ยอมรับแยกกันอยู่กับสามี 3-4 เดือน แล้วหอบลูกสาว น้องอันดามัน ไปเลี้ยงเองที่คอนโดบอกรไม่มีเรื่องมือที่ 3 แต่เป็นเรื่องไลฟ์สไตล์คนละแบบ แม้จะพยายามแล้วแต่เอาไม่อยู่ จนต้องแยกทาง ไม่มีการแบ่งสมบัติเพราะไม่ได้จดทะเบียนตอนนี้ขอทำใจและมุ่งทำงานหาเงินเลี้ยงลูก” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19)

“เผยว่าชีวิตคู่กับสามีนักธุรกิจไปไม่รอด เพราะชีวิตแตกต่างกันมาก พยายามปรับตัวเข้าหาแต่ไม่สำเร็จ รับว่าแยกกันอยู่เกือบ 2 เดือนแล้ว ตอนแรกกลัวว่าสื่อจะรู้แต่ครอบครัวให้กำลังใจบอกว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องยอมรับความจริง บอกว่าโอกาสจะกลับมาเป็นเหมือนเดิมยาก แต่ก็จะเป็นทั้งพ่อและแม่ดูแลลูกให้ดี” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 14)

“นุ้มทำงานหนักมาก กลับบ้านแค้กั้หลับแล้ว ชีวิตความเป็นอยู่มันไม่ได้ อย่างเรื่องส่งลูกไปเรียนที่โรงเรียนหนึ่ง นุ้มอยากให้ลูกเรียนที่นี้มาก แต่เขากลับมองว่าไม่จำเป็น ลองปรับเข้าหากันแล้ว แต่ไลฟ์สไตล์ไม่เหมือนกันจริงๆ ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวเรากับเขาก็ต่างกันมาก” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19)

3. ทั้งสองฝ่ายไม่เข้าใจกัน จากการศึกษาพบว่าความไม่เข้าใจกันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการเลิกราได้ ตัวอย่างคู่ของ “ชาคริต แย้มนาม กับ จั๊กจั่น อดัมย์สิริ สุวรรณสุช” ที่เลิกรากันจากการไม่เข้าใจกัน และ จั๊กจั่น อดัมย์สิริ สุวรรณสุช ก็ได้ออกมายอมรับว่า

“ฉันอยากให้เลื่อนงานแต่งงานออกไปก่อนเท่านั้นเอง แต่ไม่รู้พี่เค้าไปตีความเป็นอย่างไรกันแน่ จนกลายเป็นเรื่องซึ่งฉันถึงงว่าทำไมถึงเข้าใจว่าฉันไม่ยอมแต่ง” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 15)

“หลายอย่างไม่เข้าใจกันและเข้ากันไม่ได้ทำให้ตัดสินใจหยุดความสัมพันธ์ไว้ตรงนี้ ซึ่งฉันบอกว่าขอเลื่อนงานแต่งงานไปก่อนแต่ไม่ได้บอกว่าเลิกพี่คริตบอกว่าหลังจากฉันกลับจากอเมริกาฉันก็เปลี่ยนไป ยืนยันทุกอย่างยังเหมือนเดิม ส่วนเรื่องมือที่ 3 ไม่มีแน่นอน ส่วนพี่คริตฉันไม่ทราบ เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่าชาคริตกลับไปคืนดีกับแฟนเก่าหรือเปล่าจ้กจั่นไม่ตอบอะไรแต่ร้องไห้ออกมาก่อนบอกว่าไม่ทราบจริงๆ ครั้งนี้เป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุดในชีวิต ก่อนจะทำอะไรต้องคิดให้รอบคอบ” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19)

4. การประพุดิตินที่เหลวแหลกของฝ่ายชาย จากการศึกษาพบว่าการมีพฤติกรรมที่เหลวแหลกหรือประพุดิตตัวไม่ดีเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เป็นสาเหตุของการเลิกรากันได้เช่นกัน ตัวอย่างคู่ของ “คูนัท มีเรีย เบนเนเนทตี และ เต๋า สมชาย เข็มกลัด” ที่มีข่าวนำเสนอออกมาและเจ้าตัวออกมายอมรับเองด้วยว่า

“เรื่องที่เราไปวิวาทกันหลังงานแต่งงานนั้น ตนนยอมรับว่ามีเรื่องกันจริง แต่ก็ตกลงกันได้แบบ ลูกผู้ชาย เพียงแต่ตอนที่คนเข้ามาห้ามนั้นเข้ามากันเยอะ และวันนั้นก็ยังมีอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ลาน จอดรถไม่ทราบว่าจะเอาเรื่องมาโยงกันหรือเปล่า แต่ไม่มีรุม ไม่มีขู่” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16, 19)

“คนก็มองว่าผมเจ้าชู้มาตั้งแต่เข้าวงการแล้ว การที่เราสนิทกับคน มีคอนเนกชั่นคน มีน้ำใจ ทำอะไรให้ใครล้วนเกิดจากความสนิทสนมมากกว่า ทำให้ผมได้เจอคนค่อนข้างเยอะ คนเลยมองว่าผมเจ้าชู้” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 15)

และมีอีกหลายต่อหลายครั้งที่ข่าวนำเสนอถึงพฤติกรรมนักเลง และความเจ้าชู้ของเต๋อ สมชาย บน หน้าหนังสือพิมพ์อยู่อีกหลายต่อหลายฉบับ

อาจมองได้ว่าสิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอและสื่อความหมายออกไปด้วยวิธีการกำหนด กรอบของข่าว ไม่ว่าจะจากการพาดหัว หรือจากการยกคุณกรณีคนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการ เลิกรา จนกลายเป็นกระแสตามกรอบข่าวที่วางไว้ได้สำเร็จ แต่กระแสเหล่านั้นที่ข่าวสร้างขึ้นอาจจะ เป็นข้อมูลที่เป็สาเหตุจริงๆ ของการเลิกราหรือไม่ก็ได้ แต่หนังสือพิมพ์ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ พิพากษาว่าใครผิดใครถูก จึงต้องนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นกลางที่สุด แต่ก็ยังมีลักษณะของ การชี้นำข่าวอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นประเด็นที่เป็นเรื่องจริงที่หนังสือพิมพ์พยายามจะบอกกับสังคมหรือ เป็นประเด็นที่สังคมชอบ เป็นประเด็นที่สามารถสร้างกระแสและเพิ่มยอดขายให้หนังสือพิมพ์ได้ เท่านั้น

อย่างไรก็ตามเมื่อสิ่งที่เรียกว่ากระแสสังคมที่นักข่าวสร้างขึ้น กลายมาเป็นบทสรุป ของสาเหตุการเลิกราจริง ไม่ว่าจะจากสาเหตุ ฝ่ายชายมีพฤติกรรมเจ้าชู้จนฝ่ายหญิงไม่สามารถทน ต่อไปได้ ทั้งสองฝ่ายไลฟ์สไตล์และการดำเนินชีวิตต่างกัน ทั้งสองฝ่ายไม่เข้าใจกัน หรือการ ประพฤติตนที่เหลวแหลกของฝ่ายชาย เหตุผลเหล่านี้สามารถสะท้อนความจริงออกมาได้ว่า การ ครองคู่ชีวิตรักของดารานี้ไม่สามารถดำเนินได้อีกต่อไปด้วยเหตุผลที่สร้างขึ้นจากความเป็นจริงโดย ชีวิตรักของดารานั่นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของ คู่รักดาราดารา

จากการศึกษาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์พบว่า นักข่าวมีวิธีการนำเสนอให้ข่าวเกิดความน่าสนใจ และชวนติดตามด้วยเทคนิคและวิธีต่างๆ สามารถแจกแจงได้ดังนี้

- 3.1 การพาดหัวข่าว
- 3.2 การเน้นคำ
- 3.3 การใช้ภาพ
- 3.4 การหาแหล่งข่าวมาให้สัมภาษณ์
- 3.5 การลงข่าวอย่างต่อเนื่อง

3.1 การพาดหัวข่าว

จากการศึกษาวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) และจากการสัมภาษณ์บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์จะใช้การพาดหัว และนำพาดหัวนั้นมาไว้หน้าหนึ่ง และต้องมีขนาดใหญ่เพื่อที่จะทำให้สะดุดตาและชวนอ่าน และการใช้คำพาดหัวนั้นทั้งสองหนังสือพิมพ์ ทั้งไทยรัฐและเดลินิวส์มีการใช้คำเดียวกัน กับข่าวที่เหมือนกัน และมีการใช้คำต่างกันเมื่อมีแหล่งข่าวต่างกัน ดังนี้

ตัวอย่างการใช้พาดหัวที่เหมือนกัน

กรณีข่าวคู่ของ นัท มีเรีย และ เต๋า สมชาย

ภาพประกอบที่ 5

ที่มา : ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 ธ.ค. 2548 หน้า 1, 10

‘แห่ง-ศักดิ์สิทธิ์’ได้ข่าว เป็นมือที่สาม ครวญไม่เคยสนิท‘นัท’

กระดอมข่าวถูกสั่นคลอนกับตัว
บริษัทที่ช่วยอยู่ไม่รอดเพราะ
“แห่ง-ศักดิ์สิทธิ์ แห่งของ” งามเป็นไปตามสวท รุ่งเรืองพอเพียงเป็นสื่อ
ที่สม อย่างไม่ “ดีบุส” เสียแล้ว ครวญไม่เคยสนิทกับดาราสาว
เอส เมธินีเป็น “ยิม-พิศม” อัครเศวตี” อังพอลโก้คือง ทรน
ประชาชนกับเขาเข้าใจดี และที่พระเอกหนุ่ม ◆ หน้า 13

ภาพประกอบที่ 6

ที่มา : เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 17 ธ.ค. 2548 หน้า 1, 13

กรณีข่าวคู่ของ ชาคริต แย้มนาม และ จักจั่น อดัมยัสิริ สุวรรณสุข

ชาคริต-จักจั่น ล้มงานวิวาห์

ยอมรับเลิกกันแล้ว
นางเอกเครียดหนัก
เหตุมือที่สามไฮโซ
รักล้มแล้ว “ชาคริต-จักจั่น” ไปไม่
ถึงวันวิวาห์ดาราสาว ★ มีต่อหน้า 16

ภาพประกอบที่ 7

ที่มา : ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 16

‘จุกจิก-ชาคริต’เล็ก รักแตกสลาย ยอมรับวิวาทล้มแล้ว

ภาพประกอบที่ 8

ที่มา : เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 15

ตัวอย่างการใช้พาดหัวต่างกัน

กรณีข่าวคู่ของ นัท มีเรีย และ เต๋อ สมชาย

เจอกับ‘เต๋อ’น้อยลง นัท มีเรีย ยอมรับแยกกันอยู่

ไม่ได้คุยกันมานานพอสมควร
วันนี้ไม่อยากรับรู้อะไรอีกแล้ว
“นัท มีเรีย” เปิดใจยอมรับ แยกกันอยู่กับสามีที่ร้อง
คนดัง “เต๋อ-สมชาย เข็มกลัด” หลังมีข่าวเม้าท์กันทั่ว
วงการบันเทิงทั้งคู่เกิดความระแวงกัน ★ มีต่อหน้า 16

ภาพประกอบที่ 9

ที่มา : ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 16 ธ.ค. 2548 หน้า 1, 16

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพประกอบที่ 10

ที่มา : เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 16 ธ.ค. 2548 หน้า 1, 18

จากตัวอย่างข่าวจะเห็นได้ว่าข่าวเรื่องเดียวกันในวันเดียวกัน แต่หนังสือพิมพ์เลือกประเด็นที่จะใช้เป็นพาดหัวต่างกัน

กรณีข่าวคู่ โดม ปกรณ์ ลัม และ พลอย เอมมาลย์ บุญคักดี

ภาพประกอบที่ 11

ที่มา : ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 12

รักสะบั้น! หน่อมโตม พลอยเก็บตัว แมงมุมปิดปาก'มือ3'

**อ้างฝ่ายชายพูดไปหมดแล้ว
แมงมุมเอกวัยข่าวลือซำพร.**

“พลอย-ไลลา” ยังเก็บตัวเงียบ มีเพียงผู้เป็นแม่ออกมาโวยแหยง อย่าเอาเรื่องอันปมคลั่งเข้าบ้าน ตอนมีลูกสาวกินคืออยู่ที่ ยังไม่ได้เอื้อมถึงชั้นถูกทรมานสงวน. ด้านคนใกล้ชิดของ “คุณแม่มุม” ยัน สาวไฮโซ ♦ *ช่วงพักพิง 14*

ภาพประกอบที่ 12

ที่มา : เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 14

3.2 การตัดคำ

การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์จะมีการตัดคำจากการสัมภาษณ์บางคำมาเน้นไว้ในส่วนของความนำ (leads) เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเปิดอ่านต่อไปยังหน้าใน หรือเปิดไปยังหน้าบนเท็งต่อไปนั่นเอง

ตัวอย่างการตัดคำจากการสัมภาษณ์บางคำมาเน้น

ข่าวที่ยกตัวอย่างมานั้นได้ตัดคำจากเนื้อข่าวซึ่งเป็นประโยคหรือกลุ่มคำที่ดึงดูดความสนใจให้ติดตามต่อในหน้าใน

ตัวอย่างข่าวที่ 1

พาดหัว “พระเอกชาคริตหมั้นสายฟ้าแลบกับนางเอกจ๊กจั่น ยันไม่เกี่ยวเบนโล”

เมื่อเวลา 10.30 น. วันที่ 14 พ.ค. ที่ร้าน ป.กุ่มเฝ้า สถานที่ถ่ายละคร “คนเล็กหักเหลี่ยม” จ๊กจั่น และ ชาคริต จูงมือมาแถลงข่าวเรื่องหมั้นสายฟ้าแลบ ผู้สื่อข่าวถามว่าไม่เร็วไปหรือ ชาคริตบอกว่าเห็นในบริษัทมา 4-5 ปีแล้วเห็นกันไปเห็นกันมา เค้าทำให้ผมรักและอยากดูแลเค้า ผู้ใหญ่ของทั้งสองก็เข้าใจ จากนั้นชาคริตก็บอกว่าไม่ได้ขอหมั้นเป็นทางการอะไร แค่ชวนไปทานข้าวกลางวันและก็ขอหมั้นเท่านั้น ด้านผู้ใหญ่ของเราสองคนก็ดีใจ ตอนนี้นี้จ๊กจั่นก็กลายเป็นลูกรักของคุณแม่ไปอีกคนแล้ว ผู้สื่อข่าวถามนางเอกสาวว่าที่รับหมั้นเพราะเบนโลหรือเปล่า จ๊กจั่นตอบว่า

เปล่าเลยปกติดี “ในอนาคตไม่มีใครรู้ แต่เรารู้มันใจต่อกันแล้วครับ” พระเอกหนุ่มปิดท้าย (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19)

จากข่าว จะเห็นได้ว่าการนำประโยค “ยันไม่เกี่ยวเบนโด” มาเน้น เพราะการที่ดารามีการหมั่นหรือแต่งงานอย่างฉับพลันนั้น สังคมมักจะมองว่าเป็นการทำก่อนแต่ง และการใช้คำว่า “เบนโด” นั้นก็เป็นการใช้เรียกแทนอาการทั้งท้อง ซึ่งเป็นกระแสมาจากกรณีข่าวของเหมม แคลเลีย แมคอินทอช นั่นเอง

ตัวอย่างข่าวที่ 2

พาดหัว “จักจั่นเปิดใจงานวิวาห์ล้มแค่บอกขอเลื่อน ‘งานแต่ง’ ออกไป ‘ซาคริต’ กลับเลิก”

ที่กองละครเรื่อง “ผู้กองเจ้าเสน่ห์” โดยจักจั่นได้ให้สัมภาษณ์ว่าถึงเวลาที่ต้องพูด เพียงแต่ในวันที่ 24 ต.ค. ไม่อยากพูดเพราะเป็นวันเกิดของตัวเองและยังไม่เข้มแข็งพอที่จะพูด ตนไม่ดูข่าวหรืออ่านข่าวของซาคริตเลยมีแต่เพื่อนที่โทรมาเล่าและก็คุณแม่ก็เป็นกำลังใจ

ผู้สื่อข่าวถามว่าจริงหรือไม่ที่จักจั่นขอเลื่อนงานแต่งงาน จักจั่นตอบว่าจริงเพราะ พอได้รู้จักได้เรียนรู้ พบว่าหลายอย่างเข้ากันไม่ได้ทำให้ตัดสินใจหยุดความสัมพันธ์ไว้ตรงนี้ ซึ่งจั่นบอกว่าขอเลื่อนงานแต่งงานไปก่อนแต่ไม่ได้บอกว่าเลิกพีคริตบอกว่าหลังจากจั่นกลับจากอเมริกาจั่นก็เปลี่ยนไป ยืนยันทุกอย่างยังเหมือนเดิม ส่วนเรื่องมือที่ 3 ไม่มีแน่นอน ส่วนพีคริตจั่นไม่ทราบ เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่าซาคริตกลับไปคืนดีกับแพนเก่าหรือเปล่าจักจั่นไม่ตอบอะไรแต่ร้องไห้ออกมาก่อนบอกว่าไม่ทราบจริงๆ บอกว่าครั้งนี้เป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุดในชีวิต ก่อนจะทำอะไรต้องคิดให้รอบคอบ

ผู้สื่อข่าวถามว่าซาคริตบอกว่าจั่นอยู่บ้านเขา พอขอเลื่อนแต่งงานของออกไปเลยทำให้เราเสียหายหรือเปล่า จักจั่นปฏิเสธว่าไม่ได้อยู่บ้านที่เค้าอยู่กับแม่วันไหนว่างก็ไปหาพี่เขา ไม่ก็ไปกองถ่าย คุณพี่เขาก็คอยด้วย เรื่องนี้ใครผิดใครถูกตอบไม่ได้แต่เรารู้ว่าเราทำอะไร ต้องอยู่ในโลกความจริงให้ได้ จากนั้นจ๊กจ๊กก็ขอตัวไปถ่ายละครต่อ (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19)

3.3 การใช้ภาพ

เมื่อมีการพาดหัวและความน่าที่ข่าวทำให้เกิดความน่าอ่านแล้ว การใช้ภาพมาเป็นส่วนประกอบก็จะทำให้ข่าวนั้นเกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นเสมอไปที่ทุกวันหนังสือพิมพ์ต้องนำภาพมาประกอบ หรือนำภาพเหตุการณ์ปัจจุบันมาลง แต่การนำภาพอาจเป็นเพียงเพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่า เป็นข่าวของใคร หรือเป็นดาราคณไหนนั่นเอง

ตัวอย่างการใช้ภาพเป็นส่วนประกอบ

กรณีข่าว คู่ของ ชาคริต แย้มนาม กับ จักจั่น อคัมย์สิริ สุวรรณสุชา

▲ **ดิฉวาทัก** สรรสาร จักจั่น-อคัมย์สิริ สุวรรณสุชา ทำให้คนได้ใจการนี้ผู้สื่อข่าว โดยกล่าวถึงใจในของ
ที่โดยดิฉวาทักความที่นี้ใช้พระเอกกลุ่ม ชาคริต แย้มนาม และตัวนางของคู่ขวัญที่คนต่างชม แต่ไม่ได้อย่าเป็น

ภาพประกอบที่ 13

จักจั่นเปิดใจงานวิวาห์ลุ่มแคบออกขอเลื่อน 'งานแต่ง' ออกไป 'ชาคริต'กลับเล็ก
ที่มา : ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19

ภาพประกอบที่ 14

'จักจั่น' ปล่อยโฮ เปล่าบอเล็ก 'ชาคริต'
ที่มา : เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 15

3.4 การหาแหล่งข่าวมาสัมภาษณ์

การนำเสนอข่าวนอกจากจะมีพาดหัว หรือภาพที่สร้างความน่าสนใจแล้ว แหล่งที่มาของข่าวก็เป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะแหล่งข่าวสามารถสร้างความน่าเชื่อถือกับข่าวนั้นได้ โดยเฉพาะบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์หรือเกี่ยวข้องมากที่สุด เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงในสิ่งที่เกิดขึ้น และมารายงานให้สังคมรู้ เป็นการยืนยันความหนักแน่นของข่าวได้

จากการศึกษาหนังสือพิมพ์พบว่า หากข่าวเกิดขึ้นกับใคร นักข่าวก็จะไปสัมภาษณ์กับคนคนนั้น แต่ถ้าสัมภาษณ์ไม่ได้ก็จะหาบุคคลที่ใกล้ชิด ดังเช่น ข่าวการเลิกขาของนัท มีเรีย กับ เต่า สมชาย ซึ่งในช่วงแรก นัท ออกมาให้สัมภาษณ์ด้วยตัวเอง แต่ช่วงต่อมา นัท เก็บตัวไม่ให้สัมภาษณ์ ดังนั้นนักข่าวจึงต้องไปสัมภาษณ์ นางจินดา เต็งมีศรี มารดาของ นัท แทน เพราะเป็นแหล่งข่าวที่ดีที่สุด เป็นต้น

ตัวอย่างของแหล่งข่าว

ตัวอย่างข่าวที่ 1

“สะพัดพระเอกมือที่ 3 ‘เต่า’ กลับลำ! ขอเคลียร์ ‘นัท’ เมียสาว เล่นละครด้วยกันจนใกล้ชิด ‘ป้าจี้’ วอนให้ทั้งสองสงบนิ่งอย่ามีเพชรแล้วอย่าให้หลุดมือ” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 18)

ในเนื้อข่าวนั้น นักข่าวยังคงไม่สามารถที่จะติดต่อ เต่า สมชาย เพื่อขอสัมภาษณ์ได้ จึงได้ไปสอบถามข้อมูลที่คุณอัจฉราพรรณ ไพบูลย์สุวรรณ หรือ “ป้าจี้” ที่มีฐานะเป็นแม่บุญธรรมของ เต่าแทน และยังสอบถามไปยังบุคคลใกล้ชิดอีกคนหนึ่งคือ “พีเหนง” ผู้จัดการส่วนตัวเต่า

ตัวอย่างข่าวที่ 2

“เผยรักหลังใหม่ เต่า – นัท ลงเสาเอกแล้วค่าง กำลังปลูกย่านรังสิตหยุดสร้าง – กลางคืน แม่ยาย ตัดพ้อลูกเขยโทรไปหาไม่รับสาย” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 11)

จากเนื้อหาข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวไม่สามารถติดต่อ เต่า ได้ และทาง นัท มีเรีย เองก็เก็บตัวไม่ให้สัมภาษณ์ ดังนั้นจึงมีเพียงนางจินดา เต็งมีศรี มารดาของ นัท ที่ยังเปิดโอกาสให้สัมภาษณ์อยู่ ดังนั้นนางจินดา จึงเป็นแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุดในขณะนั้น เพราะมีความใกล้ชิดทั้ง นัท มีเรีย และ เต่า

3.5 การลงข่าวอย่างต่อเนื่อง

การการศึกษารววิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) การติดตามเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์นั้น จะติดตามทำข่าวตั้งแต่เริ่มเป็นข่าวคือ รายงานเรื่องที่เกิดแบบวันต่อวันจนถึงสิ้นสุดเหตุการณ์ ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องจบด้วยการเลิกหาหรือหย่ากันโดยสมบูรณ์เพราะเหตุการณ์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในทางกลับกัน นั่นคือทั้งคู่อาจกลับมารักกันใหม่ ซึ่งข่าวของแต่ละคู่ก็มีระยะเวลาต่างกันขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ของแต่ละคนว่าจะแก้ปัญหาเรื่องความรักหรือครอบครัวได้เร็วขนาดไหน หรือเรื่องราวของดาราคคนนั้นยังคงอยู่ในความสนใจของคนอ่านอยู่

ตัวอย่างการลงข่าวอย่างต่อเนื่อง กรณีคู่ โดม ปกรณ์ ลัม และ พลอย เฌอมาลย์ บุญยศักดิ์

การติดตามข่าวของคู่รัก โดม ปกรณ์ ลัม และ พลอย เฌอมาลย์ บุญยศักดิ์ มีความต่อเนื่องของทั้งสองหนังสือพิมพ์ แม้จะไม่มีประเด็นติดต่อกันทุกวัน แต่ก็จะมีการลงข่าวอย่างต่อเนื่องเกือบทุกเดือน และเป็นกระแสอยู่นานในช่วง เดือนเมษายน ถึง เดือนมิถุนายน โดยทั้งสองหนังสือพิมพ์จะสลับกันลงข่าว เป็นการสัมภาษณ์หรือเป็นบทความที่มีประเด็นแตกต่างกันออกไป หากวันไหนข่าวที่เป็นประเด็นสำคัญก็จะลงข่าวพร้อมกัน ดังนี้

วันที่	หนังสือพิมพ์	พาดหัวข่าว
26 ม.ค. 2550	เดลินิวส์	'โดม' ล้นห้างแต่ตัว หัวใจฝากไว้ที่ 'พลอย'
	ไทยรัฐ	ไม่มี
30 เม.ย. 2550	เดลินิวส์	จับ 'มดดำ' โยงมือที่4 'แมงมุม-โดม-พลอย'
	ไทยรัฐ	ไม่มี
1 พ.ค. 2550	เดลินิวส์	'โดม-พลอย' รักสะบันง์สัมพันธ์ริ้วแยกทาง 'นางเอก'ดัง
	ไทยรัฐ	ไม่มี
2 พ.ค. 2550	ไทยรัฐ	อ.ลักษณะย์นพลอยเลิกโดมแล้วจะดี งานจะไหลมา เดือนอีก2สาวแข่งกับพิตต้า ต้องระวังให้ดี
	เดลินิวส์	รักสะบันง์ นุ่มโดม พลอยเก็บตัว แมงมุมปิดปากมือที่3
3 พ.ค. 2550	เดลินิวส์	พลอยเปิดใจ เบญจเพส-รักริ้ว-ดวงตก เอ็นมือฉีกซ้ำ
	ไทยรัฐ	ไม่มี
4 พ.ค. 2550	ไทยรัฐ	มารีท-กฤษฎาแจงไม่ได้เป็นมือที่สาม 'โดม-พลอย'แยกได้ข่าวซุบซิบ 'มัว'หาว่าเล่นผีผ้าห่ม
	เดลินิวส์	ไม่มี
6 พ.ค. 2550	ไทยรัฐ	'พลอย' รักรอคิว

	เดลินิวส์	ไม่มี
13 พ.ค. 2550	เดลินิวส์	'พลอย' ย้ำกับ 'พีโดม' เหลือแค่เพื่อน
	ไทยรัฐ	ไม่มี
26 พ.ค. 2550	ไทยรัฐ	คู่กันแล้ว ไม่แคล้วกัน 'โดม-พลอย' หวานกว่าเก่า
	เดลินิวส์	ไม่มี
31 พ.ค. 2550	เดลินิวส์	'ท่านม้าย' ยั่ว 'โดม' หลอกจับ 'แมงมุม'
	ไทยรัฐ	ไม่มี
16 มิ.ย. 2550	ไทยรัฐ	เปิดอก 'คุณแมงมุม' สาวไฮโซแสนแก่นเซียว!
	เดลินิวส์	ไม่มี
26 มิ.ย. 2550	เดลินิวส์	เด็ยรักเด็ยเล็ก โดม-พลอย ชวดงาน
	ไทยรัฐ	ไม่มี
17 พ.ย. 2550	ไทยรัฐ	'โดม-พลอย' สะสมบุญออกตัวเปล่า 'เสริมดวงรัก'
	เดลินิวส์	ไม่มี

ตารางที่ 1 ตารางการลงข่าวอย่างต่อเนื่อง กรณีคู่ โดม ปรกรณ์ ลัม และ พลอย เฉลอมมาลย์ บุญศักดิ์

ตัวอย่างการลงข่าวอย่างต่อเนื่อง กรณีคู่ นัท มีเรีย เบนเนนเทตี้ และ เต่าสมชาย เข็มกลัด

การติดตามข่าวของคู่รัก นัท มีเรีย เบนเนนเทตี้ และ เต่าสมชาย เข็มกลัด มีความต่อเนื่องของทั้งสองหนังสือพิมพ์ เนื่องจากเป็นคู่รักที่มีชื่อเสียงจากสองค่ายเพลงชื่อดังทำให้เป็นกระแสอยู่นานในช่วง เดือนธันวาคม พ.ศ.2548 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2549 โดยทั้งสองหนังสือพิมพ์จะสลับกันลงข่าว เป็นการสัมภาษณ์หรือเป็นบทความที่มีประเด็นแตกต่างกันออกไป หากวันไหนข่าวที่เป็นประเด็นสำคัญก็จะลงข่าวพร้อมกัน ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่	หนังสือพิมพ์	พาดหัวข่าว
16 ธ.ค.2548	ไทยรัฐ	“เจอกับเต้าน้อยลง นัท มีเรีย ยอมรับแยกกันอยู่ ไม่ได้คุยกันมานานพอสมควร วันนี้ไม่อยากรับรู้อะไรอีกแล้ว”
	เดลินิวส์	“มือที่สามป่วน นัท-เต่า เตียงหัก อวสานรักต่างค่ายเหลือแค่เพื่อน หึง เต่าโดนต่อยหลังงานธัญญา”
17 ธ.ค.2548	ไทยรัฐ	“เตียงร้าว ‘นัท – เต่า’ ‘แท่ง’ โวยปฏิเสธเป็นมือที่ 3 ชวนข่าวเลวร้ายที่สุดในชีวิต แม่ วอนเขยกลับ มาคืนดี”
	เดลินิวส์	‘แท่ง-ศักดิ์สิทธิ์’ ได้ข่าวเป็นมือที่สาม ครวญไม่เคยสนิทกับ นัท
18 ธ.ค.2548	ไทยรัฐ	“เผยรักรักหลังใหม่ เต่า – นัท ลงเสาเอกแล้วค้ำ กำลังปลูกย่านรังสิตหยุดสร้าง กลางคืน แม่ยายตัดพ้อลูกเขยโทร.ไปหาไม่รับสาย”
	เดลินิวส์	ไม่มี
19 ธ.ค.2548	ไทยรัฐ	“ป้าจี้-ออกโรงเตือน เต่า-นัท ต้องมีสติหนักแน่น ทั้งสองเป็นคู่เหมาะสมควร. พระเอกหนุ่มโวยสื่ออย่ารังแกเต่าเกินไป ยืนยันมาเคลียร์นัทแน่”
	เดลินิวส์	สะพัดพระเอกมือที่ 3 ‘เต่า’ กลับลำ! ขอเคลียร์ ‘นัท’ เมียสาว เล่นละครด้วยกันจน ใกล้ชิด ‘ป้าจี้’ วอนให้ทั้งสองสงบนิ่งอย่ามีเพชรแล้วอย่าให้หลุมมือ
21 ธ.ค.2548	เดลินิวส์	‘ไกรสร’ วอนลูกกลับ ‘น้องเพชร’ หนีติดสาว เต่า-นัท แถง 22 ธ.ค.
	ไทยรัฐ	ไม่มี
23 ธ.ค.2548	ไทยรัฐ	‘เต่า’ เปิดใจชีวิตคู่ยังรักนัท บัดไม่มีมือที่สาม ยันแค่แยกกันอยู่ไม่ได้แยกทางเดินรอลุ้นเมียขอคืนดี ‘แม่จินดา’ ยังหวัง! ผัวเมียแก้ปัญหา
	เดลินิวส์	‘เต่า’ โผล่เคลียร์ ‘นัท’ เลิก-ไม่เลิก! ขอเป็นเรื่องสองคน
20 ม.ค.2549	เดลินิวส์	‘เต่า’ บัดไม่“ได้เซ็นใบหย่า ‘นัท มีเรีย’
	ไทยรัฐ	ไม่มี
21 ม.ค.2549	ไทยรัฐ	เต่าปิดปากเรื่องนัท คนใกล้ตัวแฉ เตียงหักชัวร์!
	เดลินิวส์	ไม่มี
13 เม.ย.2549	เดลินิวส์	ปิดตำนานรักข้ามค่าย ‘เต่า’ หลบ! หลังจูงมือนัทจด ‘หย่า’
	ไทยรัฐ	ไม่มี
14 เม.ย.2549	เดลินิวส์	นัท-เต่า ยังไม่หย่า ทะเบียนราษฎรยัน 2 ฝ่ายเก็บตัวเงียบ
	ไทยรัฐ	ไม่มี
16 เม.ย.2549	เดลินิวส์	เต่านัดเมีย หย่าอีกรอบหลังช่วงเทศกาลสงกรานต์แต่อุป ไม่ยอมบอก‘สถานที่’
	ไทยรัฐ	ไม่มี
4 พ.ค.2549	ไทยรัฐ	‘นัท’ เลิกเศร้า! สดใสรับตำแหน่ง ‘มายป้าแดง’
	เดลินิวส์	ไม่มี

ตารางที่ 2 ตารางการลงข่าวอย่างต่อเนื่อง กรณีนัท มีเรีย เบนเนเนทตี้ และ เต่าสมชาย เข็มกลัด

การวางกรอบข่าวจากการพาดหัว การยกบุคคลอ้างอิงหรือการนำบุคคลที่เป็นคู่กรณีคนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการเลิกรามาอ้างถึงนั้น สามารถทำให้ผู้อ่านคล้อยตาม จนทำให้ข่าวนั้นติดเป็นกระแสของสังคมไปในที่สุด แต่สิ่งที่หนังสือพิมพ์นำเสนอจนติดเป็นกระแสได้นั้น ก็ด้วยวิธีเทคนิคต่างๆ มากมาย ทั้งการพาดหัวข่าวที่จะทำให้คนที่ผ่านไปผ่านมาตามแผงหนังสือต้องสะดุดหยุดอ่านชั่วขณะ การเน้นคำที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหามากขึ้นว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไร การใช้ภาพประกอบเพื่อช่วยให้รู้ง่ายขึ้นว่า ดาราชื่อนี้คือใคร นอกจากนั้นการหาแหล่งข่าวมาให้ข้อมูลเพิ่มทให้เนื้อข่าวมีเนื้อเข้มข้นขึ้น และนำติดตาม และการลงข่าวอย่างต่อเนื่องก็สามารถทำให้ผู้อ่านไม่ลืมข่าวนี้ไปและทำให้ไม่ขาดตอนสำหรับผู้อ่านที่ติดตามข่าวนี้มาโดยตลอด

ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกราคงคู่รักดารากับข่าวเลิกราคงคู่รักดาราคา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มดารานักแสดง กลุ่มผู้อ่าน และบรรณาธิการข่าว เกี่ยวกับการรับรู้และผลสืบเนื่องต่อการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นด้านการให้ข้อมูลของแหล่งข่าวกับนักข่าว
2. การรับรู้ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของคู่รักดาราคา
3. การรับรู้ด้านผลกระทบต่อกลุ่มดาราคาผู้ตกเป็นข่าว
4. การรับรู้ด้านผลกระทบต่อกลุ่มผู้อ่าน
5. การรับรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านสิทธิส่วนบุคคลและจริยธรรม

1. ความคิดเห็นด้านการให้ข้อมูลของแหล่งข่าวกับนักข่าว

จากการศึกษาการได้ข่าวมาของบุคคลสาธารณะนั้น ส่วนใหญ่ก็จะมาจากบุคคลใกล้ชิด หรือการเปิดเผยข่าวของบุคคลสาธารณะนั่นเอง หรือไม่ก็มาจากสื่ออื่นๆ เช่นอินเทอร์เน็ต แต่นักข่าวจะได้ข่าวจากบุคคลใกล้ชิดมากที่สุด จากการสัมภาษณ์ดารานักแสดงทราบว่า การที่ดาราคาจะออกมาแถลงข่าวเองนั้นไม่ค่อยมี เพราะจริงๆ แล้วเรื่องที่เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องของชีวิตส่วนตัวเสียส่วนใหญ่ จึงไม่มีใครชอบที่จะถูกถามบ่อยๆ จึงเป็นเหตุผลที่ต้องจัดการแถลงข่าวขึ้น เพื่อให้สื่อและนักข่าวรับรู้ในครั้งเดียวกัน

“มันเป็นข่าวที่เริ่มจากการพูดคุยกันธรรมดา ก่อน แล้วมันก็จะกระจายไปแบบปากต่อปากเรื่อยๆ และนักข่าวก็หุ่ดาว่วงไว้มากๆ ส่วนเรื่องที่ว่าดาราคงออกมาแถลงข่าวเองจะน้อยมาก มันจะเริ่มจากการถูกนักข่าวมาสัมภาษณ์มาเปิดประเด็นก่อน พอหลายๆ เข้าก็เลยต้องนัดแถลงข่าวขึ้นเหมือนดาราดังหลายๆ คู่”

(ชมพูนุช ปิยธรรมชัย, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 15 ตุลาคม 2551)

“ส่วนใหญ่ก็จะได้ข่าวจากคนที่ใกล้ชิดดาราคง เช่นคนในกองถ่ายละคร ช่างแต่งหน้าทำผม เป็นต้นเพราะคนเหล่านี้จะคลุกคลีสนิทกับดาราคงเวลาดาราคงพูดคุยหรือเล่าเรื่องส่วนตัวอะไรไปมันก็จะเป็นเรื่องซุบซิบกัน และมันก็จะไปถึงหูนักข่าวในที่สุดเอง”

(พิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 25 ตุลาคม 2551)

“บางทีก็ไม่ได้พูดไม่ได้เล่าอะไรให้นักข่าวนะ แต่นักข่าวเขาก็ได้ข่าวมาเองบ้าง บางทีเราออกไปเดินข้างนอกกับเพื่อนอะไรอย่างนี้ ก็กลายเป็นข่าวแล้ว”

(นักรบ ไตรโพธิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 20 ตุลาคม 2551)

เทคนิคในการพูดแถลงข่าวหรือการตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตรักของดารานักแสดง

วิธีการพูดแถลงข่าวหรือการให้สัมภาษณ์ของดารานักแสดงนั้นต่างกันออกไป ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งระยะเวลาที่อยู่ในวงการบันเทิงก็จะช่วยสอนให้ดาราคคนนั้นรู้ว่าควรจะตอบคำถามอย่างไร และการให้คำแนะนำจากต้นสังกัดของดารานักแสดงเหล่านั้น แต่สำหรับวิธีการวิ่งหนีสื่อเพราะไม่ต้องการให้สัมภาษณ์นั้นไม่ใช่เรื่องดีสำหรับวงการบันเทิง ทำให้เสียภาพลักษณ์ การจัดการแถลงข่าวก็เป็นทางออกหนึ่งเพื่อที่จะทำให้เรื่องยุ่งยากนี้จบลง การตอบคำถามเรื่องต่างๆ ก็ต้องคิดและตัดสินใจด้วยความรวดเร็ว ต้องตอบให้เป็นกลาง ไม่พาดพิงถึงใคร และเรื่องที่ต้องตอบเป็นเรื่องจริง ถ้าจะโกหกสื่อ นั้น เลือกที่จะไม่ตอบดีกว่า และการตอบคำถามนั้นดาราก็เลือกได้ว่าต้องการให้สื่อรู้ได้เท่าไร เลือกตอบให้ตรงประเด็น เพื่อไม่ให้สิ่งที่ตอบไปย้อนกลับมาทำร้ายตัวเอง

“ตอบให้เป็นกลาง เรื่องดีก็ตอบได้ เรื่องไม่ดีก็ตอบให้เสมอตัว อย่าไปพาดพิงใคร ตัวเองก็จะไม่บาดเจ็บแต่ทุกอย่างต้องเป็นเรื่องจริงด้วย เพราะการโกหก กับไม่พูด เลือกที่จะไม่พูดดีกว่า”

(สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 24 ตุลาคม 2551)

“แรกๆ ก็ตื่นเต้นค่ะว่าจะตอบอย่างไรเวลาโดนสัมภาษณ์ แต่พี่ๆ หรือผู้ใหญ่ก็แนะนำให้พูดเป็นกลางเวลาจะตอบคำถามนักข่าวนะค่ะเพราะถ้าเกิดอะไรขึ้นมาเราจะได้ไม่เจ็บตัวมากนัก”
(พิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์, ดารา นักแสดง, วันที่ 25 ตุลาคม 2551)

“ก็ตอบไปตามความจริงครับ อะไรที่เกิดก็พูดไปตามนั้น แต่ก็เห็นหลายๆ คนนะครับที่ข่าวออกมาเป็นอีกแบบไปเลย”
(อิตินันท์ สุวรรณศักดิ์, ดารา นักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 19 ตุลาคม 2551)

2. การรับรู้ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของคู่รักดาราดารา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้อ่านและกลุ่มดารากลับมาเกี่ยวกับความรู้สึกการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของดารานักแสดง พบว่ามีประเด็น 2 ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

- 2.1 การมีอารมณ์ร่วมต่อการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์
- 2.2 การตีความความน่าเชื่อถือของข่าวที่นำเสนอ

2.1 การมีอารมณ์ร่วมต่อการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาการนำเสนอข่าวการแยกกันของดารานักแสดงหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่าเมื่ออ่านข่าวแล้ว ทั้งกลุ่มดารากลับมา กลุ่มผู้อ่าน ก็มีทั้งอารมณ์ร่วมกับการนำเสนอข่าวคือมีความรู้สึกสงสาร เห็นใจบุคคลในข่าว และเกิดความรู้สึกกลัวว่าจะเกิดขึ้นกับตนเอง และบางส่วนไม่มีอารมณ์ร่วมกับการนำเสนอข่าว จากการสัมภาษณ์ดาราคณสุจิรา อรุณพิพัฒน์กล่าวว่า

“ถ้าเป็นช่วงแรกๆ ที่เข้าวงการจะรู้สึกเครียดมากกับข่าวแบบนี้ เพราะเราไม่รู้ว่าต้องทำอะไรกับข่าวที่เกิดขึ้น และคนอื่นจะคิดอย่างไรกับเราบ้าง แต่ตอนนี้ ดาราเลือกที่จะนิ่งและยอมรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ยังอยู่ในสังคมหรืออาชีพดาราดำได้ซึ่งก็ต้องขึ้นอยู่กับว่าข่าวนั้นมีระดับความรุนแรงขนาดไหนแต่ที่ดารายอมไม่ได้หากข่าวที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องจริง”

(สุจิรา อรุณพิพัฒน์, ดารา นักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 24 ตุลาคม 2551)

“บางครั้งข่านำเสนอแรงเกินไป โดยไม่มีมูลเลยทำให้ดาราทั้งสองฝ่ายที่ถูกลงข่าว จากไม่ทะเลาะกันก็เกิดระหองระแหงกันจากข่าวที่นำเสนอไปก็ไม่บางครั้งก็อยากให้นำเสนอแบบพอเหมาะพอควร เพราะไม่อยากทะเลาะกันเองโดยที่ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น”

(ชมพูนุช ปิยธรรมชัย, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 15 ตุลาคม 2551)

“สำหรับผมถ้าเป็นข่าวเรื่องรักๆ เลิกๆ นี้ก็ไม่ได้มีความรู้สึกชัดเจนเพราะว่าเรื่องของผมไม่ค่อยเป็นข่าวอะไรมากนัก แต่ยกตัวอย่างเรื่องที่ผมดื่มเหล้าแล้วขับรถที่เป็นข่าวในนั้น มันทำให้ผมรู้สึกแย่มากๆ หนังสือพิมพ์ลงข่าวเต็มไปหมดเลย ผมก็รู้สึกว่า เราแค่ดื่มเหล้านะไม่ได้ไปฆ่าใครตายทำไมต้องลงต้องเขียนอะไรขนาดนั้น”

(นักรบ ไตรโพธิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 20 ตุลาคม 2551)

คุณ ปุ้ย อรัญญา ประทุมทอง เพื่อนสนิทของคุณเนาวรัตน์ ยุกตะนันท์ กล่าวว่า

“สำหรับข่าวที่ออกไปในช่วงนั้นเหมือนเป็นการทำให้ทั้งคู่เลิกกัน เพราะพี่จิ๊กเองก็รู้ว่าฝ่ายชายจะเลิกจากหนังสือพิมพ์ พี่เองยังโทรไปถามพี่จิ๊กว่าเกิดอะไรขึ้นเลย เหตุเพราะตัวฝ่ายชายไปให้สัมภาษณ์ก่อนว่าจะเลิก ซึ่งยังไม่ได้มีการคุยกันเลยจนฝ่ายหญิงไปรู้เรื่องเองจากข่าว ซึ่งจริงๆ น่าจะมีการโทรเช็คแหล่งข่าวทั้งชายและหญิงก่อนที่จะลงข่าวไป เพราะบางที่อาจจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่คุยกันให้เข้าใจได้ แต่พอกลายเป็นข่าวใหญ่ขึ้น มันก็เลยไปกันใหญ่”

(อรัญญา ประทุมทอง, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, 28 ตุลาคม 2551)

นอกจากกลุ่มผู้ตกเป็นข่าวหรือดาราจะมีอารมณ์ร่วมแล้วส่วนใหญ่กลุ่มผู้อ่านวัยนักศึกษาจะมีอารมณ์ร่วมคือรู้สึกเห็นใจ สงสาร หรือเห็นว่าสมควรแล้วกับดารานักแสดงที่เป็นข่าวมากกว่ากลุ่มผู้อ่านกลุ่มอื่นเพราะอยู่ในช่วงวัยกำลังสนใจไลฟ์สไตล์ของดาราที่ตนเองชื่นชอบอยู่นั่นเองจากการสัมภาษณ์กลุ่มนักศึกษา คุณพิชญ์ โนนคำ กล่าวว่า

“ก็มีความรู้สึกร่วมไปด้วย เช่น ถ้าดารานักแสดงคนไหนที่เราไม่ชอบก็จะรู้สึกสมน้ำหน้า ถ้าคนไหนที่ชอบก็จะเห็นใจและสงสาร โดยเฉพาะข่าวที่เกิดกับดารานักแสดง กลุ่มตัวอย่างตอบว่าจะรู้สึกสงสารฝ่ายผู้หญิงที่ตกเป็นข่าว เพราะผู้หญิงมักจะเสียเปรียบ แต่สุดท้ายทั้งหมดก็บอกว่าการต้องขึ้นอยู่กับกรณีที่เป็นข่าวว่าแรงหรือกระทบอารมณ์ความรู้สึกขนาดไหน”

(พิชญ์ โนนคำ, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

สำหรับกลุ่มที่ไม่มีอารมณ์ร่วมกับการนำเสนอข่าว กลุ่มเหล่านี้มองว่าเรื่องนี้ไม่ได้มีความสำคัญกับชีวิตมากมายนัก เพราะข่าวที่เขียนในวันนี้ พุ่งนี้ก็มีข่าวใหม่มาทดแทน เพื่อให้ข่าวขายได้เพียงเท่านั้น จากการสัมภาษณ์คุณสุจิตรา อรุณพิพัฒน์ กล่าวว่า

“นุ้ยไม่เคยเครียดกับข่าวไร้สาระ เพราะมันไม่จริง ถ้าคิดว่าจริงก็พิสูจน์สิ เมื่อเรามาถึงจุดนี้ที่เป็นนักแสดง ทุกคนรู้จักเรา ดังนั้นเราต้องเข้าใจและพร้อมจะรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น และมองในแง่ดีว่าการที่คนเค้าอยากจะทำรู้อะไรของเรา นั่นคิดว่าเป็นเพราะเค้าเป็นห่วงเรามากกว่า”

(สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 24 ตุลาคม 2551)

ดาราบางคนตอบว่า จากการสัมภาษณ์คุณนักรบ ไตรโพธิ์ กล่าวว่า

“การที่ตัวเองมีข่าวในเรื่องประเภทนี้บ้างก็เป็นการดี ทำให้มีชื่อเสียง ถ้าเป็นตอนที่เรเข้าวงการใหม่ๆ ช่วงนั้นเรากดดันมาก ยังไม่มีใครรู้จักเรามาก นักข่าวเอาเราไปเขียนข่าวว่าเรามีลูกมีเมียแล้วบ้าง เป็นเกย์บ้าง ทำให้เรายังไม่ค่อยเข้าใจในวงการบันเทิง ถ้าเป็นเดี๋ยวนี้เขียนก็ดีสิ แสดงว่านักข่าวก็ดีใจเรา”

(นักรบ ไตรโพธิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 20 ตุลาคม 2551)

คุณธิตินันท์ สุวรรณศักดิ์ให้สัมภาษณ์ว่า

“สำหรับผมคิดว่า ถ้าการจะกลับมาคบกันใหม่ก็กลับมาเลยไม่ต้องรอให้ข่าวมาสนับสนุนอะไร”

(ธิตินันท์ สุวรรณศักดิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 19 ตุลาคม 2551)

จากการสัมภาษณ์คุณเจี๊ยบ ชมพูนุช ปิยธรรมชัย กล่าวว่า

“ไม่เกี่ยวเลย มีคนถามกันมาก เพราะจริงๆ เรายังคบกันอยู่ ถ้าเป็นคนอื่นที่อ่อนไหวกับข่าวพวกนี้ก็อาจจะมึผลตามได้ แต่สำหรับเจี๊ยบ ไม่ใช่คนที่เสพข่าวบันเทิงมากนักและเราก็รู้ตัวเราเองดี”

(ชมพูนุช ปิยธรรมชัย, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 15 ตุลาคม 2551)

สำหรับกลุ่มผู้อ่านกลุ่มนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ กลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มวัยทำงานก็ให้ความเห็นเกี่ยวกับข่าวการเลิกว่า ส่วนใหญ่ผู้อ่านข่าวเหล่านี้เพื่ออัปเดตให้ตัวเองเท่านั้นไม่ได้

นำมาคิดมากหรือนำเป็นความรู้สึก หรือนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตแต่อย่างใด จากการสัมภาษณ์
กลุ่มนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ ผศ. ลักษมี คงลาม กล่าวว่

“เราสอนนิเทศศาสตร์เราก็ต้องอัปเดตตัวเองเรื่องพวกนี้ไว้ด้วยเพราะไม่อย่างนั้นเราไม่ทัน
เด็กๆ เขา และก็เวลาเพื่อนๆ อาจารย์พูดกันจะได้รู้และกลุ่มตัวอย่างทุกคนกล่าวว่าถ้าเป็นดาราที่
ตัวเองชอบเป็นการส่วนตัวจริงๆ ก็จะมีการติดตามดูผลงานของดาราคนนั้นๆ บ้าง และเพราะการที่
เป็นข่าวของดารานักแสดง ซึ่งนอกจากเรื่องผลงานการแสดงแล้วก็คงไม่มีเรื่องอื่นที่แรงพอจะทำให้
สนใจนอกจากเรื่อง ความรัก หรือเรื่อง เลิกรา ก็อ่านได้นะ แต่ก็ไม่ใช่ชื่นชอบอะไร แต่ถ้าเป็นเรื่องของ
ดาราแล้ว เรื่องรักๆ ใครๆ ก็ต้องมีความน่าสนใจมากกว่าเรื่องอื่นอยู่แล้ว”

(ผศ. ลักษมี คงลาม, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการคุณพยางค์ สุวรรณทัต กล่าวว่

“บางคนบ่าก็ไม่รู้จักรอค ออย่างข่าวนักร้องโพร์ มดเนี่ยตอนแรกเป็นใครบ่าก็ไม่รู้หรือ
เรื่องรักๆหรือการเลิกกันของดาราที่ชอบอ่านทั้งสองอย่างแต่ไม่ใช่ทุกคู่ เหตุที่ชอบอ่านเพราะเป็น
เรื่องที่สังคมสนใจ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างผู้หญิง เพราะเรื่องเกี่ยวกับดารานั้นมักจะพูดคุยกันกับ
เพื่อนหรือพนักงานในร้านเสริมสวยที่กลุ่มเป้าหมายไปใช้บริการเป็นประจำ และการที่ข่าวการ
เลิกราของคู่รักดารา มักจะขึ้นหน้าหนึ่งโดนพาดหัวตัวใหญ่สะดุดตา ทำให้เพิ่มหน้าสนใจให้
ติดตามอ่านต่อ”

(พยางค์ สุวรรณทัต, ผู้ประกอบการ, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการ วลัยลักษณ์ เอี่ยมสอาด กล่าวว่

“ชอบ อยากู่ว่ารักหรือเลิกกันยังง แต่ที่ชอบไม่ใช่เพราะคลั่งไคล้ แต่เพื่อให้ตัวเองทันสมัย
และปัจจุบันข่าวคู่รักดารเลิกกันนั้นถูกทำให้เป็นเรื่องใหญ่ในสังคม หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับ
ข่าวประเภทนี้ มีการให้พื้นที่ลงข่าวเพื่อดึงดูดความสนใจเป็นอย่างมาก นี่เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้คน
สนใจอ่าน บางที่เราไม่ได้ตั้งใจอ่านแต่พอเห็นขึ้นหน้าหนึ่งตัวใหญ่ๆ และภาษาแรงๆ มันก็เลยทำ
ให้รู้สึกสนใจ ขอเข้าไปอ่านดูหน่อย อะไรแบบนี้ แต่ไม่คิดมากและไม่ได้มีอารมณ์กับเหตุการณ์ที่
เกิดเกี่ยวกับเรื่องรักๆ ของดารา”

(วัลย์ลักษณ์ เอี่ยมสอาด, ผู้ประกอบการ, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

2.2 การตีความความน่าเชื่อถือของข่าวที่นำเสนอ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงความรู้สึกต่างๆ เมื่อได้อ่านข่าวที่เกี่ยวกับการเลิกราของดาราคแล้ว กลุ่มตัวอย่างนั้นมีเหตุผลอย่างไรในการตีความว่าข่าวดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ

สำหรับข่าวการเลิกราของคู่รักดารานั้นกลุ่มตัวอย่างตอบว่าก็เป็นเหมือนกับข่าวบันเทิงอื่นๆ เป็นเรื่องที่ไม่หนักเหมือนข่าวการเมืองหรือข่าวเศรษฐกิจจึงทำความเข้าใจได้ง่ายว่าเกิดอะไรขึ้น ส่วนเรื่องของความน่าเชื่อถือนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเมื่อข่าวนั้นลงผ่านหนังสือพิมพ์แล้ว ก็มีความน่าเชื่อถือ เพราะหนังสือพิมพ์นั้นจะผ่านการกรองข่าวมาระดับหนึ่งแล้ว จึงคิดว่าสิ่งที่รายงานออกมาก็ต้องมีมูลความจริง และบางส่วนก็บอกว่าจริงๆ แล้วเรื่องของดาราค หรือวงการบันเทิงนั้นไม่ค่อยน่าเชื่อถือมากนักเพราะข่าวมักมีการเปลี่ยนแปลง เช่น ข่าววันนี้ดาราคคนนี้พูดแบบนี้ แต่วันต่อมาบอกว่าไม่ได้พูด หรือบางข่าวที่ออกมานั้นก็ไม่ได้มาจากแหล่งข่าวจริงๆ

แต่สำหรับข่าวบันเทิง หรือข่าวเกี่ยวกับการเลิกราของคู่รักดารานั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกว่าไม่ได้ใส่ใจว่าเรื่องดังกล่าวจะมีความจริงมากน้อยขนาดไหน เพราะเรื่องดังกล่าวไม่ได้สร้างผลกระทบอะไรมากในชีวิตส่วนตัว หรือการทำงาน กลุ่มตัวอย่างตอบว่าถ้าเป็นข่าวเศรษฐกิจก็จะให้ความสนใจในการตรวจสอบมากกว่า เช่น การตรวจสอบราคาน้ำมัน หรือหุ้น เป็นต้น แต่สำหรับข่าวการเลิกราของดาราคจึงอ่านและให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เหมือนเรื่องทั่วๆ ไป ดังนั้นการตรวจสอบข่าวจึงไม่มีความจำเป็น

แต่ก็มีส่วนน้อยคือกลุ่มนักศึกษาที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้มากกว่ากลุ่มอื่น เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ดารายังมีอิทธิพลกับตัวเองอยู่ จึงมีการอ่านข่าวที่เกี่ยวกับดาราคจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับ หรือจากสื่อหลายๆ ประเภท โดยให้เหตุผลว่าข่าวบันเทิงนั้นมักมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ข่าวเรื่องเดียวกันหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็เขียนไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงอ่านจากสื่อหลายๆ แบบเพื่อดูว่าข่าวไหนที่เนื้อเรื่องใกล้เคียงหรือเหมือนกันที่สุดก็จะเชื่อข่าวนั้น

3. การรับรู้ด้านด้านผลกระทบต่อกลุ่มดาราคผู้ตกเป็นข่าว

จากการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่เป็นข่าวในเรื่องของการเลิกราเกี่ยวกับผลสืบเนื่องในด้านผลกระทบในด้านดีและด้านลบของการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของหนังสือพิมพ์สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 **ผลเสียแก่ชื่อเสียงของดาราร** เพราะไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัว สังคมก็มองไม่ดีเพราะดารารเหมือนกับผู้ที่ เป็นแบบอย่างของสังคมหากประพฤติอะไรที่ไม่ดีก็ถูกสังคม ประณาม และก็คงไม่มีใครชอบที่เรื่องส่วนตัวกลายเป็นข่าวเผยแพร่ในสังคม จะมีแต่คำถามของ คนในสังคมว่าทำไม เหตุใดจึงเกิดเหตุการณ์อย่างนั้น ทำให้ดารารสูญเสียความเป็นส่วนตัวไป ช่วงเวลาหนึ่งจนกว่าสังคมจะเลิกให้ความสนใจในข่าวนั้น เมื่อตกเป็นข่าวเรื่องเลิกรากันเป็น ธรรมดาที่จะต้องรู้สึกไม่สบายใจ กังวล กับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองต่อหลังจากเป็นข่าว และยังถ้า เป็นดารานักแสดงก็ยิ่งต้องหวังถึงเรื่องชื่อเสียงของตนเป็นอันดับแรก

“เป็นเรื่องปกติมากเพราะข่าวแบบนี้ทำให้ภาพลักษณ์ดารารเสียไป แต่ก็จะเป็นอยู่ระยะหนึ่ง อยู่ ที่ว่าเราจะยอมรับมัน และสังคมจะยอมรับเราได้มั้ย”

(สุจิตรา อรุณพิพัฒน์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 24 ตุลาคม 2551)

“ส่งผลเสียแก่ชื่อเสียง และยังกระทบถึงงานของเราด้วย เพราะบางสินค้าที่ต้องการให้ ภาพลักษณ์สินค้าเป็นแนวครอบครัวเค้าก็จะจ้างเรา แต่พอเราเลิกกัน มันก็กระทบต่อภาพลักษณ์ สินค้าของผู้ที่จ้างเรา เรายังจะโดนยกเลิกงานนั้นไปด้วย”

(ธีรศักดิ์ พันธุจริยา, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 11 ตุลาคม 2551)

1.2 **ผลดีแก่ชื่อเสียงของดาราร** ส่วนอีกด้านหนึ่งกลับกลายเป็นว่าข่าวการเลิกราก่อนนั้นส่งผลดี ในด้านกรงานของดารารคนนั้น จากการสัมภาษณ์ดารารส่วนใหญ่กล่าวว่าข่าวส่งผลให้เค้ามี่ ชื่อเสียงมากขึ้น และทำให้ดารารมีงานเข้ามามากขึ้นด้วย เมื่อพูดถึงงานที่เข้ามานั้นส่วนใหญ่จะ เป็นงานประเภท โฆษณา ตามงานออกบูธต่างๆ หรือที่เรียกว่า อีเว้นท์ ซึ่งปกตินั้นจะเป็นดารารที่มี ชื่อเสียงมากๆ หรือคนที่ เป็นพรีเซ็นเตอร์จะได้เป็นผู้จัดงาน แต่สำหรับข่าวการเลิกราก่อนของดารารนั้น ทำให้ดารารผู้ที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นคนที่สังคมพูดถึง เป็นที่จดจำได้ หรือเป็นกระแส ทำให้เหล่า เจ้าของสินค้า หรือผู้จัดงานต่างๆ ให้ความสนใจดารารนั้นๆ ให้มาออกงานอีเว้นท์ ซึ่งเหตุผลก็เพื่อให้ งานเป็นที่หน้าสนใจ ดึงดูดสื่อมวลชนเข้ามาในงาน เพราะรู้ว่าสื่อมวลชนจะมาสัมภาษณ์ดารารด้วย ก็เป็นโอกาสโปรโมทงานและสินค้าไปในตัว

“ช่วงที่เป็นข่าว พี่ก็มึนงานเข้าเยอะมากและก็คุ้มกันด้วย จากเดิมที่งานประเภทอีเว้นท์ ตามบูธ ของสินค้าต่างๆมากมาย ซึ่งเมื่อก่อนไม่เคยมี แต่ตอนนี้มีการจ้างไปเป็นคู่และสามารถอัปราคาได้ ด้วย ซึ่งส่งผลดีต่อหน้าที่การงานเป็นอย่างมาก เพราะดารารุ่นที่ถือว่ามียุแล้วอย่าง คุณฉีก เนาวรัตน์ ยุคตะนันท์ น้อยคนที่จะได้มีงานโชว์

(อรัญญา ประทุมทอง, ดารานักแสดง, 28 ตุลาคม 2551)

ตัวอย่างนี้ ทางดาราราย คุณธิดินันท์ สุวรรณศักดิ์ ที่มีข่าวเรื่องความสัมพันธ์กับคุณจ๊ก เนาอวิรัตน์ ยุกตะนันท์เหมือนกันนั้นก็ให้คำตอบที่เหมือนกันว่า

“พอเป็นข่าวทำให้คนแค่นี้ก็ถึงเรามากกว่าคนอื่น พอแค่นี้ก็ถึงเราเค้าก็จะเอาเราไปเล่นละคร บ้าง โชว์ตัวบ้าง”

(ธิดินันท์ สุวรรณศักดิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 19 ตุลาคม 2551)

แต่ปัจจุบันการที่เข้ามาทำงานในอาชีพดารานักแสดงนั้นการตกเป็นข่าวถือเป็นเรื่องปกติ สำหรับวงการบันเทิง การที่ยังมีข่าวมากก็ยิ่งทำให้คนจดจำดารารายที่เป็นข่าวได้ ชื่อเสียงก็จะมามากกว่าคนที่ไม่เคยเป็นข่าวเลย แต่ข่าวที่เกิดขึ้นมาไม่ได้มีแต่ข่าวดีเสมอ เมื่อต้องการจะเป็นดารารายก็ต้องยอมรับให้ได้ด้วยกับข่าวเหล่านั้น

ดังนั้นสรุปได้ว่าการที่มีข่าวในแง่ลบของดารารายนั้นก็ไม่ได้สร้างความรู้สึกกังวลต่อดารารายที่เป็นข่าวมากนักนอกเสียจากว่ากรณีข่าวนั้นจะเป็นข่าวที่รุนแรงจริงๆ เพราะอาชีพดารารายนั้นต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองทั้งดีและร้ายเพราะตัวเองเป็นบุคคลสาธารณะ ที่สังคมจับตามองดูอยู่ เรื่องของดารารายสังคมต้องการรู้ เรื่องของดารารายไม่ใช่ความลับ เมื่อเข้าใจแล้วก็ต้องยอมรับให้ได้กับการตกเป็นข่าว และในขณะที่เดียวกันข่าวนั้นก็ยังสามารถสร้างกระแสให้กับดารารายคนนั้น แม้จะไม่ใช่ข่าวในทางที่ดี แต่ถ้าดารารายคนนั้นอยู่ในช่วงขาหลงหรือมีงานน้อย ข่าวนั้นช่วยให้ชื่อของดารารายคนนั้นกลับมาอยู่ในความทรงจำของสังคมและสื่อมวลชนได้ ซึ่งทั้งหมดนี้ที่สำคัญข่าวที่ออกมาต้องเป็นความจริง

4. ด้านผลกระทบและปฏิกิริยาของกลุ่มผู้อ่านข่าวเกี่ยวกับการเลิกกราของดาราราย

การศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านความรู้สึกและผลกระทบจากการอ่านข่าวเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการเลิกกราของดารารายของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน พบว่าเมื่อมีข่าวดารารายนักแสดงเลิกกันขึ้นหน้าหนึ่งบ่อยครั้ง ผู้อ่านมองว่าเรื่องกลายเป็นเรื่องที่ซาซินในสังคม และสิ่งที่น่ากลัวยิ่งกว่าคือคือการจดจำและนำข่าวเหล่านี้ของดารารายไปลอกเลียนแบบในพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรักและการเลิกกรา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้อ่านนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ กล่าวว่า

“วัยรุ่นจะไม่สนใจว่าจะไรถูกหรืออะไรผิด จะดูแค่ว่าคนที่เราชอบนั้นทำอะไรแล้วก็จะทำตาม แต่ก็อาจจะมีผลกับคนที่กำลังตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไปอยู่เมื่อเจอข่าวที่ออกมาจึงทำตาม”
(โสภีทร นาสวัสดิ์, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

“เมื่อมีข่าวดารานักแสดงเลิกกันขึ้นหน้าหนึ่งบ่อยครั้ง ข่าวเกี่ยวกับประเด็นนี้มันออกมาบ่อยมาก จนกลายเป็นเรื่องที่ซาซิงในสังคม มันกลายเป็นเรื่องเฉยๆ ไปแล้ว ถ้าเป็นดาราที่เราสนใจเช่น นัท มีเรีย ก็ารู้สึกสงสาร แต่ก็มีมันก็ขึ้นอยู่กับแบ็คกราวด์ของดารานั้นด้วย ถ้าเขาดีเราก็จะสงสารถ้าเกิดอะไรไม่ดีกับเขา แต่ถ้าเค้าทำตัวไม่ดีเราก็จะรู้สึกตรงกันข้าม”

(ผศ. ลักษณ์ คงลาภ, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, 21 กันยายน 2551)

“ดาราเองก็เป็นคนที่แบบบางอย่างในสังคม ย่อมส่งผลกระทบต่อตัวคนอ่านและสังคมไม่มากนักน้อย เพราะดาราเป็นบุคคลสาธารณะ เวลาทำอะไรใครๆ ก็จับจ้อง วัยรุ่นที่ติดตามผลงาน เขาก็จะเลียนแบบดาราทุกอย่าง”

(ศรียัดดา อุทยานรัตน์, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยมีครอบครัวและมีลูกที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นและกำลังศึกษาอยู่ นั้นมีความเป็นห่วงลูกมาก เพราะจะเสพสื่อค่อนข้างมาก

“ข่าวเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีโดยเฉพาะเด็กๆ หรือเยาวชนที่ยังเรียนอยู่ เด็กบางคนแยกแยะไม่ออก เพราะดารามีอิทธิพลมาก ข่าวสามารถสร้างพฤติกรรมการเลียนแบบได้ เช่นข่าวที่แต่งงานกันแล้วมีลูก ลูกยังเล็กอยู่แล้วก็หย่ากัน แล้วก็ไปมีใหม่ทันทีทำให้สังคมเราซาซิงกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข่าวประเภทนี้มีบ่อยจนดูเหมือนเป็นเรื่องปกติ ซึ่งขัดแย้งกับวัฒนธรรมของไทย”

(สุจิตรา สุวรรณทัต, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

“ดาราสมัยนี้รักกันชอบกันก็อยู่ด้วยกันเลย ไม่ค่อยคิดให้ไกลๆ คบกันประเดี๋ยวประด๋าวก็เลิกกัน ดูแล้วชีวิตคู่นี้ไม่มีค่า ทำให้เป็นห่วงลูก ห่วงเด็กสมัยนี้ว่าจะเอาไปเป็นแบบอย่าง”

(นางภูพรนัย สุวรรณทัต, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

“สมัยนี้พ่อแม่ไม่ค่อยมีบทบาทที่จะทำให้ลูกยึดเราเป็นตัวอย่าง แต่เขาจะเลียนแบบ ดารากันมากกว่า ในเรื่องของความรักยิ่งแล้วใหญ่ สมัยนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อนที่กว่าจะตัดสินใจเลิกกันนี้ยากมากนะ เพราะมีเหตุผลต่างๆ เช่น มีลูกแล้วก็ต้องรับผิดชอบ แต่ตอนนี้หรือ ดูดาราเขาง่ายนะ นึกจะเลิกก็เลิก ดูอย่างคู่ โบ กับ ฟลุค สี มีลูกแล้วแต่เขาก็เลิกกันง่ายๆนะ ทำให้เป็นห่วงลูกตัวเองเหมือนกัน”

(วัลย์ลักษณ์ เอี่ยมสะอาด, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

ส่วนเรื่องผลกระทบต่อสังคมนั้นกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นที่ว่าผลกระทบต่อสังคมที่เกิดขึ้นกับตัวกลุ่มเป้าหมายเองนั้น มีบ้างถ้าช่วงนั้นตรงกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับความรัก แต่ก็ไม่มีผลอะไรมากนักในด้านความรู้สึกนึกคิด เพราะกลุ่มเป้าหมายอยู่ในช่วงวัยทำงานและมีวุฒิภาวะที่จะคิดหรือทำอะไรได้โดยไม่เลียนแบบจากการกระทำของดารานักแสดง

“สำหรับตัวเองคงไม่ส่งผลด้านทัศนคติพวกเรื่องความรักอะไร เพราะเรื่องความรักมันขึ้นอยู่กับคนสองคนว่าเราจะตัดสินใจอย่างไรมากกว่า”

(ศรุตมภ์ สิงห์เศรษฐวงศ์, PRODUCT MANAGER, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

“อาจจะมีผลกระทบในการตัดสินใจได้นะ ถ้าเรากำลังมีปัญหาเรื่องความรักอยู่และยังหาทางออกไม่ได้ว่าจะทำยังไงต่อไป เราก็อาจจะตัดสินใจตามข่าวไปเลยก็ได้”

(เดือนนภา ลากเจริญจริง, ACCOUNT SUPERVISOR, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

“คิดว่ามีบ้างที่จะนำเหตุการณ์มาเปรียบเทียบ แต่ไม่ได้นำมาตัดสินใจหรือยึดมาเป็นแบบอย่าง เพราะเรากับดารามันคนละคนกัน การแยกกันของดาราก็ไม่มีผลมากนักกับพฤติกรรม การเลียนแบบค่ะ”

(วันเพ็ญ วงศ์มยุเรศ, SENIOR ACCOUNT EXECUTIVE, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

สำหรับข่าวเรื่องการเลิกของคู่รักดาราก็เกิดผลกระทบต่อสังคมนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นและวัยเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงที่รักความสนุกสนาน ชอบกิจกรรม และเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ชอบทำตามอย่างคนที่ชื่นชอบ และจากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มนักศึกษาจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบขึ้นในหมู่วัยรุ่น เพราะดารานักแสดงเป็น

แบบอย่างของวัยรุ่นอยู่แล้ว วัยรุ่นจะไม่คิดอะไรมากกว่ามันจะถูกหรือผิด แค่อยากจะทำตามคนที่ตัวเองชื่นชมเท่านั้น

3 “ดูเป็นแฟชั่น เห็นเค้าเลิกกันบ้าง สำหรับคู่รักหรือที่แต่งงานกันใหม่ๆ อาจจะมีรู้สึกอยากบ้าง”

(อัฒยากร วงศ์ลือชา, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“มีผลแน่ๆ เค้าเป็นตัวอย่างของสังคม คนก็จะเอาเป็นแบบอย่าง เด็กที่บริโภคสื่อมากๆ จะเกิดการเลียนแบบ”

(อภิวัฒน์ เอี่ยมลออ, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“หนูว่ามันก็ต้องขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละคน ถ้ามันมีมากก็จะเกิดการเลียนแบบ ถ้าชอบจนแบบว่าคลั่งไคล้เค้าก็จะทำตามทุกอย่างและก็ไม่คิดว่ามันจะถูกหรือผิด”

(สุภาวดี ประดงจงเนตร, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“ก็มีบ้างเพราะบางทีเรื่องของดารามันคล้ายๆ กับเราเลย ก็คิดว่าการตัดสินใจที่ดาราทำนั้นถูกต้องแล้ว”

(สุรศักดิ์ ไสภโณดม, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“คำพูดของดารบบางครั้งมันโดนอะคับ เลยจำมาพูดบอกเลิกแฟนบ้าง”

(อภิชาติ แซ่ตั้ง, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

นอกจากกลุ่มนักศึกษาจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบดาราที่ตัวเองชื่นชอบแล้ว ยังพบว่าเขายังมีผลต่อทัศนคติในเรื่องความรัก หรือการมีคู่ด้วย

“ดูข่าวแล้วก็คิดว่า เราคงไม่ต้องให้ความสำคัญกับเรื่องความรักมากนักก็ได้ เดี่ยวก็เลิกกันเดี๋ยวเราก็เจอคนใหม่แล้ว”

(อภิวัฒน์ เอี่ยมลออ, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“กลัวว่าชีวิตคู่เราในอนาคตจะเป็นแบบดาราอะ ไม่อยากจริงจังกับใคร”

(พิธญา โนนคำ, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

“ผมว่าบางทีมันก็เป็นภาระที่น่าจะ ชี้นำการแก้ปัญหาความรักให้เรา บางที่จะอยู่หรือจะไป เราหาใครปรึกษาไม่ได้ เราก็เอาข่าวที่ออกนี้แหละมาช่วยตัดสินใจ”

(สุรศักดิ์ ไสภโณดม, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

5.ความคิดเห็นด้านสิทธิส่วนบุคคลและจริยธรรม

หนังสือพิมพ์หรือหนังสือส่วนใหญ่ที่มีข่าวเกี่ยวกับดารานักแสดง หรือนักการเมืองนั้น เราจะพบคำๆ หนึ่งว่าบุคคลกลุ่มนี้เป็นบุคคลสาธารณะ ซึ่งคำว่าบุคคลสาธารณะนี้ผู้วิจัยเข้าใจว่าเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสนใจและต้องการที่จะรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเค้าเหล่านั้น และกิจกรรมที่บุคคลเหล่านั้นทำก็เพื่อสาธารณะ

สำหรับคำว่าบุคคลสาธารณะนั้น เป็นศัพท์ทางกฎหมาย มาจากภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่าบุคคลสาธารณะ หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ หรือเป็นที่รู้จัก เช่น เจ้าหน้าที่รัฐบาล นักการเมือง ผู้มีชื่อเสียง นักธุรกิจชั้นนำ ดาราภาพยนตร์ หรือนักกีฬา การตีพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับบุคคล สาธารณะ ซึ่งแม้จะผิดพลาดและสร้างความเสียหาย ก็ไม่เป็นเหตุให้มีการฟ้องขอให้ลบความได้ นอกจากนี้จะมี ข้อพิสูจน์ว่า ผู้เขียนหรือผู้ตีพิมพ์ มีความตั้งใจที่จะทำให้บุคคลนั้นเสื่อมเสียชื่อเสียงด้วยความมุ่งร้ายหรือเกลียดชัง สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักข่าวที่เขียนข่าว สามารถแจกแจงรายละเอียดตามความคิดเห็นของกลุ่มการศึกษาดังนี้

กลุ่มนักข่าว

จากการสัมภาษณ์ ที่ผ่านมามีสื่อมวลชนจะเรียกดาราหรือคนที่มีชื่อเสียงว่าบุคคลสาธารณะ ซึ่งหมายถึงคนที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักทั่วไป หนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวถึงเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและจริยธรรมว่า

“ดาราคือบุคคลซึ่งมีอาชีพเพื่อคนอื่น อาชีพเพื่อความสุขของคนอื่น ของสาธารณชน และเราก็นำบุคคลเหล่านั้นมาเขียนข่าวเพราะประชาชนให้ความสนใจ เราเขียนข่าวไม่ได้นั่งเทียนนะ ทุกอย่างมีมูลความจริง เพราะฉะนั้นจรรยาบรรณเรามีแน่นอน”

(ภิญญวรราช เกสวะวัฒนะ, หัวหน้าบรรณาธิการข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, สัมภาษณ์, 25 สิงหาคม 2551)

ส่วนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า

“คำว่าบุคคลสาธารณะก็ไม่ได้มีความหมายตายตัว แต่คิดว่าถ้าเป็นบุคคลสาธารณะแล้ว เขาก็จะไม่เหมือนคนทั่วไป คือเขาจะมีบทบาททางด้านสื่อสารมวลชน แต่บุคคลสาธารณะ ไม่ว่าจะ เป็นดารา หรือนักการเมืองแล้วการกระทำต่างๆ นั้น จะไม่มีเส้นแบ่งที่ชัดเจนว่าอันไหนคือเรื่อง ส่วนตัวอันไหนเรื่องสาธารณะ แต่เรื่องต่างๆ ของบุคคลสาธารณะนั้นต่างเกี่ยวข้องกับสังคมทั้งสิ้น นั่นเอง เราเป็นสื่อก็มีหน้าที่รายงานข่าวไปตามที่ได้ยินได้ฟังมา ไม่ได้คิดหรือเขียนขึ้นเอง จรรยาบรรณเรามีมากพอ ซึ่งถ้าพูดเรื่องจริยธรรมเรารับประกันได้”

จากการสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความเห็นว่า สิทธิที่ดาราหรือบุคคลสาธารณะ อื่นๆ นั้นมีอยู่แล้ว ทุกคนมีสิทธิทางกฎหมาย ซึ่งถ้าพูดถึงเรื่องข่าวที่ไปนั้นแม้ว่าบางข่าวจะดูรุนแรง ในเนื้อหาหรือการใช้ภาษา แต่ขึ้นอยู่กับว่าดาราเหล่านั้นรับได้หรือไม่ต่างหาก ถ้ารับไม่ได้ก็สามารถ ใช้สิทธิทางกฎหมายนั้นมาฟ้องร้องได้ และได้คำตอบเสริมมาว่า จริงๆ แล้วดาราไม่อยากจะมีความ บาดหมางกับสื่ออยู่แล้วเพราะสื่อกับดาราก็เปรียบเสมือนน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า เพราะที่ดารามี ชื่อเสียงในสังคมได้ก็ต้องอาศัยสื่อ สื่อจะขายข่าวได้ก็ต้องมีบุคคลสาธารณะอย่างดารามาเป็นข่าว ให้

“ดังนั้นเมื่อคุณคิดจะมาเป็นดาราแล้วคุณก็ต้องทำใจ และรับได้หากเกิดอะไรขึ้น”

(พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

สำหรับทางหนังสือพิมพ์เดลินิวส์นั้นตอบว่า สิทธิระหว่างดารา กับสื่อ นั้นเหมาะสมดีอยู่แล้ว ซึ่งถ้าหากมันดูมากเกินไป ก็สามารถดำเนินการทางกฎหมายได้ส่วนสื่อก็ควรมาเน้นเรื่องจริยธรรม เพิ่มมากขึ้น

ในยุคปัจจุบันนี้รูปแบบการนำเสนอข่าวเปลี่ยนแปลงไปมาก มีการใช้รูปแบบเหมือนของ ต่างประเทศ และมีนักข่าวหน้าใหม่อายุน้อยมากขึ้น บางคนก็เขียนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเขียน แบบมันส์มือ และด้วยมีหนังสือที่เกี่ยวกับวงการบันเทิงหลายฉบับทำให้มีการแข่งขันสูง ทาง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐกล่าวว่าหากฉบับไหนเนื้อหาหรือภาพโดนใจคนอ่านที่สุดก็ขายได้ดี แม้ว่า วัฒนธรรมการทำข่าวแบบใหม่ๆ นี้จะเข้ามาในยุคนี้มากขึ้น แต่ก็ยังเชื่อว่าคนเขียนก็ยังมีศีลธรรม และสามัญสำนึกพอควรในอาชีพนี้

แต่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ก็เน้นความเป็นกลางในการเสนอข่าวอยู่แล้ว ซึ่งข่าวเป็นอย่างไร ก็ต้องรายงานไปอย่างนั้นแต่ก็ยอมรับว่าปัจจุบันแล้วเรื่องการตลาดนั้นสำคัญมากเพราะธุรกิจมี การแข่งขันสูงจริงๆ หนังสือพิมพ์ก็ต้องพยายามทำให้ข่าวที่เหมือนๆ กันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ

นั้นดูแตกต่างและหน้าสนใจ นั่นก็อาจจะมาจากการเขียนข่าวที่ใช้คำเร้าใจ หรือลงรูปที่หวาดเสียว หรือลับที่สุดเท่าที่จะหาได้ หากผู้ที่ตกเป็นข่าวรับไม่ได้หรือไม่พอใจก็ต้องมีการฟ้องร้องกัน แต่ก็ด้วยเหตุผลจากประเด็นที่สื่อกับบุคคลสาธารณะนั้นต้องพึ่งพากันต่างฝ่ายก็ไม่อยากมาบาดหมางกันเอง แต่ในกรณีที่ยอมกันไม่ได้จริงๆ ก็ต้องมานั่งคุยกันก่อนว่าจะต้องการให้ทำอย่างไร เช่น การลงข่าวกล่าวขอโทษผ่านสื่อ เรียกค่าเสียหาย หรือบางครั้งก็ต้องรับผิดชอบโดยการที่บรรณาธิการคนนั้นก็ต้องลาออกไป

มีการแจ้งเตือนหนังสือพิมพ์ทุกฉบับจากสภาการหนังสือพิมพ์ ให้ระวังการเขียนและการใช้ภาพข่าว ซึ่งจากการสัมภาษณ์เดลินิวส์ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก เพราะเจ้าของเดลินิวส์เองก็เป็นบรรณาธิการ จึงเน้นเรื่องการเป็นกลาง และหากไม่สามารถยืนยันอย่างมั่นใจในข่าวได้ ก็จะไม่ไปพิมพ์ใดๆ ในเนื้อหาข่าว

“เราไม่สามารถเขียนพันธใครได้เลย ถ้าเราเขียนพันธใครไป เราจะโดนข้อหาหมิ่นประมาท แม้จะบอกว่าหนังสือพิมพ์กล้าได้กล้าเสีย แต่ถ้าเจอคดีที่ฟ้องร้องมากๆ มันก็ไม่ดี”

(พรชัย ปุณณวัฒน์นาพร, ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2551)

ความคิดเห็นของกลุ่มดารา

ส่วนผู้ที่เป็นดารา นักแสดงซึ่งบุคคลเหล่านั้น รู้ว่าตัวเองคือบุคคลสาธารณะเค้าจะให้ความหมายกับคำนี้อย่างไร และจากการสัมภาษณ์ตัวคนที่เป็นบุคคลสาธารณะเองนั้น ก็ไม่ได้ให้ความหมายที่แตกต่างจากที่สังคมทั่วไปเข้าใจ นั่นคือบุคคลสาธารณะ เป็นคนที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักกว้างขวาง เมื่อทำกิจกรรมใดๆ ก็จะเป็นที่สนใจของคนในสังคม และเราสามารถรับรู้หรือตรวจสอบได้ แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนตอบว่า คำว่าบุคคลสาธารณะเป็นเพียงคำที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งเรื่องความเป็นส่วนตัวของดาราหรือคนที่มีชื่อเสียง

คุณ นุ้ย สุจิรา อรุณพิพัฒน์ กล่าวว่า
“จะมองว่าคำๆ นี้ เป็นเพียงข้ออ้างเพื่อที่จะได้รู้เรื่องของดารา มันอยู่ที่ว่าต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา ต้องอยู่บนศีลธรรมจรรยา”

(สุจิรา อรุณพิพัฒน์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 24 ตุลาคม 2551)

จากการสัมภาษณ์ดารารูานะผู้เป็นบุคคลสาธารณะนั้น คิดว่าการที่เป็นคนที่สังคมสนใจ และต้องการที่จะรับรู้เรื่องเกี่ยวกับตัวเองนั้น ก็ไม่ใช่ว่าจะสามารถรู้ได้ไปหมดทุกเรื่อง แม้ว่าจะมี

กิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ แต่ก็ยังไม่เท่ากับนักการเมืองที่ต้องทำงานเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ ซึ่งสิ่งที่นักการเมืองทำมีเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันของคนในสังคม ตัวอย่างเช่น การพัฒนาถนน การดูแลความสะอาด เพราะการทำกิจกรรมเหล่านี้ต้องใช้เงินซึ่งมาจากภาษีของประชาชน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ แต่สำหรับดาราแล้วการทำกิจกรรมสาธารณะส่วนใหญ่จะทำได้เพื่อให้ความสุขหรือความบันเทิงแก่สังคม หากเป็นเรื่องงานบันเทิงนั้นก็เป็นเรื่องที่สามารถจะบอกแก่สังคมได้ว่ากำลังทำอะไร แต่ส่วนใหญ่ที่สังคมต้องการจะรู้นั้นคือเรื่องส่วนตัว เช่นชีวิตความเป็นอยู่ เรื่องความรักหรือครอบครัว และคำว่าบุคคลสาธารณะจึงมักถูกนำมาใช้เพื่อจะได้อู้งานเรื่องเหล่านั้น

สังคมเรามีเรื่องราวมากมายในชีวิตประจำวัน มีข่าวจำนวนมากเกิดขึ้นและเราก็ทำหน้าที่เปิดรับข่าวสารเหล่านั้น หรือไม่ก็เป็นผู้รายงานข่าวเองด้วย และแต่ละคนก็ต้องมีเรื่องส่วนตัวที่ไม่ต้องการให้ใครทราบเช่นเดียวกัน

จากการสัมภาษณ์ในประเด็นที่ผ่านมาเกี่ยวกับคำว่าบุคคลสาธารณะ จะมีอีกคำหนึ่งตามมาคือ สิทธิส่วนบุคคล ที่ผ่านมาจะพบว่ามีกรรฟองร้องเรื่องสิทธิส่วนบุคคลกันมาก กับเนื้อหาข่าวต่างๆ หรือรูปถ่ายที่เกี่ยวกับดารานักแสดง สำหรับเรื่องนี้เหล่าดารา นักแสดงก็ให้ความเห็นว่าในปัจจุบันนั้น มีการเสนอข่าวหรือการเสนอภาพของดารานักแสดงที่ ดูแล้วเป็นการบุกรุกความเป็นส่วนตัวมากเกินไป

แต่การที่จะมาเป็นดารานั้นก็ต้องยอมรับกับการที่จะมีความเป็นส่วนตัวน้อยลง และยิ่งถ้าเป็นดาราที่มีชื่อเสียงมากเท่าไร ความเป็นส่วนตัวก็จะยิ่งลดน้อยมากขึ้นเท่านั้นหรือแทบจะไม่มีเลย ซึ่งจากการสัมภาษณ์ดารานักแสดง ตอบว่าเรื่องสิทธิส่วนบุคคลนั้นเป็นเรื่องที่เราต้องทำใจยอมรับว่ามันจะต้องลดลงเมื่อมาทำอาชีพนี้ เพราะต้องพร้อมที่จะเป็นข่าวตลอดเวลาและข่าวสมัยนี้ยังได้ข้อมูลเบื่องล็กเท่าไรคนอ่านยิ่งชอบ ซึ่งก็อาศัยทุกวิธีที่จะเอาข้อมูลมาให้ได้

คุณนักรบ ไตรโพธิ์_ให้สัมภาษณ์ว่า

“ปัจจุบันมีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารบันเทิงหลายฉบับ และหลายฉบับก็ให้ความสำคัญกับเรื่องส่วนตัวหรือไม่ก็เน้นเสนอภาพที่แอบถ่ายความเป็นส่วนตัว เช่น แอบถ่ายภาพตอนไปเดินห้างสรรพสินค้า ถ่ายภาพตอนที่เราเผลอทำให้เห็นเป็นภาพไปบังเป็นต้น ก็อยากให้นักข่าว

คำนี้ถึงจริยธรรมจรรยาในอาชีพบ้างนะครับ”

(นักรบ ไตรโพธิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 20 ตุลาคม 2551)

“ชาวบ้านเท็งสมัยนี้ มีแต่ นม ชาอ่อน มีแต่รูปที่ซุ่มเป้าไปได้กระโปรงเขาหรือถ่ายรูปคู่รัก ดาราที่เขาใช้เวลาส่วนตัวที่มีอันน้อยนิดไปหาความสุข เขายังทำไม่ได้เลย ผมว่าทำแบบนี้มันไม่มี จรรยาบรรณ มันทำให้สังคมเราถดถอยลง”

(กิตินันท์ สุวรรณศักดิ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 19 ตุลาคม 2551)

โดยปัจจุบันหนังสือแนว “ปาปารัสซี” ที่เลียนแบบเหมือนต่างประเทศมีมากมาย การแอบถ่ายภาพดาราก็เริ่มเปลี่ยนเป็นแนวลามก เน้นถ่ายแต่จุดลับของดารา โดยไม่สนใจว่าจะทำให้ ดาราคนนั้นเสียหาย หรืออับอาย แคะให้ได้ข่าวมาเท่านั้นก็พอ สะท้อนสังคมว่าจรรยาบรรณใน วิชาชีพนักข่าวนั้นน้อยลงไปหรือไม่

จากการสัมภาษณ์นั้นสิ่งสำคัญที่ได้ คือไม่ว่าความหมายของคำว่าสิทธิส่วนบุคคลจะเป็น อย่างไรแต่ดาราก็คือคนคนหนึ่งที่ต้องการความเป็นส่วนตัวในชีวิต ที่แยกออกจากการทำงาน บ้านเท็ง เช่น เรื่องครอบครัว ความรัก เรื่องพวกนี้ไม่ใช่ความลับ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องจำเป็นที่สังคมต้อง รับรู้ และดาราก็ต้องการให้สื่อมวลชนและสังคมเห็นใจ เข้าใจ ในความต้องการเป็นส่วนตัวของเค้า เหล่านั้น

จากการสัมภาษณ์ดาราก็เกือบทุกคนก็จะเคยถูกละเมิดสิทธิ และก็มีหลายรูปแบบทั้ง การถ่ายภาพการเขียนบทความต่างๆ ซึ่งการละเมิดนี้ก็ต้องแล้วแต่กรณี ถ้าไม่รุนแรงก็ต้องทำตัว เฉยๆ ไว้เพราะไม่นานคนก็ลืมแล้ว ดาราก็จะเข้าใจการทำงานของสื่อ ดังนั้นการที่จะมีภาพที่ถ่าย มาโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการเขียนเนื้อหาที่เกินจริงไปบ้าง จึงเป็นเรื่องปกติ

“พอเรามีเวลาเราก็อยากออกไปข้างนอกทำอะไรส่วนตัวบ้าง แล้วก็มาโดนถ่ายรูป แต่ เจ็บก็ทำใจคะ เพราะอย่างทีบอกว่าคุณถ้าเราจะออกข้างนอกที่เป็นสาธารณะ เราก็ต้องแลกอะไร บางอย่างไป แต่ก็อยากให้นักข่าวใช้เวลาเราบ้าง และคำนึงถึงจรรยาบรรณที่ดีของนักข่าว ด้วย”

(พิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์, ดารานักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 25 ตุลาคม 2551)

คุณพิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์ให้คำตอบในสมัยที่เพิ่งเข้าวงการบันเทิงไม่นาน เพราะดังที่ได้ กล่าวมาตั้งแต่ตอนต้นว่า การที่จะมาเป็นดารานักแสดง มาเป็นบุคคลสาธารณะต้องยอมรับการ ตกเป็นข่าว แต่สำหรับกรณีี่รุนแรงกระทบต่อชื่อเสียง การงาน ก็ต้องมีการฟ้องร้องกัน อย่างเช่น กรณีของคุณ นึก สุทธิดา เกษมสันต์ ที่เคยมีคดีเรื่องเกี่ยวกับการละเมิด ซึ่งคุณ โก้ ธีรศักดิ์ พันธุจริยา ผู้จัดการส่วนตัว บอกว่า

“เมื่อก่อนเคยมีข่าวเป็นคดีตัวอย่างเลยที่มีการเขียนข่าวไม่จริงไปแล้วไปลงข่าว ทาง RS ก็ฟ้อง เห็นว่า บก. ในตอนนั้นต้องติดคุกเลย ผมว่าสังคมเราควรจรรยาบรรณไว้บ้าง เพื่อให้สื่อเรานั้นมีคุณภาพ”

(ธีรศักดิ์ พันธุจริยา, ดารา นักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 11 ตุลาคม 2551)

ซึ่งคุณโก้ ยังเพิ่มเติมอีกว่า นอกจากทางดารานักแสดงที่เป็นข่าวจะเป็นคนฟ้องร้องแล้ว ส่วนหนึ่งก็จะมาจากสังคม คนที่อ่านก็จะสามารถวิเคราะห์และก็บอกได้ว่าฝ่ายไหนถูกหรือผิด และเมื่อดารา นักแสดง ถูกกล่เมิดสิทธิแล้ว วิธีที่มักจะทำกันนั้นก็คือ การเจรจากันระหว่างดารานักแสดงและบรรณาธิการหรือผู้เขียนคอลัมน์ข่าวนั้นๆ เพราะไม่มีดารานักแสดงหรือนักข่าวคนไหนที่ต้องการจะให้เป็นเรื่องเป็นราวกันทางกฎหมาย

“ก็เราจะพูดคุยกับ บ.ก. ของนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์นั้นก่อน นักข่าวคนไหนเป็นคนเขียนข่าวและจะประนีประนอมอย่างไรบ้าง”

(ชมพูนุช ปิยธรรมชัย, ดารา นักแสดง, วันที่ 15 ตุลาคม 2551)

คุณเจ๊ียบ ชมพูนุช ปิยธรรมชัย กล่าวไว้และบอกว่าดารานักแสดงและสื่อเป็นสิ่งที่คู่กันแยกกันไม่ได้ และควรจะอยู่อย่างเข้าใจกัน ดังที่คุณ เอ็กซ์ ธิตินันท์ สุวรรณศักดิ์ เองก็ให้สัมภาษณ์ไว้

“ผมไม่ฟ้องหรอก เรื่องไม่ถึงตำรวจ ก็จะเรียกมาเคลียร์กัน แต่ก็เข้าใจเค้าเขาอยู่อย่าเข้าใจว่านักข่าวก็ต้องขายข่าว คนอ่านต้องการอ่าน เค้าก็ต้องหามา หามาไม่ได้เค้าก็ไม่มีอะไรจะขาย”

(ธิตินันท์ สุวรรณศักดิ์, ดารา นักแสดง, สัมภาษณ์, วันที่ 19 ตุลาคม 2551)

กลุ่มนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์

ในด้านความคิดเห็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า

“ถ้าถามว่าสมควรหรือไม่ที่เรื่องราวส่วนตัวที่เป็นแง่ลบแบบนี้จะมานำเสนอต่อสังคมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบในมุมมองนักวิชาการว่า ถ้าข่าวที่ออกมาเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง มันก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นอะไร เพราะว่าเป็นเรื่องหน้าที่ของสื่อที่จะรายงานสิ่งที่ประชาชนสนใจมานำเสนอ” เรื่องราวเหล่านี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในสังคม และคนเหล่านั้นก็เป็นบุคคลสาธารณะที่ประชาชนก็สามารถตรวจสอบได้ด้วย แล้วบุคคลสาธารณะในมุมมองนักวิชาการมีความหมายว่าอะไร?

กลุ่มนักวิชาการกล่าวว่าบุคคลสาธาณะนั้นคือคนมีชื่อเสียงในแวดวงวิชาชีพที่ชัดเจนสองอันคือ บันเทิง และนักการเมือง เพราะประชาชนได้รับรู้สามารถตรวจสอบได้ อาจารย์บางคนก็กล่าวว่า

“มันไม่มีเกณฑ์ตายตัวว่าเป็นสาธาณะอย่างไร และก็ไม่ใช่ว่าเมื่อคุณเป็นบุคคลสาธาณะแล้วเราจะสามารถรู้ทุกเรื่องของคุณได้ น่าจะคนละครั้งทางนะ และที่สำคัญนักข่าวต้องระวังเรื่องจริยธรรมในการที่จะไปรุกล้ำความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น”

(พรสุรีย์ วิภาศรีนิมิตร, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

เพราะคนเราก็มีสิทธิในความเป็นส่วนตัว หรือสิทธิส่วนบุคคล ความมีจริยธรรมของสื่อกลุ่มนักวิชาการได้ให้ความหมายว่า

“คือสิ่งที่เป็นกิจส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับงาน” บ้างก็กล่าวว่า “ทำอะไรแล้วไม่ยอมให้คนรู้ แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะเป็นเรื่องส่วนตัวของคุณแต่ถ้าคุณทำในสิ่งที่ผิด สื่อก็ต้องนำมารายงาน แต่สื่อเองก็ต้องมีจริยธรรมที่ไม่เขียนข้อมูลเกินจริง อันทำให้บุคคลอื่นเสียหาย”

(ศรีลัดดา อุทยารัตน์, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

แต่โดยสรุปรวมแล้วกล่าวว่ามันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานและไม่เกี่ยวกับงานซึ่งอาจหมายถึงเรื่องครอบครัว หรือกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวของคนคนนั้น เช่น ไปกินข้าว ดูภาพยนตร์เป็นต้น แต่มันเป็นสิ่งที่ประชาชนให้ความสนใจ

“สิทธิส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่พูดกันมานานแต่ก็ยังหาจุดพอดีไม่ได้ แต่สำหรับนักข่าวนั้นคงไม่สนใจเรื่องนี้ แต่จริงๆ ทุกอาชีพก็มีจรรยาบรรณ จึงอยากให้นำไปใช้เพื่อให้ดำเนินได้อย่างถูกต้อง”

(ผศ. ลักษณ์ คงลาภ, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

“มันเหมือนกับการที่เราทำอะไรที่เหมือนจะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่คนยอมรับก็ไม่มีอะไร เช่น ภาพยนตร์เรื่องไอ้ฟัก ที่ตึก แก้วฟ้า นั้นถือเป็นการโปรโมท แต่ถ้าเป็นใหม่ ที่เอารูปส่วนตัวไปล้างแล้วโดนเผยแพร่ นั่นก็เป็นการละเมิดเมื่อเป็นดาราก็ต้องเต็มใจที่จะเปิดเผย แต่ถ้าอย่างกรณี ศรีริต้า ที่น้องเค้าผูกคอตาย แล้วนักข่าวถามเหตุผลการตาย อันนี้ถ้าในวงการบันเทิงเค้ามีสิทธิที่จะไม่พูด แต่ถ้าเป็นเรื่องอาชญากรรมก็เป็นสิ่งที่ต้องแจ้งเพื่อประโยชน์รูปคดี”

(โสภทร นาสวัสดิ์, นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

จากการสัมภาษณ์นั้นจะเห็นได้ว่า เรื่องสิทธิส่วนบุคคลนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ไม่มีกฎข้อบังคับที่ตายตัว ต้องขึ้นอยู่กับกรณีที่เกิด และวิจารณ์ญาณของแต่ละคนว่าเหมาะสมหรือไม่ด้วย สำหรับประเด็นนี้ เป็นเรื่องที่พูดกันมานาน แต่ก็ยังหาคำตอบกับเรื่องนี้ไม่ได้ ยังหาความพอดีไม่ได้ว่าอยู่ตรงไหน

“เขาก็ควรจะมีสิทธิเท่าเทียมกับคนทั่วไป อย่างเช่นการจะไปทำข่าวในบ้านของดาราดำเรา ไปปีนบ้านเค้าเพื่อถ่ายรูป นั่นก็ผิดอยู่แล้วตามกฎหมาย การทำข่าวก็ต้องมีจรรยาบรรณ บางเรื่องรู้แต่ไม่ต้องเอามาลงก็ได้”

(ศรีลัดดา อุทยานรัตน์, นักวิชาการทางนิติศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

“ควรจะเป็นความจริงที่มาจากตัวดาราดำเอง ไม่ใช่ไปแอบถ่ายแอบนำข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนตัวเค้ามา สื่อกับดาราก็เหมือนต้องทำงานด้วยกัน ถ้าดาราดำทำตัวดีสื่อก็จะไม่สืบเสาะเรื่องของคุณ”

(โสภัทร นาสวัสดิ์, นักวิชาการทางนิติศาสตร์, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2551)

กลุ่มผู้ปกครอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายว่าในฐานะผู้อ่านคิดว่าสิทธิส่วนบุคคลของดาราดำควรมีน้อยขนาดไหน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าสิทธิส่วนบุคคลนั้นก็คือสิทธิที่เขาจะทำอะไรก็ได้ เช่นเขาจะไปจับจ่ายซื้อของหรือไปไหนก็ได้ สิทธิของดาราดำมีแต่ถูกจำกัด ไม่เหมือนคนทั่วไป เพราะคนจับตามอง ดังนั้นเขาต้องระวังในการทำอะไรต่างๆ

“ถ้าเขาเลิกเป็นดาราสิทธิส่วนบุคคลนั้นก็กลับคืนมาเต็มที่”

(วิ เข้มสอาด, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

ก็น่าจะมีเท่าๆกับคนอื่น ๆ เพราะเขาก็เป็นคนเหมือนเรา ส่วนน้อยตอบว่า ถ้าเข้ามาอยู่วงการนี้ก็ต้องทำใจ

“ก็เวลาจะทำอะไรก็ต้องระวัง และก็ต้องยอมรับที่ตัวเองเป็นดาราดำ”

(พยางค์ สุวรรณทัต, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

และเรื่องประเภทนี้กลุ่มเป้าหมายเห็นว่าไม่สมควรเอามาทำเป็นข่าว เพราะมันคือเรื่องส่วนตัว

“ก็มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นของสังคมดาราดำ แต่มันก็ไม่ควรที่จะมากเกินไป เพราะบางคนก็คลังไคล้ดาราก็จะเอาเป็นแบบอย่างได้โดยที่ไม่ดูว่าถูกหรือผิด แต่จริงไม่ควรเอามาลงเพราะก็เป็นเรื่องส่วนตัวเขา”

(อมรา ทันจิตต์, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

และยังเพิ่มเติมว่าดาราดำเป็นบุคคลสาธารณะนั้นก็ก็เป็นคนที่เราให้ความสนใจและตรวจสอบได้อย่างเช่น นักการเมือง หรือดาราดำ

“คนที่คนสนใจ และมีอิทธิพลต่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองหรือดาราดำ ไม่ว่าจะทำอะไรคนก็จะจับตามอง”

(จวิ เขียมสอาด, ผู้ปกครอง, สัมภาษณ์, 28 กันยายน 2551)

กลุ่มวัยทำงาน

การเป็นดาราดำนักแสดงควรมีสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ ดาราดำนั้นก็เป็คนเหมือนกับเรา ดังนั้นสิทธิส่วนบุคคลจึงควรมีเท่ากับคนทั่วไปเหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างบางส่วนใหญ่จะตอบโดยการยกตัวอย่างเรื่องสิทธิส่วนบุคคล นั้นเปรียบเหมือนเราอยู่ในที่ที่เป็นส่วนตัวอย่างเช่น บ้าน หากเราทำกิจกรรมอะไรที่อยู่ในบ้านเรานั้น ถือเป็นเรื่องส่วนตัว

“ถ้าคุณอยู่ในบ้านคุณก็มีสิทธิที่จะทำอะไรในบ้านก็ได้ส่วนตัว แต่เมื่อคุณออกมาข้างนอกบ้านแล้ว คุณก็ต้องพร้อมยอมรับให้คนอื่นได้เห็นได้รู้ว่าคุณทำอะไร ก็เหมือนว่าถ้าเราอยู่ในที่สาธารณะสิทธิของเราจะไม่เหมือนกับตอนที่อยู่ในที่ที่เป็นส่วนตัว”

(พันธุธิช ผูกมาศ, ผู้ช่วยอาจารย์, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

“ในความหมายของผมถ้าเวลาทำอะไรมันก็ต้องมีเรื่องที่เป็นส่วนตัวบ้าง เราจะไปเที่ยวหรือไปกับ ใครซึ่งมันเป็นสิทธิของเราที่จะทำ เราก็ไม่ได้อยากให้คนอื่นมารับรู้ แต่คนอื่นก็ดันมารู้ไปโดยที่ไม่ได้อยากให้มันเป็นแบบนี้”

(ศรุตม์ สิงห์เศรษฐวงศ์, PRODUCT MANAGER, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

กลุ่มตัวอย่างบางคนตอบว่า มันเป็นเรื่องที่คุ้มค่าแล้วสำหรับการเสียไปเมื่อดูผลประโยชน์ที่ได้มา

“เขาก็เป็นคนเหมือนกันสิทธิเขาก็ต้องมี แต่จริงแล้วเขาก็ไม่ธรรมดาเหมือนคนทั่วไปเพราะดารา มีสิทธิพิเศษที่เหนือกว่าคนทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรายได้หรืออื่นๆ ดังนั้นเรื่องส่วนตัวของเขา คนก็ยิ่งอยากจะรู้เพราะคุณเป็นคนของสังคม แต่ก็ต้องทำใจเพราะเมื่อคุณมาอยู่ ณ จุดนี้ก็ต้องยอมรับ เพราะมันก็คุ้มในสิ่งที่ได้มาเหมือนกัน”

(นกน้อย ชอบการกิจ, CO-PRODUCE, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

ดาราคือบุคคลสาธารณะ แต่เราก็ไม่ได้เรียกดารา นักแสดงด้วยคำๆ นี้ แล้วสำหรับผู้่านทั่วไปคิดว่าคำๆ นี้หมายความว่าอย่างไร ในความคิดของกลุ่มตัวอย่างมีหลากหลายความหมาย กลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งตอบว่า

“คนที่ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และสิ่งต่างๆ ที่ทำประชาชนก็รับรู้ และรายได้ของดารานั้นก็มาจากความสนใจของประชาชนด้วย และก็เป็นที่จรรยาบรรณที่ต้องยอมรับสิ่งที่เขาทำและความคิดของประชาชน”

(วันเพ็ญ วงศ์มยุเรศ, ACCOUNT EXECUTIVE, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

“เปรียบเหมือนคนที่อยู่ในที่แจ้ง ทุกๆ ด้านมีคนมองดูอยู่ มีคนอยากจะพูดคุยเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับตัวเขา และเค้าก็ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมด้วย”

(เนตรนภา อมตสกุล, ACCOUNT EXECUTIVE, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

“เค้าเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป เค้าทำอะไร ไปที่ไหนคนก็จะมอง คนก็จะติดตาม”

(สมคิด ทองทิพย์, พนักงานบริษัทเอกชน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็จะพูดคล้ายๆ กันว่า ถ้าดาราคือบุคคลสาธารณะแล้ว เขาก็ต้องยอมรับที่จะให้ประชาชนทั่วไปได้รู้เรื่องราวของเขา ซึ่งทำให้ความเป็นส่วนตัวของเขา ลดลง

“ถ้าเค้าคิดจะมาอยู่ในวงการนี้สิทธิส่วนบุคคลก็ต้องหายไปอยู่แล้ว ถ้ารับไม่ได้ก็อย่าเป็นดารา”

(สิริภรณ์ เขียวคำ, พนักงานบริษัทเอกชน, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2551)

กลุ่มนักศึกษา

กลุ่มนักศึกษาให้ความเห็นมาหลากหลายส่วนใหญ่ตอบว่า ถ้าเป็นเรื่องที่เป็นส่วนตัวจริงๆ ก็ไม่ควรจะนำมาเสนอ แต่ถ้าเป็นเรื่องของการทำงานแล้วสามารถนำมาเสนอได้เต็มที่

“ก็ต้องมี คือถ้าเป็นเรื่องงานก็ควรให้เราได้รับรู้ได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวก็ให้เป็นสิทธิส่วนบุคคลไป แต่การที่เป็นดาราเค้าก็ต้องยอมรับ แต่บางทีการที่เราอยากรู้ อยากเห็น เป็นเพราะนักข่าวไปหามาหรือเปิดประเด็นทำให้เราอยากรู้”

(สุรศักดิ์ โสภโณดม, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

แต่บางคนตอบว่าการที่มีข่าวออกมาแบบนี้ เป็นแค่ส่วนหนึ่งของการทำการตลาดของต้นสังกัดที่ดาราอยู่ เพื่อที่จะให้ดาราในค่ายของตนเป็นกระแส ให้อยู่ในความสนใจของสังคม

“หนูคิดว่า มันเป็นการสร้างกระแสมากกว่า เพราะพอเป็นข่าวที่ไร ดาราก็จะดังขึ้น และเขาก็อาศัยช่วงเวลาที่เขานั่งรับงาน ออกงานมีรายได้มากกว่าคนที่ไม่มีข่าวเลย”

(สุธิธา พรหมดี, นักศึกษา, สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2551)

แต่เมื่อถามความคิดเห็นว่าข่าวประเภทนี้สมควรที่จะเผยแพร่หรือไม่นั้น กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าไม่ควร เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของคนคนนั้น แต่เข้าใจว่าหนังสือพิมพ์ก็ต้องมีข่าวประเภทนี้ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม ถ้าไม่มีหนังสือพิมพ์ก็ไม่มีสีสัน และคิดว่าคนที่ชอบมีมากกว่าคนที่ไม่ชอบ

นักศึกษากลุ่มใหญ่มีความคิดเห็นว่าการนำนักแสดงเป็นบุคคลสาธารณะ ที่เราสามารถรู้เรื่องของเขาได้ และถ้าถามกลุ่มตัวอย่างถึงความคิดเห็นของคำว่าบุคคลสาธารณะคืออะไร กลุ่มนักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่าเป็น “คนที่มีชื่อเสียง” “คนที่ทุกคนรู้จัก” และเราก็สามารถที่จะรู้ในเรื่องที่ควรรู้ของเค้าด้วย

แต่กลุ่มนักศึกษาบางคนก็ให้ความเห็นว่า แมื่อดาราจะเป็นบุคคลสาธารณะ แต่ก็ไม่ใช่ที่เราจะสามารถรู้เรื่องของเขาได้ทั้งหมดเพราะแต่ละคนก็มีสิทธิในความเป็นส่วนตัวอยู่ เพราะไม่ว่าใครก็ตามแม้จะไม่ใช่นักแสดงก็ตามก็ต้องการความเป็นส่วนตัว หากส่วนตัวนั้นอยู่ในที่ที่เป็นส่วนตัวและมีขีดจริงๆ เป็นการกระทำที่ไม่ผิดศีลธรรม และไม่เกินขอบเขต

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดารากับการรับรู้และ
 ปฏิกริยาของผู้เกี่ยวข้อง” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดาราดารา
2. เพื่อศึกษาการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา
3. เพื่อศึกษาเทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา
4. เพื่อศึกษาการรับรู้และปฏิกริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา

โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อความ (Textual Analysis) และทำการศึกษาจากสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทั้งหมด 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวบันเทิง กลุ่มดาราดาราที่ตกเป็นข่าว และกลุ่มผู้อ่าน ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการรายงานผลการศึกษาดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 การเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดาราดารา

ส่วนที่ 2 การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา

ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา

ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดารา

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 วิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดาราดารา

ข่าวการเลิกรักของคู่รักดาราร หรือข่าว “เตียงหัก” นั้นมีความสำคัญอย่างไร เพราะเรื่องของการเลิกรักนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ในใกล้ตัวเรา เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงและบ่อยครั้งในสังคม เพียงแต่มันไม่ได้ถูกนำมารายงานเป็นข่าว

ทำไมต้องสนใจเรื่องดารารเลิกกันด้วย? นั่นเพราะดารารเป็นบุคคลสาธารณะที่สังคมไทยให้ความนิยมชมชอบมาตั้งแต่อดีต และกลุ่มอาชีพนี้มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้สังคมได้ ดังจะสังเกตได้ว่าการรณรงค์ตามโครงการของรัฐบาลก็มักจะให้ดารารหรือศิลปินนักร้องมาร่วมโครงการเพื่อชักชวนให้ประชาชนมาเข้าร่วมโครงการด้วย หรือโฆษณาสินค้าก็มักใช้ดารามาเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้สินค้า เพราะเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่ใช้บุคคลมีชื่อเสียงมา โปรโมทสินค้า เมื่อคนเห็นว่าดารารที่ตนชอบใช้สินค้าก็จะใช้ตาม ดังนั้นดารารนักแสดง จึงเป็นคนที่อิทธิพลต่อสังคม ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะภาคการเมือง เศรษฐกิจ และในด้านจิตใจด้วย

จากที่กล่าวไปข้างต้นหน้าที่หลักของดารารนักแสดงนั้นคือการสร้างความสุขความบันเทิงให้สังคม ผ่านการแสดงไม่ว่าจะเป็นการเล่นละคร งานดนตรี สร้างความนิยม ความหลงใหลแก่คนในสังคม ทำให้ความต้องการที่จะได้ใกล้ชิดหรือทราบเรื่องราวของดารารคนนั้นมีความเพิ่มขึ้นตามความนิยม และพัฒนาไปเป็นความต้องการที่จะเป็นเหมือนดารารคนนั้นให้ได้ ซึ่งก็จะปรากฏให้เห็นอยู่ เช่น การแต่งกาย ทรงผม กิริยาท่าทาง สิ่งของเครื่องใช้ สถานที่เที่ยวต่างๆ ซึ่งเป็นการทำตามอย่างดารารที่คนเหล่านั้นให้ความชื่นชอบ

แล้วดารารเลิกกันสำคัญอย่างไร? นั่นเพราะการที่ดารารเป็นแบบอย่างให้คนในสังคมดังที่กล่าวมา แต่เมื่อดารารมีข่าวเรื่องความรัก เรื่องการมีชีวิตครอบครัวที่ล้มเหลวเมื่อข่าวออกมาก็มักเป็นการสัมภาษณ์ที่ดูเหมือนเป็นเรื่องที่ไม่ใหญ่โต ไม่สำคัญอะไรมาก “แค่แยกกันอยู่”, “เรากียังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน” คำเหล่านี้เหมือนเป็นคำง่าย ๆ ที่ตอบมาแล้วดูดี ดูเทในฉากรู้สำหรับดาราร แต่ผู้ที่ชื่นชอบดารารเหล่านั้นบางกลุ่มเป็นเยาวชนที่ยังไม่มีประสบการณ์ชีวิต หรือวุฒิภาวะที่มากพอ ก็จะมองภาพความรักหรือการใช้ชีวิตตามแบบดารารคนนั้นๆ ว่าเป็นเรื่องไม่ยากไม่ได้ให้ความสำคัญกับมันเท่าไร มองว่าความรักหรือชีวิตครอบครัวเป็นเรื่องเล่นๆ ซึ่งชีวิตจริงแล้วมันไม่ได้ง่ายอย่างที่พูด ทำให้เกิดปัญหาสังคมเช่น รักในวัยเรียน ปัญหาการทำแท้ง การหย่าร้างที่สูงขึ้นทุกปี นี่เป็นสาเหตุที่ทำให้เห็นว่าข่าวเรื่องการเลิกรักหรือ “เตียงหัก” ของคู่รักดารารนั้นมีความสำคัญ

การศึกษาหนังสือพิมพ์ด้วยการวิเคราะห์ด้วยบท (Textual Analysis)

ลักษณะของการสื่อสารข่าวการแยกทางของคู่รักดารารในหนังสือพิมพ์รายวันประเภทประชาชนนิยม (Qualitative Newspaper) 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งลักษณะของการสื่อสารนั้น จะมีการคัดเลือกข่าว ข่าวดารารที่เป็นกระแสในสังคม คนให้ความสำคัญ

สนใจ ความมีชื่อเสียงของดาราก็จะมีผลต่อตำแหน่งในการปรากฏ ยิ่งดารามีชื่อเสียงข้ามมันจะต้องลงในหน้าหนึ่งก่อน และตามด้วยเนื้อหาต่อในหน้าใน นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ของข่าวที่ดำเนินอยู่ขณะนั้น หากยังเป็นประเด็นที่ใหม่หรือยังไม่ได้ข้อสรุปจากทั้งสองฝ่ายก็จะยังได้อยู่หน้าหนึ่งอยู่ เมื่อเหตุการณ์สามารถสรุปได้แล้วก็จะลงในหน้าในหรือส่วนของหน้าบันเทิง

มีการใช้ขนาดและตัวอักษรที่ใหญ่ในส่วนของพาดหัว ในคำที่น่าสนใจ หรือให้ความสำคัญซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์ก็มีการใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่เน้นคำที่ต้องการให้คนอ่านสะดุดตา จากการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจะพาดหัวด้วยตัวอักษรใหญ่กับประโยคหรือคำที่เป็นชื่อของดาราก็เป็นข่าวและตามด้วยคำหรือประโยคอธิบายตามมา เช่น “เต๋ยจ้าว ‘นัท – เต๋า’ ‘แท่ง’ โวยปฏิเสศเป็นมือที่ 3 ฉุนข่าวลือร้ายที่สุดในชีวิต แม่วอนเขยกลับมาคืนดี” (ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 10) ซึ่งทำตัวใหญ่ที่คำว่า “แท่งโวย” ส่วนเดลินิวส์จะพาดหัวด้วยตัวอักษรใหญ่กับประโยคหรือคำหรือวลีที่เป็นการอธิบายเหตุการณ์ในข่าว เช่น “มือที่สามป่วน นัท-เต๋า เต๋ยจ้าว อดสวนรักต่างค่ายเหลือแค่เพื่อน หึง เต๋าโดนต่อยหลังงานธัญญา” (เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 18)

การคัดเลือกข่าวหรือการให้ความสำคัญกับข่าว

กระบวนการตัดสินใจของบรรณาธิการข่าวหรือผู้ที่รับผิดชอบข่าวก่อนเลือกข่าวนำเสนอ คือ ข่าวนั้นจะต้องเป็นเรื่องที่คนให้ความสนใจต้องเป็นเรื่องที่คนในสังคมพูดถึงกันมาก ๆ กระบวนการตัดสินใจในการเลือกข่าวคือ ดูสิ่งที่เป็นข่าวก่อน ซึ่งถ้าเป็นคนก็ต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียง เช่น คู่รักดารานักแสดง ก็ต้องเป็นคู่รักที่คนให้ความสนใจ จากนั้นจึงดูประเด็นที่เป็นข่าวว่าเป็นเรื่องของผลงานหรือเรื่องส่วนตัว ในเรื่องของคุณค่าข่าว ปัจจุบันประชาชนไม่ค่อยสนใจ แต่จะมองถึงความอยากรู้มากกว่า หนังสือพิมพ์ก็จะเสนอเนื้อหาข่าวให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด

สำหรับดาราก็เป็นข่าวหน้าหนึ่งหรือหน้าในของข่าวบันเทิงนั้นไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่ที่มีดารายู่หลายหน้าเพราะดารานั้นประชาชนให้ความสนใจมาก แต่ดารานั้นถ้าจะลงหน้าหนึ่งต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียงสังคมรู้จักเป็นอย่างดี และที่สำคัญต้องเป็นกระแสที่คนกำลังสนใจอยากรู้และมีน้ำหนัก แต่สุดท้ายก็ต้องอยู่ที่หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งด้วย ซึ่งก็จะมีกระบวนการเลือกอีกทีหนึ่ง

แหล่งที่มาของข่าว

แหล่งที่มาของข่าวนั้นมาจากหลาย ๆ ทางด้วยกัน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. แหล่งที่มาจากต้นสังกัดของดาราดู๊กเป็นข่าว ซึ่งเป็นกรให้ข่าวจากต้นสังกัด ค่ายเพลง ภาพยนตร์ ละคร ต่างๆ เพื่อแจ้งข่าวให้ทราบเพื่อให้ดาราดู๊กเป็นประเด็นและอาศัยสถานการณ์ช่วงนี้ เพื่อ โปรโมทเพลง ภาพยนตร์ ละคร นั้นเอง
2. แหล่งที่มาจากคนรอบข้างของดาราดู๊กเป็นข่าว เป็นการให้ข่าวจากคนรอบข้างของ เหล่าดาราดู๊ก เช่น เพื่อนสนิท ช่างแต่งหน้า ทำผม ที่มีการพูดคุยกันปากต่อปากจนเกิดเป็นประเด็น ข่าวให้นักข่าวได้เสาะหาความจริง
3. แหล่งที่มาจากการเสาะแสวงหามาเองของนักข่าว การที่นักข่าวได้รับกระแสข่าวมาจาก หลากๆทาง นักข่าวจึงเสาะแสวงหามาเอง เพื่อสืบแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง ซึ่งก็มีการใช้ เทคนิค เช่น เวลาที่มีการแถลงข่าวหรือตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตรักของดาราดู๊กนักแสดง ก็จะสามารถจับประเด็นที่ดาราดู๊กหลุดออกมาได้

ส่วนที่ 2 การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมและการวางกรอบข่าวของ หนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราดู๊ก

ด้านความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของหนังสือพิมพ์ ภาษาไทยรายวัน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มดาราดู๊กและกลุ่มผู้อ่าน ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มนักศึกษา สามารถสรุป รายละเอียดได้ดังนี้

ความคิดเห็นของกลุ่มดาราดู๊กด้านการรับรู้ต่อการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของ หนังสือพิมพ์รายวัน

ความคิดเห็นด้านการให้ข้อมูลจากแหล่งข่าว

สำหรับดาราดู๊กแล้วใครๆ ก็สามารถจะเป็นนักข่าวได้ สมัยนี้มีนักข่าวสมัครเล่นมากมาย แค่มือก๊อปปี้รูปติดตัว และพอถ่ายภาพแล้วก็ส่งข้อมูลให้กับสำนักข่าว ดังนั้นแทบจะไม่มีดาราดู๊กอดพ้นสายตาของนักข่าวได้เลย การได้ข้อมูลเพื่อนำมาทำข่าวนั้น นักข่าวสามารถได้ข้อมูลจากบุคคลที่ใกล้ชิดดาราดู๊กมากที่สุด ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นคนในครอบครัว อาจเป็นเพียงเพื่อนร่วมงาน เช่น ช่างแต่งหน้าในกองถ่ายละคร เรื่องที่พูดคุยกันก็จะกระจายไปแบบปากต่อปาก เมื่อเรื่องถึงสื่อก็จะกลายเป็นข่าวในที่สุด แต่การที่ดาราดู๊กจะออกมาแถลงข่าวเองนั้นในความจริงมีน้อยมาก

เมื่อเป็นข่าวแล้วดาราก็เลี่ยงไม่ได้ที่ต้องตอบคำถาม เพราะการเดินหน้านักข่าวนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีกับภาพลักษณ์ของตัวเอง ดังนั้นการตอบคำถามจึงต้องตอบอย่างเป็นกลาง และดาราสสามารถเลือกได้ว่าจะให้สื่อรู้มากหรือน้อยขนาดไหน แต่ที่สำคัญที่สุดเรื่องที่ต้องตอบไปต้องเป็นความจริง

ความคิดเห็นด้านความรู้สึกของผู้ตกเป็นข่าว

ความรู้สึกของดาราเมื่อตกเป็นข่าวนั้นต้องขึ้นอยู่กับข่าวและระดับความรุนแรงของข่าว สำหรับดาราที่เข้าวงการในช่วงแรกๆ นั้นจะมีความเครียดและกังวลมากเมื่อข่าวนี้เกิดขึ้นกับตัว เพราะไม่รู้จะทำอย่างไร แต่ปัจจุบันนี้ ดาราเลือกที่จะนิ่ง และยอมรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและต้องพร้อมจะรับมือกับปัญหาต่างๆ ด้วย แต่สิ่งที่ดารานักแสดงยอมไม่ได้ก็คือถ้าข่าวที่ออกมาั้นไม่ใช่เรื่องจริง

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้อ่านด้านการรับรู้ต่อการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของหนังสือพิมพ์รายวัน

ด้านพฤติกรรมกรรมการอ่านข่าวเลขาธิการของหนังสือพิมพ์รายวัน กับข่าวที่เสนอเรื่องการแยกทางของดาราซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

นักวิชาการทางนิเทศศาสตร์ มีการเปิดรับข่าวสารโดยมักจะอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม เพราะที่ทำงานได้เตรียมไว้ให้อ่านอยู่แล้วและก็มีเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งจะมีลักษณะการอ่านคืออ่านจากหน้าหนึ่งก่อนแล้วอ่านหน้าต่อไปเรื่อยๆ หากไม่มีข่าวใดที่หน้าสนใจก็จะข้ามไปเปิดหน้าที่มีคอลัมน์ที่อ่านประจำเลย สำหรับข่าวดาราหรือข่าวบันเทิงที่เกี่ยวกับการแยกทางของดารานั้น กลุ่มนักวิชาการให้ความสนใจอ่านแต่เหตุผลนั้นไม่ได้อ่านเพราะชื่นชอบในเรื่องวงการบันเทิงหรือเรื่องของดารา แต่อ่านเพื่อให้รู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าใครเป็นใคร เพราะว่าเป็นอาจารย์สอนคณะนิเทศศาสตร์ จึงจำเป็นต้องรู้เรื่องข่าวคราวของวงการบันเทิงและดาราไว้ เพราะไม่เช่นนั้นจะไม่ทันกับสิ่งที่นักศึกษาจะรู้ หรือเพื่อที่จะได้รู้เรื่องในเวลาไปพบเพื่อนอาจารย์หรือคนในวงการเดียวกันเค้าพูดคุยกันถึงเรื่องข่าวดารา ซึ่งการเปิดรับของกลุ่มนี้ก็เพื่อให้ตัวเองทันสมัยทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเพื่อประโยชน์ในวิชาชีพ

กลุ่มผู้ประกอบการ ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยมเพราะส่วนใหญ่จะรับหนังสือพิมพ์ที่บ้านและที่ทำงานที่เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนนิยม ซึ่งลักษณะพฤติกรรมกรรมการอ่านนั้นจะเริ่มดูข่าวที่หน้าสนใจในหน้าหนึ่งก่อน และค่อยเปิดเข้าไปอ่านหน้าที่อ่านประจำ ถ้าเป็นผู้หญิงก็จะอ่านข่าวบันเทิง ผู้ชายก็จะอ่านข่าวกีฬา สำหรับข่าวการแยกทางของดารานั้น กลุ่มผู้ประกอบการบางคนก็ไม่ได้ให้ความสนใจเพราะว่าดาราที่เป็นข่าวนั้นเป็นดารารุ่นใหม่ ผู้ประกอบการบางคนก็ไม่รู้จัก

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้หญิง ก็จะได้รับเรื่องข่าวการแยกทางของดารานี้ เพราะเป็นเรื่องที่มักจะพูดคุยกันกับเพื่อนหรือพนักงานในร้านเสริมสวยที่ไปใช้บริการเป็นประจำ แม้ว่าอายุที่อยู่กันคนละรุ่นของดารารุ่นใหม่ แต่ด้วยความสะดุดตาของรูปกับการใช้คำของหนังสือพิมพ์กลุ่มเป้าหมายก็จะเกิดความสนใจและเข้าไปอ่าน

กลุ่มวัยทำงาน การอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจอ่าน เป็นหนังสือพิมพ์ประชานิยม โดยอ่านดูข่าวที่น่าสนใจจากหน้าหนึ่งก่อนแล้วค่อยตามไปอ่านต่อหน้าในบ้างก็จะดูที่ภาพของข่าวก่อนถ้าดูแล้วดึงดูดใจถึงจะอ่าน บ้างก็จะเข้าไปอ่านหน้าที่อ่านประจำ กลุ่มตัวอย่างบางคนก็จะอ่านข่าวกีฬาก่อนโดยเฉพาะผู้ชาย แล้วจึงกลับไปดูหน้าบันเทิง ซึ่งการรับรู้เรื่องข่าวการแยกทางของกลุ่มวัยทำงานนั้นมีความต้องการทราบข่าวเพื่อให้ตัวเองทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน แม้บางครั้งจะไม่ได้ตั้งใจอ่านข่าวการแยกทางของดารานี้แบบเจาะจง แต่ด้วยองค์ประกอบที่ทำให้ข่าวโดดเด่น เช่น ภาพ ขนาดตัวอักษร ภาษาที่ใช้ก็สามารถสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นได้ ส่วนใหญ่บอกว่าข่าวที่เกี่ยวกับดารานี้ทุกประเภททั้งเรื่องรักและเรื่องแยกทาง เป็นส่วนที่ทำให้หนังสือพิมพ์นั้นมีสีสัน มีความน่าสนใจมากขึ้นในปัจจุบัน

กลุ่มนักศึกษา มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ และส่วนใหญ่ให้ความสนใจอ่าน เป็นหนังสือพิมพ์ประชานิยม โดยพฤติกรรมการอ่านจะอ่านดูข่าวที่น่าสนใจจากหน้าหนึ่งก่อนแล้วค่อยอ่านต่อในคอลัมน์ประจำ ซึ่งข่าวบันเทิงเป็นคอลัมน์ที่กลุ่มตัวอย่างชอบอ่าน เพราะชอบการแต่งตัว ผลงานเพลง ความหล่อและสวยของดารานี้ สำหรับเรื่องการแยกทางของดารานี้กลุ่มนักศึกษาก็จะให้ความสนใจมากกว่าเรื่องของความรัก เพราะว่ารู้สึกรุนแรงกว่าและอยากจะทราบถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าว เลิกરાของคู่รักดารานี้

ผลกระทบของคู่รักดารานี้จากการตกเป็นข่าวลงหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน

ผลกระทบจากการตกเป็นข่าวของคู่รักดารานี้บนหน้าหนังสือพิมพ์รายวันสามารถสรุป

ผลกระทบได้เป็น 3 ด้านคือ

1. **ผลกระทบด้านบวก** ส่งผลให้ค่ามีชื่อเสียงมากขึ้นและทำให้มีงานเข้ามาเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนใหญ่งานที่เข้ามาจะเป็นงาน อีเว้น (Event) ออกบูธต่างๆ ข่าวการเลิกরাของดารานี้ ทำให้ดารานี้ที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นคนที่สังคมพูดถึง เป็นที่จดจำได้ หรือเป็นกระแส ทำให้เจ้าของสินค้า หรือผู้

จัดงานต่างๆ เพื่อให้งานอีเวนต์นั้นเป็นที่หน้าสนใจ ดึงดูดสื่อมวลชนเข้ามาในงาน เพราะสื่อมวลชนจะมาสัมภาษณ์ดาราด้วยก็ถือเป็นโอกาสโปรโมทงานและสินค้าไปด้วย

2. ผลกระทบด้านลบ ถูกสังคมมองไม่ดีเพราะดาราคือที่รู้จักของสังคม และประชาชนให้ความสนใจและเลียนแบบ ถือได้ว่าดาราคือ แบบอย่างของสังคมหากประพฤติอะไรที่ไม่ดีก็จะถูกสังคมประณาม และเมื่อเป็นข่าวเลิกราทำให้ดาราสู้เสียความเป็นส่วนตัวไปช่วงเวลาหนึ่งจนกว่าสังคมจะเลิกให้ความสนใจในข่าวนั้น

3. ผลกระทบด้านความสัมพันธ์ของความรักดาราคือเมื่อตกเป็นข่าว สำหรับความสัมพันธ์ของความรักดาราคือตกเป็นข่าว เมื่อข่าวออกไปแล้วบนหน้าหนังสือพิมพ์แล้วส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของผู้ที่เป็นข่าว แต่จะเป็นไปในทิศทางใด ก็ขึ้นอยู่กับกรณีและประเด็นของข่าว ซึ่งข่าวที่มาจากความสัมพันธ์แหล่งข่าวเพียงแหล่งเดียว ก็อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ได้ แต่ความสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องของตัวบุคคลมากกว่าข่าวไม่ค่อยมีส่วนในเรื่องนี้มากนัก

ด้านความรู้สึกและผลกระทบของผู้อ่านจากการอ่านข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก”

กลุ่มผู้อ่านทุกกลุ่มโดยส่วนใหญ่แล้วนิยมอ่านหนังสือพิมพ์สิ่งที่เกิดจากการอ่านข่าวที่มีประเด็นเกี่ยวกับ “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของคู่รักดารานั้นคือความรู้สึก หรืออารมณ์ร่วม ซึ่งลักษณะความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือความรู้ในอดีตของผู้อ่าน หากผู้อ่านได้รู้จักหรือชื่นชอบดาราคือเป็นข่าวมาก่อน ก็จะเกิดความรู้สึกสงสารเห็นใจดาราคคนนั้น แต่ถ้าหากไม่ได้ติดตามหรือชื่นชอบมาก่อนความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะ “เฉยๆ” กับเรื่องที่เกิดขึ้น เพราะไม่ได้สร้างผลกระทบกับจิตใจผู้อ่าน

อายุของผู้อ่านเป็นส่วนหนึ่งที่จะบอกว่าผู้อ่านรู้สึกต่อข่าวที่อ่านอย่างไร ผู้อ่านที่อายุน้อย เป็นเยาวชนจะเกิดผลกระทบมากทางด้านจิตใจเพราะเป็นวัยที่ต้องการผู้ที่เป็นแบบอย่างดาราคือบุคคลที่เยาวชนนิยมนำมาเป็นแบบอย่าง เมื่อดาราทำผิดหรือทำสิ่งที่ไม่ดี เยาวชนที่ยังมีประสบการณ์ชีวิตไม่พอ ก็จะนำไปเลียนแบบได้เพราะคิดว่าดาราคือชอบกระทำแล้วเป็นสิ่งที่ถูกสำหรับผู้อ่านที่มีวุฒิภาวะจะสามารถแยกแยะได้ว่าควรจะทำอย่างไรและรู้สึกอย่างไรกับข่าว ทำให้เกิดผลกระทบน้อย

ข่าวดารานักแสดงเป็นข่าวที่สร้างสีสันให้กับหนังสือพิมพ์ และเป็นข่าวที่คนให้ความสนใจเมื่อมองในด้านของผู้สื่อข่าว ดารานั้นเป็นคนที่สังคมรู้จักให้ความสนใจและติดตามอยู่ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งสำคัญในการเลือกเอาข่าวที่เกี่ยวกับดารานักแสดงมาลงหนังสือพิมพ์ และกับข่าวที่เกี่ยวข้องกับการเลิกรากันนั้นเป็นข่าวที่สร้างความสนใจให้คนอ่านเป็นอันมากเพราะผู้อ่านที่ชื่นชอบดารานักแสดงต้องการที่จะรู้เรื่องที่เป็นส่วนตัวของดาราคืออยู่แล้ว

แต่เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงก็จำเป็นต้องมีจริยธรรมในเรื่องของข่าวที่เป็นส่วนตัวนี้ แม้ว่าจะต้องมีจริยธรรมแต่หนังสือพิมพ์ก็ต้องตอบสนองความต้องการที่จะรู้ของประชาชน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ก็ต้องทำทั้ง2อย่างควบคู่กันไป

ในส่วนของดารานั้นก็มีสิทธิในความเป็นส่วนตัวเหมือนคนทั่วๆ ไปแต่ด้วยจุดยืนในอาชีพที่เป็นคนสาธารณะ การที่จะปิดหรือไม่ให้คนรับรู้นั้นก็คงเป็นไปได้ และเมื่อเรื่องการเลิกงานนั้นเป็นข่าวขึ้นมา ก็ขึ้นอยู่กับดาราคะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร เพราะว่ายังไม่มีข้อกำหนดตายตัวสำหรับเรื่องสิทธิส่วนบุคคลเมื่อตกเป็นข่าว ซึ่งในทางกฎหมายทุกคนย่อมมีสิทธิในเรื่องส่วนตัวอยู่แล้ว สามารถใช้สิทธิทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวได้ แต่ดาราส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นและในขณะเดียวกันนั้นก็ปฏิเสธที่จะบอกเรื่องส่วนตัวอย่างฉลาดเพราะความเป็นส่วนตัวนั้นเป็นสิทธิที่ต้องรักษาแต่ก็ต้องเห็นแก่หน้าที่การงานด้วย

ด้วยความที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลบางครั้งทำให้ไม่สามารถที่จะได้ข่าวนั้นมา หนังสือพิมพ์บางฉบับก็จะละเลยเรื่องจริยธรรมไป สามารถเขียนบทสัมภาษณ์ขึ้นมาเองได้เพื่อให้หนังสือพิมพ์มีเรื่องที่หนังสืออื่นไม่มี เป็นจุดเด่นในเรื่องธุรกิจ ซึ่งตรงจุดนี้เป็นสิ่งที่ดารานักแสดงยอมรับไม่ได้ จึงมีการฟ้องร้องกันทางกฎหมายอยู่บ่อยครั้ง

ดังนั้นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลนั้นแต่ละฝ่ายก็มี และแต่ละฝ่ายก็ต้องใช้อย่างเหมาะสม และหาจุดพอดีเป็นกรณีไป

ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกิริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกงานของคู่รักดาราคู่

การเลียนแบบพฤติกรรมตัวอย่างของดาราคู่ที่ตกเป็นข่าว

ผลกระทบที่เกิดจากดารานักแสดงที่เกิดขึ้นและพบเห็นอยู่ทุกวันนี้คือ พฤติกรรมการเลียนแบบ จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษากลุ่มต่างๆ ยอมรับว่าดาราคู่เป็นแบบอย่างในเรื่องต่างๆ ของสังคม

สำหรับข่าวบันเทิงธรรมดานั้นก็จะเป็นข่าวความเคลื่อนไหวของดารานักแสดง ผลงานต่างๆ การเลียนแบบที่เห็นได้ชัดคือ การแต่งกาย ยกตัวอย่างสมัยที่ ทาทา ยัง ออกอัลบั้มชุดแรก การแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ในสมัยนั้นคือเสื้อยืดแขนยาวสวมทับหลายๆ ชั้น และกางเกงยีนส์ทรงเฉพาะที่ ทาทา ใส่ก็กลายเป็นแฟชั่นยอดฮิตในเวลาไม่นาน และกางเกงนั้นก็ยังถูกเรียกว่าเป็น "ทรงทาทา" อีกด้วย เป็นต้น

สำหรับสมัยนี้ที่ข่าวมีการเปิดกว้างในทุกแง่มุม เรื่องความรักของดาราคู่ ก็เป็นประเด็นที่นิยมนำเสนอ และเรื่องการเลิกงานของดาราคู่ก็เป็นที่สนใจด้วยเช่นกัน ช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่กี่ปีนี้มี

ข่าวการเลิกราชของคูรั๊กดาราทหลายต่อหลายคู่ แม้ว่าจะเป็นความต้องการที่จะรู้ของสังคม แต่คิดว่ามันจะมีผลอะไรตามมาหรือเปล่า?

นักหนังสือพิมพ์ก็มีความคิดเห็นว่าข่าวดาราสสามารถสร้างการเลียนแบบได้โดยเฉพาะเยาวชนที่ยังไม่มีวุฒิภาวะ เพราะกลุ่มเหล่านี้จะมีสิ่งที่เป็นฮีโร่ในใจนั่นก็คือดารานักแสดง ถ้าชอบคนไหนก็อยากจะเป็นแบบคนนั้น ดาราทำอะไรก็จะทำให้เหมือนดารา ดังนั้นเรื่องการเลิกรักก็เช่นกัน ก็เป็นเรื่องที่เลียนแบบกันได้ โดยจะพูดว่า "ดารายังทำได้เลย..."

สำหรับการเลียนแบบเรื่องการเลิกรักนั้นจะยังไม่เป็นปัญหาที่ชัดเจน แต่ก็เป็นทีกังวลของผู้ใหญ่หลายๆ คนอยู่เช่นกัน เพราะปัญหาสังคมที่ผ่านมา เช่น เรื่องรักในวัยเรียน เด็กมีปัญหา เรื่องยาเสพติด เหล้าบุรี่ เหล่านี้แม้จะไม่ได้เป็นผลจากการเลียนแบบจากข่าวดาราสโดยตรง แต่ก็เลียนแบบมาจากสื่ออื่น และก็ต้องมีดาราสเป็นผู้กระทำให้ด้วย

การให้ความสำคัญของเรื่องสิทธิเสรีภาพกับบุคคลสาธารณะ

ข่าวดารานักแสดงเป็นข่าวที่สร้างสีสันให้กับหนังสือพิมพ์ และเป็นข่าวที่คนให้ความสนใจเมื่อมองในด้านของผู้สื่อข่าว ดารานั้นเป็นคนที่สังคมรู้จักให้ความสนใจและติดตามอยู่ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งสำคัญในการเลือกเอาข่าวที่เกี่ยวกับดารานักแสดงมาลงหนังสือพิมพ์ และกับข่าวที่เกี่ยวข้องกับการเลิกรักกันนั้นเป็นข่าวที่สร้างความสนใจให้คนอ่านเป็นอันมากเพราะผู้อ่านที่ชื่นชอบดารานักแสดงต้องการที่จะรู้เรื่องที่เป็นส่วนตัวของดาราสอยู่แล้ว

แต่เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของดาราสหนังสือพิมพ์เองก็ต้องมีจริยธรรมในเรื่องของข่าวที่เป็นส่วนตัวนี้ แม้ว่าจะต้องมีจริยธรรมแต่หนังสือพิมพ์ก็ต้องตอบสนองความต้องการที่จะรู้ของประชาชน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ก็ต้องทำทั้ง2อย่างควบคู่กันไป

ในส่วนของดารานั้นก็มีสิทธิในความเป็นส่วนตัวเหมือนคนทั่วไป แต่ด้วยจุดยืนในอาชีพที่เป็นคนสาธารณะ การที่จะปิดหรือไม่ให้คนรับรู้นั้นก็คงเป็นไปได้ และเมื่อเรื่องการเลิกรักนั้นเป็นข่าวขึ้นมา ก็ขึ้นอยู่กับดาราสจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร เพราะว่ายังไม่มีการกำหนดตายตัวสำหรับเรื่องสิทธิส่วนบุคคลเมื่อตกเป็นข่าว ซึ่งในทางกฎหมายทุกคนย่อมมีสิทธิในเรื่องส่วนตัวอยู่แล้วสามารถใช้สิทธิทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวได้ แต่ดาราสส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นและในขณะเดียวกันนั้นก็ปฏิเสธที่จะบอกเรื่องส่วนตัวอย่างฉลาดเพราะความเป็นส่วนตัวนั้นเป็นสิทธิที่ต้องรักษาแต่ก็ต้องเห็นแก่หน้าที่การงานด้วย

ด้วยความที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลบางครั้งทำให้ไม่สามารถที่จะได้ได้ข่าวนั้นมา หนังสือพิมพ์บางฉบับก็จะละเลยเรื่องจริยธรรมไป สามารถเขียนบทสัมภาษณ์ขึ้นมาเองได้เพื่อให้หนังสือพิมพ์มี

เรื่องที่หนังสืออื่นไม่มี เป็นจุดเด่นในเรื่องธุรกิจ ซึ่งตรงจุดนี้เป็นสิ่งที่ดารานักแสดงยอมรับไม่ได้ จึงมีการฟ้องร้องกันทางกฎหมายอยู่บ่อยครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกกราของคู่รักดาราดารา

จากการศึกษาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์พบว่า การนำเสนอข่าวของนักข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการแยกทางกันของคู่รักดารานั้นมีการเสาะแสวงหาข่าวมาจากหลายช่องทาง และหลายวิธี ซึ่งมีการนำเสนอข่าวที่แตกต่างกันบ้างเหมือนกันบ้างในแต่ละหนังสือพิมพ์ และมีวิธีการติดตามข่าวเพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาและข้อมูลความจริง และหน้าที่สำคัญของสื่อมวลชนคือ การนำข้อมูลที่เสาะแสวงหามานั้นตีออกมาเป็นประเด็นต่างๆ จนออกมาเป็นวาระข่าวสารเพื่อนำเสนอบนหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

การเสาะแสวงหาข่าว

หน้าที่ของสื่อมวลชนคือการเสาะแสวงหาข่าวเพื่อให้ได้ข่าวมานำเสนอให้ประชาชนทราบ ซึ่งการเสาะแสวงหาข่าวนั้นมีหลายวิธี ตั้งแต่ การเสาะแสวงหาข่าวจากคนใกล้ชิดของดาราดารา, การเสาะแสวงหาข่าวจากการปล่อยข่าวของต้นสังกัด, การเสาะแสวงหาข่าวจากการจัดแถลงข่าวของดาราดาราเอง, การเสาะแสวงหาข่าวด้วยตัวของนักข่าวเอง การเสาะแสวงหาข่าวด้วยวิธีเหล่านี้ของนักข่าวก็เพื่อหยิบยกข่าวเหล่านี้ให้ออกมาเป็นประเด็นหรือหัวข้อข่าวที่จะประชาชนยังไม่ทราบได้รับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting ที่ว่า

สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราได้รับรู้และเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งตามปกติแล้วเราไม่มีโอกาสสัมผัสด้วยตัวเอง ในปี ค.ศ. 1963 โคเฮน เริ่มเขียนถึงทฤษฎี Agenda setting ว่า การที่คนเราจะเลือกรับรู้โลกอย่างไรนั้น มิได้อยู่ที่ความสนใจของคนแต่ละคนเท่านั้น หากแต่ยังขึ้นอยู่กับว่าบรรดาบรรณาธิการ นักเขียน ผู้พิมพ์หนังสือโฆษณาหนังสือพิมพ์จะวางแผนที่หยิบยกประเด็นต่างๆ มานำเสนอภาพของโลกในแต่ละช่วงเวลาให้ผู้อ่านเลือกอย่างไรบ้าง (กาญจนา แก้วเทพ, 2543)

เมื่อได้ข่าวจากการสืบเสาะแสวงหาข่าวมาแล้วนั้น นักข่าวต้องสืบเสาะแสวงหาติดตาม เพื่อพิสูจน์ข่าวว่าข่าวนั้นแท้จริงเป็นอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริง ซึ่งก็มีการใช้เทคนิค เช่น เวลาที่มีการแถลงข่าวหรือตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตรักของดารานักแสดง ก็จะสามารถจับประเด็นที่ดารานักแสดงออกมาได้ในที่สุด สนับสนุนในเรื่องของการเป็นผู้กรองข่าวก่อนนำข่าวออกมานำเสนอ ที่ว่า

ในการกำหนดเรื่องพิจารณาของสื่อมวลชนนั้น ปัจจัยสำคัญมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดเรื่องพิจารณา คือ ผู้กรองสาร (Gatekeeper) เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่กั้นกรอง เลือกรองข่าวสาร เพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน ผู้กรองสารจึงอยู่ในฐานะที่จะควบคุมข่าวสารต่างๆ ที่ผ่านไปยังประชาชนทั่วไปโดยอาศัยวิธีการคัดเลือก และเรียบเรียงข่าวสารตลอดจนกำหนดเวลา และการจัดลำดับความสำคัญของข่าวนั้นๆ ด้วย (Shaw, Mc Combs, 1977 อ้างถึงในสุรพงษ์ ใสธนะเสถียร, 2533)

การนำเสนอข่าว

วิธีการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ จะนำข่าวที่ได้จากการเสาะแสวงหาข่าวมาจับประเด็น เมื่อได้ประเด็นข่าวแล้ว จะนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งหรือลงในหน้าบ้านเท็งของคูรักดารานัก และนำมานำเสนอโดยการพาดหัวข่าว เพื่อสร้างความน่าสนใจ สะดุดตา จากการศึกษาพบว่า การที่นำข่าวมานำเสนอโดยการพาดหัวไว้ที่หน้าหนึ่ง หรือนำมาไว้ในหน้าบ้านเท็งต่อกัน เหตุผลเพราะว่าดารานักประชาชนให้ความสนใจมาก เพราะเป็นคนที่มีชื่อเสียงสังคมรู้จักเป็นอย่างดี และที่สำคัญเป็นกระแสที่คนให้ความสำคัญและกำลังเป็นที่สนใจ สอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting ของสุรพงษ์ ใสธนะเสถียร กล่าวว่า อิทธิพลของการจัดวาระของสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับ

4. ความสำคัญของเหตุการณ์ หรือคุณค่าของข่าว
 5. จำนวนผู้รับสาร ซึ่งได้ติดตามข่าวสารจากการจัดวาระสาร หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิผลของการจัดวาระสาร
 6. อายุของข่าวในการจัดวาระสาร นับตั้งแต่เกิดข่าวนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นประสิทธิภาพของการจัดวาระสาร
- ประสิทธิผลของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารตามแนวคิดการกำหนดวาระข่าวนั้นจะขึ้นอยู่กับ

ทั้งด้านสื่อมวลชนและด้านผู้รับสาร มิใช่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง แม้ว่าสื่อมวลชนจะเป็นผู้เริ่มต้นในการนำเสนอสารก็ตาม (Shaw, Mc Combs, 1977 อ้างถึงในสุรพงษ์ โสภนะเสถียร, 2533)

จากการศึกษาวิเคราะห์ด้วยบท (Texture analysis) ลักษณะการใช้คำเพื่อบอกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในข่าว ข่าวจะพาดหัวด้วยคำที่ดึงดูดสายตา สำหรับการพาดหัวข่าวเกี่ยวกับการเลิกราของดารานั้น คำที่นิยมใช้ในการพาดหัว เช่น “เตียงหัก” , “รักร้าว” , “แยกทาง” สนับสนุนทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร Agenda setting ว่าการกำหนดวาระข่าวสารเป็นบทบาทของสื่อมวลชน ในการจัดข่าวสารที่เกิดขึ้นอย่างมากมายเอาไว้ให้เป็นระเบียบ เพื่อพร้อมสำหรับการนำเสนอ ซึ่งขั้นตอนการนำเสนอ นั้น สื่อจะช่วยจัดวาระเรียงตามลำดับความสำคัญ เพื่อที่ประชาชนจะได้พูดถึง และให้ความสนใจต่อประเด็นที่สื่อ “เลือกมานำเสนอ” อันก่อให้เกิดพฤติกรรมทางอ้อม ถึงแม้สื่อจะไม่สามารถทำให้ประชาชน คิดแบบที่สื่อคิดได้ (Think What) แต่สื่อก็ยังสามารถทำให้ประชาชน คิดในเรื่องที่สื่อบอกได้ (Think About) นอกจากนี้ ประชาชนยังเรียนรู้กฎกติกาต่างๆ ที่อยู่ในรูปแบบของสื่อ เช่น อะไรที่พูดถึงมาก แปลว่า “สำคัญ” อะไรพาดหัวใหญ่ที่สุด แปลว่า “สำคัญที่สุดเป็นต้น” (ดร.กาญจนา แก้วเทพ)

การติดตามข่าวของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาการติดตามเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์นั้น พบว่า ข่าวการเลิกรามีผู้อ่านสนใจเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีการติดตามทำข่าวตั้งแต่เริ่มเป็นข่าวสื่อ จากการเสาะแสวงหาข่าวไปเรื่อยๆ ซึ่งก็อาจติดตามข่าวได้จากคนใกล้ชิด จากการปล่อยข่าว จากการแถลงข่าวของดารานั้นเอง การรายงานเรื่องที่เกิดขึ้นวันต่อวันจนถึงสิ้นสุดเหตุการณ์ จากการติดตามข่าวตั้งแต่ต้นจนจบนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีความเข้าใจกับข่าวที่อ่านมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ดร.พีระ จิรโสภณ ที่กล่าวว่า

“สื่อสารมวลชนมีผลโดยตรงกับผู้รับแต่เป็นผลในระยะยาวไม่เกิดขึ้นโดยทันที นอกจากนี้ยังเป็นผลในด้านความรู้ ความเข้าใจ ไม่ใช่ผลทางด้านทัศนคติ หรือพฤติกรรม แต่เป็นผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการสั่งสมระยะยาว” (ดร.พีระ จิรโสภณ)

การติดตามเหตุการณ์ของหนังสือพิมพ์นั้น จะติดตามทำข่าวตั้งแต่เริ่มเป็นข่าวสื่อ รายงานเรื่องที่เกิดขึ้นวันต่อวันจนถึงสิ้นสุดเหตุการณ์หรือถ้ากล่าวตามการจัดวาระของข่าวนั้น สื่อก็รายงานเหตุการณ์ตามอายุของข่าวที่จะจัดวาระ และการให้ลำดับความสำคัญหรือคุณค่าของข่าวนั้นโดยอ้างถึงในสุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2533) ซึ่งข่าวไม่จำเป็นว่าจะต้องจบด้วยการเลิกราหรือหย่ากัน

โดยสมมุติเพราะเหตุการณ์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในทางกลับกัน นั่นคือทั้งคู่อาจกลับมารักกันใหม่ ซึ่งข่าวของแต่ละคู่ก็มีระยะเวลาต่างกันขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ของแต่ละคนว่าจะแก้ปัญหาเรื่องความรักหรือครอบครัวได้เร็วขนาดไหน

ส่วนที่ 2 การวางกรอบข่าวและสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมของหนังสือพิมพ์กับข่าวเลิกราของคู่รักดารานักแสดง

การวางกรอบข่าว

จากการศึกษาผลสรุปของการวิเคราะห์ด้วบท (Textual Analysis) ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และเดลินิวส์กับข่าวการเลิกราของคู่รักดารานักแสดง พบว่าหนังสือพิมพ์จะกำหนดกรอบของข่าวจากการพาดหัวโดยกำหนดให้ข่าวการเลิกรานั้นเกิดจากสาเหตุต่างๆที่ได้เสาะแสวงหา และติดตามข่าวมาแล้วนำมาวางกรอบข่าวไว้ที่การพาดหัวข่าว เช่น “มือที่สาม”, “ผู้ชายเจ้าชู้”, “เข้ากันไม่ได้ ไม่เข้าใจกัน” สอดคล้องกับ Tankard et al.(1991 quoted in Severin and Tankard) ที่กล่าวไว้ว่า

“สื่อจะกำหนดกรอบในการตีความประเด็นทางสังคม การกำหนดกรอบขององค์กรข่าวก็คือการจัดระเบียบความคิดสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาข่าวที่น่าเสนอเสียใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทและชี้ให้เห็นว่าประเด็นข่าวคืออะไร โดยใช้วิธีการเลือกสรร (Selective) การเน้นย้ำ (Emphasis) การตัดออก (Exclusion) และการชี้แจงรายละเอียด (Elaboration) ซึ่งในบางครั้งก็จะสะท้อนออกมาผ่านกลไกต่างๆของการเขียน เช่น พาดหัวข่าว (Headliners) ความนำ (leads) การยกบางคำพูดมาเน้น (Pull quotes) หรือการใช้ย่อหน้าสำคัญ “ (Nut graphs) (Ibid., p.278)

นอกจากนี้การวางกรอบข่าวจากการยกผู้กระทำความผิดคนหนึ่ง อาจเป็นฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายก็ได้ ให้เป็นสาเหตุของการเลิกรา โดยกำหนดให้สาเหตุการเลิกราของคู่รักดารานักแสดงเกิดจากผู้กระทำความผิดคนหนึ่ง เช่น คู่นี้ทักกับเต๋า ข่าวจะนำ เต๋า มาเล่าเรื่องโดยมีการนำพฤติกรรมของเต๋าออกมาเผยแพร่ ให้ผู้อ่านตั้งสมมติฐานได้เองว่าสาเหตุการเลิกราเกิดจากพฤติกรรมของเต๋าที่ไม่ดีและเจ้าชู้ จนทำให้เจ้าตัวต้องออกมาปกป้องตัวเอง ดังที่ Entman, R. (1993) กล่าวไว้ว่า

“องค์ประกอบที่สำคัญของกรอบสื่อ คือ การเลือกและการทำให้โดดเด่นตามนิยามของนักวิชาการที่ให้ความสนใจและเป็นผู้พัฒนาแนวคิดกรอบของสื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอย่าง องค์ประกอบที่สำคัญของกรอบของสื่อ ได้แก่ การเลือก (selection) และการทำให้โดดเด่น (Salience) ซึ่งคำว่าโดดเด่นในที่นี้ก็คือการทำให้ส่วนนั้นๆของข้อมูลสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายขึ้น

มีความหมายลึกซึ้ง และน่าจดจำมากขึ้น (More noticeable meaningful or memorable) ในสายตาของผู้รับสาร”

อย่างไรก็ตาม การกำหนดกรอบของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อผู้รับสารส่วนใหญ่ แต่ไม่มีผลกระทบต่อคนทั้งหมด (Entman, R., op.cit : 52) อิทธิพลของกรอบที่เกิดขึ้นจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างความจริงที่เห็น (objective reality) ความจริงที่ผ่านการปรุงแต่งจากสื่อ (Symbolic reality) จนนำมาสู่ความจริงที่เป็นอัตวิสัย (Subjective reality) หรือกรอบในความคิดของผู้รับสารซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการตีความหมายปรากฏการณ์ที่จะตามมาของผู้รับสารต่อไปในลักษณะของกระบวนการที่ต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้กรอบของสื่อมวลชนจะสามารถสร้างอิทธิพลทางความคิดต่อผู้รับสารได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับว่าสื่อได้นำเสนอกรอบที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ทางสังคม ความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของผู้รับสารอันเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชีวิตประจำวันหรือไม่ รวมถึงแบบแผนและระดับการใช้สื่อ โดยมีปัจจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ เวลา และทัศนคติหรือความเชื่อที่มีต่อสื่อ เป็นตัวผลักดันให้บุคคลมีการใช้และพึ่งพาสื่อมากขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกรับรู้กรอบการตีความข่าวสารของผู้รับสารทั้งสิ้น

การสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดารา

จากการศึกษาถึงการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวการเลิกรากันของคู่รักดารานั้น สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องการแยกทางกันของคู่รักในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมาจากหลากหลายสาเหตุที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอออกไป เมื่อสิ่งที่เรียกว่ากระแสสังคมที่นักข่าวสร้างกรอบขึ้น กลายมาเป็นบทสรุปของสาเหตุการเลิกรากันจริง ไม่ว่าจะจากสาเหตุ ฝ่ายชายมีพฤติกรรมเจ้าชู้จนฝ่ายหญิงไม่สามารถทนต่อไปได้ ทั้งสองฝ่ายไลฟ์สไตล์และการดำเนินชีวิตต่างกัน ทั้งสองฝ่ายไม่เข้าใจกัน หรือการประพฤติดนที่เหลวแหลกของฝ่ายชาย เหตุผลเหล่านี้สามารถสะท้อนความจริงออกมาได้ว่า การครองคู่ชีวิตรักของดารานี้ สนับสนุนทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) ที่ว่า

“การที่เราสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่พบเจอได้อย่างอัตโนมัติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหรือตั้งคำถามถึงความหมายของเหตุการณ์เหล่านั้น เนื่องจากคนเรามีสิ่งที่เรียกว่า “คลังความรู้ทางสังคม” (Stock of Knowledge) ซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับผ่านการมีสัมพันธ์กับสังคมในอดีต จนกลายเป็น

“ความเป็นจริงทางสังคม” ที่สามารถนำมาใช้เพื่อทำความเข้าใจถึงความหมายของปรากฏการณ์ต่างๆ “จากแนวคิดดังกล่าว Adoni & Mane ได้แบ่งประเภทของ “ความเป็นจริงทางสังคม” ที่อยู่ในคลังความรู้ของมนุษย์ออกเป็น 3 ลักษณะ (วิทยา พานิชล้อเจริญ, 2534, น. 15) ได้แก่

1. Objective Social Reality หรือ “ความเป็นจริงทางสังคมที่มนุษย์ได้รับจากประสบการณ์

ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของตนเอง” ความเป็นจริงประเภทนี้เกิดจากการที่มนุษย์ได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสต่อปรากฏการณ์ต่างๆ และเกิดการเรียนรู้หรือให้ความหมายต่อปรากฏการณ์เหล่านั้นด้วยตัวเอง เช่น การที่มนุษย์สามารถเข้าใจวิถีกินอาหาร, การนอนหลับ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนเองทำอยู่เป็นประจำทุกวัน

2. Symbolic Social Reality หรือ “ความจริงทางสังคมที่มนุษย์ได้รับจากประสบการณ์ผ่านสื่อ

ในรูปแบบของภาษาและสัญลักษณ์” การเกิดขึ้นของความเป็นจริงประเภทนี้อธิบายได้จากแนวคิดของ Mead ที่เชื่อว่า “มนุษย์ทุกคนย่อมไม่สามารถพบเจอเพื่อทำความเข้าใจหรือให้ความหมายต่อทุกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลกได้โดยอาศัยเพียงแค่ประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้น การที่มนุษย์จะรู้จักหรือทำความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือขอบเขตความสามารถในการรับรู้ที่มีอยู่ จึงจำเป็นต้องอาศัย “ประสบการณ์ผ่านสื่อ” ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของภาษาและสัญลักษณ์ เพื่อการสร้างความหมายของปรากฏการณ์เหล่านั้นในคลังความรู้ทางสังคมของตน” ดังจะยกตัวอย่างได้จากการที่คนไทยสามารถรับรู้เรื่องราว ข่าวสารของต่างประเทศได้จากการอ่านหนังสือหรือดูโทรทัศน์ เป็นต้น

3. Subjective Social Reality หรือ “ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างความเป็นจริงแบบ Objective Social Reality และความเป็นจริงแบบ Symbolic Social Reality “ความเป็นจริงประเภทนี้เกิดจากการที่มนุษย์นำเอาความเป็นจริงทั้ง 2 แบบข้างต้น มาผสมผสานและสร้างความหมายของเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในคลังความรู้ทางสังคมของตนเองโดยอาจมีทั้งลักษณะที่สอดคล้องหรือแตกต่างออกไปจากความเป็นจริงต้นฉบับที่นำมาใช้ ดังจะยกตัวอย่างได้จากกรณีวัยรุ่นที่ได้รับการเป็นจริงจากมิวสิควิดีโอ “คนนอกหักต้องไปดื่มเหล้าหรือเต้นในดิสโก้” (Symbolic Social Reality) สำหรับวัยรุ่นซึ่งมีประสบการณ์ตรง (Objective Social Reality) ที่ไม่ชอบบรรยากาศในดิสโก้ แต่กำลังเสียใจในเรื่องของความรัก อาจมีการรับเอาความเป็นจริงในการแก้ปัญหาเพียงแค่การดื่มเหล้ามาอยู่ในคลังความรู้ของตนเอง ขณะที่วัยรุ่นซึ่งมีประสบการณ์ที่นิยมบรรยากาศในดิสโก้ก็อาจมีการสร้างความเป็นจริงในลักษณะที่สอดคล้องกับมิวสิควิดีโอทุกประการ

อย่างไรก็ตามการมีพฤติกรรมที่อาจมองได้ว่าสิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอและสื่อความหมายออกไปด้วยวิธีการกำหนดกรอบของข่าว ไม่ว่าจะจากการพาดหัว หรือจากการยกคู่กรณี คนใดคนหนึ่งให้เป็นสาเหตุของการเลิกรา จนสามารถสรุปสาเหตุออกมาได้ว่าแท้ที่จริงแล้วการเลิกรา จนออกมาเป็นกระแสสิ่งเหล่านั้นที่ข่าวสร้างขึ้นอาจจะเป็นข้อมูลที่เป็นสาเหตุจริงๆของการเลิกราหรือไม่ก็ได้ แต่หนังสือพิมพ์ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาว่าใครผิดใครถูก จึงต้องนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการที่สุด แต่สุดท้ายบทสรุปจะออกมาให้เห็นจากสื่อ และ การใช้ประสบการณ์วิจารณ์ญาณของผู้อ่านเอง

ส่วนที่ 3 เทคนิคที่นักข่าวใช้ในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคมกับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร

จากการศึกษาการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์พบว่า นักข่าวมีวิธีการนำเสนอให้ข่าวเกิดความน่าสนใจ และชวนติดตามด้วยเทคนิคและวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดการรับรู้ว่ามีบุคคลสาธารณะที่เค้านั้นชอบ มีเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นกับเค้านั้น และจะอย่างไรให้ผู้อ่านเหล่านั้นเกิดความต้องการอ่านข้อมูลการกำหนดหัวข่าวนั้นที่ได้นำเสนอเหล่านั้น

จุดเริ่มต้นของข่าวนั้น สำหรับข่าวดารารที่มีประเด็นเกี่ยวกับการเลิกรากัน การเป็นข่าวจะเริ่มต้นโดย เรื่องราวที่เป็นข่าวลือ หรือเรื่องที่ตั้งคมซุบซิบกัน และข่าวก็จะถูกยกให้เป็นเรื่องข่าวในวงการบันเทิง ยิ่งทำให้เรื่องดังกล่าวมีความน่าสนใจให้ติดตามมากขึ้น สอดคล้องกับคำอธิบายของกาญจนา แก้วเทพ (2543) ที่พูดถึงแนวคิดของทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคมที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนจะมีโลก (World) ที่แวดล้อมตัวเองอยู่ 2 ระดับ ได้แก่ 1. โลกทางกายภาพ (Physical World) หรือโลกที่ประกอบไปด้วยเหตุการณ์ที่มนุษย์สามารถรับรู้ได้โดยตรงด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของตนเอง และ 2. โลกแห่งความหมาย (World of meaning) หรือโลกที่ประกอบไปด้วย “ความหมาย” และ “ความจริง” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นด้วยการอธิบายทางภาษาศาสตร์ ซึ่งคำอธิบายนี้ก็มาจากทัศนะที่สอดคล้องกันของ Whorf & Sapir และ Ferdinand de Saussure ซึ่งเชื่อว่าความจริงในเรื่องราวต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมหรือโลกแห่งความหมายที่แวดล้อมตัวมนุษย์อยู่นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการประกอบสร้างของมนุษย์ โดยอาศัยระบบ “ภาษา” และ “สัญลักษณ์”

การสร้างความน่าสนใจในเรื่องดังกล่าวสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราได้รับรู้และเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งตามปกติแล้วเราอาจไม่มีโอกาสได้รู้ด้วยตัวเอง เหมือนกับที่ ไฮเคน (1963) พูดถึงการกำหนดวาระข่าวสารว่า การรับรู้มันไม่ได้อยู่ที่ความสนใจของแต่ละคน หากแต่ยังขึ้นอยู่กับวาระบรรณาธิการ นักเขียน จะวางแผนที่ประเด็นต่างๆ มานำเสนอ

จากเทคนิคการนำพาดหัวนั้นมาไว้หน้าหนึ่ง และต้องมีขนาดใหญ่เพื่อที่จะทำให้สะดุดตา และชวนอ่าน การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์จะมีการตัดคำจากการสัมภาษณ์บางคำมา Highlight ไว้ในส่วนของความนำ (leads) เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความต้องการเปิดอ่านต่อไปยังหน้าใน หรือเปิดไปยังหน้าบนเทียงต่อไป สอดคล้องกับ Tankard et al.(1991 quoted in Severin and Tankard) ที่กล่าวว่าในบางครั้งการนำเสนอข่าวจะสะท้อนออกมาผ่านกลไกต่างๆของการเขียน เช่น พาดหัวข่าว (Headliners) ความนำ (leads) การยกบางคำพูดมาเน้น (Pull quotes) หรือการใช้ย่อหน้าสำคัญ (Nut graphs) (Ibid., p.278)

ซึ่งสื่อเองสร้างกรอบเพื่อกำหนดใจความสำคัญของเหตุการณ์และประเด็นที่นำเสนอ เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ชมนำกรอบที่สื่อสร้างขึ้นเหล่านั้นมาใช้ในการตีความ พุดคุย ถกเถียง หรืออภิปรายกันเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้เพราะกรอบของสื่อเป็นความคิดหลัก หรือเค้าโครง (story line) ที่ให้ความหมายของเหตุการณ์ที่นำเสนอ โดยจะชี้ให้เราว่าควรจะได้เพียงเกี่ยวกับอะไร และอะไรคือใจความหรือจุดสำคัญของประเด็น ดังเช่นงานวิจัยของ Maher, T.M. (1995 quoted in Severin and Tankard, op.cit.: 279) ได้ศึกษาผลกระทบของการวางกรอบของหนังสือพิมพ์ต่อสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์รายวันท้องถิ่น เปรียบเทียบกับผลสำรวจของประชาชนในเขตนั้นที่มีต่อการรับรู้ถึงสาเหตุของปัญหา พบว่าการที่หนังสือพิมพ์ไม่ได้เชื่อมโยงสาเหตุในเรื่องการเพิ่มขึ้นของประชากรเข้ากับปัญหาสิ่งแวดล้อม ก็ทำให้ผู้รับสารมองข้ามสาเหตุข้อนี้ไปด้วย

สำหรับเทคนิคการใช้ภาพมาเป็นส่วนประกอบที่จะทำให้อ่านนั้นเกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นเสมอไปที่ทุกวัน หนังสือพิมพ์ต้องนำภาพประกอบ หรือนำภาพเหตุการณ์ปัจจุบันมาลง แต่การนำภาพอาจเป็นเพียงเพื่อให้ผู้อ่านรู้ว่าเป็นข่าวของใคร หรือเป็นดาราคณไหน

การนำข่าวที่หามาได้ออกมาเป็นการนำเสนอตามกรอบที่จับประเด็น และนำมานำเสนอด้วยเทคนิคของการจัดวาง ไม่ว่าจะเป็น การพาดหัวข่าว การนำข่าวออกมาโปรยให้นำติดตามไปยังหน้าต่อไป การใช้รูปมาทำให้สะดุดตา และน่าสนใจ สอดคล้องกับ Kahneman และ Tversky ที่กล่าวว่า สามารถทำให้โดดเด่นได้ด้วยรูปแบบของการจัดวาง (Placement) การทำซ้ำ (Repetition) หรือการใช้สัญลักษณ์ที่คุ้นเคย (Familiar symbols) ซึ่งการวางกรอบก็คือการเลือกบางแง่มุม หรือบางลักษณะของความเป็นจริงที่ถูกรับรู้มาทำให้เด่นชัดขึ้นในตัวบทของการสื่อสาร ในวิถีทางที่จะสนับสนุนให้เกิดการนิยามปัญหาเฉพาะ (To promote a particular problem definition) การตีความสาเหตุ (Casual interpretation) การประเมินทางศีลธรรม (Moral

evaluation) และ/หรือ แนะนำแนวทางแก้ไขต่อประเด็นนั้นๆต่อไป (Treatment recommendation for the item described)

ส่วนที่ 4 การรับรู้และปฏิกริยาของคนกลุ่มต่างๆ กับข่าวเลิกราของคู่รักดาราร

จากการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้และผลสืบเนื่องต่อการนำเสนอข่าว “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของหนังสือพิมพ์ภาษาไทยรายวัน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ความคิดเห็นด้านการให้ข้อมูลของแหล่งข่าวกับนักข่าว

จากการศึกษาด้านการรับรู้ของดาราดูตกเป็นข่าวพบว่า การได้ข่าวมาของดารานั้น ส่วนใหญ่ก็จะมาจากบุคคลใกล้ชิดหรือจากการให้คำสัมภาษณ์เอง ซึ่งดาราก็จะมีวิธีหรือเทคนิคในการพูดคุยตอบคำถามแต่การให้สัมภาษณ์ของดารานั้นก็แตกต่างกันออกไป ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งระยะเวลาที่อยู่ในวงการบันเทิงก็จะช่วยสอนให้ดาราค้นคว้าคำตอบจะตอบคำถามอย่างไร และการให้คำแนะนำจากต้นสังกัดของดารานั้นก็แตกต่างกัน แต่สำหรับวิธีการวิ่งหนีสื่อเพราะไม่ต้องการให้สัมภาษณ์นั้นไม่ใช่เรื่องดีสำหรับวงการบันเทิง ทำให้เสียภาพลักษณ์ การจัดการแถลงข่าวก็เป็นทางออกหนึ่งเพื่อที่จะทำให้เรื่องยุ่งยากนี้จบลง การตอบคำถามเรื่องต่างๆ ก็ต้องคิดและตัดสินใจด้วยความรวดเร็ว ต้องตอบให้เป็นกลาง ไม่พาดพิงถึงใคร และเรื่องที่ต้องเป็นเรื่องจริง ถ้าจะโกหกสื่อมันเลือกที่จะไม่ตอบดีกว่า และการตอบคำถามนั้นดาราก็เลือกได้ว่าต้องการให้สื่อรู้ได้เท่าไร เลือกตอบให้ตรงประเด็น เพื่อไม่ให้สิ่งที่ตอบไปย้อนกลับมาทำร้ายตัวเอง

แต่ถึงอย่างไรการตัดเสริมเติมแต่งคำของสื่อมักจะเกิดขึ้นกับเหล่าดาราดูตกเป็นข่าวอยู่ดี และสิ่งที่ดารายอมไม่ได้หากข่าวที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องจริง จากการสัมภาษณ์พบว่าดาราก็ให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก เพราะปัจจุบันนี้เรียกได้ว่า ขอให้มีประเด็นเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่คุณพูดกัน ข่าวลือต่างๆ ก็สามารถมาเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ได้ สนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน (Ethics of the Media) ที่ สุภัทญา สุคบรรทัด (2537) กล่าวไว้ว่า ในการนำเสนอข่าวบางข่าวจะพบว่ามีความจริงที่หายไป นั่นคือความจริงส่วนเดียว และความจริงสุดขั้วคือความจริงที่ถูกแต่งเติมจนเกินจริงนั่นเอง

จากการรับรู้ของดาราก็เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เมื่อเวลาให้คำสัมภาษณ์แล้วเมื่อมาอ่านข่าวของตัวเองกลับพบว่าข้อความบางส่วนที่ตนพูดขาดหายไป ส่งผลต่อความรู้สึกและเกิดความเครียดกับข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์เพราะไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรกับข่าวที่เกิดขึ้น แต่ตอนนี้ดาราก็เลือกที่จะนิ่ง

และยอมรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ยังอยู่ในสังคมหรืออาชีพดาราดได้ อย่างไรก็ตามการกระทำเช่นนี้ถือได้ว่าเป็น การเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของคนอื่นต่อสาธารณะ (Public Disclosure of Private Facts) และเป็นการบิดเบือนข้อมูลจนกระทบชื่อเสียงและภาพลักษณ์ (False Light) สุกัญญา สุตบรรทัด (2537)

การรับรู้ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของคู่รักดาราด

จากการศึกษากลุ่มผู้อ่านและกลุ่มดาราดเกี่ยวกับความรู้สึกการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของดาราดของนั้น พบว่ามีประเด็น 2 ประเด็นด้วยกัน ดังนี้

1 การมีอารมณ์ร่วมต่อการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษากลุ่มนักศึกษาและกลุ่มดาราดส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับข่าวในเรื่องนี้ที่เกิดขึ้น สำหรับข่าวบันเทิงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดาราดนักแสดง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับข่าวประเภทนี้ว่า เป็นเรื่องที่คนสนใจ โดยเฉพาะวัยรุ่น และจะชอบในทุกๆ เรื่องของดาราดนักแสดง เพราะดาราดนักแสดงเป็นเหมือนบุคคลที่เป็นแบบอย่างของวัยรุ่นในทุกเรื่องเช่น การแต่งกาย ทรงผม การแต่งหน้า การใช้ชีวิต เป็นต้น การที่ดาราดนักแสดงมีอิทธิพลต่อกลุ่มนักศึกษานั้นเหมือน ทฤษฎีการเรียนรู้ Busby (1988) และ Soloski (1989) เน้นความสำคัญในการแปลความหมายของบุคคลและการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเมื่อนำมาใช้อธิบายอิทธิพลของสื่อมวลชน ทฤษฎีนี้เรียกว่า ทฤษฎีการเลียนแบบ (Modeling Theory) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมองพฤติกรรมและผลแห่งพฤติกรรมของผู้อื่น

สำหรับข่าวของดาราดนักแสดงระหว่างเรื่องความรักและเรื่องการเลิกขาราดของดาราดนักแสดง กลุ่มตัวอย่างชอบและให้ความสนใจในเรื่องการเลิกขาราดมากกว่า แต่เมื่อถามถึงความรู้สึกถึงข่าวประเภทนี้ ส่วนใหญ่ตอบว่า “มีอารมณ์ร่วมด้วยสำหรับดาราดบางคนที่ชื่นชอบ ทั้งสงสาร และสมน้ำหน้า” ซึ่งตามแนวคิดของทฤษฎีการรับรู้ของ Busby (1988) และ Soloski (1989) ก็อธิบายว่าข่าวที่ปรากฏทางสื่อจะมีผลต่อความรู้สึกของผู้รับขาราด เมื่อผู้รับขาราดแปลความหมายของขาราดนั้น สิ่งที่ตีความได้จะเป็นความรู้สึกของผู้รับขาราดเกี่ยวกับเนื้อหาขาราด และความรู้สึกนั้นจะส่งผลไปยังการตีความหมายเหตุการณ์ที่พบเห็นต่อไปในอนาคต รวมทั้งการตีความหมายสิ่งที่ผ่านมาในอดีต ดังนั้นขาราดจึงมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับขาราดเกี่ยวกับความจริงที่เกิดขึ้น แต่สุดท้ายก็ต้องขึ้นอยู่กับกรณีที่เป็นขาราดว่าแรงหรือกระทบอารมณ์ความรู้สึกขนาดไหน

อีกสิ่งหนึ่งซึ่งสร้างความสนใจในข่าวประเภทนี้คือ การใช้คำหรือภาษาในหนังสือพิมพ์ที่ดูรุนแรง สะดุดตา ทำให้อายากรู้ว่าเป็นข่าวใคร หรือเรื่องเป็นอย่างไร ซึ่งก็สอดคล้องกับที่ Entman, R. ที่กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของกรอบของสื่อ ได้แก่ การเลือก และการทำให้โดดเด่น ซึ่งคำว่าโดดเด่นในที่นี้ก็คือการทำให้ส่วนนั้นๆของข้อมูลสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายขึ้นในแนวคิดเรื่องการวางกรอบของสื่อ

2 การตีความความน่าเชื่อถือของข่าวที่น่าเสนอ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึงความรู้สึกต่างๆ สำหรับข่าวการเลิกราชของคูร์กิดารานั้น กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการเชื่อถือในข่าวในลักษณะดังนี้

ให้ความเชื่อถือในข่าว

ส่วนใหญ่มองว่าข่าวนั้นลงผ่านหนังสือพิมพ์แล้วก็มีความน่าเชื่อถือเพราะหนังสือพิมพ์นั้นจะผ่านการกรองข่าวมาระดับหนึ่งแล้ว จึงคิดว่าสิ่งที่รายงานออกมาก็ต้องมีมูลความจริง

ไม่ได้ให้ความเชื่อถือและไม่ได้ใส่ใจ

บางส่วนก็บอกว่าจริงๆ แล้วเรื่องของดาร่า หรือวงการบินเทิ๊งนั้นไม่ค่อยน่าเชื่อถือมากนัก เพราะข่าวมักมีการเปลี่ยนแปลงได้ทุกวัน สำหรับข่าวบันเทิงหรือข่าวเกี่ยวกับการเลิกราชของคูร์กิดารานั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกว่าไม่ได้ให้ความสำคัญมากนักเพราะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตส่วนตัวมากนัก เมื่อเทียบกับข่าวเศรษฐกิจเช่น การตรวจสอบราคาน้ำมัน หรือหุ้น เป็นต้น

ตรวจสอบความน่าเชื่อถือในข่าว

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้มากกว่ากลุ่มอื่น เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ดาร่ายังมีอิทธิพลกับตัวเองอยู่ จึงมีการอ่านข่าวที่เกี่ยวกับดาร่าจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับ และมีการอ่านข่าวอย่างละเอียดมากกว่ากลุ่มผู้อ่านกลุ่มอื่นๆ โดยผู้อ่านกลุ่มนักศึกษาให้เหตุผลว่าข่าวบันเทิงนั้นมักมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ข่าวเรื่องเดียวกันหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็เขียนไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงอ่านจากสื่อหลายๆ แบบเพื่อดูว่าข่าวไหนที่เนื้อเรื่องใกล้เคียงหรือเหมือนกันที่สุดก็จะเชื่อข่าวนั้น

สำหรับการตีความว่าข่าวดังกล่าวจะเชื่อถือได้หรือไม่ นั้น ก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้อ่านด้วย ซึ่งถ้าผู้อ่านให้ความสนใจในประเด็นที่อ่านก็จะพยายามหาข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือในข่าวนั้นๆ ซึ่งแมคกายร์ (Mcguire, 1968) ได้อธิบายว่า การที่เราจะใส่ใจ เข้าใจหรือ

เปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น สถิติปัญญา การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่ยังอยู่ในวัยรุ่น ชื่นชอบดารานักแสดงจึงให้ความสนใจในข่าวทุกประเภทที่เกี่ยวกับดารา แต่ถ้ากลุ่มเป้าหมายวัยอื่นก็จะเลือกอ่านข่าวที่เป็นประโยชน์อย่างอื่นมากกว่าเช่น ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง หรือกีฬา เห็นได้ว่าวัยรุ่นหรือการศึกษาที่มากขึ้น ทัศนคติในเรื่องต่างๆ ก็จะเปลี่ยนตามไปด้วย

การรับรู้ด้านด้านผลกระทบต่อกลุ่มดารายุคตกเป็นข่าว

จากการศึกษาผลกระทบจากการตกเป็นข่าวของคู่รักดารายบนหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน สามารถสรุปผลกระทบได้เป็น 3 ด้านคือ

- 1. ผลกระทบด้านบวก** ส่งผลให้ค่ามีชื่อเสียงมากขึ้นและทำให้มีงานเข้ามามากขึ้นด้วย ส่วนใหญ่งานที่เข้ามาจะเป็นงาน อีเวนต์ (Event) ออกนุชต่างๆ ข่าวการเลิกราชของดารานั้น ทำให้ดารายุคที่ตกเป็นข่าวกลายเป็นคนที่สังคมพูดถึง เป็นที่จดจำได้ หรือเป็นกระแส ทำให้เจ้าของสินค้า หรือผู้จัดงานต่างๆ เพื่อให้งานอีเวนต์นั้นเป็นที่น่าสนใจ ดึงดูดสื่อมวลชนเข้ามาในงาน เพราะสื่อมวลชนจะมาสัมภาษณ์ดารายด้วยก็ถือเป็นโอกาสโปรโมทงานและสินค้าไปด้วย
- 2. ผลกระทบด้านลบ** ถูกสังคมมองไม่ดีเพราะดาราเป็นที่รู้จักของสังคม ประชาชนให้ความสนใจและเลียนแบบ ถือได้ว่าดารายจะเป็นแบบอย่างของสังคมหากประพฤติอะไรที่ไม่ดีก็จะถูกสังคมประณาม และเมื่อเป็นข่าวเลิกทำให้ดารายสูญเสียความเป็นส่วนตัวไปช่วงเวลาหนึ่งจนกว่าสังคมจะเลิกให้ความสนใจในข่าวนั้น

สำหรับผลกระทบด้านบวกและลบนั้นสื่อมีส่วนสร้างให้เกิดผลกระทบทั้งสองด้านที่สามารถจะเกิดกับดารายตามที่ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร ที่โคเฮน (1963) สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราได้รับรู้และเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งตามปกติแล้วเราไม่มีโอกาสสัมผัสด้วยตัวเอง เพราะบางเรื่องที่ดีและไม่ดีของดารานั้นเราไม่สามารถที่จะทราบได้ถ้าไม่ผ่านการรายงานจากสื่อ ถ้าเป็นเรื่องที่ดีก็ส่งผลในด้านบวก ดาราก็จะมีชื่อเสียง มีผู้ว่าจ้างไปออกงาน ในด้านลบก็เช่นกัน ดังนั้นเห็นได้ว่าสื่อเป็นส่วนสำคัญที่เลือกเรื่องราวข่าวสารต่างๆ มาสู่เรา

- 3. ผลกระทบด้านความสัมพันธ์ของความรักดารายเมื่อตกเป็นข่าว** สำหรับความสัมพันธ์ของความรักดารายที่ตกเป็นข่าว จะไม่ค่อยมีผลกระทบที่มาจากสื่อมากนัก เพราะแม้ว่าจะสร้างการรับรู้ในประเด็นที่สื่อต้องการเสนอ แต่เรื่องของความสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องของคนสองคน ดังนั้นแม้ว่าสื่อจะนำเสนออย่างไร ถ้าคนทั้งสองตัดสินใจเลิกก็คือเลิกกัน หรือกลับมารักกันเหมือนเดิม สื่อจะเป็นส่วนน้อยมากในการสร้างผลกระทบเรื่องความสัมพันธ์

ด้านผลกระทบต่อกลุ่มผู้อ่านการเลียนแบบพฤติกรรมตัวอย่างการเลิกราของดารา

กลุ่มผู้อ่านทุกกลุ่มโดยส่วนใหญ่แล้วนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ สิ่งที่เกิดจากการอ่านข่าวที่มีประเด็นเกี่ยวกับ “การแยกทาง” “เตียงหัก” ของคู่รักดารานั้นคือความรู้สึก หรืออารมณ์ร่วม ซึ่งลักษณะความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือความรู้ในอดีตของผู้อ่าน เหมือนที่ นิวคอมน์ (Newcomb, 1955) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หากผู้อ่านได้รู้จักหรือชื่นชอบดาราที่เป็นข่าวมาก่อน ก็จะเกิดความรู้สึกสังสารเห็นใจดาราคอนนั้น แต่ถ้าหากไม่ได้ติดตามหรือชื่นชอบมาก่อนความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะ “เฉยๆ” กับเรื่องที่เกิดขึ้น เพราะไม่ได้สร้างผลกระทบกับจิตใจผู้อ่าน

สำหรับผู้อ่านที่มีวุฒิภาวะจะสามารถแยกแยะได้ว่าควรจะทำอย่างไรและรู้สึกอย่างไรกับข่าว ทำให้เกิดผลกระทบน้อย สำหรับวุฒิภาวะหรือความรู้ นั้น โรเจอร์ส (Rogers, 1978) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การรับรู้เบื้องต้นซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดนการเรียนรู้จากการตอบสนองสิ่งเร้า และจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ กับสภาพทางจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำเป็นที่เลือกสรร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง เป็นกระบวนการภายในที่ผู้อื่นจะรับรู้ได้จากการอนุมานมากกว่าการสังเกตโดยตรง

อายุของของผู้อ่านเป็นส่วนหนึ่งที่จะบอกว่าผู้อ่านรู้สึกต่อข่าวที่อ่านอย่างไร ผู้อ่านที่อายุน้อย เป็นเยาวชนจะเกิดผลกระทบมากทางด้านจิตใจเพราะเป็นวัยที่ต้องการผู้ที่เป็นแบบอย่างดาราเป็นบุคคลที่เยาวชนนิยมนำมาเป็นแบบอย่าง เมื่อดาราทำผิดหรือทำสิ่งที่ไม่ดี เยาวชนที่ยังมีประสบการณ์ชีวิตไม่พอ ก็จะนำไปเลียนแบบได้เพราะคิดว่าดาราที่ชอบกระทำแล้วเป็นสิ่งที่ถูก

การเลียนแบบพฤติกรรมตัวอย่างของดาราที่ตกเป็นข่าว

จากการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากดารานักแสดงที่เกิดขึ้นและพบเห็นอยู่ทุกวันนี้คือ พฤติกรรมการเลียนแบบ จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษากลุ่มต่างๆ ยอมรับว่าดาราเป็นแบบอย่างในเรื่องต่างๆ ของสังคม

สำหรับชาวบ้านเชิงธรรมดานั้นก็จะเป็นข่าวความเคลื่อนไหวของดารานักแสดง ผลงานต่างๆ การเลียนแบบที่เห็นได้ชัดคือ การแต่งกาย ยกตัวอย่างสมัยที่ ทาทา ยัง ออกอัลบั้มชุดแรก การแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ในสมัยนั้นคือเสื้อยืดแขนยาวสวมทับหลายๆ ชั้น และกางเกงยีนส์ทรงเฉพาะที่ ทาทา ใส่ก็กลายเป็นแฟชั่นยอดฮิตในเวลาไม่นาน และกางเกงนั้นก็ยังถูกเรียกว่าเป็น “ทรงทาทา” อีกด้วย เป็นต้น

สำหรับสมัยนี้ที่ข่าวมีการเปิดกว้างในทุกแง่มุม เรื่องความรักของดารา ก็เป็นประเด็นที่นิยมนำเสนอ และเรื่องการเลิกราของดาราก็เป็นที่สนใจด้วยเช่นกัน ช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่กี่ปีนี้มีข่าวการเลิกราของคูรักดารามากต่อหลายคู่ แม้ว่าจะเป็นความต้องการที่จะรู้ของสังคม แต่คิดว่ามันจะมีผลอะไรตามมาหรือเปล่า?

นักหนังสือพิมพ์ก็มีความคิดเห็นว่าข่าวดาราสามารถสร้างการเลียนแบบได้โดยเฉพาะเยาวชนที่ยังไม่มีวุฒิภาวะ เพราะกลุ่มเหล่านี้จะมีสิ่งที่เป็นฮีโร่ในใจนั่นก็คือดารานักแสดง ถ้าชอบคนไหนก็อยากจะเป็นแบบคนนั้น ดาราทำอะไรก็จะทำให้เหมือนดารา ดังนั้นเรื่องการเลิกรักก็เช่นกัน ก็เป็นเรื่องที่เลียนแบบกันได้ โดยจะพูดว่า "ดารายังทำได้เลย..." การที่ข่าวของดารานั้นจะสร้างให้เกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบได้นั้น ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะหรือความรู้และวัยวุฒิของผู้คน ดังที่ซิมบาโต ,เอมบีเซน และมาสลาส (1977:49) อธิบายว่าการที่คนจะเกิดทัศนคติหรือการแสดงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับคนหรือเหตุการณ์ก็ต้องขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ของผู้คน คือถ้าผู้ใดมีความรู้ดี ทัศนคติต่อสิ่งนั้นมักจะดีตามไปด้วย เมื่อมีทัศนคติดีแล้วก็มีแนวโน้มที่ส่งผลให้ผู้นั้นแสดงพฤติกรรมไปในทางที่ดี ซึ่งสำหรับเยาวชนที่ยังมีอายุและประสบการณ์ความรู้น้อย การที่ได้เห็นดาราที่ตนชื่นชอบมีพฤติกรรมอะไรก็จะทำตามถ้าไม่ได้ไตร่ตรองให้ดีกว่าก่อน ซึ่งกลุ่มนักวิชาการท่านหนึ่งก็พูดว่าเด็กๆ มักจะทำอะไรเลียนแบบคนที่ตัวเองชอบ เหมือน "เจม ดีน" ดาราอเมริกัน ถ่ายโปสเตอร์โฆษณาโดยกำลังสูบบุหรี่ ทำให้มีคนสูบบุหรี่มากมาย วัยรุ่นจะไม่สนใจว่าอะไรถูกหรืออะไรผิด จะดูแค่ว่าคนที่เราชอบนั้นทำอะไรแล้วก็จะทำตาม

สำหรับการเลียนแบบเรื่องการเลิกรักนั้นจะยังไม่เป็นปัญหาที่ชัดเจน แต่ก็เป็นที่กังวลของผู้ใหญ่หลายๆ คนอยู่เช่นกัน เพราะปัญหาสังคมที่ผ่านมา เช่น เรื่องรักในวัยเรียน เด็กมีปัญหา เรื่องยาเสพติด เหล้าบุหรี่ เหล่านี้แม้จะไม่ได้เป็นผลจากการเลียนแบบจากข่าวดาราโดยตรง แต่ก็เลียนแบบมาจากสื่ออื่น และก็ต้องมีดาราเป็นผู้กระทำไว้ด้วย

ความคิดเห็นด้านสิทธิส่วนบุคคล

ข่าวดารานักแสดงเป็นข่าวที่สร้างสีสันให้กับหนังสือพิมพ์ และเป็นข่าวที่คนให้ความสนใจเมื่อมองในด้านของผู้สื่อข่าว ดารานั้นเป็นคนที่สังคมรู้จักให้ความสนใจและติดตามอยู่ตลอดเวลา นั่นคือสิ่งสำคัญในการเลือกเอาข่าวที่เกี่ยวข้องกับดารานักแสดงมาลงหนังสือพิมพ์ และกับข่าวที่เกี่ยวข้องกับการเลิกรักกันนั้นเป็นข่าวที่สร้างความสนใจให้คนอ่านเป็นอันมากเพราะผู้อ่านที่ชื่นชอบดารานักแสดงต้องการที่จะรู้เรื่องที่เป็นส่วนตัวของดารายู่แล้ว

แต่เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของดารา หนังสือพิมพ์เองก็ต้องมีจริยธรรมในเรื่องของข่าวที่เป็นส่วนตัวนี้แม้ว่าจะต้องมีจริยธรรมแต่หนังสือพิมพ์ก็ต้องตอบสนองของความต้องการที่จะรู้ของประชาชน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ก็ต้องทำทั้ง 2 อย่างควบคู่กันไป

ในส่วนของดารานั้นก็มีสิทธิในความเป็นส่วนตัวเหมือนคนทั่วๆ ไปแต่ด้วยจุดยืนในอาชีพที่เป็นคนสาธารณะ การที่จะปิดหรือไม่ให้คนรับรู้นั้นก็คงเป็นไปได้ และเมื่อเรื่องการเลิกงานนั้นเป็นข่าวขึ้นมา ก็ขึ้นอยู่กับว่าดาราจะจัดการกับเรื่องนี้อย่างไร เพราะว่ายังไม่มีข้อกำหนดตายตัวสำหรับเรื่องสิทธิส่วนบุคคลเมื่อตกเป็นข่าว ซึ่งในทางกฎหมายทุกคนย่อมมีสิทธิในเรื่องส่วนตัวอยู่แล้วสามารถใช้สิทธิทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวได้ แต่ดาราส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นและในขณะที่เดียวกันนั้นก็ปฏิเสธที่จะบอกเรื่องส่วนตัวอย่างฉลาดเพราะความเป็นส่วนตัวนั้นเป็นสิทธิที่ต้องรักษาแต่ก็ต้องเห็นแก่หน้าที่การงานด้วย

แต่การรายงานข่าวในปัจจุบันนั้น ด้านจริยธรรมของสื่อมวลชนก็มีปัญหา ในเรื่องของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ที่มีการบุกรุกความเป็นส่วนตัวจนมากเกินไป เรื่องส่วนบุคคลบางครั้งทำให้ไม่สามารถที่จะได้ข่าวนั้นมา หนังสือพิมพ์บางฉบับก็จะละเลยเรื่องจริยธรรมไป สามารถเขียนบทสัมภาษณ์ขึ้นมาเองได้เพื่อให้หนังสือพิมพ์มีเรื่องที่หนังสืออื่นไม่มี ทำให้เกิดเป็นความจริงสุดขั้วที่ถูกแต่งเติมจนเกินจริงไป ดังที่ สุกัญญา สุตบรรทัด (2537) ได้อธิบายถึงจริยธรรมของสื่อมวลชนไว้ นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องธุรกิจขององค์กรเข้ามาเกี่ยวข้องในการทำข่าว จริยธรรมก็จะถูกลดทอนลงไปเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวที่สามารถสร้างยอดขายให้หนังสือพิมพ์ได้

ดังนั้นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลนั้นแต่ละฝ่ายก็มี และแต่ละฝ่ายก็ต้องใช้อย่างเหมาะสม และหาจุดพอดีเป็นกรณีไป นั่นเอง

จากการศึกษาข่าว “การแยกทางกันของดารา” ทำให้ทราบถึงบทบาทของสื่อมวลชนในการทำหน้าที่นำเสนอข่าวต่างๆ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอข่าวในด้านการสร้างความบันเทิง ผ่อนคลาย และมุมมองต่างๆ ของชีวิตดารา นอกเหนือจากการนำเสนอผลงานการแสดงที่ประชาชนชื่นชอบยังมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับชีวิตรักดาราอีกด้วย จากการศึกษานี้สามารถสรุปการนำเสนอข่าวการแยกทางกันของดาราได้ 4 ข้อดังนี้

1. บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในด้านการสะท้อนความจริงทางสังคมสามารถสรุปได้ 4 ข้อดังนี้
 - 1.1 บทบาทและหน้าที่ในด้านการให้ข่าวสาร
 - 1.2 บทบาทและหน้าที่ในด้านการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ
 - 1.3 บทบาทและหน้าที่ของตัวกลางถ่ายทอดค่านิยมทางสังคม
 - 1.4 บทบาทและหน้าที่ด้านธุรกิจ

2. การชี้แนวทางสังคมและความผิดด้านจริยธรรมของสื่อมวลชน
3. ควรนำเสนอข่าวด้านการแยกทางกันของดารารหรือไม่
4. อ่านข่าวด้านการแยกทางกันของดารารอย่างไรไม่ให้เกิดผลเสีย

1. บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในด้านการสะท้อนความจริงทางสังคม

ในปัจจุบันเราใช้ข่าวสารในการสนทนา และเป็นข้อมูลวางแผนเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การสื่อสารมวลชนจึงกลายเป็นการสื่อสารที่สามารถทำให้สังคมและโลกแคบลงได้ แม้เรื่องส่วนตัวของดารารก็ไม่ใช่อะไรเรื่องส่วนตัวอีกต่อไป ซึ่งสามารถสรุปบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนได้ดังนี้

1.1 บทบาทและหน้าที่ในด้านกรอให้ข่าวสาร

สื่อมวลชนได้เผยแพร่การให้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆในสังคมอย่างเช่นเรื่องของดารารที่เป็นบุคคลที่ประชาชนชื่นชอบ สื่อมวลชนจึงได้ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวของดารารเหล่านั้นมานำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องความรักของเหล่าดารารคนดัง สื่อมวลชนก็จะติดตามความรักตั้งแต่เริ่มคบกันจนแต่งงาน หรือเลิกกันไปนั่นเอง ประชาชนหรือผู้รับสารจึงสามารถรู้ความเคลื่อนไหวของชีวิตรักดารารได้อย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แฮโรลด์ ดี ลาสเวลล์ (1948-1960) ที่ว่า สื่อมวลชนทำหน้าที่รวบรวมข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับมวลชนผู้รับสาร เลือก จัดทำ และเผยแพร่ข่าวสารเหล่านี้ ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป ค้นหาเหตุการณ์ต่างๆ และสถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว สังคม และโลก และสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นและความสนใจทั่วไปของผู้รับสาร

1.2 บทบาทและหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นหรือการชักจูงใจ

สื่อมวลชนได้นำเสนอหลายๆมุมของชีวิตรักดารารไม่ว่าจะเป็นด้านดีและด้านไม่ดี เพราะนอกจากสื่อมวลชนจะทำหน้าที่นำเสนอเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับสารแล้ว สื่อมวลชนยังมีบทบาททำให้นั้นเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นมีการแสดงความคิดเห็นของหลายๆฝ่ายทั้งฝ่ายญาติ และเพื่อนสนิทของดารารเองได้ออกมาให้ความคิดเห็นกับข่าวที่เกิดขึ้น และแก้ข่าวที่ติดลบนั้นๆให้ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้ก็สามารถทำให้เกิดความชักจูงใจน่าอ่าน เพราะการให้ข่าวหรือการออกมาแสดงความคิดเห็นของหลายๆฝ่ายนั้นมีความเข้มข้นของข่าวนั้นมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ แฮโรลด์ ดี ลาสเวลล์ (1948-1960) ที่ว่า สื่อมวลชนเป็นผู้

กำหนดความหมาย และให้คุณค่าแก่เรื่องราว หรือความเป็นจริงทางสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงของค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเสนอข่าวสารหรือความบันเทิง ชี้นำหรือประเมินค่าเรื่องราวต่างๆ ผสมเข้าไปในเนื้อหาสาระจนแยกไม่ออก

1.3 บทบาทและหน้าที่ของตัวกลางถ่ายทอดค่านิยมทางสังคม

สื่อมวลชนได้นำเสนอเรื่องราวความรักของดาราชื่อดังหลายๆ คู่ แต่นั่นไม่ได้แค่ทำให้เรารู้ว่าใครรักกับใคร หรือใครเลิกกับใคร แต่นั่นหมายถึงวัฒนธรรมที่ดิงาม ที่ไม่ใช่เหมือนปัจจุบัน ที่ชายหญิงมีการรักง่าย หน่ายเร็ว หรือ รักก่อนวัย การเปลี่ยนคู่คบหาได้บ่อยๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดิงามของสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของของ แฮโรลด์ ดี ลาสเวลล์(1948-1960) ที่ว่า

การสื่อสารมวลชนเป็นแบบหนึ่งของการสื่อสาร สามารถกระจายเรื่องราวความรู้ เปิดเผยไปสู่คนส่วนใหญ่ ซึ่งมีลักษณะไม่เหมือนกัน และไปถึงผู้รับพร้อมกัน มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวโน้มทางวัฒนธรรมของมวลชน การสื่อสารมวลชนช่วยรักษา ส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดิงามของตนและนำวัฒนธรรมใหม่ที่ดิงามเข้ามาสู่สังคม หรือทำลายวัฒนธรรมเดิมที่ดิงามและนำวัฒนธรรมใหม่ที่เป็นอันตรายมาสู่สังคม และการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างประเทศ

1.4 บทบาทและหน้าที่ด้านธุรกิจ

การที่สื่อมวลชนมีการนำเสนอเรื่องราวของดารา เพื่อให้เป็นการทำหน้าที่ในการให้ความบันเทิงใจแก่ผู้รับสาร เพื่อลดความตึงเครียดจากหน้าที่การงาน หรือชีวิตประจำวัน และการนำเสนอชีวิตรักดารา ไม่ว่าจะรักสมหวัง หรือมีการเลิกรากัน มักจะส่งผลต่องานของดาราที่เป็นข่าว ซึ่งบางคู่จะมีงานมากขึ้น ชื่อเสียงโด่งดังมากขึ้น และบางคู่ก็อาจทำให้ไม่มีงานเลยก็มี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชาร์ลส์ อาร์ ไรท์ ที่ว่าการสื่อสารมวลชนทำให้ผู้มีชื่อเสียงมีค่าทางการค้า ได้แก่ ดารา นักกีฬา นักการเมือง นักธุรกิจ ตัวการ์ตูน สถานที่ ฯลฯ การโฆษณา (Advertising) เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เผยแพร่และสร้างภาพ (image) ที่ดีของสินค้า และบริษัทผู้ผลิตเพื่อชักจูงใจให้ประชาชนบริโภคสินค้าของตน

2. การชี้นำทางสังคมและความผิดด้านจริยธรรมของสื่อมวลชน

จากเหตุการณ์การเลิกรากันของคู่รักดาราที่เกิดขึ้นนั้น หนังสือพิมพ์ได้ไปแสวงหาข้อมูลเพื่อรายงานแก่สังคม เพราะรู้ว่าเรื่องการแยกทางนั้นเป็นเรื่องที่สังคมต้องการจะรู้ จึงได้นำเรื่องการ

แยกทางมาเป็นประเด็นสำคัญในแต่ละครั้งที่เกิดการแยกทางของคูรัักดารา และจากเหตุผลดังกล่าวทำให้ข่าวประเวทนี้ได้รับความนิยมจากคนอ่าน และเป็นสีสันที่ขาดไม่ได้ในหนังสือพิมพ์ แต่ด้วยบทบาทหน้าที่ของสื่อในการที่จะคัดกรองข่าวสารที่มีประโยชน์แก่สังคม และอิทธิพลของสื่อที่สามารถสร้างการชี้้นำให้สังคมคล้อยตามกับข่าวที่นำเสนอ ซึ่งแบ่งการชี้ นำได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การชี้ นำด้านบวก คือ สังคมได้รับทราบความเป็นไปที่เกิดขึ้นในสังคม และได้ทราบในสิ่งที่ต้องการจะรู้ อย่างเช่น ผลงานการแสดง ประวัติความเป็นมาของดาราชื่อดังหรือคนที่ชื่นชอบในตัวดาราที่ต้องการจะทราบเรื่องต่างๆ ว่าคูรัักดาราคบหากับใคร ไปเจอกันที่ไหน จะแต่งงานเมื่อไหร่ ซึ่งถ้าข่าวที่เป็นเรื่องที่ดีเกี่ยวกับผลงานของดารา หรือเรื่องราวของชีวิตหรือความรักของดาราที่คบหาและแต่งงานกันและประสบความสำเร็จในชีวิต ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านเพราะเป็นการชี้ นำในด้านบวกที่สามารถเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต หรือเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานสำหรับผู้อ่านได้
2. การชี้ นำด้านลบ คือ ถ้าข่าวมีการนำเสนอพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของดารา เช่น การคบหากันกับคูรัักในวัยเรียน แล้วมีภาพหลุดที่ไม่เหมาะสม จะทำให้กลุ่มคนที่ชื่นชอบ เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของดาราเหล่านั้นได้ หรือการครองคู่ที่มีการแต่งงานกันแต่พอมีลูกได้ไม่นานก็เลิกกัน ซึ่งขัดแย้งต่อวัฒนธรรม ประเพณีสมัยก่อนที่ถึงแม้พ่อ แม่จะขัดแย้งกันเพียงใดก็อดทนครองคู่กันเพื่อลูกมากกว่าใช้ความรู้สึกของตัวเองมาตัดสินการเลิกร้างกันแบบง่ายๆ อย่างเช่นในปัจจุบัน

การนำเสนอของสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นการชี้ นำด้านบวกหรือด้านลบ ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้รับสาร สนับสนุนความคิดของ สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ให้นิยามว่าพฤติกรรม เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยมีพื้นฐานความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดขึ้นเพราะความแตกต่างกันในการเปิดรับสื่อและความแตกต่างในการแปลสารที่ตนได้รับจึงก่อให้เกิดประสบการณ์สิ่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปการสื่อสารเพื่อแนวโน้มพฤติกรรมนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระดับ ตั้งแต่ปัจเจกชนคนข้างเคียง (กลุ่ม) ไปจนถึงระดับสังคม (สถานการณ์) การโน้มน้าวพฤติกรรมในทุกระดับของการสื่อสารสังคม อาจผ่านสื่อโดยอาศัยวิธีดังนี้

5. การปลุกอารมณ์ (Emotional Arousal) เพื่อให้เกิดความตื่นตื้นเร้าใจในการติดตามไม่ว่าด้วยภาพหรือเสียง

6. การเห็นอกเห็นใจ (Empathy) ด้วยการแสดงความอ่อนโยน เสียสละ และความกรุณาปราณียอมแพ้เพื่อความเป็นพระ ก็อาจจะโน้มน้าวให้ผู้คนยอมรับได้
 7. การสร้างแบบอย่างขึ้นใจ (Internalize Norms) เป็นการสร้างมาตรฐานอย่างหนึ่งขึ้น เพื่อให้มาตรฐานนั้นปลูกศรัทธา และเป็นตัวอย่างแก่ผู้รับสารที่จะต้องปฏิบัติตาม
 8. การให้รางวัล (Reward) เช่นการลด แลก แจก แถม ในการโฆษณาเพื่อเป็นการจูงใจให้เลิกซื้อสินค้าที่หอนั้นๆ
- ผลของการโน้มน้าวใจด้วยวิธีดังกล่าว ก่อให้เกิดพฤติกรรมพื้นฐาน 2 แบบคือ
3. กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ หรือให้มีพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง (Activation)
 4. หยุดยั้งพฤติกรรมเก่าๆ (Deactivation)
- ทั้งการกระตุ้นและการหยุดยั้ง เป็นพฤติกรรมพื้นฐานที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆ ตามมา เช่น การตัดสินใจวิจัยต่อประเด็นปัญหา การจัดยุทธวิธีในการดำเนินการ และการสร้างพฤติกรรมเพื่อส่วนรวม

ความผิดด้านจริยธรรมของสื่อมวลชน

อย่างไรก็ตามการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนก็ไม่ควรเสนอข่าวที่เกินจริงหรือรูล้ำความ เป็นส่วนตัวของบุคคลอื่นมากเกินไป เพราะในแง่มุมมองของจริยธรรมแล้วนั้น หากมีการล่วงละเมิด ความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่นก็ถือว่าผิดจรรยาบรรณและจริยธรรมสื่อมวลชน ซึ่งดาราถึงแม้จะเป็นบุคคลสาธารณะแต่ถึงอย่างไรดาราก็คือบุคคลคนหนึ่งที่ต้องการความเป็นส่วนตัว สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อมวลชน (Ethics of the Media) สุกัญญา สูดบรรทัด (2537) ได้ อธิบายถึงจริยธรรมสื่อมวลชน กับบทบาทในการสะท้อนสังคม (The Mirroring Role) ว่าสื่อมวลชน มีบทบาทในการสะท้อน “ชีวิต” ในเสี้ยวมุมต่างๆ ของคนในสังคมนั้นและเป็นแนวทางสำหรับการ ดำเนินชีวิตของผู้อื่นต่อไปในอนาคต ข่าวที่นำเสนอแต่ละวันเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรม ที่จะทำให้ สังคมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว แต่ก็มีใช้ว่าสื่อมวลชนจะต้องรายงานข่าวหมดทุกเรื่อง สื่อมวลชนยัง จะต้องคำนึงถึงปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับผู้เยาว์ เป็นต้น

คนสาธารณะย่อมตกอยู่ภายใต้การวิจารณ์ของประชาชนได้ ติราบเท่าที่เป็นการวิจารณ์ อย่างเป็นธรรม และตามความเป็นจริง แต่การวิจารณ์กับการกล่าวหาที่ต่างกัน การวิจารณ์ หมายถึงการแสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือความคิด ด้วยเหตุผล แม้จะ วิจารณ์รุนแรงอย่างไรก็ไม่มีผิด เว้นแต่การวิจารณ์ในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ แต่การกล่าวหาที่ หมายถึงไปกล่าวโทษว่าเขาทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในทางที่ไม่ชอบหรือทุจริต

ซึ่งกับบุคคลสาธารณะในบางเรื่องก็อาจกล่าวหาได้ แต่เรื่องที่ถูกกล่าวหา^{นั้น}ต้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง (วรศักดิ์ ประยูรศุข, 2549)

3. ควรนำเสนอข่าวด้านการแยกทางกันของดารารหรือไม่

จากการศึกษาข่าวการแยกทางกันของคู่รักดารานั้น พบว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักของดารารได้รับความสนใจมาทุกยุคทุกสมัย และข่าวการแยกทางกันของคู่รักดาราก็เป็นที่ต้องการของกลุ่มผู้รับสารเป็นจำนวนมาก ดังนั้นข่าวการเลิกราชของคู่รักดาราร^{นั้น}ก็ยังเป็นเรื่องที่ควรจะนำเสนออยู่ เพราะเป็นสิ่งที่สังคมต้องการจะรู้ และเป็นหน้าที่ของสื่อที่จะต้องแสวงหาเรื่องเหล่านั้นมานำเสนอ แต่ถึงอย่างไรการทำข่าวเรื่องราวเหล่านี้ก็ควรอยู่บนพื้นฐานของความเหมาะสมและพอดี เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลจากความต้องการเสาะแสวงหาข้อมูลจากสื่อที่มากเกินไป และควรคัดกรองเรื่องราวที่ให้แง่คิดและมีบทสรุปที่ดี รวมทั้งระยะเวลาที่นำเสนอที่พอควร เพื่อจะได้เป็นประโยชน์และเกิดแง่คิดแก่กลุ่มผู้อ่านที่ติดตามข่าวอยู่สอดคล้องกับแนวคิดแนวคิดเรื่องสิทธิการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคลที่ว่า

ในสังคมที่สลับซับซ้อนนี้ไม่มีใครสามารถรู้อะไรทุกอย่างที่ต้องการจะรู้เกี่ยวกับสังคมและความเป็นอยู่และความเป็นไปของสมาชิกของสังคมในเวลาเดียวกันได้ ไม่มีใครสามารถรวบรวมข่าวสารที่ต้องการจะรวบรวมได้ทุกชิ้น และมีจำนวนน้อยอีกเหมือนกันที่มีพื้นฐานหรือมีความรู้ลึกซึ้งซึ่งสามารถเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดนั้น ในสังคมประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิได้รู้เรื่องที่เขาสนใจและต้องการรู้ สื่อมวลชน ผู้ช่วยให้ประชาชนได้ใช้สิทธิของเขาในทางนี้เต็มที่จะได้รับเสรีภาพจากรัฐบาลเต็มที่ สิทธิของประชาชนในการที่จะรับรู้เป็นจุดมุ่งหมายเสรีภาพของหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นๆ เป็นหนทางนำไปสู่จุดมุ่งหมายอันนั้น (The right of people to information is the end; the freedom of the press and other media is the means) เพราะเหตุว่าประชาชนมีสิทธิที่จะรับรู้ (ตามแนวความคิดของสังคมประชาธิปไตย) ข้อเท็จจริงและข่าวสารต่างๆ ที่ถูกต้อง (Accurate) และไม่มีการตัดทอน (Full) ในการใช้สิทธิดังกล่าวนี้ ประชาชนได้อาศัยสื่อมวลชนจึงควรมีเสรีภาพในการแสวงหาและรายงานข้อเท็จจริง (ประชัน วัลลิโก, การสื่อข่าว (พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513), น.7)

4. อ่านข่าวด้านการแยกทางกันของดารารอย่างไรไม่ให้เกิดผลเสีย

เมื่อสื่อมวลชนมีการนำเสนอข่าวดารารเพื่อตอบสนองความต้องการ ความอยากรู้ของผู้อ่านแล้ว ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านและ ถ้าเด็กอ่านก็ควรมีผู้ใหญ่คอยชี้แนะเพื่อไม่เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบดารารในทางที่ไม่ดีเพราะสื่อมวลชนทำหน้าที่เสาะแสวงหาข่าว

มาให้ประชาชนรับรู้แต่ไม่ใช่ทุกข่าวจะต้องเป็นความจริงเสมอไป ดังนั้นการอ่านข่าวจึงต้อง คิดว่าสิ่งที่อ่านนั้นเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดี ควรทำตามหรือไม่ควรนำมาเป็นแบบอย่าง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดหลักของแบบจำลองเพื่อรู้เท่าทันสื่อตามแบบของ Eddie Dick ที่ มองว่า

การสื่อสารทุกรูปแบบ ล้วนเป็นวาทกรรมที่ใช้เพื่อประกอบสร้างความเป็นจริง อาจกล่าว ได้ว่า ทุกครั้งๆ ของการสร้างภาพตัวแทนในโลก เช่น การสร้างภาพว่าผู้หญิงที่สวยจะต้องขาว ผอม เปรี้ยวหุ่นบาง และรักเด็ก หรือถ้าเป็นมุสลิมแล้วจะต้องหัวรุนแรงไปเสียทั้งหมด และทุกครั้งของการสร้างเรื่องเล่าต่างๆ ของสื่อ ซึ่งอาจพบเห็นได้จากรายการสนทนาข่าว และวิเคราะห์ข่าว ทั้งทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต รายการปกิณกะบันเทิง แม้กระทั่งรายการละคร ทั้งหมดนี้มันก็คือความพยายามที่จะอธิบายหรือนิยามความเป็นจริง และในบางครั้งมันก็คือ "การ ประกอบสร้าง" เนื่องจาก สิ่งที่ปรากฏต่อสายตาของเรานั้น ได้ผ่านการคัดเลือกหรือจัดเรียบเรียง รายละเอียดข้อมูล เนื้อหาสาระ หรือภาพต่างๆ มาแล้วเป็นอย่างดี เพื่อที่จะสื่อสารความเป็นจริง ตามมุมมองของ "ผู้สร้าง" ออกมา ทำให้สารหรือสิ่งต่างๆ ที่สื่อนำเสนอออกมานั้น แม้ว่าจะดูเหมือน จริงเพียงไรก็ตาม แต่มันก็ไม่เคยมีความเป็นกลาง ไม่เคยปราศจากอคติของผู้สร้างในการอธิบาย ความเป็นจริง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ คำพูด หรือปรากฏออกมาเป็นภาพ ไม่ว่าจะ เป็นโฆษณา หรือเป็นข่าวก็ตาม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดารากับการรับรู้ และผลสืบเนื่องของผู้ที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาที่มีข้อเสนอแนะดังนี้

การนำเสนอข่าว

จากการศึกษาพบว่าวิธีการสื่อสารของผู้นำเสนอข่าวในเรื่องการแยกทางของดาราส่วน ใหญ่ค่านึงถึงผลทางการตลาดหรือค่านึงถึงข่าวที่ขายได้มากกว่าผลสืบเนื่องตามมาของผู้ที่ เกี่ยวข้อง นักหนังสือพิมพ์ควรให้ความสำคัญในเรื่องของจริยธรรมในการทำข่าว ทั้งในวิธีการให้ ได้มาของข่าว และการเขียนข่าวและควรไม่เลือกใช้ภาษาเขียนที่ไม่ดูรุนแรง หรือเวิ้งไวกมากเกินไป จนไม่ได้คิดว่าจะเกิดผลอย่างไรกับผู้ตกเป็นข่าว

ข่าวที่ออกมานั้นต้องเป็นเรื่องจริง มิใช่เขียนไปเพียงเพื่อเป็นการแข่งขันทางธุรกิจแต่ไม่ได้มี มูลความจริง

ควรให้ความสำคัญกับข่าวที่มีเนื้อหาการแยกทางของดาราย่างพอควร และดูความ เหมาะสมของระยะเวลาที่นำเสนอ นอกจากนั้นควรเพิ่มหรือเน้นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ที่ดาราย

นักแสดงทำเพื่อสังคมให้มากกว่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านโดยเฉพาะเยาวชน เพื่อจะได้อ่านให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการประพฤติตน

ดาราสู้ตกเป็นข่าว

จากการสัมภาษณ์ดารานั้น ดาราต้องการความจริงในข่าว แต่ดาราก็ต้องรายงานสิ่งที่ เป็นความจริงด้วยและควรให้หน่วยงานหรือบริษัทต้นสังกัดดาราส่งเสริมให้ดาราทำกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ และผลักดันให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมดีๆ ของดารามากขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม

ผู้อ่านข่าวการแยกทางของดาราส่งเสริมให้ดาราทำกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์

จากการศึกษาพบว่าข่าวที่ออกนั้น บางข่าวเสนอความจริงเพียงบางส่วน ดารานักแสดงเองก็พูดความจริงเพียงบางส่วน หรือเลือกที่จะให้ผู้สื่อข่าวรู้ในเรื่องที่ต้องการให้รู้เท่านั้น ดังนั้นการนำเสนอข่าวปัจจุบันก็จะไม่ใช่เรื่องจริงทั้งหมดซึ่งอาจมีการเพิ่มเติมเพื่อให้ได้อารมณ์และน่าอ่าน

สำหรับผู้อ่านที่ได้ทำการศึกษานั้น กลุ่มที่เป็นผู้ใหญ่หรือมีวิจรรย์านหรือมีวุฒิภาวะมากพอข่าวประเภทนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมหรือทัศนคติ เพราะกลุ่มดังกล่าวสามารถแยกแยะถึงเรื่องที่เกิดขึ้นได้ แต่สำหรับกลุ่มนักศึกษาและที่อายุน้อยกว่านั้นจะยังไม่วุฒิภาวะมากพออาจจะหลงเชื่อสิ่งที่นำเสนอในข่าวซึ่งกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมการเลียนแบบได้แม้ว่าจะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใด ดังที่มีตัวอย่างหลายๆ ประเทศที่ดารานั้นมีอิทธิพลต่อเด็กและวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ซึ่งมีการเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ จนถึงขั้นฆ่าตัวตายตามมาแล้ว

ดังนั้นผู้ที่วุฒิภาวะสูงกว่า หรือผู้ปกครองควรใส่ใจในข่าวประเภทนี้และควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่เยาวชน และประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี นอกจากนี้การนำเสนอข่าวก็ควรคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับคนอ่านด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดารากับการรับรู้และผลสืบเนื่องต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการศึกษาวิธีการสื่อสารเรื่องการแยกทางของคู่รักดาราส่งเสริมให้ดาราทำกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ และผลักดันให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมดีๆ ของดารามากขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีต่อสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. เพิ่มเติมด้วยการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อความละเอียดของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และเน้นศึกษากลุ่มเสี่ยงคือกลุ่มนักศึกษาหรือกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเล่นแบบดารา เพื่อให้ผลการศึกษามีความสมบูรณ์มากขึ้น
2. เพิ่มเติมศึกษาวิจัยในผลกระทบเฉพาะด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาสังคมต่างๆ เพื่อความ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

หนังสือ

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. **ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

————— **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์ จำกัด, 2543

จุมพล รอดคำดี. **การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ**. กรุงเทพฯ: บริษัท ดวงกลมสมัย. 2532

ปกิจ พรหมยาน. **แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะเสิร์ชเชอร์ จำกัด 2531

ประชัน วัลลิโก. **การสื่อข่าว**. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513, น.7

วิทยา พานิชล้อเจริญ. **ทฤษฎีการสร้างความจริงทางสังคม**. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสัน เพรส โพร ดักส์, 2544.

วรวิทย์ ฤทธิพิศ. 2538. **สื่อสารมวลชนกับความรับผิดชอบทางกฎหมาย**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทธรรมสาร จำกัด.

สุกัญญา สุตบรรพัต. **จริยธรรมสื่อมวลชนไทย**. กรุงเทพฯ : โครงสร้างส่งเสริมคุณธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537

สุชา จันทน์เอม. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

สุโท เจริญสุข. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร : เทพนิมิตการพิมพ์, 2520.

สุภา ศิริमानนท์. **คำบรรยาย วส.316**. กรุงเทพฯ: การบรรณาธิกรณ์หนังสือพิมพ์คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.2543.

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. **การสื่อสารกับสังคม**. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

—————. **การสื่อสารกับสังคม**. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

สุรีย์ จันทรโมลี. “การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน. “วารสารสุขศึกษา (ตุลาคม-ธันวาคม 2526) :

หน้า 37-47

สมปราชญ์ จอมราช. **การบริหารและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช, 2516

ภาษาอังกฤษ

Baran, S. & Davis, D. **Mass Communication Theory**. Belmont: Wadsworth Publishing Company. 1995.

Blumer, H. **Symbolic Interactionism Perspective and Method**. University of California Press, 1986.

Cronbach, L.J. **Educational Psychology**. 2nd Edition, New York : Harcourt Brace World, Inc. 1963

Davis. **Theories of Mass Communication**. Beacon Press: Boston, 1987. 220

Gerald D. Berreman, **Social Categories and Social Interaction in Urban Interaction in Urban India**.

Iyengar, Shanto, and Adam Simon. 1993. **News Coverage of the Gulf Crisis and Public Opinion: A Study of Agenda-Setting, Priming, and Framing**. *Communication Research* 20, no. 3: 365-83.

Iyengar and Simon. **News that : Television and American Opinion**. Chicago : Univ of Chicago Press.

Kinder, Donald R., and Lynn M. Sanders. 1997. **Divided by Color : Racial Politics and Democratic Ideals** . Chicago, IL: University of Chicago Press.

Kelman, Herbert C. "Compliance, Identification and Internalization : Three Process of Attitude Change." *Attitude Theory and Measurement*. New York : Jhon wiley and Sons, Inc., 1967

Klapper, J.T. **The Effects of Mass Communication**. NY : Free Press. 1960

Legal Information Institute. www.law.cornell.edu. United States of America: Law School Cornell University, 2005.

McGuire, Mary P. 2000. **"Jobs and Politics: Politicizing United States Employment Experience Under Conditions of Growing Inequality."** Ph.D. Dissertation, Syracuse University.

Price, Vincent. 1993. **The Impact of Varying Reference Periods in Survey Questions about Media Use**. *Journalism Quarterly* 70: 615-27.

Pan, Zhongdang, and Gerald M. Kosicki. 1994. **Voters' Reasoning Processes and**

Media Influences During the Persian Gulf War. Political Behavior 16: 117-56.

Roger, E.M. & Dearing, J.W. Agenda-Setting Research in J. Anderson (ed) .

Communication Yearbook. 1978

Rogers, Evertte M. Communication Channels. New York, 1987 : 132

Robert M. Entman. Projections of Power : Framing News, Public Opinion, and U.S. Foreign Policy. Chicago: University of Chicago Press. 2003.

Rensis Likert, Human Relations. New York: CDS books, 2005.

Tankard et al, The Press and Foreign. New York: CDS books, 2005

Tversky, Amos & Kahneman, Daniel, 1992. " Advances in Prospect Theory: Cumulative Representation of Uncertainty," Journal of Risk and Uncertainty, Springer, vol. 5(4), pages 297-323, October.

Zimbardo, Philip ; Ebbesen, Ebbe B. ; and Maslach Christina. Influencing Attitudes and Changing Behavior. 2nd ed. California : Addison Wesley Publishing Company, 1977.

วิทยานิพนธ์

กมลลา สุวรรณธรรมมา. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิในการรับรู้และสิทธิส่วนบุคคล และอิทธิพลของภาพลักษณ์ต่อการประเมินเหตุการณ์ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

ชื่นอารี มาลีศรีประเสริฐ. การคุ้มครองสิทธิส่วนตัวกับการสื่อสารสารสนเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539

ร้อยโทหญิง ดวงพร จิตรเพิ่มพูนผล. บทบาทในการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กรณีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกับความต้องการรับรู้ข่าวสารของประชาชนโดยรอบพื้นที่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2546.

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์. ปัจจัยที่มีต่อการขาดความรับผิดชอบทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในมุมมองนักหนังสือพิมพ์, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวารสารสนเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ประชัน วัลลิโก. "การสร้างความจริงทางสังคมเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงความรักยุคหลังสมัยใหม่ในมิวสิควิดีโอเพลงไทยสากล". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พิมพ์พร ยิ่งยง. **ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์**

รายวัน : **วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

ศุภลสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์ศักดิ์. **การนำเสนอภาพข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันประเภท**

ประชานิยม และความคิดเห็นของนักวิชาการและนักศึกษาด้านวารสารศาสตร์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,ภาควิชาวารสารสนเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อารีภักดิ์ เงินบำรุง. **ทัศนคติและการยอมรับของวัยรุ่นต่อการนำเสนอข่าวด้านการป้องกัน**

ยาเสพติดผ่านนักร้อง-นักแสดง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,ภาควิชาการประชาสัมพันธ์,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อังฉิดา ลิ้มปัทมปาณี, **การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์ต่อ นักการเมือง ศิลปิน**

นักแสดง นักธุรกิจ และประชาชนทั่วไป, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,ภาควิชาวารสาร

สนเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

การสัมภาษณ์

นักศึกษา

พิชญ์ โนนคำ	อายุ	18	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
สุรศักดิ์ โสภณโณดม	อายุ	20	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
สุธีรา พรหมดี	อายุ	19	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
สุภาวดี ประดงจเนตร	อายุ	19	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
อภิญญา วิเศษสุวรรณ	อายุ	19	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
อัฒยากร วงศ์สี้อชา	อายุ	19	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์
อภิวัฒน์ เอี่ยมลออ	อายุ	19	ปี1 คณะศิลปกรรมศาสตร์	ม.ธุรกิจบัณฑิตย์

วัยทำงาน

นกน้อย ชอบการกิจ	อายุ	25	CO-PRODUCE
พันธุ์รัช ผูกมาศ	อายุ	27	ผู้ช่วยอาจารย์
วันเพ็ญ วงศ์มยุเรศ	อายุ	26	ACCOUNT EXECUTIVE
เนตรนภา อมตสกุล	อายุ	26	พนักงานบริษัทเอกชน
สมคิด ทองทิพย์	อายุ	28	พนักงานบริษัทเอกชน
ทิตยาภรณ์ พลพวง	อายุ	31	พนักงานบริษัทเอกชน

สิริภรณ์ เขียวคำ	อายุ	23	พนักงานบริษัทเอกชน
ศรุตมภ์ สิงห์เศรษฐวงศ์	อายุ	28	PRODUCT MANAGER

ผู้ปกครอง

พยางค์ สุวรรณทัต	อายุ	45
รวิ เขียมสะอาด	อายุ	56
สุจิตรา สุวรรณทัต	อายุ	52
วลัยลักษณ์ เขียมสะอาด	อายุ	56
อมรา ทันจิตต์	อายุ	57

ดารานักแสดง

คุณอรัญญา ประทุมทอง
 คุณธีรศักดิ์ พันธุจริยา
 คุณธิดินันท์ สุวรรณศักดิ์
 คุณสุจิตรา อรุณพิพัฒน์
 คุณชมพูนุช ปิยธรรมชัย
 คุณพิจิตตรา สิริเวชชะพันธ์
 คุณนกรบ ไตรโพธิ์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มข้อมูลและโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ศนิชา ปาลวัฒน์ การสื่อสาร ความหมายของการสื่อสาร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://classweb.tu.ac.th/classes/491/9999999p-tt002-0-3200/public>, 11 ธันวาคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารข่าวเรื่องการแยกทางของคู่รักดารานักข่าวและผลสืบเนื่อง
ของผู้อ่าน

ลักษณะทั่วไปของผู้อ่าน

ชื่อ.....นามสกุล.....

อายุ.....

หนังสือพิมพ์ที่อ่านเป็นประจำ.....

คอลัมน์ที่นิยมอ่าน.....

คำถามเกี่ยวกับการสื่อสารข่าวเรื่องการแยกทางของคู่รักดารานักข่าวและผลสืบเนื่องของ
ผู้อ่าน

- 1.เมื่อหยิบหนังสือพิมพ์ทุกครั้งจะอ่านอะไรก่อน
- 2.ความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวประเภทนี้
- 3.ชอบข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรักของดารารึหรือไม่
- 4.ควรหรือไม่กับการนำเสนอข่าวประเภทนี้
- 5.บุคคลสาธารณะในความคิดของคนอ่านหมายความว่าอย่างไร
- 6.สิทธิส่วนบุคคลในความคิดของคนอ่านหมายความว่าอย่างไร
- 7.ผู้อ่านคิดว่าสิทธิส่วนบุคคลของดาราคควรมีมากน้อยขนาดไหน
- 8.ความรู้สึกที่เกิดเมื่ออ่านข่าว
- 9.ผลกระทบที่จะเกิดกับสังคม
- 10.อยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดการอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารข่าวเรื่องการแยกทางของคู่รักดารารและผลกระทบที่เกิดขึ้นของ
ดารา

- 1.ผลกระทบทั้งผลดีและผลเสียในด้านต่างๆ เมื่อหนังสือพิมพ์ลงข่าว เช่น ด้านอาชีพการงาน ชีวิตครอบครัว การใช้ชีวิตในสังคม เป็นต้น
- 2.ข่าวที่ออกมาเป็นความต้องการของดารารเพื่อที่แจ้งให้ทราบ หรือไม่เพราะอะไร

3. การที่นักข่าวเสาะแสวงหาเรื่องราวจากดาราดำเพื่อมาทำข่าว ในเมื่อเป็นเรื่องส่วนตัวแล้วนักข่าวหาข่าวดังกล่าวจากช่องทางไหน

4. ผู้มีชื่อเสียงในฐานะเป็นบุคคลสาธารณะควรได้รับการคุ้มครองเรื่องสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่อย่างไร

5. ท่านคิดว่าข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องคู่รักดาราดำที่มีปัญหากันภายในครอบครัวเช่นการหย่าร้าง ทะเลาะกัน เหมาะสมกับสภาพสังคมไทยปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

6. ดาราดำให้นิยามหรือความหมาย คำว่า ความเป็นบุคคลสาธารณะ ไว้ว่าอย่างไร

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารข่าวเรื่องการแยกทางของคู่รักดาราดำของนักข่าว

1. บรรณานิกรข่าวหรือผู้ที่รับผิดชอบมีกระบวนการตัดสินใจอย่างไรก่อนเลือกข่าวนั้นๆ มานำเสนอ

2. การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในการนำเสนอข่าว มีความคิดเห็นอย่างไรในฐานะที่เป็นสื่อมวลชน

3. ผู้มีชื่อเสียงในฐานะบุคคลสาธารณะควรได้รับการคุ้มครองเรื่องสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่อย่างไร

4. ความรับผิดชอบต่อการเสนอข่าว (กรณีส่งผลกระทบต่อด้านลบต่อผู้ตกเป็นข่าว ในที่นี้คือดาราดำ)

5. ข่าวที่ออกมาเป็นความต้องการของแหล่งที่มาของข่าวเพื่อที่แจ้งให้ทราบ หรือมาจากการที่นักข่าวเสาะแสวงหาเพื่อมาทำข่าว

6. เทคนิคหรือวิธีการเพื่อให้ได้ข่าวมาวิธีการอย่างไร

จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์ด้วยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) สามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข่าวด้วยวิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) จากหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Qualitative Newspaper) ที่ทำการศึกษา 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยประเด็นข่าวที่จะทำการศึกษาเป็นข่าวการเลิกรา หรือแยกทางของคู่รักดาราดำ ช่วงเวลาในการศึกษาหนังสือพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2548 ถึง 30 ธันวาคม 2550 เหตุผลที่ศึกษาช่วงเวลาดังกล่าว เพราะมีการนำเสนอข่าวการแยกทางของคู่รักดาราดำหลายคู่ทางหนังสือพิมพ์

สำหรับข่าวที่เลือกวิเคราะห์ ผู้วิจัยเลือกข่าวการเลิกราของคู่รักดาราดำ ที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับลงข่าวเดียวกัน เพื่อศึกษาเนื้อหาข่าวจากหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ

กรณีข่าวค่าน้ำ มีเรีย เบเนเนทตี และ เต้า สมชาย เข้มก๊ัด

ปลายปี พ.ศ. 2548 ถึง ปี พ.ศ. 2549 มีข่าวการเลิกรา แยกทางของคู่รักดาราคือ นัท มีเรีย เบเนเนทตี และ เต้าสมชาย เข้มก๊ัด ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ได้ลงข่าว ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1. 16

พาดหัว “เจอกับเต้าน้อยลง นัท มีเรีย ยอมรับแยกกันอยู่ ไม่ได้คุยกันมานานพอสมควร วันนี้ไม่
อยากรับรู้อะไรอีกแล้ว”

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

จากการสัมภาษณ์ของนักข่าวที่ถามเรื่องข่าวลือ “เตียงหัก” ของนัท มีเรีย ที่สตูดิโอมนัสตารีย่านหม่งจ้าย ระหว่างการอัดรายการ “แอน-นัท ไม่จำกัด” ซึ่งนักข่าวได้สอบถาม นัท กรณีของเต้าที่มีข่าวฉาวมากมาย ทั้งเรื่องพาสาวเข้าสปาหรู และเรื่องที่เต้าไปเจาะเจาะแฟนสาวนักแสดงรุ่นน้อง นัทบอกว่าให้ไปถามเต้าเอง เพราะไม่อยากจะรู้เรื่องเต้าอีก และเชื่อว่าทุกคนครอบครัวย่อมมีปัญหาบ้าง นัท เองก็ไม่ได้คุยกับเต้ามา ระยะเวลาหนึ่งแล้ว เพราะด้วยงานที่มีมาก ทำให้ไม่มีเวลาจะมาคิดเรื่องพวกนี้ เมื่อนักข่าวถามว่านัทจะแยกทาง หรือจะกลับมารักกันใหม่กับเต้าหรือไม่ นัท ตอบว่าไม่อยากจะตอบคำถามนี้เพราะเต้าน่าจะให้คำตอบที่ชัดเจนที่สุด สำหรับข่าวต่างๆ นั้น นัท เองก็ไม่ขอตอบ เพราะมันไม่ใช่สิ่งที่นัทเป็นคนทำ นัทไม่จำเป็นต้องมารับผิดชอบแทน ดังนั้นเต้าเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร และก็ต้องขอโทษพี่ๆ สื่อมวลชนด้วยที่ไม่สามารถตอบคำถามตอนนี้ได้

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1. 10

พาดหัว “เตียงร้าว ‘นัท - เต้า’ ‘แหง’ โวยปฏิเสธเป็นมือที่ 3 ชวนข่าวเลวร้ายที่สุดในชีวิต แม่วอนเขย
กลับมาคืนดี”

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

แม่ของนัท มีเรีย เปิดเผยว่า เต้า และลูกสาวแยกเตียงกันนอนมา 3 เดือนแล้ว เคยเรียกมาปรับความเข้าใจหลายรอบแล้ว ล่าสุดลูกสาวทนไม่ไหว จะให้หย่าขาดก็ยอม แม่นัทบอกว่า เต้า เป็นคนดีรักเหมือนลูก วอนให้กลับตัวเป็นคนดี แล้วกลับมาอยู่ด้วยกัน ซึ่งนักข่าวก็ถามถึงเรื่องการแยกทางกัน แม่นัท ตอบว่า คำยังไม่ได้หย่ากัน ไม่อยากให้เรียกแบบนั้น และเป็นเรื่องไม่จริงที่บอกว่าแม่เกลียดเต้า ถ้าแม่ไม่รักเค้าแม่จะยกลูกสาวให้เหวอ ส่วนเรื่องในครอบครัวนั้นมันลึกแม่ไม่อยากจะตอบ อยากขอเวลาให้ทั้งคู่เหนื่อย เค้าอาจจะกลับมารักกันเหมือนเดิม ด้านเพื่อนสนิทของนัทเองก็เปิดเผยว่าหลังจากนัทแต่งงาน 2 ปี ชีวิตก็เริ่มเลวร้ายลง เพราะเต้าเป็นคนมีเพื่อนฝูงเยอะและสังคมจัด มักออกไปเที่ยวเตร่สามะเลเทเมากับเพื่อนดึกคืนเกือบทุกคืน จนทะเลาะกับนัทบ่อยครั้ง เมื่อทะเลาะกันเต้าก็จะประชดด้วยการไม่กลับบ้าน 2-3 วัน เพื่อนสนิท

ของนัทได้แนะนำให้นัทมีลูก เพราะอาจจะทำให้เต้ากลับมาเป็นพ่อที่ดีได้ ก่อนหน้านั้นนัทก็อยากมีลูกแต่ติดที่งานเพลง กับงานละครยังคงคาราคาซังอยู่ แต่ถ้าการมีลูกช่วยดึงให้เต้าอยู่บ้านได้นัทก็ยอม แต่การมีลูกก็ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด เมื่อยังไม่มีลูกทุกอย่างก็เลยร่วงลงไปอีก

ขณะเดียวกันก็มีกระแสข่าวออกมาว่า พระเอกหนุ่ม ศักดิ์สิทธิ์ แท่งทอง เป็นมือที่ 3 ทำให้ทั้งสองต้องแยกกันอยู่ ซึ่งแท่งได้ให้สัมภาษณ์ด้วยความเคร่งเครียดเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจที่สตูดิโอมนตร์ขณะที่ถ่ายทำละครเรื่อง บางรักซอย 9 โดยกล่าวว่าไม่เคยรู้จัก นัทกับเต้าเป็นการส่วนตัว แต่รู้จักเต้าเพราะเคยเตะบอลด้วยกัน และเคยเล่นละครร่วมกันเรื่องหนึ่ง และนี่เป็นข่าวเลวร้ายที่สุดในชีวิตอยากให้สื่อช่วยตรวจสอบด้วย ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 11

พาดหัว “เผยรักหลังใหม่ เต้า – นัท ลงเสาเอกแล้วค้ำ กำลังปลุกย่านรังสิตหยุดสร้าง – กลางคืน แม่ยายตัดพ้อลูกเขยโทร.ไปหาไม่รับสาย”

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ทางแม่ นัทบอกว่าโทรไปหาเต้าหลายรอบแต่ไม่ยอมรับสาย บอกว่าลูกสาวเป็นคนใจอ่อนหากกลับมาลูกสาวน่าจะยอมคืนดี และเผยว่าเต้าเตรียมสร้างบ้านหลังใหม่ย่านรังสิตแต่เกิดปัญหาครอบครัวเสียก่อน ส่วนเต้านั้นได้ข่าวว่าขึ้นไปอยู่กับแม่บุญธรรมที่เชียงใหม่ แต่ไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ไหน ไม่อยากให้ใครไปว่าเต้า เพราะเต้าเป็นคนดี ส่วนเรื่องที่ แท่ง หรือข่าวที่ว่า มีนักธุรกิจหนุ่มมาพัวพันนั้น แม่ นัทตอบว่าไม่มี ไม่มีเรื่องแบบนั้น ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 11, 19

พาดหัว 2 “ป้าจี้-ออกโรงเตือน เต้า-นัท ต้องมีสติหนักแน่น ทั้งสองเป็นคู่เหมาะสมผจก.พระเอกหนุ่ม โวยสื่ออย่างแรงแค้นเต้าเกินไปยื่นยันมาเคลียร์นัทแน่”

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ความคืบหน้าข่าวเตียงหักของคู่รักต่างค่าย ซึ่งทั้งคู่ยังเก็บตัวเงียบ เมื่อเย็นวันที่ 18 ธันวาคม ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์ ป้าจี้ อัจฉราพรรณ ไพบูลย์สุวรรณ นักแสดงอาวุโส ที่เต้า สมชายให้ความเคารพเหมือนแม่คนที่ 2 โดยป้าจี้กล่าวว่า เต้าไม่ได้มาคุยหรือปรึกษาปัญหาอะไร ล่าสุดที่คุยคือเรื่องให้สถาปนิกมาออกแบบบ้าน ส่วนเรื่องแยกกันอยู่นั้น ก็ทราบอยู่และก็ได้แนะนำทั้งคู่เวลามีปัญหาอะไรให้มีสติที่หนักแน่น เมื่อผู้สื่อข่าวถามเรื่องความเจ้าชู้ของเต้า ป้าจี้ก็ใช้คำตอบเหมือนแม่ นัท คือ คนรูปหล่อก็อย่างนี้แหละ เมื่อถามถึงความเหมาะสมของเต้าและนัท ป้าจี้ตอบว่าทั้งคู่เป็นเพื่อนกันมานาน ตอนนี้เต้าคงสับสน ไม่รู้ว่าเค้าคิดอะไรอยู่ และตนก็รอหลานอยู่ ตอนนัทเต้าแต่งงานก็ได้มอบสร้อยข้อเท้าเด็กและบอกว่าถ้ามีลูกก็ให้ใส่

ส่วนบ้านใหม่ผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปตรวจสอบก็พบว่า มีจุดหนึ่งที่ชาวบ้านพูดกันหนาหูว่าเป็นเรือนหอของดาราคู่ขวัญ มีแต่เพียงนางสาวรวัย นิลสุวรรณ แม่ค้าวัย 54 ที่บอกว่าบ้านหลังดังกล่าวไม่ใช่ของเต้าแต่เป็นของเศรษฐินีเจ้าของตึกแถวให้เช่าย่านรังสิต ต่อมาผู้สื่อข่าวก็ติดต่อนายเหม่ง ผู้จัดการส่วนตัว เต้า สมชาย เรื่องเรือนหอ แต่ก็ไม่ทราบว่าจะอยู่ตรงจุดไหนและก็ไม่เคยพาใครไป และวอนสื่ออย่าทำร้ายเต้ามาก เพราะ

ตอนนี้เต้าเครียดจนทำอะไรไม่ถูกแล้ว เพราะแคะมีปัญหากับนัทและแยกกันอยู่ชั่วคราว ก็ประโคมข่าวไปใหญ่โต อย่างไรก็ตามเต้าจะเดินทางจากเชียงใหม่ในวันที่ 19 ธันวาคมนี้ เพื่อปรับความเข้าใจกับนัทและจะเปิดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชน

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16, 19

พาดหัว ‘เต้า’เปิดใจชีวิตคู่ยังรักนัท บัดไม่มีมือที่สาม ยันแค่แยกกันอยู่ไม่ได้แยกทางเดินรอลุ้นเมีย
ขอคืนดี ‘แม่จินดา’ ยังหวัง! ผัวเมียแก้ปัญหาคู่

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ในที่สุด เต้า-สมชาย เข้มกล้าดี ก็ออกมาให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน หลังจากหายหน้าหายตาไป โดยเมื่อเวลา 9.00 น. วันที่ 22 ธ.ค. เต้าพร้อมด้วยผู้จัดการส่วนตัวเดินทางมาเข้าฉากถ่ายทำละครเรื่อง “พ่อแก่กะแม่ฉัน” ในหมู่บ้านอรียานุชบา ซอยลาดพร้าว 130 โดยให้สัมภาษณ์ด้วยสีหน้ายิ้มแย้มว่า “จริงๆ แล้วเป็นเรื่องของคนสองคน เป็นเรื่องคนในครอบครัว บางอย่างไม่สามารถตอบได้ก็จะขออนุญาตไม่ตอบ เพราะเป็นเหตุผลที่ผมกับน้องนัทต้องคุยกัน ความในไม่อยากจะนำออก ความนอกก็ไม่อยากจะนำเข้า”

ส่วนเรื่องมือที่สามนั้น เต้าบอกว่าไม่มี พอตกเป็นข่าวใครๆ ก็เป็นมือที่สามได้หมด เพราะมีคนเยอะมาก เดียวก็มีมือที่สี่ ห้า หก เจ็ด แปด ตามมาอีก และสาเหตุที่แยกกันอยู่นั้นเป็นเรื่องของคนสองคนจริงๆ การแยกกันไม่ได้หมายความว่า จะเลิกกัน แต่แค่แยกกันเพื่อเป็นการค้นหาตนเอง บางทีการอยู่คนเดียวก็ทำให้คิดอะไรได้ ส่วนเรื่องการแยกทางนั้นใครเป็นผู้เอ่ยปากก่อน ขอไม่ตอบ

เต้ายืนยันว่าหลังจากที่พูดคุยกับนัทแล้ว ชีวิตคู่มีแนวโน้มที่ดีขึ้น และกล่าวว่าจริงๆ แล้วเรายังรักกันอยู่ และปฏิเสธเรื่องที่ไม่ถูกกับคุณแม่จินดา ว่าไม่เป็นความจริงเลย หากไม่ใช่เพราะคุณแม่จินดา ก็คงไม่ได้แต่งงานกับน้องนัท

เมื่อถามประเด็นที่ใครๆ ก็มองว่าเต้าเจ้าชู้ เต้าบอกว่าใครๆ ก็มองตนว่าเจ้าชู้มาตั้งแต่เข้าวงการแล้ว การที่ไปไหนแล้วมีคนชอบ หรือการที่เราสนิทสนมกับคนมีคอนเนกชัน ซึ่งบางคนมองเป็นเจ้าชู้ไป มันก็แล้วแต่ว่าใครจะมองเป็นแบบไหน ซึ่งการแยกกันอยู่นี้ก็ยังไม่ได้ติดต่อพูดคุยกับน้องนัทและคุณแม่จินดาทันทีที่เกิดข่าวเพราะต้องไปทำงาน ซึ่งเป็นธุรกิจโรงแรมที่เชียงใหม่ ไม่ได้หลบหน้าใคร และก็กลับมาเพื่อถ่ายละคร ถ้าคิดหนีก็คงไม่มาให้สัมภาษณ์แบบนี้

เมื่อถามเรื่องบุคคลที่สามคือแฟนสาวของเปียร์ ธรณัฐ มัสยวานิช เต้าตอบว่าไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัวและไม่เคยคุยกันด้วยแค่รู้ว่าเป็นใคร แล้วถ้าเป็นแบบนั้นจริง น้องเค้าก็ควรจะมาพูดกับผม ไม่ควรไปพูดกับนัท เพราะนัทไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรด้วย

หลังจากนั้นเต้าก็ตอบคำถามเรื่องการถูกรุมทำร้ายหลังเลิกงานแต่งงานของธัญญา ซึ่งเต้ายอมรับว่ามีเรื่องกันจริงแต่เป็นเรื่องเข้าใจผิดไม่มีการทำร้ายเลือดตกยางออกกัน

ส่วนเรื่องที่จะถูกถอดออกจากพีธีเซ็นเตอร์ค่านั้น เต้าตอบว่ามันเป็นเรื่องภายในครอบครัว เป็นเรื่องของคนสองคน ไม่ใช่คดีที่เราไปทำผิดมา คิดว่าแบรนด์ต่างๆ ที่จ้างพีธีเซ็นเตอร์คงไม่เข้ามายุ่ง

ส่วนเรื่องเรือนหอที่หยุดสร้างนั้นไม่ได้หยุดเพราะเรื่องนัท แต่เป็นเพราะมีปัญหากับผู้รับเหมา จึงหยุดไว้ก่อน เพราะได้ลงทุนไปหลายล้านบาทแล้ว สุดท้ายเต้าก็ยังยืนยันว่ายังรักนัทอยู่ และจะทำให้ดีที่สุด ส่วนเรื่องทีนัทจะคืนดีด้วยหรือไม่ต้องไปถามนัทเอง

ส่วนนัท มีเรีย ยังเก็บตัวเงียบหลังจากนัทข่าวไปเฝ้ารอสัมภาษณ์ที่หน้าบ้าน ทางผู้จัดการส่วนตัว ออกมาตอบว่าตอนนี้นัท และครอบครัวต้องการพักผ่อน และนัทก็ได้ตอบคำถามไปหมดแล้ว ถ้าพร้อมเมื่อใดแล้วจะบอกเอง ส่วนนางจินดา บอกว่ายังไม่ทราบเรื่องว่าเต้าพูดอะไรบ้าง ถ้าเป็นไปได้อยากให้เต้ากลับบ้าน

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 37

พาดหัว เต้าปิดปากเรื่องนัท คนใกล้ตัวแฉ เตียงหักข้าว!

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

หลังจากที่มีข่าวเตียงร้าวของ นัท-เต้า ไปแต่ก็ยังไม่มียะไรคืบหน้า วันนี้ผู้สื่อข่าวไปเจอเต้าอีกครั้งที่งานเปิดกล่องละคร “เขยใหญ่สะใภ้เล็ก” ของบรอดคาซท์ เมื่อเห็นสีหน้าของเต้าดูยิ้มแย้มสดใส ก็เข้าไปถามเรื่องชีวิตส่วนตัว ว่าเป็นอย่างไร คืนดีกับนัทหรือยัง ความสัมพันธ์ไม่ดีขึ้นเลยหรือ...เต้าบอกว่าเรื่องชีวิตส่วนตัว ผมขอไม่บอกดีกว่า เคยบอกว่าจะบอกแค่ครั้งเดียวและครั้งสุดท้าย บางอย่างอยากเก็บไว้ส่วนตัวจริงๆ ผู้สื่อข่าวถาม เห็นว่าสุขภาพไม่ค่อยดีถึงขั้นเข้าโรงพยาบาล เต้าตอบว่า แคไปตรวจสุขภาพประจำปี และมีคนเห็นเต้าไปทะเลเบียนเพื่อจุดทะเลเบียนหย่า เต้าหัวเราะและบอกว่า ผมไปทำบัตรประชาชน เพราะอันเก่าหาย โอเคนะครับ... สถานการณ์ล่าสุด ได้ข่าวจากคนใกล้ตัวทั้งสองว่า คงจะไม่กลับมาคืนดีกันแน่

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 35

พาดหัว ‘นัท’ เลิกเศร้า! สดใสรับตำแหน่ง ‘ม่ายป้ายแดง’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

หลังจากชนเอาเพลงเศร้ามากมายขึ้นเวทีคอนเสิร์ต “คัพเวอร์ ไมท์ พอส” ตอน “ซัมเมอร์ บลู ซีซั่น” ของคลื่นกรีนเวฟ ซึ่งมีเพลง เรื่องเดียวที่อยู่ในใจ, ส่วนเกิน, รักเท่าไรก็ยังไม่พอ, คนเจ้าน้ำตา, และเพลง รักไม่ช่วยอะไรที่ทุกคนคิดว่านัทต้องร้องให้กับเพลงนี้ เพราะเพิ่งหย่าขาดกับสามี แต่นัทกลับแสดงอาการยิ้มแย้ม โดยผู้จัดงานบอกว่า อาจเป็นเพราะนัทสบายใจเหมือนเอาเขาออกจากอก

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 18

พาดหัว “มือที่สามป่วน นัท-เต๋า เตียงหัก อวสานรักต่างค่ายเหลือแค่เพื่อน หึง เต๋าโดน ต่อยหลังงานัญญา”

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

คู่รักดาราดังมีอันต้องเลิกรักครั้งนี้ถูกเปิดเผยที่สตูดิโอมนูสตาร์ ย่านเหม่งจ๋าย ขณะที่นัทได้อัศจรรย์การ แอน-นัทไม่จำกัด โดยนัท มีเรียให้สัมภาษณ์ด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม ว่าจริงๆ แล้วทุกครอบครัวมีปัญหา ตนก็มีปัญหา กันซึ่งเป็นปกติของครอบครัว แต่ข่าวออกมาเยอะหลายกระแส ตนเข้าใจว่าเป็นคนสาธารณะย่อมมีคนอยากรู้เรื่องส่วนตัว แต่เรื่องที่เป็นส่วนตัวมากๆ ก็อยากจะไม่เปิดเผย อยากให้ทุกคนรอดูต่อไปเรื่อยๆ และบางเรื่องอยากให้สื่อไปถามตัวเองเพราะมีหลายเรื่องที่นัทไม่ทราบข้อเท็จจริง และขอโทษสื่อที่ไม่สามารถให้คำตอบที่ชัดเจนได้ ขอเวลาอีกสักพัก ตอนนี้อยู่กับเต๋า และเปิดใจว่านัทกับเต๋าคุยกันได้ เราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เมื่อสอบถามเรื่องทีเต๋าถูกทำร้ายหลังไปร่วมงาน ัญญา ัญญา ว่าทราบหรือไม่ นัทตอบว่าไม่ทราบมาก่อนเพิ่งทราบวันนี้ แต่คิดว่าคงไม่เป็นอะไรมาก ช่วงนี้ตนไม่ว่างโทรหา เพราะทำงานเยอะและเต๋าน่าจะให้คำตอบได้ดีที่สุด และเมื่อถามว่า นัทแยกกันอยู่ใช่หรือไม่ นัทตอบว่ายังเจอกันอยู่แต่น้อยลง เรื่องนี้ไม่อยากให้เต๋าเป็นคนตอบ บางมุมที่เป็นเรื่องส่วนตัวจริงๆ ก็ตอบยาก ขอไม่ตอบคำถามนี้ เพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน

ส่วนเรื่องเบียร์ สรณัฐ มัสยวานิช ฝากอะไรให้นัทไปถึงเต๋านั้น น้องเค้าไม่ได้มีเจตนาไม่ดี แค่จะบอกอะไรบางอย่างเท่านั้นเท่าที่จับใจความได้คือเรื่องบุคคลที่สาม ตนไม่ยอมรับรู้อะไรมาก เพราะทำงานเยอะขอให้เต๋าเป็นคนตอบ และก็เป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้วไม่ใช่เรื่องอะไรที่ตนต้องมารับผิดชอบ เพราะตนไม่ได้เป็นคนทำ

ส่วนเต๋า สมชาย ผู้สื่อข่าวไม่สามารถติดต่อได้ ทราบเพียงแต่ว่าเต๋าได้เดินทางไปพักผ่อนที่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้สื่อข่าวรายงานเพิ่มเติมว่าหลังจากงานแต่งงานัญญา เต๋าได้มีเรื่องชกต่อยกันจริงแต่ไม่ทราบว่ามีการชกกับใคร

ส่วนเบียร์ สรณัฐ มัสยวานิชกล่าวว่ากรณีมีปัญหาเกี่ยวกับเต๋า สมชาย ว่าไม่ได้รู้จักพี่เต๋าเป็นการส่วนตัว ในงานงานตนเสร็จจากงานก็ไปเที่ยวต่อ ไม่รู้ว่าทำไมถึงมีข่าวแบบนี้ วันนั้นเจอพี่นัทก็แค่สวัสดี และตอนนี้ก็รู้สึกท้อว่าข่าวมันแรงมาก มีคนมาถามเยอะ ซึ่งตนก็ไม่จำเป็นต้องเคลียร์อะไรกับพี่เต๋า

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 13

พาดหัว ‘แท่ง-ศักดิ์สิทธิ์’ ใต้ข่าวเป็นมือที่สาม ครวญไม่เคยสนิทกับนัท

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ศักดิ์สิทธิ์ แห่งทอง งงกับข่าวที่ว่าตนเป็นมือที่ 3 ทำให้หนัก และเต่าแยกทางกัน ซึ่งเปิดเผยว่าไม่เคยรู้จักทั้งสองเป็นการส่วนตัวเลย ถ้าหากเป็นข่าวกับ อ้อม-พียดา อัครเศรณี ยังจะสมเหตุสมผลกว่า

ส่วนเต่าก็ตกเป็นข่าวว่าถูกรุมทำร้ายหลังงานแต่งงานของธัญญา ช่วงเกิดเหตุไม่คาดฝันเป็นงานปาร์ตี้ช่วงกลางดึกซึ่งไม่ทราบที่เกิดจากสาเหตุใดกันแน่ และมีข่าวว่า น้องกาย ลูกชาย อัมพล ลำพูน มีเรื่องเขม่นเต่า จนมีการเอาไวน์แดงสาดหน้ากัน ซึ่งนักข่าวได้โทรไปสอบถาม หนุ่ย อัมพล ได้กล่าวว่าพอทราบเรื่องแล้ววงมาก เพราะน้องกายอยู่กับตนตลอด ส่วนแท่งซึ่งไม่รู้เรื่องด้วยก็กลัวว่า นัท-เต่าจะเข้าใจผิดกัน และไม่ยอมให้ประชาชนเข้าใจผิด เพราะจะทำให้กระทบต่องานด้วย

ในวันเดียวกันที่ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ ทีมถ่ายละคร “คุณนายสายลับ” ได้มีกลุ่มนักข่าวมาทำข่าวกับ นัท มีเรีย โดยทางผู้จัดการส่วนตัวได้ออกมาพูดคุยกับนักข่าว ว่าห้ามตั้งคำถามเกี่ยวกับ เต่า เป็นอันขาด เพราะได้พูดไปหมดแล้ว เมื่อ นัท ออกมาให้สัมภาษณ์ ก็ตอบว่าเรื่องแต่ละเรื่องไม่มีมูลความจริงสักเรื่อง ทั้งเรื่องพี่แท่ง หรือคนที่เค้าม่าจิบ เพราะทำงานเสร็จก็กลับบ้านเลยทุกวัน ไม่มีเวลาไปพบใคร ส่วนสภาพจิตใจก็ดีเพราะทุกๆ คนให้กำลังใจ สำหรับที่ถามว่าคุณแม่เป็นอย่างไรบ้าง ก็ตอบได้ว่าไม่มีแม่คนไหนอยากเห็นลูกไม่มีความสุขแบบนี้

สำหรับเพื่อนๆ และพี่อูโสในวงการบินไทย ก็ไม่ยอมให้ความคิดเห็นอะไร ต่างกล่าวในทำนองเดียวกันว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องภายในครอบครัว จึงไม่อยากเข้าไปก้าวก่าย

ส่วนด้านวงการโฆษณา ก็มีข่าวว่าจะปลดทั้งคู่จากการเป็นพรีเซ็นเตอร์ ซึ่งทางเจ้าของสินค้าก็บอกว่าคงคงรอดดูท่าทีของทั้งคู่ก่อนเพราะบางสินค้าต้องใช้ทั้งคู่เป็นพรีเซ็นเตอร์ในลักษณะคู่รักหวานแหวว แต่ส่วนใหญ่ยังยืนยันไม่เปลี่ยนเพราะเน้นสินค้ามากกว่าตัวพรีเซ็นเตอร์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 18

พาดหัว สะพัดพระเอกมือที่ 3 ‘เต่า’ กลับลำ! ขอเคลียร์ ‘นัท’ เมียสาว เล่นละครด้วยกันจนใกล้ชิด ‘ป้าจี้’ วอนให้ทั้งสองสงบนิ่งอย่ามีเพชรแล้วอย่าให้หลุดมือ

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปที่โรงละคร แวงคอก เธียร์เตอร์ แอทเมโทรโพลิส เพื่อพบกับ อัจฉราพรรณ ไพบูลย์สุวรรณ หรือที่รู้จักกันดีว่า “ป้าจี้” หลังจากเสร็จการแสดงละครเวที “อลหม่านหลังบ้านทรายทอง” ว่าเรื่องที่เกิขึ้นนอยาก ทั้งคู่คุยกัน ทั้งคู่เป็นคนดี อยากให้มีสติก่อนจะทำอะไรแล้วปัญญาจะเกิด ผู้สื่อข่าวถามว่ารู้เรื่องที่เต่ามีกิ๊กบ้างมั๊ย ป้าจี้ กล่าวว่าเต่าเค้ารูปหล่อช่วยไม่ได้ที่จะมีคนเข้ามาหา แต่อย่าหวังไหว และฝากเต่าว่า “มีเพชรเม็ดงามแล้ว อย่าปล่อยให้หลุดมือนะลูกเต่า” ทางด้าน “พีเหน่ง” ผู้จัดการส่วนตัวเต่าบอกว่าตอนนี้เต่าอยู่เชียงใหม่ แล้ววันที่ 19 ธันวาคม เต่าจะกลับมาพูดคุยกับนัทก่อนแล้วจะแจ้งให้ทราบ

ผู้จัดการส่วนตัวของศิลปินคนหนึ่งเปิดเผยกับ “เดลินิวส์” เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในคืนงานแต่งงาน ธัญญาว่าเต่าถูกทำร้ายจริงกับวัยรุ่นไฮโซคนหนึ่งจนเต่าปากแตกเลือดออกซิบๆ อย่างไรก็ตามเรื่อง

มือที่สามที่เป็นข่าวกับนัทที่เป็นพระเอกละครชื่อดัง ซึ่งพระองค์เองดั่งกล่าวก็ให้สัมภาษณ์ว่านี่ก็อยู่แล้วว่าตนต้องถูกดึงมาเป็นข่าวและยืนยันว่าไม่รู้อะไรเลย

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 19

พาดหัว 'ไกรสร' วอนลูกกลับ 'น้องเพชร' หนีติดสาว เต้า-นัทแถลง 22 ธ.ค.

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

ความคืบหน้าของข่าวรักร้าง โดยนายแห่ง ผู้จัดการส่วนตัวของเต้า สมชาย ได้บอกกับผู้สื่อข่าวว่า เต้าจะเปิดแถลงการณ์อย่างเป็นทางการวันที่ 22 ธ.ค. เพราะวันนั้นมีคิวถ่ายละคร เรื่อง "พ่อแก่แม่ฉัน" ของค่าย เอทีเอ็ม มีเดีย ที่หมู่บ้านอริยาบุษบา ในซอยลาดพร้าว 130

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 18

พาดหัว 'เต้า' โผล่เคลียร์ 'นัท' เลิก-ไม่เลิก! ขอเป็นเรื่องสองคน

เนื้อหาข่าวโดยสรุป

เต้าย้ำ "ยังรักกันอยู่เหมือนเดิม" แต่ขอไปค้นหาตัวเองสักพัก และกล่าวขอบคุณ พี่อ๊อฟ-พี่แดง-ป้าจี ที่ให้กำลังใจมาตลอด และยึดถือไว้ว่าผลงานแต่งธัญญามีเรื่องกันจริงแต่ไม่ได้โดนรุม

โดยเมื่อเวลา 8.50 น. ในวันที่ 22 ธ.ค. เต้า-สมชาย ได้เดินทางพร้อมกับ ผู้จัดการส่วนตัว เหน่ง-เทพโยธิน และเพื่อนรุ่นน้องคนสนิท ซึ่งเจ้าตัวบอกว่าเป็นการเปิดให้สัมภาษณ์ไม่ใช่การแถลงข่าว บางเรื่องไม่อาจบอกได้เพราะเป็นเรื่องคนสองคน เรื่องในครอบครัว ความไม่อยากจะเอาออก ความไม่อยากเอาเข้า ผู้สื่อข่าวถามว่าไม่ถูกกับแม่ยายจริงหรือไม่ เต้าตอบว่า ผมสนิทกับคุณแม่ภรรยาผมดี ถ้าไม่อย่างนั้นคงไม่ได้แต่งงานกัน และที่ใครๆ มองว่าผมเจ้าชู้ ใครๆ ก็มองตนว่าเจ้าชู้มาตั้งแต่เข้าวงการแล้ว การที่ไปไหนแล้วมีคนชอบ หรือการที่เราสนิทสนมกับคนมีคอนเนคชั่น ซึ่งบางคนมองเป็นเจ้าชู้ไป

การที่เต้าออกมาให้สัมภาษณ์ช้า เพราะตนติดงานจริงๆ ที่เชียงใหม่ เป็นธุรกิจโรงแรม ถ้าคิดจะหนีหน้าจริงๆ วันนั้นก็คงไม่มาถ่ายละคร ส่วนเรื่องที่ไม่วิวาทกันหลังงานแต่งงานนั้น ตนยอมรับว่ามีเรื่องกันจริง แต่ก็ตกลงกันได้แบบลูกผู้ชาย เพียงแต่ตอนที่คนเข้ามาหามันเข้ามากันเยอะ และวันนั้นก็ถือโอกาสเหตุการณ์หนึ่งที่ลานจอดรถไม่ทราบว่าจะเอาเรื่องมาโยงกันหรือเปล่า แต่ไม่มีรุม ไม่มีอุ้ม

นักข่าวถามว่าที่แล้วมาทำไมติดต่อไม่ได้ เต้าตอบว่า ตนติดงาน แล้วมีสายเข้ามาตี 4 ตี 5 คงรับไม่ไหวเลย คิดว่าไว้มาตอบคำถามที่เดียวเลยดีกว่า ส่วนเรื่องบ้านที่ค้างไว้ ไม่เกี่ยวกับเรื่องนัทเลย ผมกำลังจะโดนโกงจากผู้รับเหมา จ่ายไปหลายล้านแล้วแต่ไปไม่ถึงไหน

เรื่องงานโฆษณาที่เต้ารับงาน เต้าบอกว่า ผมไม่ได้ทำผิดอะไร ไม่ได้ไปข่าใครผมกับนัทอาจจะดีขึ้น คงไม่มีผลอะไร สุดท้ายหลังจากนั้น ผู้สื่อข่าวพยายามติดต่อนัทแต่ไม่สามารถติดต่อได้ มีรายงานว่านัทเคลียร์งานทุกอย่างเรียบร้อยจนถึงสิ้นปีและงดรับงานทุกอย่างจนถึงสิ้นปีด้วย

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 18

พาดหัว ‘เต่า’ บัดไม้ได้เซ็นใบหย่า ‘นัท มีเรีย’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ยังคลุมเครือไม่กระจ่างสำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง คู่ดารา นัท-เต่า ที่มีข่าวรักร้าวมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้ว แต่มีข่าวว่าทั้งคู่ได้เซ็นใบหย่ากันแล้ว แต่เมื่อวันที่ 19 ม.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานจากกองละคร เรื่อง “เขยใหญ่ สะใภ้เล็ก” ที่บรอดคาซท์ไทยเทเลวิชั่น ซึ่งเต่าได้เดินทางมาร่วมบวงสรวงเปิดกล้องด้วย ผู้สื่อข่าวจึงถามถึงความสัมพันธ์ที่นิวคาราคาซังอยู่ เต่าตอบว่า “ชีวิตส่วนตัวขออนุญาตไม่บอก ขอพูดครั้งเดียวและครั้งสุดท้าย บางอย่างอาจจะเก็บเป็นเรื่องส่วนตัวบ้าง” ผู้สื่อข่าวถามว่าหน้าตาคุณสดใส ได้คุยกับนัทบ้างหรือเปล่า เต่าบอกว่า หน้าตาสดใสก็ดี แต่เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องส่วนตัว แล้วถามถึงเพลงใหม่ นัท “รักไม่ช่วยอะไร” เต่าฟังแล้วรู้สึกยังไม่ฟัง เต่าสวนกลับทันที ว่าดีครับ แต่ไม่อยากวิจารณ์งานของเค้า แล้วเพลงส่วนใหญ่ก็พูดถึงเรื่องความรักอยู่แล้ว แม้ผู้สื่อข่าวจะพยายามถามถึงเรื่องความสัมพันธ์ เต่าก็บอกว่าขออนุญาตไม่ตอบ ส่วนเรื่องที่ผมเข้าโรงพยาบาล ผมแค่เข้าไปตรวจสุขภาพประจำปีเท่านั้น ผู้สื่อข่าวถามว่าเห็นเต่าไปที่สำนักงานเขต เข้าไปเซ็นใบหย่าหรือเปล่า เต่าตอบเสียงเข้มว่า ผมไปทำบัตรประชาชน ไม่ได้ไปหย่า บัตรผมหายก่อนจะขอตัวกลับทันที

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2549 หน้า 1, 15

พาดหัว ปิดตำนานรักข้ามค่าย ‘เต่า’ หลบ! หลังจูงมือนัดจุด ‘หย่า’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ล่าสุดทางต้นสังกัดของนัทคือบริษัทแกรมมี่ ได้แจ้งว่าทั้งคู่ได้เดินทางไปจดทะเบียนหย่ากันแล้ว แต่ไม่ได้ระบุสถานที่และเวลา ซึ่งนัทข่าวจากทุกสื่อได้เดินทางไปยังเขตดุสิตเพราะได้ข่าวว่าทั้งคู่จะเดินทางมาจดทะเบียนหย่ากันแต่ก็เร็วแล้ว ต่อมาได้ข่าวว่า เต่าได้ขึ้นเครื่องเดินทางรอน้ำผู้ใหญ่ที่เชียงใหม่แล้ว และผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์แอน ทองประสม เพื่อนคนสนิท เชื่อว่า นัท เข้มแข็งพอที่จะเดินต่อไป ส่วนกบ-ปัทสรา บอกว่าเป็นบทเรียนการใช้ชีวิตคู่ของคนทั้งสอง ต่อมาที่สนามบินนานาชาติเชียงใหม่ นัทข่าวได้เดินทางไปรอทำข่าว เมื่อเต่าเห็นนัทข่าวก็รีบยกมือปิดหน้าหลบขึ้นรถออกนอกเมืองทันที

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2549 หน้า 1, 9

พาดหัว นัท-เต่า ยังไม่หย่า ทะเบียนราษฎรยัน 2 ฝ่ายเก็บตัวเงียบ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

หลังจากที่เคยนำเสนอไปว่านัทข่าวไปรอทำข่าวที่สำนักงานเขตแต่เร็วแล้วสองคู่รัก และทั้งคู่ต่างหลบ โดยเต่าไปเชียงใหม่ นัท เดินทางไปต่างประเทศ เกี่ยวกับเรื่องนี้ วันที่ 13 เม.ย ผู้สื่อข่าวได้ตรวจสอบข้อมูล

ทะเบียนราษฎร ซึ่งปัจจุบันข้อมูลออนไลน์ถึงกัน จากการตรวจสอบฐานข้อมูลปรากฏว่าทั้งคู่ยังมีสถานภาพสมรสกันอยู่ยังไม่ได้หย่าขาดเหมือนที่หนังสือพิมพ์บางฉบับรายงาน โดยเต๋ายังเก็บตัวเงียบที่เชียงใหม่ เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2549 หน้า 1, 12

พาดหัว เต๋านัดเมีย หย่าอีกรอบหลังช่วงเทศกาลสงกรานต์แต่อุป ไม่ยอมบอก'สถานที่'

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

เมื่อวันที่ 15 เม.ย. ผู้สื่อข่าวได้รายงานว่ เต๋ และเพื่อนในวงการจำนวนหนึ่งได้เดินทางขึ้นไปทำบุญอย่างเงียบๆ ในช่วงเทศกาลสงกรานต์และให้สัมภาษณ์สั้นๆ ว่า ตนไม่ได้หลบ หรือหนีหน้า เพียงแต่มาพักผ่อนและก็มาทำบุญ เต๋บอกว่าเหตุการณ์นี้ไม่ได้เป็นการโปรโมทเพลงให้มันเพราะไม่จำเป็นต้องเอาเรื่องครอบครัวมาทำแบบนี้ โดยภายหลังเทศกาลสงกรานต์เชื่อว่าทั้งสองจะนัดกันไปจดทะเบียนหย่ากันแบบเงียบๆ แต่ไม่บอกว่าวันใด หรือที่ไหน

กรณีข่าวคู่ ซาคริต แยมนาม และ จักจั่น อคัมย์สิริ สุวรรณสุข

ปี พ.ศ. 2549 มีข่าวการเลิกรา แยกทางของคู่รักดาราคือ ซาคริต แยมนาม และ จักจั่น อคัมย์สิริ สุวรรณสุข ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ได้ลงข่าว ดังนี้

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 37

พาดหัว 'คริต-จั่น' หมั้นเดือนหน้า 'บ๊อบบอย' ยืนยันแต่งงานอีก 2 ปี

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ข่าว หมั้นฟ้าผ่า ของซาคริต แยมนาม และ จักจั่น อคัมย์สิริ สุวรรณสุข เป็นที่ช็อคของวงการ เพราะฝ่ายหนึ่งเป็นพระเอกฉายา พระเอกไม้เลื้อย ที่เมื่อเล่นละครกับใครก็มีข่าวกับคนนั้นไปหมด ซึ่งซาคริตเองก็มีแฟนอยู่แล้วแต่ตอนนี้ก็ได้เปลี่ยนสภาพเป็นเพื่อนกัน เพิ่งเลิกมาได้เดือนกว่าๆ ซาคริตให้สัมภาษณ์ว่า ตนอยากแต่งงานมีครอบครัวสักที ส่วนจักจั่นเองก็เพิ่งเลิกกับนักร้องหนุ่ม โบ วงโอโซน และก็มาพบกันในกองถ่ายละคร "คนเล็กหักเหลี่ยมรัก" ทั้งคู่สนิทกันเร็วมาก และกลายเป็นความรักในที่สุด และทั้งคู่ยังไปหาบอย-สกลเกียรติ บอสเอ็กแซ็กท์ ซึ่งบอยก็ได้ตักเตือนเรื่องนั้นเรื่องนี้ก่อนจะให้พรแก่ทั้งคู่

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 11

พาดหัว ซาคริตกับจักจั่นแต่งงานแปลายปียันรู้จักกัน 4-5ปี รักซึ่มซั่มไม่รู้ตัว

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ซาคริตทำช็อกกันทั้งเมืองเมื่อยอมรับว่า จักจั่น เป็นตัวจริง หลังจากที่ดูใจกันได้เพียง 3 สัปดาห์ และได้ประกาศหมั้นกลางกองถ่ายละคร "คู่พิทักษ์รักเธอ" ทำให้เกิดเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์กัน เพราะซาคริตเพิ่งเลิกกับแฟนเก่าไฮโซ "กิง-นภมณี ไกรฤกษ์" เพื่อความกระจ่างซาคริตจึงจูงมือ จักจั่น แถลงข่าว ที่รัชดาภา

บาเร่ต์ ระหว่างที่ทั้งคู่ถ่ายละคร ผู้สื่อข่าวถามว่าทำไมถึงได้คลิกกันเร็วขนาดนี้ ชาคริตบอกว่าสำหรับตน เวลาไม่ใช่ตัวกำหนด บางคนดูกันนานๆ อาจจะไม่ใช่ก็ได้ ตนกับจ๊กจั่นรู้จักกันมา 4-5 ปีแล้วเป็นการเรียนรู้จากการเป็นเพื่อน และเริ่มเป็นความรักโดยไม่รู้ตัว

ผู้สื่อข่าวถามต่อว่าเวลาที่ผ่านมามีแต่คนรับรู้ว่าชาคริตคบกับแพนไฮโซ กิ่ง-นภมณี ไกรฤกษ์ และต่างคาดหวังว่าทั้งคู่จะแต่งงานกัน แต่กลับมีการเปลี่ยนตัวเจ้าสาวเป็นจ๊กจั่น แบบนี้จะมีคนมองว่าจ๊กจั่นเป็นมือที่สามหรือเปล่า ชาคริตตอบว่าเวลานี้ กิ่งเป็นเพื่อนที่ดีที่สุด ส่วนที่เลิกกันนั้นเราไม่จำเป็นต้องไปบอกใครว่าเราเลิก ตอนนี้อยากเคลียร์ให้จบเป็นเรื่องๆ

ถามว่าใช้เวลานานหรือไม่ในการคบหาดูใจ พระเอกชาคริตตอบว่า 3 อาทิตย์กว่าเท่านั้น และกำลังดูฤกษ์กันอยู่ส่วนงานหมั้นจะจัดแบบเรียบง่าย ให้ผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายได้รู้ และได้ถามจ๊กจั่น ว่าได้ทราบเรื่องความเจ้าชู้ของชาคริตบ้างหรือไม่ จ๊กจั่นตอบว่า ถ้ามองในความเห็นตนเอง ผู้ชายก็เจ้าชู้กันทุกคน สำหรับเรื่องหมั้นตอนแรกก็ตกใจ แต่มั่นใจในตัวของตัวเองเลยตกลงปลงใจ ผู้สื่อข่าวถามว่า ทั้งคู่เป็นสเปกของกันหรือเปล่า ชาคริตมองว่า ความรักเป็นสิ่งสวยงาม ความรักไม่ต้องมีเหตุผล ส่วนภรรยาที่คนมองว่าเป็นการโปรโมตละครนั้นไม่เป็นเรื่องจริง หากทำอย่างนั้น คุณบอย-ถกลเกียรติ คงจะฆ่าตนเป็นคนแรกแน่

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 31

พาดหัว 'จ๊กจั่น' หวานรัก

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ถ้าชาคริต แยมนาม คือ ฉายานาม “จรวดเจ้าชู้”... “จ๊กจั่น อคัมย์สิริ สุวรรณศุข” คือ “สนามบินสุวรรณภูมิ” ให้ชาคริตเอาจรวดลงจอด รักกันไม่กี่วันก็เตรียมแต่งงาน จ๊กจั่น ดังเพียงข้ามคืน ทั้งสังคมต่างซุบซิบ สิ่งไม่คาดฝันย่อมเกิดขึ้นได้ “พระเอกไม่เลื่อย” ทำไม่จึง “หยุดเลื่อย” บางคนก็พยากรณ์ว่าคู่นี้ เป็นรักที่รอวันเลิก ชาคริตแสดงความจริงใจด้วยการซื้อแหวนเพชร 2.9 กะรัต เอาไว้หมั้นจ๊กจั่น โดยงานแต่งงานจะจัดที่โรงแรมทั้งพิธีหมั้นและแต่งงานในวันเดียวกัน โดยวางแผนว่าจะยังไม่มีลูกทันทีแต่จะใช้ชีวิตคู่ 2 คนให้เต็มอิ่มก่อน

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 16

พาดหัว ชาคริต-จ๊กจั่น ลมงานวิวาห์ ยอมรับเลิกกันแล้วเหตุมือที่ 3 สาวไฮโซ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ข้อกวนการอีกครั้งสำหรับคู่ดาราชคริต-จ๊กจั่นที่เคยประกาศหมั้นสายฟ้อแลบ แต่ในที่สุดก็ล้มงานแต่งและเลิกกันไปเป็นที่สุด ซึ่งที่สตูดิโอมนตรี มีพิธีบวงทรวงเปิดกล่อง “ผู้กองเจ้าเสน่ห์” ที่จ๊กจั่นเป็นนางเอก ผู้สื่อข่าวถึงเรื่องแต่งงาน จ๊กจั่นบอกว่าไม่อยากพูดถึงงานแต่งงานอีก เพราะพูดไปมากแล้ว และเมื่อถามว่า

จะยังมีงานแต่งอยู่หรือไม่ จักจั่นไม่ขอพูด เพราะเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับคนอื่นด้วยไม่ขอพูด ยอมรับว่าห่างกัน เพราะต่างคนก็มีงานยุ่ง

ด้านชาคริตที่กำลังถ่ายละครเรื่อง “แสงสุริย์” ที่สวนหลวง ร.9 ก็ยอมรับว่าความสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงไม่เหมือนเดิมแล้ว และก็รู้สึกงงๆ ฝ่ายหญิงว่ายังไงก็ว่ากัน ส่วนงานแต่งจะยกเลิกหรือไม่ก็ต้องดูกันไป ผมทำงานทุกวัน พร้อมแต่งงาน ยังรักและห่วงอยู่เหมือนเดิม แต่ถ้าเราทำตามที่เราต้องการไม่ได้ เราก็ต้องตามใจเค้า

ผู้สื่อข่าวถามเรื่องมือที่ 3 ว่ามีเข้ามาเกี่ยวหรือไม่ ชาคริตตอบว่า จะมีได้ยังไงจะแต่งงานกันอยู่แล้วทุกอย่างเป็นการเขียนข่าวทั้งสิ้น ถามว่าคุยกับน้องมั้ย ตอบว่าถ้าโทรไปแล้วกวนเค้า ไม่ได้กว่า

ต่อมาจักจั่นมีอาการเครียดจากการทราบสัมภาษณ์ชาคริตจนที่งานต้องสั่งกำชับให้งดรับโทรศัพท์ นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าสาเหตุที่ร้ายวุ่นนั้นมาจากแฟนเก่าสาวไฮโซของชาคริต ที่ไปนั่งเฝ้าชาคริตที่กองละครเกือบทุกครั้ง

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19

พาดหัว จักจั่นเปิดใจงานวิวาห์ล้มแคบออกขอเลื่อน ‘งานแต่ง’ ออกไป ‘ชาคริต’ กลับเลิก
เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ที่กองละครเรื่อง “ผู้กองเจ้าเสน่ห์” โดยจักจั่นได้ให้สัมภาษณ์ว่าถึงเวลาที่ต้องพูด เพียงแต่ในวันที่ 24 ต.ค. ไม่อยากพูดเพราะเป็นวันเกิดของตัวเองและยังไม่เข้มแข็งพอที่จะพูด ตนไม่ดูข่าว หรืออ่านข่าวของชาคริตเลยมีแต่เพื่อนที่โทรมาเล่าและก็คุณแม่ก็เป็นกำลังใจ

ผู้สื่อข่าวถามว่าจริงหรือไม่ที่จักจั่นขอเลื่อนงานแต่งงาน จักจั่นตอบว่าจริงเพราะ พอได้รู้จักได้เรียนรู้ พบว่าหลายอย่างเข้ากันไม่ได้ทำให้ตัดสินใจหยุดความสัมพันธ์ไว้ตรงนี้ ซึ่งจั่นบอกว่าขอเลื่อนงานแต่งงานไปก่อน แต่ไม่ได้บอกว่าเลิกพีคริตบอกว่าหลังจากจั่นกลับจากอเมริกาจั่นก็เปลี่ยนไป ยืนยันทุกอย่างยังเหมือนเดิม ส่วนเรื่องมือที่ 3 ไม่มีแน่นอน ส่วนพีคริตจั่นไม่ทราบ เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่าชาคริตกลับไปคืนดีกับแฟนเก่าหรือเปล่าจักจั่นไม่ตอบอะไรแต่ร้องไห้บอกมาก่อนบอกว่าไม่ทราบจริงๆ บอกว่าครั้งนี้เป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุดในชีวิต ก่อนจะทำอะไรต้องคิดให้รอบคอบ

ผู้สื่อข่าวถามว่าชาคริตบอกว่าจั่นอยู่บ้านเค้า พอขอเลื่อนแต่งงานก็ชนของออกไปเลยทำให้เราเสียหายหรือเปล่า จักจั่นปฏิเสธว่าไม่ได้อยู่บ้านพีเค้าอยู่กับแม่วันไหนว่างก็ไปหาพีเค้า ไม่ก็ไปกองถ่าย คุณพีเค้าก็อยู่ด้วย เรื่องนี้ใครผิดใครถูกตอบไม่ได้แต่เรารู้ว่าเราทำอะไร ต้องอยู่ในโลกความจริงให้ได้ จากนั้นจักจั่นก็ขอตัวไปถ่ายละครต่อ

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 หน้า 1, 10

พาดหัว

จักจั่น-ข้า บวชชีพราหมณ์หนีชาคริต นุ่งหม้อขาว-ถือศีล ยอมรับรักล้มเหลว

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

หลังจากเจอมาสุ่มชีวิตความรักล่มสลาย บวกกับอายุใกล้เบญจเพสแล้วจึงตัดสินใจบวชชีพราหมณ์ ดาราสาวบอกว่าหลังจากเอ่ยปากเลื่อนแต่งงานก็ไม่ได้พูดกันอีกเลย ผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปวัดท่ากระเปือ เนื่องจากได้รับแจ้งว่าดาราสาวจะมาขอบวชชีพราหมณ์ที่วัดนี้ ต่อมาเวลา 17.45 น.จักจั่น ก็ได้เดินทางมาถึงที่วัดดาราสาวบอกว่าตั้งใจจะบวช 7 วัน แต่ติดงานเลยขอบวชแค่ 3 วัน จากนั้นจักจั่นได้กราบ นมัสการแจ้งความประสงค์ขอบวชซึ่งมีเพื่อนดาราไปร่วมงาน คือ “ครีม-เปรมสินี และไก่-มีสุข

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 หน้า 35

พาดหัว

‘จักจั่น’ รอวัน ‘เข้มแข็ง’ ธรรมชาติไม่โกรธไม่เกลียด ‘ชาคริต’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

จักจั่นบอกว่าไม่ใช่เพราะอกหักเลยต้องเข้าวัดแต่รู้ว่าจิตใจยังไม่สงบเวลาที่ใครพูดอะไร เลยอยากจะอยู่ เงียบๆ ที่ไหนสักแห่ง อีกอย่างเบญจเพสแล้วเลยทำบุญดีกว่า

ชีวิตเปลี่ยนไปหลังจากกลับอเมริกา

“จั่นไปทำบุญที่อเมริกา นั่งเครื่องบินนานเลยได้คิดอะไร คิดว่าน่าจะลองมาคุยกัน”

ตั้งใจจะกลับมาคุยกับชาคริต

“จั่นแค่ออกจะเลื่อน ไม่ได้บอกว่าหยุด”

แต่ประเด็นเปลี่ยนเป็นเลิก คิดใหม่ว่าวัตถุประสงค์เปลี่ยนไป

“มันก็เปลี่ยนไปแล้ว ในเมื่อเข้าใจไม่ตรงกันก็ถอยออกมา ดีกว่าฝัน”

โกรธไหม?

“ไม่ค่ะ หยุดตรงนี้ดีกว่ามันและแต่งไปแล้วต้องเลิก”

เคยคิดจะหนีไปพักใจที่อเมริกาสักพักไหม?

“ยอมรับว่าคิดช่วงที่อ่อนแอ แต่ก็คิดว่าเราไม่ควรหนีปัญหา ถ้าเราหนีใครละที่ต้องมาแก้ในเมื่อกล้าทำก็ ต้องกล้ารับ”

ความรักครั้งนี้ให้ข้อคิดอะไร?

“ต่อไปจะทำอะไรต้องรอบคอบ มองหลายด้าน และมีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น”

วันนี้ทำใจได้หรือยัง?

“ก็ไม่ได้ให้คะแนนตัวเองว่าเท่าไรแล้ว แต่เหตุการณ์ก็ทำให้เราโตขึ้น รู้จักการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น”

คิดถึงชาคริตบ้างไหม?

“ก็มีบ้างเป็นปกติ เวลาที่ผ่านมาก็ผูกพัน”

ของที่ให้แทนใจยังมีไหม?

“มีแหวน แต่ไม่ได้เอามา อยู่ที่พี่เค้า จันไม่ได้เอาอะไรออกมา อยากเก็บความรู้สึกดีๆ ไว้ในความทรงจำ”

ไม่ยการ้องให้อีกใช่ไหม?

ตอนนี้เปิดเพลงอะไรก็โดนหมด เหมือนทุกเพลงแต่งมาเพื่อเรา ยการ้องให้ก็ร้อง จันว่าน้ำตาไม่เคยโกหกเรา”

ชีวิตต่อจากนี้?

“รักตัวเอง รักครอบครัว สนุกกับงาน ยการเรียนต่อปริญญาโท”

หากเจอชาคริตยังร่วมงานกันได้ไหม?

“ก็ร่วมงานกันได้ ไม่โกรธ แต่รอให้เราเข้มแข็งก่อน”

เคยคิดไหมความรักจะเป็นแบบนี้?

“แรกๆ ไม่คิด หลังๆ เริ่มมีแว็บๆ แต่จันก็ทำดีที่สุดแล้ว”

รักคำเดียวไม่สามารถช่วยทุกอย่างได้?

“ใช่ค่ะ ต้องยอมรับว่าที่ผ่านมาเราตัดสินใจเร็วเกินไป ใช้แต่คำว่ารักไม่ได้คำนึงถึงเหตุการณ์ในชีวิตร่วมกัน”

ทำดีที่สุดแล้ว?

“สำหรับจันแล้ว จันทำดีที่สุดเท่าที่ผู้หญิงคนหนึ่งจะทำให้ผู้ชายคนหนึ่งได้ แต่ผู้ชายคนนั้นกลับไม่ใช่คนที่ดีที่สุดสำหรับจัน”

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2549 หน้า 37

พาดหัว เคยไม่ไหว ‘ชาคริต’ ระเบิด! พุดเสียงสั้นน้ำตาคลอ อย่าทำแม่เจ็บ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ตั้งแต่สัมภาษณ์การล่่งงานวิวาห์ พระเอกไม้เลื้อย ถูกมองในแง่ลบไปเลย พอเจอในงานแถลงข่าวของเอ็กแซ็กท์ ชาคริตก็เหมือนยการจะระเบิดออกมาเหมือนกัน เริ่มจากคุยกับจันบ้างไหม ชาคริตตอบว่า “เมื่อเขาพร้อม ผมทำงานตลอด 7 วัน” ความสัมพันธ์เป็นยังไงบ้าง “ผมก็ตอบไปแล้วยังไงก็เป็นการตัดสินใจของเค้า เราต้องโทษตัวเองก่อน และเรื่องทีนอนอยู่บ้านเดียวกัน ผมไม่ยกาด่านะพี่ ทำไมต้องทำร้ายคนคนหนึ่งแบบนี้ พวกพี่ถามผมเองว่าอยู่ด้วยกันหรือ ผมตอบคำเดียวว่าครับ มีนักข่าวโทรไปหาผมขอสัมภาษณ์ บอกผมโดนโจมตีอยากให้ออกอะไรบ้าง พวกพี่บอกเข้าใจผม แต่สิ่งที่คุณกำลังทำและที่ให้คุณทำละ ผมเหนื่อยแล้วกับการตื่นมาเห็นแม่ร้องไห้ ผมเจ็บเป็นนะ ผมเป็นผู้ชายจะปล่อยให้ผู้หญิงโดนด่าหรือไม่มีทางเพราะเวลาที่ผมพูดอะไรไปก็ไม่ได้เขียนตามที่พูด ช่างมันเถอะ ผมทำอะไรได้ผมได้ในเชิงการแสดงแต่อย่ามาทำร้ายแม่ผม ผมมีแม่คนเดียว พ่อผมทิ้งแม่ไป 7 วันก่อนผมคลอด คุณคิดว่าผมอยากเป็นแบบพ่อผม

เหรอ แม่ผมเลี้ยงผมมาตลอด 28 ปี ผมอยากมีครอบครัว และอยากทำให้มันถูก แต่สิ่งที่ผมทำคือโดนพวก
คุณด่า

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 15

พาดหัว แพร์สะพัด ชาคริตเตรียมหมั้นจ๊กจั่น

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

เมื่อวันที่ 12 พ.ค. มีข่าวแพร์สะพัดว่าพระเอกชาคริต จะประกาศหมั้นสายฟ้าแลบกับดาราสาวรุ่นน้อง
จ๊กจั่น-อศัมย์สิริ

ทีมงานของเอ็กแซ็กท์ได้บอกว่าสัปดาห์ที่ผ่านมา จ๊กจั่นได้ไปพบผู้ใหญ่ของทางเอ็กแซ็กท์เพื่อขออนุญาตจัด
งานหมั้น ท่ามกลางความตลกตะลึงและได้ถูกทักท้วงว่าเร็วไปหรือเปล่า ต่อมาถกเถียงกันได้โทรศัพท์ไปถาม
ชาคริต แต่ได้คำตอบสั้นๆ ว่า เรื่องทั้งหมดจะให้สัมภาษณ์วันอาทิตย์นี้ หลังจากเป็นข่าวทั้งคู่ก็ไม่รับ
โทรศัพท์ เก็บตัวเงียบ

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 10

พาดหัว 'ชาคริต-จ๊กจั่น' หมั้นฟ้าแลบ 2 ปีแต่ง

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

หลังจากที่มีข่าวอื้อฮาวของพระเอกหนุ่มรูปหล่อ ชาคริต แย้มนาม และจ๊กจั่น-อศัมย์สิริ เตรียมประกาศหมั้น
สายฟ้าแลบ

สำหรับเรื่องนี้ บอย-ถกเถียง วิวรรธร ผู้บริหารบริษัทเอ็กแซ็กท์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อวันที่ 8 พ.ค.ที่ผ่านมา
ทั้งคู่ ได้โทรศัพท์มานัดตนปรึกษาเรื่องการหมั้นหมยที่มีในเดือนหน้า ตนไม่ได้เป็นผู้หลักผู้ใหญ่งาน
แต่ง แต่เป็นการแจ้งให้ทราบเท่านั้น

ส่วนเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ยากให้มองว่าเป็นการโปรโมตละคร ไม่อยากให้มองเป็นเรื่องธุรกิจมากเกินไป มันเป็น
จิตใจของคนสองคน ในความรู้สึกของตนดีใจที่คนสองคนรักกัน

ส่วนแฟนเก่าของจ๊กจั่น ธนากร ชินกูล บอกว่าเพิ่งรู้ข่าวเมื่อ 2 วันก่อนก็ตกใจ ถามว่าเร็วไปไหม ไม่ขอตอบ
แต่ถ้าเขาเรียนจบแล้วมีงานทำก็โอเค และก็ขอแสดงความยินดีด้วย

ทั้งนี้ทั้งคู่ได้นัดแถลงข่าว ที่ร้าน ป.กุ่มเผา รัชดาวันที่ 14 พ.ค. เวลา 10.00 น. โดยจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับ
ข่าวเหนือความคาดหมายนี้

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 19

พาดหัว พระเอกชาคริตหมั้นสายฟ้าแลบกับนางเอกจ๊กจั่น ยันไม่เกี่ยวเบนโล

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

“จ๊กจั่น” ยอมรับว่าวิวาทล้มแล้ว หลังจากประกาศหมั้นสายฟ้าแลบไปเมื่อกลางปี และจะจัดงานแต่งงานปีหน้า ส่วนตัวไม่กดดัน อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ส่วนพระเอกหนุ่ม ชาคริต ยอมรับว่า นางเอกบอกลีกหลังกลับจากอเมริกา และทำงานจนไม่มีเวลาให้ เมื่อถามว่ากลับไปคุยกับแฟนเก่าหรือเปล่า ชาคริตตอบว่าใครจะมาบ้ากับคนที่กำลังจะแต่งงาน

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2549 หน้า 1, 15

พาดหัว ‘จ๊กจั่น’ ปล่อยโฮ เปล่าบอกลีก ‘ชาคริต’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

จ๊กจั่น เปิดใจทั้งน้ำตา ไม่ได้บอกลีกกับชาคริตแบบที่เป็นข่าว แค่ขอเลื่อนงานแต่ง แต่ฝ่ายชายเข้าใจผิดเลยเป็นล่มวิวาท ตอนนั้นยังห่วงอยู่ เรื่องนี้ไม่มีใครผิดใครถูก จั่นทำดีที่สุดเท่าที่จะทำให้ผู้ชายคนหนึ่งได้ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเหมือนกับที่ชาคริตบอก และก็ไม่เคยขนเสื้อผ้าไปอยู่บ้านฝ่ายชายเลย

กรณีข่าวคู่ โดม-ปกรณ ลัม และ พลอย เอมมาลย์ บุญยศักดิ์

กรณีข่าวคู่ โดม-ปกรณ ลัม และ พลอย เอมมาลย์ บุญยศักดิ์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 12

พาดหัว อ.ลักษณะยันพลอยเลิกโดมแล้วจะดี งานจะไหลมา เตือนอีก2สาวแบ่งกับพิตต้า ต้องระวังให้ดี

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

โดมเปิดใจรับแยกทางกับนางเอกสาวพลอยแล้วโดยไม่ได้บอกเหตุผลที่ทำให้ต้องเลิกรากัน และปิดเรื่องมือที่3 ว่าไม่เกี่ยวกับ ม.ร.ว.ศรีคำรุ้ง ยุคล หรือคุณแม่มุม ด้านพลอย-เอมมาลย์ไม่ขอเอ่ยเหตุที่ต้องเลิกและขอเวลาจัดการเรื่องราวกันเอง และอย่ามากดดัน และก็รู้สึกปลงเพราะอายุจะเข้าเบญจเพสทั้งที่หมั้นทำบุญแต่ก็มาเจออุบัติเหตุหกล้มเอ็นข้อมือฉีก จึงอยากให้ทุกคนช่วยอวยพรให้สิ่งเลวร้ายผ่านพ้นไปจากชีวิต ด้าน อ.ลักษณะบอกว่าดูดวงตามพื้นดวงชะตาไม่ได้แข่งให้เลิก

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19

พาดหัว มาร์ท-กฤษฎาแจงไม่ได้เป็นมือที่สาม ‘โดม-พลอย’ แยกได้ข่าวซุบซิบ ‘ม้ว’
หว่าเล่นผีผ้าห่ม

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

กลายเป็นเรื่องทอล์ก ออฟ เดอะทาวน์ ไปกรณีโดมประกาศเลิกกับพลอย หลังคบหากันมา3ปีถึงขั้นวางแผนแต่งงาน โดยหลายฝ่ายต่างหาสาเหตุการเลิกว่าอาจมาจาก “แมงมุม” หรือคนที่มีอักษรย่อ “ผีผ้าห่ม” ระหว่างพลอยกับ มาร์ท-กฤษฎา พรโรจน์ พระเอกหนุ่มวิกช่อง 3

ต่อมาผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์มาร์ทในวันที่3พ.ค. สำหรับเรื่องนี้ มาร์ทยอมรับว่าสนิทกับพลอยเพราะร่วมงานกัน ในละครเรื่อง “เมื่อดอกรักบาน” สำหรับเรื่องที่ตนเป็นมือที่ 3 นั้นไม่ใช่เป็นเพราะเอาเรื่องมาโยงกัน และตนกับพลอยก็เป็นเพื่อนร่วมงานกัน ตนไม่ได้รู้จักโดมเป็นการส่วนตัว ไม่รู้จะเคลียร์อย่างไร เรื่องของคนสองคนให้เค้าเคลียร์กันเอง

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 25

พาดหัว ‘พลอย’ รักรอคิว

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

พลอย-เมอมมาลัย เพิ่งถูกแฟนหนุ่มสลัดรัก ความรักนั้นเปลี่ยนนิสัยพลอยไปหลายอย่างจากที่เคยขี้อิน ก็เลิกขี้น เพราะรักโดม หลังๆ แม้จะมีข่าวต่างๆ พลอยก็จะคอยตอบโต้ อย่าง “หมอบปากหมา” แต่หมอก็ยังยืนยันกระแสคำทำนาย แถมทักว่าพลอยต้องแต่งงานถึงสามครั้งเพราะทำบุญร่วมชาติกับผู้ชายสามคน ตอนนั้นพลอยอายุ 25 เบญจเพสพอดีเลยทำบุญมากเป็นพิเศษ แต่ก็ยังไม่วายเจ็บ ทั้งแผลกาย แผลใจ โดย อ.ลักษณะยังส่งท้ายว่า พลอยเลิกโดมจะดี เงินจะไหลมาเทมา เพราะดวงพลอยเหมือนจิ้งจัน

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 35

พาดหัว คู่กันแล้ว ไม่แคล้วกัน ‘โดม-พลอย’ หวานกว่าเก่า

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

คู่กันแล้วยอมไม่แคล้วกัน ถ้าได้เห็นโดมหัวอุกขนมมาให้พลอย ระหว่างถ่ายแพชั่นสุดเซ็กซี่ให้ อิน แม็กกาซีน “จริงเราก็ยังรักกัน แค่ออยมาตั้งหลัก พี่โดมยังมารับไปทานข้าว มาบอกรัก บอกคิดถึงเหมือนเดิม และพลอยก็รักพี่โดมมากขึ้น บอกได้ว่าเรากลับมารักกันเหมือนเดิมแล้ว” ที่ผ่านมาก็ให้มันผ่านไป เราแค่พูดว่าจะทำอะไรกับอนาคตของเราดี เท่านั้นก็พอแล้ว

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2550 หน้า 35

พาดหัว เปิดอก ‘คุณแมงมุม’ สาวไฮโซแสนแค้นเชี่ยวชาญ!

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ตกเป็นจำเลยสังคม ว่าเป็นมือที่สามที่ทำให้ความรักของโดม-พลอยขาดสะบั้น “คุณแมงมุมเลือกที่จะหลบมากกว่าชน จนมาให้สัมภาษณ์เมื่อมาถ่ายแบบให้นิตยสาร FAME ว่ารู้สึกแยกับข่าวที่ออกมา เสียใจนะว่าเราไปทำอะไรทำตอนไหน มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งยกคำพูดมาเลย ทั้งที่แมงมุมไม่เคยไปสัมภาษณ์ ถ้าพี่

ยืนยันก็ไปเอาเทปสัมภาษณ์มายืนยันหน่อย คุณพ่อคุณแม่ก็เป็นห่วง เพราะแมงมุมยังเด็กมากกับสังคมนี้ เบื่อกับที่ต้องเจอข่าวแบบนี้บ่อย แมงมุมมีเพื่อนผู้ชายเยอะ เพราะนิสัยแมงมุมเป็นแบบนี้เลยมีเพื่อนผู้หญิงน้อย

เวลาเจอข่าวแรงๆ แมงมุมก็จะนิ่งๆ ไม่พูดอะไรเพราะพูดไปแล้วกระทบหลายคน และก็ไมเกร็งนะที่เป็นข่าว แต่สงสารคนที่เป็นข่าวด้วยมากกว่า และตอนนี้ก็ยังไม่เห็น ถ้ามีก็เห็นแล้วเพราะแมงมุมไม่ได้เป็นคนปิดอะไร และตอนนี้แมงมุมก็ยังเด็กอยู่เป็นคนเขื่องง่าย คิดเสมอว่าเราไม่โกหก แล้วเค้าจะเอาเหตุผลอะไรมาโกหกเรา แต่แน่ละ เอามาใช้กับสังคมนี้ไม่ได้

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 37

พาดหัว 'โดม-พลอย' สะสมบุญออกตัวเปล่า 'เสริมดวงรัก'

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ตั้งแต่กลับมารักกันอีกครั้ง โดม-พลอยก็ใช้ชีวิตระมัดระวังขึ้น ล่าสุดไปช่วยน้องๆ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ที่เห็นว่าหมั่นไปทำบุญเพราะอยากให้อายุยืนยาว ทุกวันนี้เราก็ให้กำลังใจกัน เป็นห่วงสุขภาพกันทว่ากันไปทำบุญ ก็ไม่ได้หวังผลอะไร ขอให้การทำงานราบรื่น และตอนนี้คุณแม่โดมเป็นโรคไตก็ขอให้คุณแม่หายไวๆ

กรณีข่าวคู่ โดม-ปกรณ์ ลัม และ พลอย เอมมาลย์ บุญยศักดิ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2550 หน้า 32

พาดหัว 'โดม' ลั่นห่างแต่ตัว หัวใจฝากไว้ที่ 'พลอย'

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

สำหรับหนุ่มโดมเจ้าของเพลง "ยินดี" อัลบั้มชุด "โนโลโก้" และก็มีข่าวเดี่ยวรักเดี่ยวเลิก "กามเทพตัวดำ" จึงจับโดมมานั่งสัมภาษณ์ ถ้ามองงานช่วงนี้ออกคอนเสิร์ตส่วนใหญ่ เพลงชุดนี้พีคแบ็คดีมาก เรื่องความรักตอนนี้ราบรื่นดี ต่างคนต่างทำงานอยากก้าวหน้าในอาชีพ เรื่องดูแลความรักนั้น เราต่างก็ทำงานกันตั้งแต่เด็กอยู่แล้วทั้งคู่ ตั้งแต่รู้จักกันก็คุยกัน เข้าใจกันว่าเวลางานเข้ามาเยอะๆ จะไม่มีเวลาเจอกัน ก็จะใช้โทรศัพท์คุยกัน การที่มีข่าวบ่อยๆ ไม่มีส่วนให้รักร้างเพราะผมจะอยู่หนึ่งๆ ไม่อยากวนน้ำให้ขุ่น เวลาผ่านไปมันก็ตกตะกอนเอง

เรื่องอนาคตนั้นอยากทำอัลบั้มโนโลโก้ให้ดี ทำงานให้ดีกว่า ส่วนความรักก็ปล่อยให้มันดำเนินไปในทิศทางของมัน สุดท้ายคิดว่าเรื่องรักๆ เลิกๆ ไม่ได้มีแต่วงการบันเทิงมันมีทุกสังคม มันเป็นเรื่องธรรมดา มีเกิดก็มีดับ มีรักก็มีเลิก ถ้าเรามั่นใจในรักแล้วก็น่าจะประคับประคองไปให้ดี

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2550 หน้า 36

พาดหัว จับ 'มดดำ' โยงมือที่ 4 'แมงมุม-โดม-พลอย'

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

โยงพิ้วพันในรักสามเส้า โดม-ปกรณ ลัม พลอย-แอมมาลย์ และแมงมุ่ม-ศรีคำรุ่ง ยุคล ที่เป็นข่าวว่า “มดดำ” เป็นคนแนะนำให้ทั้งคู่พูดคุยกัน ทำให้ดีใจ และพิธีกรชื่อดังต้องรีบออกมาแก้ว่าไม่เป็นความจริง จริงอยู่ที่สนิทกับแมงมุ่ม แต่มดดำจะเข้ายุ่งเรื่องส่วนตัวได้อย่างไร และมดดำก็รู้จักกับพลอยด้วย ถ้าทำอย่างนั้น พลอยเอาตายแน่ คนเขียนข่าวนี้มันวะ มดดำกล่าว

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15

พาดหัว ‘โดม-พลอย’ รักสะบันงัมพันธมิตรร้ายแยกทาง ‘นางเอก’ ดัง

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

โดม ประกาศยุติความสัมพันธ์พลอย หลังคบหากันมา 3 ปี ระบุไม่ได้ทะเลาะกันแต่ยุติเป็นแฟนกัน ไม่เกี่ยวเรื่องมือที่3 ด้านพลอยเก็บตัวเงียบไม่ขอพบใคร โดยก่อนที่รักจะมีปัญหา มีข่าวว่าพลอยแอบมีสัมพันธ์กับพระเอกหน้าใหม่ จนเจ้าตัวต้องรีบออกมาแก้ข่าว ส่วนโดมก็มีข่าวแอบก๊อ๊กก๊อ๊กกับ แมงมุ่ม ลูกสาวผู้กำกับชื่อดังซึ่งโดมก็ออกมายืนยันว่าเป็นเพียงพี่น้องเท่านั้น

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 14

พาดหัว รักสะบันงัม หม่อมโดม พลอยเก็บตัว แมงมุ่มปิดปากมือที่3

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

พลอย ยังเก็บตัวเงียบ มีเพียงแม่ออกมาไว้อาลัยตอนนี้ลูกสาวยังกินดีอยู่ดี ไม่ได้เข้าโรงพยาบาล เพราะเรื่องที่เล็กกัน ส่วนคนใกล้ชิดคุณแมงมุ่ม บอกว่าสนิทกับโดมจริงแต่เกิดหลังจากที่โดมออกจากชีวิตพลอยแล้ว แปล่าเป็นมือที่3 ขณะที่หมอลักษณ์ พันธจง แจงว่าเป็นข้อพิพาทค่าพยากรณ์ ไม่ได้ใส่ใจกับคำทำนาย ถ้าพลอยมาถามวิธีแก้ไขจะดีกว่าออกมาด่า และบอกว่ันบจกนี้ดวงพลอยจะดีมาก ๆ เพราะเป็นเด็กกตัญญู

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15

พาดหัว พลอยเปิดใจ เบญจเพส-รักร้าย-ดวงตก เอ็นมือฉีกซ้ำ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

พลอยเปิดใจรักร้ายกับโดมเป็นครั้งแรก โดยบอกว่าเป็นช่วงเบญจเพส ขณะเดินทางไปเป็นดารารับเชิญในรายการรถโรงเรียนที่โคราช ในสภาพพันผ้าเพราะเอ็นข้อมือฉีก พร้อมแซวนักข่าวว่าขนาดหนีมาในป่าในเขายังตามมาอีก และเผยว่าเรื่องรักกับโดมต้องปล่อยไปตามธรรมชาติ และขอไม่พูดให้ใครรู้เพราะเป็นเรื่องคนสองคนไม่อยากให้ใครเสียหาย และทุกวันนี้ก็ยังคุยกันอยู่

เดลินิวส์ ฉบับวันที่13 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 2

พาดหัว 'พลอย' ย้ำกับ 'พีโดม' เหลือแค่เพื่อน

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ที่ห้างสรรพสินค้า สยามพารากอน ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์ พลอยหลังจากที่เป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่ง โดยพลอยบอกว่าเธอรักกัน ส่วนสาเหตุขอเป็นเรื่องของพีโดมกับพลอยพลอยเครียดกับข่าวนี้มาเป็นอาทิตย์แล้ว เรื่องความสัมพันธ์นั้น ก็บอกได้ว่าเรายังรักกันอยู่ ก็ยังพูดคุยกันทุกวัน แม้ว่าฐานะเราจะไม่ใช่แฟนกันแล้ว พร้อมกับโชว์ข้อนิ้วที่ไม่ได้กรีดข้อมือตัวเองอย่างที่พีโดม

เดลินิวส์ ฉบับวันที่31 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 หน้า 31

พาดหัว 'ท่านม้าย' ย้ำ 'โดม' หลอกจีบ 'แมงมุม'

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ท่านม้ายให้สัมภาษณ์ในงานเปิดตัวภาพยนตร์ เท่ง โหม่งคนมาหาเสีย โดยบอกว่าเป็นเรื่องธรรมดา แมงมุมก็อายุ23แล้วจะมีคนมาจีบก็เป็นเรื่องธรรมดา ก็เห็นเค้าบอกว่าเลิกกับแฟนแล้ว แต่พอรู้ว่ายังไม่เลิกกับแฟน พอก็เลยให้เลิก และยืนยันลูกไม่ใช่มีที่3 โดมเข้ามาจีบเอง และบอกว่า แนะนำให้ดูให้ดีว่าใครที่มาจีบบอกว่าเพ็งเล็ก อย่าเอาคำว่าเป็นดารามาบังหน้า ฉันทักบอกแค่ว่าวันหนึ่งก็ต้องเป็นผู้กำกับแล้วนะ ตรงนี้ก็เป็นการประสาทรักชีวิตอันหนึ่ง

เดลินิวส์ ฉบับวันที่26 มิถุนายน พ.ศ. 2550 หน้า 35

พาดหัว เดี่ยวรักเดี่ยวเล็ก โดม-พลอย ชวดงาน

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ด้วยกระแส รักๆ เลิกๆ ของโดม พลอย อาจจะทำให้โปรเจกต์หนังรักของ ต้อม ยุทธเลิศ เพราะบอสใหญ่วิสูตร พูลวรลักษณ์ หวั่นว่าข่าวจะกระทบหนัง เพราะหนังรักนั้นพลอยต้องเล่นคู่กับโดม แต่ด้วยความรักของโดม-พลอยดูไม่มั่นคง พลอยยอมรับว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เพราะเราสนใจกันทั้งคู่ ซึ่งตอนนี้อยู่ในขั้นคุยกันก่อน ส่วนเรื่องพีโดมโก่งค่าตัวนั้นไม่เป็นความจริง

กรณีข่าวคู่ บุ่ม-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และ วีรพงศ์ พิพิชสุขสันต์

กรณีข่าวคู่ บุ่ม-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และ วีรพงศ์ พิพิชสุขสันต์ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 19

พาดหัว บุ่ม-ปนัดดา รับเตี้ยงหักเล็กผัว ผแยกกันอยู่มา3-4เดือนแล้ว

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

นุ้ม-ปนัดดาจับปิดฉากความรัก3ปีแล้ว ยอมรับแยกกันอยู่กับสามี3-4เดือน แล้วหอบลูกสาว น้องอันดามัน ไปเลี้ยงเองที่คอนโด บอกไม่มีเรื่องมือที่3 แต่เป็นเรื่องไลฟ์สไตล์คนละแบบ แม้จะพยายามแล้วแต่เอาไม่อยู่ จนต้องแยกทาง ไม่มีการแบ่งสมบัติ เพราะไม่ได้จดทะเบียน ตอนนี้อยู่ทำงานหาเงินเลี้ยงลูก

พาดหัว นุ้ม-ปนัดดาแฉนาที่เตียงหัก

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

นุ้ม-ปนัดดาอย่าเหตุเล็กกับสามี ได้ทุกข่าวทั้งเรื่องที่ชอบกับครอบครัวฝ่ายชายไม่ได้ และให้กำเนิดลูกสาว ไม่ใช่ลูกชาย แต่ยอมรับทะเลาะกันรุนแรง และถอดแหวนหมั้นคืนโดยถอดจากนิ้วสามีเอง อยากจะกลับมาอยู่พร้อมหน้าอีก แต่ความคิดของแต่ละคนสวนทางแม้แต่ที่เรียนของลูก ตนเตรียมร่างสัญญาให้อดีดสามี ส่งเสียลูกจนอายุ 20

กรณีข่าวคู่ นุ้ม-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และ วีรพงศ์ พิพิชสุขสันต์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 14

พาดหัว ซ็อกกรักล้ม'นุ้ม-ปนัดดา'เตียงหักเปิดใจย้ำไร้มือที่3แทรก

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

นุ้ม-ปนัดดา ประกาศว่าเตียงหักแล้ว เผยว่าชีวิตคู่กับสามีนักธุรกิจไปไม่รอด เพราะชีวิตแตกต่างกันมาก พยายามปรับตัวเข้าหาแต่ไม่สำเร็จ รับว่าแยกกันอยู่เกือบ2เดือนแล้ว ตอนแรกกลัวว่าสื่อจะรู้แต่ครอบครัว ให้กำลังใจบอกว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องยอมรับความจริง บอกว่าโอกาสจะกลับมาเป็นเหมือนเดิม ยาก แต่ก็จะเป็นทั้งพ่อและแม่ดูแลลูกให้ดี

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15

พาดหัว 'นุ้ม-ปนัดดา' อุ้มลูกแฉปมรักร้าง! 'กงสี' ทำความสัมพันธ์ระงับ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

นุ้ม-ปนัดดา อุ้มลูกแฉสาเหตุเตียงหัก เกิดจากปัญหาหลายอย่าง เช่น กรณีฝ่ายชายเป็นคนจีน บอกว่าจะให้หยุดงานบ้านเหิงไปช่วยงานกงสีคงไม่ได้ ส่วนน้องอันดามัน ตนจะดูแลเอง แต่ไม่ปิดกั้นพ่อหากจะพบลูก และยินดีหากฝ่ายชายจะมีครอบครัวใหม่ แต่ก็ยังหวังว่าจะกลับมาเหมือนเดิม

กรณีข่าวคู่ โบ-ชยาดา และ ฟลุค-เกริกพล วัศยวาณิช

กรณีข่าวคู่ โบ-ชยาดา และ ฟลุค-เกริกพล วัศยวาณิชในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 35

พาดหัว มิน 'ฟลุค-โบ' เตียงหัก?! ขามัว 'แฉ' ออกอากาศ

เวลด์ หลังจากทราบคิวงานว่าโบจะมาร่วมประมูลแว่นตา แต่เมื่อถึงเวลาโบก็ไม่ปรากฏตัว คาดว่าคงหลบหน้านักข่าวเพราะยังทำใจไม่ได้ เพราะเรื่องเตียงหักปิดมาถึง2ปีแต่สามิเป็นผู้เปิดเผยเสียเอง

กรณีข่าวคู่ โบ-ชยาตา และ ฟลุค-เกริกพล วัศยวณิชิในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2549 หน้า 14

พาดหัว โบ-ฟลุค โวยคนคุกข่าวรักร้าวผ่านวิทยุ

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าขณะที่ตีเจ มดดำ กชามา ต้นเจริญ และ ตีเจกฤษณ์ ศรีภุมุเศรษฐ์ ดำเนินรายการ “แจแต่เช้า” ได้มีหญิงสาวคนหนึ่งได้ใช้นามแฝงว่าเจนิเฟอร์ ได้โทรศัพท์เข้ามาในรายการ แจ้งว่า โบ-ชยาตา และ ฟลุค-เกริกพล วัศยวณิชิ ได้เลิกรักกันแล้วเพราะฝ่ายชายได้ไปตามจีบนางเอกสาวคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนของเธอเอง และยังสามารถพาสาวไปนั่งกินข้าวต้มย่านทองหล่อ

เจนิเฟอร์ยังบอกอีกว่า ฟลุคได้ห่างจากโบมานานแล้ว แต่ที่ยังอยู่เพื่อรักษาภาพ และโบเองก็มีแฟนเก่ามาหาและพากันไปเที่ยวในบ้านแห่งหนึ่ง จากการพูดดังกล่าวสร้างความตกใจแก่ผู้ดำเนินรายการและคนฟังเป็นอย่างมาก

ต่อมาผู้สื่อข่าวได้ติดต่อไปยัง โบ-ชยาตา โบได้ทราบเรื่องแล้วและงงมาก หลังกจากมีข่าวก็ได้ไปถามฟลุคแล้วว่าผู้หญิงที่ไปกินข้าวด้วยคือญาติชื่อฝน ส่วนเรื่องตามจีบนางเอก หากเป็นจริงคงเป็นข่าวไปนานแล้วสำหรับที่พูดว่าเลิกกันค่อนข้างรุนแรง บอกว่าเรื่องนี้แรง และควรจะมีการสกรีนกันก่อนไม่ใช่เอาใครก็ไม่รู้โทรมาในรายการ และนั่นมันไม่ใช่ข่าวเป็นแค่เรื่องที่พูดต่อกันมา ส่วนเรื่องทะเลาะกัน ยอมรับว่ามันเป็นเรื่องปกติ เรียกว่าเถียงกันมากกว่า เป็นเรื่องงานไม่ก็เรื่องไร้สาระ กรณีที่บอกว่าฟลุคเจ้าชู้ โบบอกว่าทุกวันนี้อยู่กับด้วยความเข้าใจ และที่ว่าเรารับมือได้เท่าไร

ขณะที่ฟลุคพูดสั้นๆ ว่า เรื่องไร้สาระ เป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่ด้วยกันเพื่อสร้างภาพ เราต้องอยู่กับด้วยความรัก

เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 14

พาดหัว คาสโนวา ‘ฟลุค’ รับเตียงหักเล็ก‘โบ’

เนื้อหาข่าวโดยย่อ

ฟลุคเปิดใจ ยอมรับว่าแยกกันอยู่กับภรรยามานาน2ปีแล้ว ในงาน together 2008 แต่ยังไม่ได้หย่าขาดกัน ส่วนสาเหตุนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว และไม่มีเรื่องมือที่3ส่วนข่าวแบบ-จนิศตา รับว่าเป็นพี่น้องเป็นคนในครอบครัว ฟลุคบอกว่าเรื่องนี้จริงๆ ไม่อยากจะพูด เราอยากจะรอให้ลูกพร้อมก่อน เราไม่ได้จะปิดเรื่อง แต่จะรอให้ลูกโตก่อน ส่วนเรื่องมือที่3นั้นอย่าถามดีว่า เรายังรักกันอยู่ และก็อยู่ในฐานะพ่อ แม่ ลูก ไม่มีใครบอกเลิกใครก่อน มันเป็นปฏิบัติตัวมากกว่า ยอมรับว่าเป็นชีวิตคู่ที่ล้มเหลว

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายกาญจน์ ทันจิตต์ เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2524 ประวัติการศึกษาเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2543 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2546

ปัจจุบันทำงานตำแหน่ง Graphic Design Officer II บริษัท พกษา เรียบเอสเตท จำกัด (มหาชน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย